

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső,
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	10583
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőről / <i>dr. Kiss Róbert</i> (SZDSZ)/	10583
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	10583
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	10585
<i>Tóbiás József</i> (MSZP)	10587
<i>Orbán Gábor</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	10589
<i>Dr. Hoffmann Rózsa</i> (KDNP).....	10589
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	10591
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	10593
<i>Orbán Gábor</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	10595
<i>Volner János</i> (Jobbik)	10596
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	10598
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Gúr Nándor</i> jegyző	10600
Bejelentés mentelmi ügyről	10600
Az ülés napirendjének elfogadása	10601
Bizottságok felkérése beszámolók tárgyalására	10601
Határozathozatalok	10601
Interpellációk	
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A felsőoktatásról és a szín- vonalról” címmel	10601
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10603
Viszontválasz:	
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP)	10604
Határozathozatal	10605
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Ahelyett, hogy letettek volna a nemzeti parkok földjeinek megszerzéséről, újabb trükkökkel igyekeznek jóllakatni a fideszes haverok földéhségét” címmel	10605
<i>Dr. Bitay Márton Örs</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	10606
Viszontválasz:	
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	10608
Határozathozatal	10608
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hová tűnnek az EU-s pénzek? Hogyan lesz ebből fejlődés?” címmel.....	10608
<i>Lázár János</i> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	10609
Viszontválasz:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	10611
Határozathozatal	10612
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miként mérsékli a magyar családok terheit az adócsökkentés költségvetése?” címmel.....	10612
<i>Orbán Gábor</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	10613

Viszonzválasz:	
Bánki Erik (Fidesz).....	10614
Sneider Tamás (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Miként kívánják helyreállítani a tűzoltókat megillető elismerést?” címmel	10615
Konrátr Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	10616
Viszonzválasz:	
Sneider Tamás (Jobbik).....	10617
Határozathozatal	10618
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi győzte meg önöket a tervgazdaság működőképességéről?” címmel	10618
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10619
Viszonzválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	10620
Határozathozatal	10621
Firtl Mátyás (KDNP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hogyan járul hozzá a TeSzedd! mozgalom hazánk hulladékkezeléséhez?” címmel.....	10621
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	10622
Viszonzválasz:	
Firtl Mátyás (KDNP)	10623
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért titkolták a fertőzési adatokat?” címmel.....	10624
Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10625
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	10627
Határozathozatal	10627
Vigh László (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Zalaegerszeg és Zala megye - A vidék fejlődésének kulcsa a vidéki városok fejlődése” címmel.....	10627
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	10628
Viszonzválasz:	
Vigh László (Fidesz).....	10630
Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért akarják bezárni a Raoul Wallenberg Szakközépiskolát?” címmel	10630
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10631
Viszonzválasz:	
Kiss László (MSZP)	10633
Határozathozatal	10633
Dúró Dóra és Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Meddig tart még a káosz a tankönyvek ügyében?” címmel	10633
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10634
Viszonzválasz:	
Farkas Gergely (Jobbik)	10636
Határozathozatal	10637
Sallai R. Benedek (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Ezt tényleg megcsinálják? Kecskére káposztát?” címmel.....	10637
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	10638
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	10640
Határozathozatal	10640

Dr. Szakács László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hol tartanak a megyei egészségügyi megállapodások?” címmel.....	10641
Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10642
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	10643
Határozathozatal	10644
Szilágyi György (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Szándékosan sérti meg a rendőrség az intézkedési kötelességét akkor, amikor nem lép fel a lomizásból élő szabadcsapatokkal szemben?” címmel	10644
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	10645
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	10646
Határozathozatal	10647

Azonnali kérdések és válaszok órája

Gógös Zoltán (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Miniszterelnök Úr! Miért nem akarják, hogy az alacsony jövedelműek legalább néha jóllakhassanak?” címmel.....	10647
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	10648
Viszonzválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP)	10648
Orbán Viktor miniszterelnök	10648
Gyöngyösi Márton és Mirkóczki Ádám (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Kinek az érdeke?” címmel	10649
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	10650
Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	10650
Orbán Viktor miniszterelnök	10650
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Újjáalakult a bankár-kormány?” címmel.....	10651
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	10652
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	10652
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	10652
Németh Szilárd István (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Tartósan alacsony energiaárak, kiszámítható mindennapok. Hogyan segíti a rezsicsökkentés eredményeinek fenntartását a Nemzeti Közműszolgáltató?” címmel.....	10653
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	10654
Viszonzválasz:	
Németh Szilárd István (Fidesz)	10654
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	10655
Dr. Hiller István (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Lesz-e megoldás a Budapesti Vegyi Művek Illatos úti telepének problémájára?” címmel.....	10655
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza.....	10656
Viszonzválasz:	
Dr. Hiller István (MSZP)	10657
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter.....	10657

Dr. Lukács László György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Negyven betegre egy ápoló jut. Ön szerint helyénvaló ez így?” címmel.....	10658
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	10659
Viszónválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	10660
Orbán Viktor miniszterelnök	10660
Móring József Attila (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Régi utakat járunk, de új tájakat látunk most, hogy divatba jött a kerékpár” címmel.....	10660
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	10661
Viszónválasz:	
Móring József Attila (KDNP)	10662
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	10662
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Hány hibát tűr még el, miniszterelnök úr?” címmel	10662
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	10663
Viszónválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	10664
Orbán Viktor miniszterelnök	10664
Dr. Bene Ildikó (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen fejlesztések várhatók az egészségügyben a következő években?” címmel	10664
Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	10665
Viszónválasz:	
Dr. Bene Ildikó (Fidesz)	10666
Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	10666
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Újabb bőrt húznak le a gazdákról?” címmel	10667
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza.....	10667
Viszónválasz:	
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	10668
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter.....	10669
106	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Hogyan lett 20-ból 27? Mi jelentene valódi tehercsökkentést a magyar családok számára?” címmel	10669
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	10670
Viszónválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	10671
Orbán Viktor miniszterelnök	10671
Önálló indítványok tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	10672
Felszólalók:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	10672
Dr. Schiffer András (LMP).....	10674
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	10675
Volner János (Jobbik)	10676
Harangozó Gábor István (MSZP).....	10677
Novák Előd (Jobbik).....	10678
Kovács Sándor (Fidesz)	10680
Schmuck Erzsébet (LMP)	10680

Vágó Sebestyén (Jobbik)	10681
Korózs Lajos (MSZP)	10682
Novák Előd (Jobbik)	10683

A banki elszámolás során tapasztalt visszaélések elleni fellépéshez szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	10683
--	-------

Felszólalók:

Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója	10684
Dr. Tóth Bertalan , a kisebbségi vélemény ismertetője	10685
Witzmann Mihály (Fidesz)	10686
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	10688
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	10689
Dr. Schiffer András (LMP)	10691
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz) előterjesztői válasza	10693

Az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott zárószavazás előtti jelentés és zárószavazás előtti módosító javaslat vitája	10696
---	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	10696
Dr. Schiffer András , a kisebbségi vélemény ismertetője	10697
Font Sándor (Fidesz)	10699
Harangozó Gábor István (MSZP)	10701
Magyar Zoltán (Jobbik)	10703
Dr. Schiffer András (LMP)	10705
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	10707

A magyar védőnők napjáról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	10707
---	-------

Felszólalók:

Dr. Kovács József (Fidesz)	10707
Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	10708
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	10709
Ikotity István (LMP)	10711
Dr. Lukács László György (Jobbik)	10712
Gúr Nándor (MSZP)	10713
Dr. Simicskó István (KDNP)	10714
Dr. Kovács József (Fidesz) előterjesztői válasza	10714

A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	10715
--	-------

Felszólalók:

Dr. Pesti Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	10715
Hiszékeny Dezső , a kisebbségi vélemény ismertetője	10716
Hiszékeny Dezső (MSZP)	10717
Szilágyi György (Jobbik)	10720
Ikotity István (LMP)	10723
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10724

A kiégett üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitája 10727

Felszólalók:

Bencsik János , a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója	10728
Sallai R. Benedek , a kisebbségi vélemény ismertetője	10728
Heringes Anita , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	10729
Dr. Tiba István (Fidesz)	10730
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	10732
Kepli Lajos (Jobbik)	10734
Schmuck Erzsébet (LMP)	10736
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	10738

Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény a hatósági bevételek rendezésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája..... 10740

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	10741
Bencsik János , a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója	10742
Sallai R. Benedek , a kisebbségi vélemény ismertetője	10743
Heringes Anita , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	10744
Heringes Anita (MSZP).....	10744
Kepli Lajos (Jobbik)	10746
Sallai R. Benedek (LMP)	10747
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	10749

Egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 10751

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	10752
Dr. Tóth Bertalan , a kisebbségi vélemény ismertetője	10752
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	10753
Sallai R. Benedek (LMP)	10754
Kepli Lajos (Jobbik)	10756
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	10757
Kepli Lajos (Jobbik)	10759
Németh Szilárd István (Fidesz) előterjesztői válasza	10761

107

A kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 10762

Felszólalók:

Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	10762
Dr. Tóth Bertalan , a kisebbségi vélemény ismertetője	10763
Glattfelder Béla nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	10765
Gúr Nándor (MSZP).....	10768
Schmuck Erzsébet (LMP)	10770
Heringes Anita (MSZP).....	10771
Szilágyi György (Jobbik).....	10771
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	10774
Glattfelder Béla nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	10775

Napirenden kívüli felszólalók:

Sallai R. Benedek (LMP)	10776
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	10778
Demeter Márta (MSZP)	10780
Ander Balázs (Jobbik)	10781
Magyar Zoltán (Jobbik).....	10783
Ikotity István (LMP)	10785
Az ülésnap bezárása	10788

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter és DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS, DR. NAGY ISTVÁN és V. NÉMETH ZSOLT államtitkárok, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS, DR. FÓNAGY JÁNOS és SZABÓ ZSOLT államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter és ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN államtitkár, DR. CZOMBA SÁNDOR, ORBÁN GÁBOR és GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENECSE, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN és DR. ZOMBOR GÁBOR emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
23. ülésnapja
2015. április 27-én, hétfőn
(13.08 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Ház! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 23. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy tájékoztatom önöket arról, hogy **Kiss Róbert volt képviselőtársunk életének 54. életévében április 24-én elhunyt.**

Kiss Róbert a rendszerváltozáskor rövid ideig az MDF-ben politizált, majd belépett az SZDSZ-be. 1989-ben az SZDSZ-zöldek alapító tagja volt. Az 1990. évi országgyűlési választásokon az SZDSZ jelöltjeként Pest megye 3. számú választókerületében szerzett mandátumot. 1994-ben pártja országos listájáról jutott be a parlamentbe. Első ciklusában a környezetvédelmi bizottság alelnöke, másodikban pedig annak tagja volt. 1994-1998 között az Országgyűlés jegyzőjeként dolgozott. Környezete, munkatársai, barátai csendes, nagy munkabírási, jó szándékú emberként tisztelték.

Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársunk emlékének. *(A teremben lévők felállnak.)* Köszönöm.

Tisztelt Ház! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, az LMP tagja: „Szent György-nap” címmel. A képviselő úr a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): *(Cifraszűrt visel.)* Köszönöm a szót, elnök úr. A mai napirend előtti felszólalásomban a kihajtásról szerettem volna szót ejteni, és Szent György ünnepéről. Többet itt a Fidesz soraiból már aggódtak, hogy a Fidesz kihajtásáról van szó, de nem *(Derültség az ellenzék sorában.)*, tehát a Szent György-nap állatkihajtó ünnepének a megemlékezését szándékoztam a mai nap szóvá tenni.

A III. században élt állítólag Szent György, aki légiós katonaként, római katonaként lett ismert, a legtöbb ábrázolásában egy sárkánnyal hadakozik, és a legtöbb tavaszi ünnep a római kortól kezdődően azokat a hagyományokat igyekezett vele kapcsolatban felemlíteni, amelyek a tavaszköszöntéssel és a különböző rontásoknak a megelőzésével jártak együtt. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Ezek a rontások néphagyományként fennmaradtak, és a

magyar állattartó hagyományok a mai napig megemlékeznek erről, hiszen azoktól a szilaj állattartási hagyományoktól eltérően, amikor egész évben kinn volt a jószág a legelőn, a félszilaj állattartásban Szent György napjától Szent Mihály napjáig tartózkodott a legelőterületeken a legelő jószág.

Most, a hétvégén tartották az ország különböző részein a kihajtásokat, a legtöbb esetben most hétvégén öltötték magukra ezeket a régi hagyományos öltözékeiket az állattartók, és ehhez hasonló cifraszűrökben emlékeztek meg erről a kihajtásról. Szent György napjához nagyon sok hiedelem kapcsolódik, amelyek leveszik a rontást a legelő állatról, a legelő jószágról.

En a mai napon a kihajtást követően arról szerettem volna megemlékezni, hogy Magyarországon ez a legeltetési állattartás és a mezőgazdasági foglalkoztatás, ami ezzel kapcsolatban van, hogyan is áll. Meg kell mondanom, hogy azok a tendenciák, amelyek történtek az elmúlt évtizedekben, sajnos nem álltak meg az elmúlt öt évben sem, és a kormányzat azon ígéretei, amelyek az állattartás ilyen jellegű megerősítését célozták, nem valósultak meg.

A vágóállat-termelés 1975-ben még 1,8 millió tonna volt, a rendszerváltáskor 2,3 millió tonna, 15 évvel ezelőtt, 2000-ben, az első Orbán-kabinet idején 1,5 millió tonna, most alig haladja meg az 1,3 millió tonnát. Nyilvánvalóan fontos, amikor a vágóállatról beszélünk, hogy a magas foglalkoztatású legeltetési, hagyományos, extenzív állattartás, a külterjes, gyepen tartott technológiákról beszélünk, amelyeknek az élettani értékei az előállított hús minősége élettani hatásait tekintve sokkal, de sokkal jobbakként, mint az istállózott jószág tartásának, és nagyon fontos lenne, hogy a nemzeti kormányzat a népünk egészsége, egészségmegőrzése elsődleges szempontként szerepeljen. De nem másodlagos szempont az sem, hogy ezeknek a legeltetési állattartási módoknak sokkal magasabb a foglalkoztató hatása, mint az istállózott, korszerű technológiáknak.

A szarvasmarha-állományban Trianon után 1,9 millió darab szarvasmarhát könnyelhetünk el, ez 1955-re 2,1 millió lett, és ezt követően folyamatosan 2 milliós körüli állományról beszélhetünk. 2000-re ez már 800 ezerre csökkent le, 2010-re 682 ezerre, és 2014-re a kormányzat eredményeként könnyelheti el, hogy némi növekedéssel 802 ezer darab szarvasmarhát mutathattunk fel.

(13.10)

Viszont fontos hangsúlyozni, hogy a támogatáspolitikai, ami ehhez párosult, nem a legeltetési állattartást segítette, hanem az istállózott, intenzív tartástechnológiákat, ezért a gyepen lévő marhák állománya nem növekedett.

Ugyanígy a klasszikus legeltetésben a juhok állománya a Trianon utáni 1,8 milliós állományról

1955-60-ra 2,2 millióra növekedett, és a rendszerváltáskor érte el az elmúlt száz év csúcspontját, amikor csaknem 2,3 millió juh legelte Magyarország gyepjeit. Ez 2000-re 1,1 millióra csökkent, 2010-re csaknem elérte az 1,2 milliót kicsit erősödve, és most is hasonló számon stagnál a juhállomány, de sajnos szintén nem növekszik az állomány.

De ennél még szomorúbb a gyepterületeink állapota, hiszen Trianon után még 1,6 millió hektár gyepterületünk volt, a rendszerváltást követően 1,2 millió hektár maradt meg, 2000-re 1 millió hektár, 2009-re nagyjából sikerült ezt őrizni, de 2010-re a sokat emlegetett nyolc év alatt ez 760 ezerre csökkent. Most sajnos további 2-3 ezer hektárral csökken a gyepterületeink mennyisége, tehát nagyjából kevesebb mint felére csökkent a korábbi állapotokhoz képest.

A gond az, hogy a sertéstartás áfájának a csökkentése nem segíti a legeltetési állattartást és foglalkoztatást. A gond az, hogy a hagyományos állattartást őrző nemzeti parkok alól kihúzzák a földet, nem tudják ott sem megőrizni a hagyományos állattartást. A gond az, hogy állattartó gazdák nem kaptak állami földbérletekkel területeket, helyettük olyan bérlők kaptak, akik nincs jószágállományuk.

És a gond az, hogy Fazekas Sándor miniszter úr tapolcai beszédében olyan szárnyaló mezőgazdaságról beszélt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), amelyet utoljára Torgyán Józseftől hallottunk a Ház falain belül, és lassan úgy tűnik, hogy nincs képen azzal, hogy mi zajlik Magyarországon állattartásában. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az LMP és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: A kormány nevében Nagy István államtitkár úrnak adom meg a szót válaszadásra.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Valóban, a hétvégén Szent György-nap volt, és ez ünnep a magyar gazdák életében; ünnep a pásztoroknak, ünnep minden hagyomány tekintetében az őshonos magyar mezőgazdaság számára. Ünnep azért, mert mindig alkalmat ad egy számvetésre.

A hétvégén volt Mérében a tejbemérés, ami - biztosan tudja - azt a célt szolgálja Kalotaszegen, hogy az egész Szent Mihály-napig tartó szezonban bemérik a tejet, és az alapján osztják vissza utána a javadalmat a gazdáknak. Ünnep volt az én szűkebb pátriában is, a Szigetközben, hiszen Dunaszegen az első gulyakihajtást tartották, három gazda 135 magyartarka üszőjével indult ez a program. Én azt hiszem, mindenképpen olyan ünnepi esemény, amiről illik megemlékezni itt a Házban.

Illik számot vetni azzal, hogy hol is tart a magyar állattenyésztés, hol tart a legeltetési állattenyésztés, hol tart mindaz a kultúra, ami ehhez köthető. Nagyon örülök, hogy fölvetette ezt a viseletet, mert

valahogy a magyar nemzet is olyan, mint egy nagy fa: ágai vannak, amelyeket vághatunk, kurtíthatjuk, beolthatjuk, de azt túléli, kivéve akkor, ha a gyökereit elvágjuk, és azt megszüntetjük. Pontosan az állattenyésztésben is, a magyar kultúrában is, ha nem nyúlunk vissza azokhoz a kulturális hagyományainkhoz, amelyeket akár a legeltetési állattenyésztés hoz, akkor gyökerét veszített állattenyésztésről, gyökerét veszített magyar mezőgazdaságról beszélhetünk.

Nézzük meg, hogy az ünnep alatt az ősi magyar életformához szorosan hozzá tartozó pásztorkodás a függetlenség, a szabadság jelképe is volt nagyon sokszor. Persze, a valóságban nem ilyen idilli a kép, a szépsége mellett már több száz évvel ezelőtt is megvoltak az árnyoldalai. Ma sem tartozik a könnyű foglalkozások közé, de nagyon fontos szegmense az agráriumnak.

A kormány agrárpolitikájában központi szerepet kap az állattenyésztés fejlesztése, az állattenyésztés és a növénytermesztés egyensúlyának helyreállítása. E cél érdekében törekszünk arra, hogy mind uniós, mind nemzeti költségvetésből a lehető legmagasabb forrásokat biztosítsuk az állattartók részére. 2015 és 2020 között az európai uniós agrártámogatásból a korábbinál 180 milliárd euróval (*sic!*) nagyobb összeget biztosítunk az állattartó ágazatnak.

Az idei év mérföldkő is az állattenyésztés életében, hiszen az uniós finanszírozású közvetlen támogatások tekintetében új támogatási rendszer indult el. Az új közös agrárpolitika keretében belül nagymértékben bővültek az állattenyésztőket érintő támogatások mozgásterei. Így hazánk is élt azzal a lehetőséggel, hogy 2015-től az ágazat érdekeit legnagyobb mértékben szolgáló, termeléshez kötött konstrukciókat hirdessen meg. Ennek egyik első számú kedvezményezettje a szarvasmarha-ágazat, ahol külön támogatásban részesülhet a húshasznú anyatehén, a tejhasznú tehén és a hízott bika is. Ezek esetében az igényelhető összegek jelentős mértékben növekedtek.

Helyesen mondta képviselőtársam, hogy végre növekszik az állatlétszám, és azt kell mondanom, a legelőállat-létszám is növekedik végre Magyarországon, hiszen a lábasjóságok jelenléte - bármilyen statisztikában megnézzük - emelkedik.

A tejágazat 2014-ben 43,2 millió euró támogatást kapott, ez az idén 69 millió euróra emelkedik. A húshasznú szarvasmarha- és anyajuhállomány az úgynevezett kérődző-szerkezetátalakítási program keretében 2014-ben összesen 43 millió euró bázisalapú támogatást igényelhetett.

Ez idén 61,5 millió euróra nő, és szintén termeléshez kötötten az aktuális állatállomány után kerül kifizetésre.

A „Több munkahelyet a mezőgazdaságban!” program keretében - amely 2020-ig több ezer munkahely létrejöttét célozza meg - 212 milliárd forint új forrás biztosítható az állattenyésztés többlettámogatására. Ebből 180 milliárd nemzeti támogatás.

(13.20)

A gazdálkodási tevékenység megtervezésekor mindenkinek tisztában kell lennie azzal, hogy az állami földek használatba adása egy bérleti rendszerben történik, senki sem tulajdonába kapja a földeket. Az ön által említett esetben az adott területre megkötött korábbi haszonbérleti szerződés lejártát megelőzően legalább egy évvel már figyelmeztették a gazdákat, és ezzel az ön által említett gazdák is tisztában voltak. Tájékoztatom tisztelt képviselő urat, hogy Magyarországon nemcsak állami tulajdonban, hanem magántulajdonban lévő állami földek is vannak, amelyek szintén bérbe vehetők a piaci viszonyok szerint.

Azt gondolom, kedves képviselőtársam, hogy hosszú idő után Magyarországon először több lábasjóság ment ki a pusztába, mint korábban, és ez, azt hiszem, mind a magyar parlament, mind a földművelésügyi tárca munkájának köszönhető. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezetője, Tóbiás József képviselő úr következik: „Aktuális ügyekről” címmel. Parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Tisztelt Ház! A kormány a kommunikációban az elmúlt hetekben arról beszélt, hogy április végén benyújtja a költségvetést 2016-ra. Ez lehetőséget adna arra, hogy valós, érdemi párbeszéd alakuljon ki a társadalmi csoportok, az ellátórendszerek, az önkormányzatok, az egészségügy, az oktatás területén, valamint a szociális területen. Épp ezért javasoltuk, hogy ne akarják lóhalálában elfogadni a költségvetést. Bízunk abban, hogy a társadalmi partnerek, az érdekképviseletek, a szakszervezetek, a szakmai szervezetek hozzá tudnak járulni ahhoz, hogy stabil, ne leszakadó, hanem fejlődő pályára álljon Magyarország a 2016-os költségvetése révén.

Lehet, hogy üres szavakat mondunk e Ház falai között, de mégiscsak világos, hogy amit önök szeretnének 2016-ban, az ugyanúgy a leszakadás és a lemaradás költségvetése. Önök a személyi jövedelemadó csökkentéséről beszélnek, miközben világosan látszik minden adatsorban, hogy valójában a fogyasztást terhelő adók azok, amelyek - a bér mellett - a jövedelemkülönbségeket konzerválják Magyarországon. Néha megértik, mert most éppen a sertéshús áfájánál tartunk, bár nem értik a lényegét. Ha valahol alacsony a jövedelem, akkor ugyanúgy nagy a fogyasztást terhelő adó, az adók száma, a különadók terhei. Ezek csökkentése segítene érdemben ezen társadalmi csoportoknak, amely ma Magyarország közel kétharmadáról szól.

De nézzük, hogy mi az, ami nincs benne az önök kommunikációjában a költségvetés kapcsán. Nincs benne, hogy hogyan adnak vissza az egészségügynek

300 milliárd forintot, amit elvettek tőle az elmúlt három évben. Nincs benne, hogy mit kezdenek azzal a 300 milliárdos hiánnyal, amit az oktatási rendszerben okoztak, nem beszélve arról, hogy a tanszabadságot is úgymond központosítani kívánják; a pedagógusok szakmai elképzelését, hogy hogyan tudják gyermekeinket a leghatékonyabban felkészíteni a jövőre, önök egy központból akarják megmondani. És nem beszélnek arról, hogy mi lesz azokkal a településekkel, ahol szétverik a szociális ellátórendszert, ki fog segíteni utolsó mentsvárként az ott élőknek. Ki segít a közgyógyellátásban? Tudom, a válasz az lesz, hogy majd a járási hivatal. A járás messze van a falutól, ott a polgármester és a testület az, aki látja, hogy miben és hogyan kell segítséget nyújtani.

Ezért ha nem az a költségvetés célja, hogy a továbbiakban is több forrást vonjon el az önkormányzatoktól, és mint egyfajta látványpékséget tartsa csak meg, akkor adják vissza az iparüzési adót, adják vissza a településeknek a személyi jövedelemadó rájuk eső részét, adják vissza a gépjárműadót. És tudják mit, tegyenek még egy dolgot: legyen települési pótlék a kistelepüléseken, hogy az ott dolgozó pedagógus, az egészségügyben dolgozó háziorvos és közalkalmazott is érezze, hogy a vidék megmaradása nem egy parlamenti vita és nagy lözöngök kérdése, hanem a valóság. Érdemi támogatásra van szükség!

De ha már itt tartunk a költségvetés kapcsán, nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy ne említenénk két konkrét esetet, amelyben világos választ vár a parlament és az ország lakossága is önöktől. Az első a trafikkérdés. Az rendben van, hogy az elmúlt másfél évben mást se mondtunk önöknek, mint hogy saját maguknak akarják kiosztani ezeket a pályázatokot. Az már nincs rendben, hogy sorozatosan a betörésekre, a rablásokra, majd most már gyilkosságra vetemedve tétlenül ülnek, és azt mondják, hogy talán majd lehet módosítani. Nincs talán, azonnal szüntessék meg ezt a trafiktörvényt! És ha már arra nem képesek, akkor legalább ma döntsének arról, hogy húzassák le azt a tapétát az emberek az ablakokról, hogy láthatóvá váljék, mi történik! Mert semmit nem értek el azzal, amit terveztek! Ugyanúgy megy az illegális dohánypiac, a fiatalok körében ugyanúgy nő a dohányzás. Tehát hagyják a fenébe a törvény nevét! Érdemi segítséget várnak önöktől a választók.

A másik a vasárnapi zárva tartás kérdése. Rossz és kártékony törvényt hoztak. Mikor látják be, hogy nem lehet csak örökségvédelemre meg turisztikai szempontokra hivatkozni? Tessenek szíves lenni megszüntetni, mert ha nem, a társadalom előbb-utóbb kikényszeríti önökből! Jobb korábban megtenni egy ilyen lépést, és szinkronban lenni azzal, amit a társadalom gondol erről az ügyről. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Vagy maradni ott, és fennen hirdetni, hogy mindig csak önöknek lehet igazuk. Higgyék el, a népnek van igaza! Köszönöm. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Orbán Gábor államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A költségvetéssel és az adóügyekkel kapcsolatban a következőkről szeretném önt tájékoztatni. A tervezés - ellentétben azzal, ahogy elmondta - a március 20-án kiadott tervezési tájékoztatóban leírtak szerint halad. Normál egyeztetés zajlik a tárcák között, és a társadalmi egyeztetés is rendben halad.

Az, hogy az adócsökkentés költségvetése nevet viseli a 2016-os költségvetés, ne tévessze meg önt azzal kapcsolatban, hogy a kiadási oldalon milyen folyamatok zajlanak. A kormány azzal támogatta az adócsökkentési javaslatokat, hogy egyetlen tárca vagy ágazat sem kaphat jövőre kevesebb támogatást annál, mint amennyit az idén kap.

A támogatott javaslatok, ami az adóügyeket illeti: a személyi jövedelemadó 15 százalékra csökkentése összhangban van azzal a korábban is képviselt elvvel, hogy a munkát, jövedelmet terhelő adókat csökkentjük, a foglalkoztatás költségeit a nagyobb foglalkoztatás érdekében csökkentjük, a családokat, a gyermeknevelést adókedvezményekkel támogatjuk, és ez 380-390 ezer családnak, embernek segíti a megélhetését a jövő évtől. A sertéstőkehúsok áfájának csökkentése - ami szintén egy határozott, bátor lépés, és jelentős összeget hagy a fogyasztóknál -, úgy gondolom, hogy azokra a felvetésekre, amelyekkel ön az előbb foglalkozott, szintén választ ad; tehát a fogyasztás adóztatását is csökkentjük.

Végezetül azt szeretném elmondani, hogy mindez a lemaradáshoz egyáltalán semmilyen módon nem köthető, hiszen éppen a gazdaság kifehérítése, illetve a vártnál nagyobb gazdasági növekedés terén elért eredmények tették lehetővé ezt az összesen 170 milliárdos összegű adócsökkentést anélkül, hogy bármely tárcának vagy ágazatnak csökkenne a kiadási főösszege 2015-ről 2016-ra. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: És a trafikokkal mi van? Arra is kellett volna válaszolni!)*

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a KDNP tagja: „Beszámoló az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének munkájáról” címmel.

Ha valami probléma van az MSZP frakciójában, kérem, oldják meg saját hatáskörben. Köszönöm.

Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Európa Tanács parlamenti közgyűlése az elmúlt héten tartotta soros tavaszi ülészakáját Strasbourgban. A hazai közvélemény általában nem kíséri élénk figyelemmel az ott történeteket, holott az elfogadott javaslatoknak Ma-

gyarországra nézve nagyon sokszor következményei vannak, és jelentőséggel is bírnak ezek a javaslatok. Ezért is tartom fontosnak, hogy mint a Kereszténydemokrata Néppárt Strasbourgba delegált képviselője időről időre beszámoljak az Országgyűlésnek néhány ottani történéseiről.

Tudni kell, hogy a közgyűlés, azaz a PKGY ugyanúgy a bizottságaiban készíti elő a plenáris ülések munkáját, ahogy az a nemzeti parlamentekben megszokott. Magam két bizottságnak vagyok tagja, az esélyegyenlőségi és diszkriminációellenes bizottságnak, valamint a kulturális, sport-, tudományos és oktatási munkabizottságnak.

(13.30)

E kettőnek a hatáskörébe tartozó ügyekről szeretnék most szólni. Az esélyegyenlőségi bizottság előkészítésében a közgyűlés szerdán délután tárgyalta a transzneműek diszkriminációja ellen készült jelentést, amit egy máltai szocialista képviselő is jegyzett. A máltai parlament nemrég fogadott el egy hasonló szellemben készült törvényt egyhangúlag, amit büszkén jelentettek. Ezt a tényt a strasbourgi ülés többsége élénken üdvözölte. A jelentésben egyebek mellett arról van szó, hogy az emberi jogok védelmének jegyében semmiféle megkülönböztetés sem érheti azokat a személyeket, akik a biológiai nemüket nem tudják vállalni, és másneműként élik vagy kívánják leélni az életüket. Őket is megilleti az emberi méltóság, és meg kell akadályozni, hogy a társadalom negatív ítéletalkotása miatt megkeseredjék, netán tragédiába torkolljon az életük.

Ez nem is lehet vitás egyetlen felelős gondolkodó vagy politikus számára sem, így előttünk sem. Az azonban már másik kategória, hogy a biológiai nem megváltoztatását szolgáló műtéteket a társadalombiztosításnak kelljen és milyen arányban fizetnie, vagy hogy kiskorú gyermek is kérhesse nemének és nevének megváltoztatását, ha attól eltérőnek gondolja saját nemi identitását. Keresztény ember számára pedig egyenesen elfogadhatatlan az ajánlásnak azon pontja, amely szerint az a személy, aki sem a férfi, sem a női identitását nem vállalja, bejegyezhető magát úgynevezett harmadik neműként, mondhatnám úgy is: semlegesneműként.

Ez a végül is elfogadott ajánlás ellentmond a tevénytés rendjének, azaz a természeti jogoknak, ennél fogva számunkra vállalhatatlan. A PKGY-ülés mintegy kétharmada mégis elfogadta. Elismeréssel kell szólnom Valeriu Ghilețchi moldáv néppárti képviselőről, aki 12 módosító javaslatot terjesztett elő, azonban ezeket a közgyűlés mind leszavazta.

Az esélyegyenlőség bizottság másik témája kapcsán Magyarországot a legjobb színben mutathattuk fel, a szerda estére maradt jelentés tárgyalása nem váltott ki sem vitát, sem indulatokat, lévén, hogy a gyerekek elhelyezéséről, a szociális gondoskodásról volt benne szó. Arról, hogy csak akkor szabad ki-

emelni egy gyermeket a családból, ha a mindenekfelett való érdeke ezt kívánja, hogy a család elszegényedése ne lehessen kizárólagos oka és előzménye egy-egy ilyen döntésnek és így tovább. E jelentés kapcsán, amelyhez magam is hozzászóltam, örömmel állapíthattuk meg, hogy Magyarország jogrendszere és gyakorlata mindenben megfelel ezeknek az elveknek. Mi több, családtámogatási rendszerünk élen jár Európában.

Beszámolhattam a közgyűlésnek azokról a családpolitikai intézkedéseinkről, így például a családi adókedvezményről, a családi csődvédelemről - ezek, mint tudjuk, a Kereszténydemokrata Néppárt javaslatára kerültek be jogrendünkbe - és így tovább, amelyek mind azt szolgálják, hogy a családok és rajtuk keresztül a gyerekek helyzete javuljon. Ez a tény büszkeséggel tölthetett el bennünket.

Végül arról kell még tájékoztatnom a tisztelt Házat, hogy a magyar delegáció kinti munkájának elismeréseként értékelhető, hogy személyemben riportéri felkérést kaptunk egy olyan témához, amely nemzetpolitikai szempontból különös jelentőségű lesz. A kelet- és közép-európai regionális és kisebbségi nyelvek helyzete és támogatása lesz a jelentés témája, amelynek kidolgozására és elfogadtatására két év áll rendelkezésünkre. *(Az elnök csenget.)* Nekünk, magyaroknak ez igen nagy fontosságú, ezért remélem és hiszem, kérem és elvárom a kormányzati és a politikai élet szereplőinek segítségét, hogy ez a jelentés idejében és jó minőségben elkészülhessen.

Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2010-ben ez a kormány úgy döntött, hogy valóban egy családpolitikai fordulatot hajt végre. Nem azokkal az irányokkal foglalkozott elsősorban, amelyekről képviselő asszony beszélt, az mindenkinek a magánautonómiája, hogy hogyan éli a magánéletét, de az állam azokat a családokat, amelyek gyermeket kívánnak vállalni, próbálja segíteni, hogy mindenkinek, aki szeretne gyereket, az állam és a támogatási rendszer ne akadályt, hanem segítséget jelentsen ebben, minden kívánt megszülessen ott, ahol családban kívánnak gyermeket felnevelni, ahol szeretnének gyermeket vállalni.

Szintén nem azt az európai utat választottuk a népességfogyással kapcsolatos problémák kezelésére, amit sok más ország, hogy a bevándorlás terén igyekszünk aktív munkaerőt hívni az országba, hanem úgy gondoltuk, az a legjobb, ha a magyar családok tudják azokat a gyermekeket vállalni, akiket korábban terveztek. Ezért indult el az az intézkedés-

sorozat, amelynek a mai napokra, az utóbbi negyedevekre már kézzelfogható eredménye is van. Hiszen a 2010-es 1,26-os népesedési arányszám, termékenységi ráta, tehát hogy két szülőre 1,26 gyermek jutott, mostanra örömtelien 1,41-re emelkedett. Itt volt egy mélypont 2010-11-környékén a népesedési számokban *(Moraj. - Az elnök csenget.)*, most már ez ismételtelen felfelé ível, 3,2 százalékos volt a növekedés az élve születések arányában, ha 2014-et nézem. Egy év alatt ekkora emelkedés, 3,2 százalékos emelkedés 1985 óta nem volt Magyarországon. Úgyhogy bízunk benne, sikerül a sok, a szocialista kormányok által hozott negatív intézkedést ellenpontozni, és a magyar családok gyermekvállalással kapcsolatos nehézségein nagymértékben enyhíteni.

Ha azt nézzük, hogy az elmúlt öt évben mennyivel vannak előrébb a magyar családok azzal, hogy a Fidesz-KDNP kormányozta az országot, és nem a szocialisták folytatták a kormányzást, azt mondhatjuk, hogy egy átlagos család Magyarországon 740 ezer forint pluszforrást kapott, pontosabban, 740 ezer forintnyi pluszforrás maradt a családoknál, a családi típusú adózási rendszernek köszönhetően minden egyes család 2010-től ennyivel van előrébb, ennyit tudott a gyermeknevelésre fordítani. 2015-ben összesen 816 milliárd forint szerepel ezen a soron a költségvetésben, ez 207 milliárd forinttal több, mint 2010-ben, a kormányváltás idején.

Nagyon fontos, hogy tavaly január 1-jétől már ezeket a támogatásokat a szerényebb sorban, szerényebb körülmények között élő családok nagyobb mértékben tudják igénybe venni, hiszen számukra nemcsak adókedvezmény, nemcsak adórendszerbeli kedvezmény van, hanem járulékkedvezmény is, így az ő esetükben, egy átlagos keresettel rendelkező család esetében három gyermeknél szinte már nem is kell adót fizetni. Sok esetben Magyarországon a nettó és a bruttó bér már egybeesik.

Ha megnézzük, hogyan változott éppen ezért a családok anyagi helyzete, akkor azt láthatjuk, hogy a gyermekes családok nettó átlagkeresete 2010-hez képest 30 százalékkal emelkedett, és ez reálkeresetben is 16 százalékos növekedést jelent. A legnagyobb nyilván a háromgyermekeseknél, ott 53 százalékos az, de a háromnál több gyerekeseknél is 37 százalékos a nettó jövedelememelkedés. *(Az elnök csenget.)* De nyilván ez mindenki másra is vonatkozik, hiszen a gyermeket nem nevelők esetében is 18 százalékos a nettó keresetemelkedés, tehát mindenki nagyobb keresettel rendelkezik, mint öt évvel ezelőtt. Aki viszont nagyobb áldozatot vállal, aki nemcsak önmagára fordítja bevételeit, hanem másra is, gyermekére, eltartottakra, azok esetében nagyobb az életszínvonal-emelkedés. Ezzel próbáltuk ellenpontozni azt, hogy sokak számára a gyermekvállalás egyben a szegénység vállalását is jelentette. Ez nyilván morálisan nem tartható.

Nagyon fontos, hogy visszaállítottuk a gyest a harmadik évig, hiszen a szocialista időszakban egy-

évnyi gyst vettek el minden családtól. Ez több mint 300 ezer forintot jelent minden család esetében. Így már ez mindenki számára igénybe vehető, és az örökbefogadói gyes intézményét is bevezettük. Fontos szintén, hogy a családi pótlékot az iskoláskorú gyermekeknél átalakítottuk iskoláztatási támogatássá. Ennek nagy eredményei voltak. Önök is nagyon jól tudják, hogy az állam nem folyósítja 50 órányi igazolatlan hiányzás után a teljes összegű családi pótlékot most már. Ennek következtében a 2009-2010-es tanév 29 ezer igazolatlan órai hiányzása 16 ezerre csökkent. Tehát 53 százalékra csökkent azok aránya, akik igazolatlan órákkal rendelkeznek ilyen nagy mértékben. Ez is mutatja, hogy a családbarát fordulatnak ilyesfajta járulékos előnyei is vannak.

Ami pedig röviden, tíz másodpercben a jövőt illeti, talán az egyik legfontosabb a családi otthontermelési kedvezmény megjelenése július 1-jétől egygyermekesek számára is, használt lakásra is. Összeségében azzal számolunk, hogy 12 ezren 9,5 milliárd forint értékben fogják igénybe venni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a Fidesz képviselőcsoportjának vezetője, Rogán Antal következő: „Az adócsökkentés költségvetése” címmel.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Rövidesen, május közepén az Országgyűlés elé kerül Magyarország új, 2016. évre vonatkozó költségvetése. Azt gondolom, ebben két jó hír is van. Az egyik oldalról eleve jó hír az, hogy ez a költségvetés az adócsökkentés költségvetése, és mindenki számára az adóterhek csökkentésével fog együtt járni.

(13.40)

A másik jó hír az, hogy az Országgyűlés és a kormány a költségvetést és az adótörvényeket, azt gondolom, időben fogja elfogadni ahhoz, hogy ne lehessen arról beszélni, hogy nem kiszámíthatóak a szabályok, kellő felkészülési időt adunk a vállalkozásoknak is arra, hogy még akkor, amikor elkezdik tervezni a következő évre vonatkozó üzleti tervüket, már megismerhetik egyébként a 2016. évre vonatkozó adó- és költségvetési szabályokat.

Hallgattam szocialista képviselőtársamat, frakcióvezető urat - azért emlékszem arra, amikor a szocialista kormány is fogadott el költségvetést, még hozzá jelentősebb módosítást, ha jól emlékszem, 2006-ban ugyanilyen időszakban, csak az nem az adócsökkentés, hanem az adóemelést költségvetése volt. *(Moraj az MSZP padsoraiban. - Tóbiás Józsefnek:)* Tisztelt Képviselő Úr! Akkor vonták vissza az áfacsökkentést, amit csak a választásokra, néhány hónapra politikai akcióként hirdettek meg, aztán

rögtön 2006 júniusában vissza is csinálták az egészet úgy, ahogy volt. Úgyhogy azt gondolom, ehhez képest az, ha minden évben kellő időben elfogadjuk a költségvetést, ami ráadásul az adócsökkentés költségvetése, azt gondolom, kiszámíthatóságot és biztonságot is jelent a magyar családoknak és a vállalkozások szereplőinek is.

Az adócsökkentés költségvetése ez a költségvetés, hiszen, tisztelt képviselőtársaim, először is csökkenni fog a személyi jövedelemadó kulcsa. Ez mindenkit érint Magyarországon. Érinti azt a több mint négymillió embert, aki dolgozik és munkából tartja el a családját. *(Kunhalmi Ágnes: A gazdagokat!)* Mindannyian kevesebb adót fognak fizetni. Érinti, különösen érinti azokat az embereket, akik gyereket nevelnek, közülük is azokat, akik talán ma Magyarországon a legtöbbnek vannak, hiszen kétygyermekes családból van majdnem a legtöbb Magyarországon, legalábbis ez a legjellemzőbb családmódel. 350 ezer olyan család van Magyarországon, ahol két gyereket nevelnek. Ez a 350 ezer család még egy pluszkedvezményt is fog kapni, hiszen az ő esetükben 10 ezer forintról 12 500 forintra növekszik az egy gyerek után járó adókedvezmény.

És itt szeretném felhívni tisztelt szocialista képviselőtársaim figyelmét, hogy amikor ők kormányoztak, akkor ezek a kétygyermekes családok a jelenlegi állapothoz képest 240 ezer forinttal több adót fizettek egy évben, és a 2016-os állapothoz képest majd' 300 ezer forinttal több adót fizettek egy évben, mert most újabb 60 ezer forintot fognak spórolni. *(Tóbiás József: Mennyi volt a reálbér? Mennyi volt a családi pótlék? - Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* Önök ugyanis eltörölték 2003-ban a gyerekek után járó adókedvezményt, ami a gyerekes családok számára jelentős adóemelést jelentett.

Ez a két adócsökkentés együtt, csak hogy nézzünk példákat is, egy olyan családot Magyarországon, ahol az átlagkereset szintjén egy kereső van a családban és két gyereket nevelnek, 88 200 forinttal kevesebb adót fognak fizetni, ennyit fognak spórolni a 2016. esztendőben éves szinten. Egy olyan családnál, ahol két, minimálbéren kereső ember van és ők egyébként két gyereket nevelnek, ők a két adóváltozás együttes hatásának eredményeként évi 85 200 forintot fognak spórolni, ennyivel kevesebb adót fognak fizetni, ennyi pénz fog náluk maradni.

Melléteve a rezsicsökkentést, amit az elmúlt években végrehajtottunk, melléteve a korábbi időkben végrehajtott adócsökkentéseket, azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebből egyértelműen kiviláglik az a filozófia, amit mi képviselünk. Ez egész egyszerűen arról szól, hogy ha a magyar gazdaságnak nyílik lehetősége arra, hogy többletjövedelmet termeljen, mi ezt egészen biztosan nem vesszük el az emberektől, nem óhajtjuk mindenféle politikai célok mentén átláthatatlanul szétosztani, hanem, tisztelt képviselőtársaim, ott hagyjuk az embereknél; és ez egy fontos különbség.

Mi arra törekszünk, hogy Magyarországon legyen a legalacsonyabb személyi jövedelemadó-kulcs, mert azt gondoljuk, hogy ezzel lehet azt elérni, hogy megérje Magyarországon dolgozni. És talán ennek is köszönhető, hogy az elmúlt években négymillió fölé került azoknak a száma, akik Magyarországon dolgoznak, akik munkából tartják el ma is és a jövőben is munkából szeretnék eltartani a családjukat. Azt gondolom, hogy nekünk elsősorban az a kötelességünk, hogy az ő terheiket csökkentsük és az ő lehetőségeiket bővítsük.

Ez a költségvetés, amit az Országgyűlés tárgyalhat majd és reményeink szerint elfogad az adócsökkentésekkel együtt, lehetőséget teremt arra, hogy mindenki, aki Magyarországon ma munkából tartja el a családját, egyet lépjen előre 2016-ban. Ez a mi célunk, és ezt fogjuk képviselni minden esztendőben, mert azt gondoljuk, ha bármikor van gazdasági lehetőség, akkor újabb és újabb adócsökkenéseket kell végrehajtani *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Magyarországon.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: A kormány nevében ismét Orbán Gábor államtitkár úré a szó.

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! *(Moraj, közbeszólások az ellenzéki padosorokban.)* Tájékoztatni szeretném önöket, hogy a költségvetés tervezése a tervezési tájékoztatóban leírtak szerint halad, korai lenne még a fő számokról beszélnünk. A konvergenciaprogram és a benyújtott költségvetés is nyilvános dokumentum. Ezek alapján fogunk tudni majd olyan vitát lefolytatni, ami a konkrét összegeket illeti.

Ami fontos nekünk, hogy még a tavaszi ülészakban az Országgyűlés elé kerülhessen a törvényjavaslat. Valóban, ahogy frakcióvezető úr elmondta, a közpénzügyek átláthatóságát, a kiszámíthatóság erősítését célozza ez a javaslat. Úgy gondoljuk, hogy 2015-16-ban már olyan stabil lábakon áll a magyar gazdaság, amelynek köszönhetően sokkal inkább tervezhető a bevételek alakulása, és ehhez már a tavaszi ülészakban igazítani tudjuk a kiadásokat.

Ahogy mondtam, haladunk a rendes ütemterv szerint: a közpénzből működő szervezetek eljuttatták hozzánk, a Nemzetgazdasági Minisztériumba a jövőre vonatkozó javaslataikat. Egyeztettük ezeket az érintettekkel, és a kormány elé terjesztettük a javaslatot. A Költségvetési Tanács majd ezután fogja kifejteni az álláspontját, és a szakmai vélemény ismeretében fogjuk idehozni önök elé a költségvetés tervezetét, amelyhez előzetesen is a támogatásukat kérem.

Ami a várható menetrendet illeti, az sok egyéb tényezőtől is függ. Szeretnénk, ha május 13-ára már itt lenne a tervezet az Országgyűlés előtt. Azok az

adócsökkentési javaslatok, amiket frakcióvezető úr említett, a személyi jövedelemadó-csökkentés, a sertés-tőkehús áfájának 5 százalékra történő mérséklése, a kétgyermekesek családi adókedvezményének növelése és egyes közigazgatási díjak csökkentése, mások teljes eltörlése szerepel a tervek között. Ehhez majd egy adósaláta is tartozni fog, amelyhez úgyszintén kérem az önök támogatását.

Továbbra is azt az elvet követjük, hogy a munkát, jövedelmet terhelő adókat csökkenteni kell. Ez szolgálja azt egyszer, hogy a családoknál több pénz maradjon, jobban éljenek, többet tudjanak költeni, megtakarítani, ugyanakkor azt az elvet is szolgálja, hogy Magyarországon egy régi adósságot törlesszünk, egy régi kihívást végre megoldjunk, mégpedig azt, hogy a foglalkoztatás költsége ne lehessen magas, és a versenyképességünket erősíteni tudjuk. Ennek az első eredményei az elmúlt öt év foglalkoztatási adatain már kézzelfoghatóak, láthatóak. A jövőben remélhetőleg az adócsökkentés következtében, úgy gondolom, joggal bízhatunk abban, hogy ez a tendencia folytatódni tud.

Ami a rászorulókat illeti, az élelmiszer áfájának csökkentése segíti azt, hogy a kevésbé tehető magyar családoknak is javuljon az anyagi helyzete. Az szja-csökkentés 120 milliárd forintot hagy az embereknek, a sertés-húsáfa csökkentése körülbelül 25-öt, a két gyermeket nevelő családok adókedvezményének növelése pedig 15 milliárd forintot jelent 2016-ban. Az illetékek, díjak soron pedig 10 milliárddal kevesebbel szeretnék már tervezni, mint tavaly.

Nem szoktam a képviselői bekiabálásokkal foglalkozni, mégis úgy gondolom, illik válaszolni arra a megjegyzésre, ami a padosorokból elhangzott: valóban, soralátét kifejezés ütötte meg a fületem. Valóban, az adókkal kapcsolatos munka ezzel nem zárul le az idén. Tervezzük és eltökéltek vagyunk abban, hogy az adózás rendjét úgy alakítsuk át, hogy még a soralátétnél is lényegesen kedvezőbb, az adminisztrációs terheket visszább fogó, az emberek adózási terheinek - mármint ami az adminisztrációs terheket illeti - csökkentését valósítsuk meg azzal, hogy az adóhivatal legyen az, aki egy előzetes vélelmezett adóbevallást készít, és ezzel levegyük a vállalatokról is és a magán-személyekről is az adózás terheit ebben az értelemben.

Az adózási fegyelem javulását is várjuk ettől. Ez az év második felének időszakában lesz a munkánk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Volner János képviselő úr következik, a Jobbik részéről: „Mit eredményezhet a tehetségtelen kormányzás?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

(13.50)

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt héten a

Vállalkozásfejlesztési bizottság ülésezett. Erre az ülésre a világ legnagyobb vállalatait hívtam meg bizottsági elnökként, olyanokat, mint a Mercedes, a General Motors, a Suzuki és jó néhány magyar beszállítót a járműiparból. Kifejezetten konstruktív légkörű, szakmai javaslatokat megfogalmazó ülésre került sor, amelynek a fontosságát egyetlen pártelnök tartotta fontosnak jelezni a jelenlétével, ez Vona Gábor volt. Kifejezetten kértem a bizottság tagjaitól és a meghívott vendégektől, hogy mivel nem politikusokat hívtunk meg, hanem gazdasági szakembereket, vállalatvezetőket a bizottság ülésére, ezért a bizottság ülésén elsősorban szakmai javaslatokat, észrevételeket fogalmazzanak meg, ne pedig politikai csatározásokra kerüljön sor. Nagyon szomorúnak tartom, hogy a Fidesz ezt nem tartotta tiszteletben. A Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára egy csúsztatásokra alapozó politikai támadást intézett a Jobbik ellen ezen a bizottsági ülésen.

Képviselőtársaim, ki kell hogy jelentsük, a Jobbik nem tőkeellenes párt. Tisztában vagyunk azzal, hogy a Magyarországon befektetett nagy értékű tőkebefektetések részére biztonságos, kiszámítható gazdasági és politikai környezetre van szükség. Deklarálni szeretnénk azt, hogy egy termelő beruházás részére a Jobbik-kormányra kerülése esetén - nyújtani fogja azt a gazdasági és jogi biztonságot, ami számukra szükséges. Ugyanakkor kritizáltuk azt, hogy nem egyedi kormánydöntésekre való (*Zaj. - Az elnök csenget.*) felhatalmazásokra és ennek keretén nyújtott sok milliárdos támogatásokra van szükség, hanem egy olyan kiszámítható adórendszerre, aminél a befektetők biztonságban tudhatják a befektetéseiket, és amit egyébként az Orbán-kormány nem tudott részükre garantálni. A Jobbik az egykulcsos adórendszert felváltó, a családi adókedvezmények körét kiszélesítő, a termelést támogató adórendszerre tett javaslatot, olyan adórendszerre, amely az iparba, a mezőgazdaságba és a hazánkba külföldi jövedelmet hozó turizmusba, valamint vendéglátásba összpontosítja az adókedvezményeket, mert ezek révén lehet egy jóléti fordulatot fenntartható módon végrehajtani ebben az országban. Nagyon sok külföldi és hazai befektetővel tárgyaltunk erről. A befektetők sokkal jobbnak és célravezetőbbnek tartanak egy ilyen termeléstámogató adórendszert, mint amit a Fidesz egykulcsos adórendszerként bevezetett. Akkor, amikor a Jobbik kritizálja az egyedi kormánydöntések keretén belül folyósított támogatásokat, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának csúsztatásával szemben mi nem a befektetéseket támadjuk, arra mutatunk rá, hogy a kormány nem képes egy versenyképes adókönyvet teremteni sem a magyar, sem a külföldi vállalkozások számára, és az adófizetők pénzét osztogatja vissza nem térítendő támogatásként mindenki részére, aki csak a kormánnyal jó viszonyt ápol.

Fontos látni azt, hogy a Jobbik különbséget tesz multi és multi között. Látni kell azt, hogy óriási kü-

lönbséget tesz a Jobbik egy Magyarországra zöldmezős beruházás keretén belül befektető, ipari termelést folytató, az országban ipari kultúrát meghonosító multinacionális vállalkozás és egy, az országot lerabló, az embereket Nyugat-Európában bioszemétnek minősített élelmiszerral elárasztó kereskedelmi multi között. Mi ezt a különbséget minden esetben megtettük. Hiszünk ugyanakkor abban, hogy Magyarországnak nem a munkaerő árával, hanem a képzettségével kell tartósan versenyeznie.

Látható az is, hogy a megjelenő cégek csupa olyan dologra panaszkodtak, amelyek nem a nemzetközi környezettel függenek össze, hanem a rendszerváltás óta kormányzó Fidesz és a baloldal politikai tehetségtelenségére mutatnak rá. Ráműtettek a cégek arra, szívesen foglalkoztatnának több embert, de nem áll a rendelkezésükre elegendő szakképzett munkaerő. Önöket terheli ezért - és a forráskivonásért az oktatásból - a felelősség.

Nem eléggé mobilis a magyar munkaerő. A Jobbik ezzel kapcsolatban is fogalmazott meg olyan javaslatot, amely ezt a kafetéria-rendszeren keresztül meg szeretne volna oldani. A szocialisták és a Fidesz együttesen szavazták le ezeket a javaslatokat. Évekbe telik az, mire egy magyar vállalkozás például áramot kap. Ezt is elmondták a bizottsági ülésen, ez is a kormány felelőssége. Csupa-csupa olyan dolog, ami a kormány tehetségtelenségét mutatja.

A Jobbik a megalapozott, higgadt légkörben folyó szakmai párbeszédnek híve volt, és az is marad. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra L. Simon László államtitkár úrnak adom meg a szót.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Kell ahhoz magabiztosság, hogy valaki az Országgyűlésben három évvel a következő parlamenti választások előtt a jelenleg kormányzó koalíció eredményeivel kampányoljon. Mintha holnap lennének a választások! (*Novák Előd: Nem koalíció! Nincs is koalíció!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik országgyűlési képviselője olyan értékeket sorolt fel, olyan értékek mellett állt ki, amelyek az elmúlt négy év kormányzati eredményei, amelyeket az Orbán Viktor által vezetett kormány és a mögötte álló frakciószövetség valósított meg. Örülünk annak, hogy immár öt év után a Jobbik képviselői rájöttek arra, hogy higgadtan és konstruktívan kell megszólalni, de azért ne tagadjuk el, az elmúlt években ez nem volt a jobbikos képviselőknek és a jobbikos frakciónak a sajátja. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: De most már az!*) Önök a szélsőséges megnyilvánulásaikkal, idegenellenességgel vívták ki az elismertségüket, és nem a higgadt munkával, nem a mértéktartással, nem a befektetéstámogató politikával, nem a nemzetgazdaságot erősítő nagyberuházások támogatásával.

Örülünk annak, hogy Volner képviselő úr azt mondja, hogy ha a Jobbik kormányra kerül - adja a Jóisten, hogy ilyen ne forduljon elő (*Közbeszólás a Jobbik sorából: Majd eldöntik a választók!*) -, akkor fenntartják az egykulcsos adórendszert. Az egykulcsos szja-t, kérem tisztelettel, mi vezettük be. Mi kezdeményeztük, és mi szavaztuk meg. Örülünk annak, hogy ki kívánják terjeszteni a családi adókedvezmények rendszerét. Arról a családi adókedvezmény-rendszerről van szó, amelyet a Fidesz és a KDNP szövetségének köszönhetően működő kormány vezetett be. (*Dr. Schiffer András: Fizessenek a gazdagok!*)

Ugyanakkor, tisztelt képviselőtársaim, határozottan vissza kell utasítanunk, hogy a kormány egyedi döntései mögött nem egy megfontolt gazdaságpolitika állna. Egyértelműen olyan vállalatok megtelepedését és fejlődését szolgálja az Orbán-kormány, amelyek munkahelyet teremtenek, amelyek szolgálják a hozzáadott magyar érték bevitelét a magyar ipari termelésbe.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ne menjünk el az eredményeink mellett, azon eredmények mellett, amelyek az elmúlt öt év komoly gazdaságpolitikai hozadékát jelentik. 2010-ben úgy vettük át Magyarországot a nyolc évig kormányzó szocialistáktól, hogy az államadósság 53,5 százalékról több mint 80 százalékra emelkedett a GDP-hez viszonyítva. Olyan államháztartási hiánnyal kellett minden évben megküzdenie a kormánynak, amely példa nélküli volt, és amely miatt kötelezettségszegési eljárás indult Magyarország ellen. Az elmúlt öt év gazdaságpolitikájának eredménye az, hogy miközben nő a gazdaság, csökken az államadósság, aközben stabilan 3 százalék alatt tudjuk tartani az államháztartás hiányát, és emiatt a kötelezettségszegési eljárás megszűnt Magyarország ellen. Ez nagyon fontos eredmény, és mindezeket túl az adósságállomány belső szerkezete is átalakult, hiszen a külföldi adóssággal szemben, adósságfelvétellel szemben az államkötvények értékesítésén keresztül a belföldi adósság, államadósság preferálása a cél.

Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen ezért azt kell hogy mondjam, hogy azt a kormányzati gazdaságpolitikát kell folytatni, amelyet az elmúlt öt évben következetesen vitt az Orbán-kormány. Folytatni kell a munkahelyteremtést, folytatni kell a közmunkaprogramot. Ennek a kettőnek eredményeképpen több mint 400 ezer új munkahely jött létre. Elértük azt, hogy ma Magyarországon nincsen egyetlen dolgozó sem, aki után nem fizetnek be szja-t, hiszen a minimálbéren foglalkoztatottak is fizetnek szja-t. Elértük azt, hogy az 500 millió forint árbevétel alatti cégeknek 10 százalék a társasági nyereségadója. Ez szerintem rendkívül nagy dolog, a kis- és közepes

magyar vállalkozásokat segíti. Tehát Volner képviselő úr, arra kérjük önöket, hogy ahelyett, hogy itt kampányszlogeneket hangoztatnának, szavazataikkal is támogassák azt a gazdaságpolitikát, amely valóban a kis- és közepes magyar vállalkozásokat segíti, és amely azt a célt is szolgálja, hogy Magyarországon minél több erős nagyvállalat telepedjen meg, sok-sok magyar embernek adjon munkát, és sok-sok adóforintot hozzon a magyar gazdaságnak, illetve növelje Magyarország egyébként is évről évre folyamatosan növekvő export-import mérlegét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem tehát önöket, hogy szemben az itt megfogalmazott kampánymondatokkal, valóban maradjanak a józanság, a racionalitás és a higgadtság terepén, együtt közösen szolgáljuk nemzeti érdekeinket, és vigyük tovább higgadtan, az embereket szolgálva a kormányzati munkát. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és tájékoztatom valamennyiüket, hogy a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most pedig felkérem Gúr Nándor jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalásokat.**

GÚR NÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek, LMP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Heringes Anita, MSZP; Demeter Márta, MSZP; Ander Balázs, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Ikotity István, LMP.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Ikotity István, LMP; Tóth Csaba, MSZP; Nyitrai Zsolt, Fidesz; Mirkóczki Ádám, Jobbik; Soltész Miklós, KDNP. A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó, MSZP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek, LMP; Kulcsár Gergely, Jobbik; Demeter Márta, MSZP.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Hende Csaba országgyűlési képviselő **mentelmi ügyében** magánvádas megkeresés érkezett a Bpk. 33/2015/3. számon a Kiskunfélegyházi Járásbíróságról. Ugyancsak bejelentem, hogy Vadai Ágnes országgyűlési képviselővel szemben magánvádas megkeresés érkezett Bpk. 32901/2014/11. számon a Pesti Központi Kerületi Bíróságtól. A megkereséseket megvizsgálásra kiadtam a Mentelmi bizottságnak.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napi-

rendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnök úr saját jogkörében előterjesztett javaslat alapján döntünk. A napirend megváltoztatására senki sem nyújtott be indítványt, ezért most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról döntünk.**

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendi javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A múlt heti házbizottsági ülésen két **beszámoló határozathozatala** tárgyában konszenzus született, egyet pedig elnöki jogkörben terjesztettünk az Országgyűlés elé. Mindhárom indítvány arra tesz javaslatot, hogy az egyes beszámolókról a kijelölt bizottságok határozzanak. A Házbizottság 85. § (1) bekezdése alapján erről az Országgyűlés vita nélkül, külön-külön határoz. A Házbizottság B/4349/2. számú javaslata alapján kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot az atomenergia 2013. évi hazai alkalmazásának biztonságáról szóló B/4349. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 111 igen, 49 nem szavazattal, tartózkodás nélkül felkérte a határozathozatalra.

A Házbizottság B/3002/2. számú javaslata alapján kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Igazságügyi bizottságot a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság Beszámolója 2014. évi tevékenységéről szóló B/3002. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 111 igen, 53 nem szavazattal, tartózkodás nélkül felkérte a határozathozatalra.

Az elnöki jogkörben előterjesztett B/4325/2. számú indítvány alapján kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Igazságügyi bizottságot a Nemzeti Emlékezet Bizottságának 2014. évi tevékenységéről szóló B/4325. számú előterjesztés határozathozatalára.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 113 igen, 50 nem szavazattal, tartózkodás nélkül felkérte a határozathozatalra.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Így most áttérünk az **interpellációk** tárgyalására 120 perces időtartamban.

Tisztelt Országgyűlés! Hiller István képviselő úr, az MSZP képviselője, az Országgyűlés alelnöke interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A felsőoktatásról és a színvonalról**” címmel. Tájékoztatom az alelnök urat, hogy a választ

Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! A felsőoktatás átalakításának terve ismét igen erőteljes ellenkezést váltott ki elsősorban a közvetlen érdekeltekből, az egyetemi hallgatók és egyetemi oktatók, professzorok széles körében.

Nem a politikát, a politikai vitát szükséges a középpontba állítani, hanem épp azokat a kérdéseket, amelyek a felsőoktatás színvonalának, szakmaiságának, működésének leglényegesebb elemei.

Tisztelt Államtitkár Úr! Megítélésem szerint szakok indításának, szakok belső tartalmának meghatározása tipikusan nem politikai feladat. Nem az állam és egy kormányzat feladatköre, hogy bármely kutatási, oktatási területen a szakmai tartalmat meghatározza. A tudomány, a kutatás, a felsőoktatás elsődleges feladata és egyben felelőssége is, hogy ezeket elvégezze, megítélje, és a hagyományoknak megfelelően a felsőoktatás színvonalának egy meghatározó eleme, hogy maga az intézmény, az évtizedeket oktatással, kutatással eltöltött professzorok, oktatók és az intézmény választott vezetése végezze el ezt a szakmai feladatot. Ebben a politikának, én úgy gondolom, nem kell szerepet vállalnia.

Az önök kormányának világosan érzékelhető célja, hogy mindent központilag irányítson, az élet legkülönbözőbb területein határozza meg, hogy mi a jó és mi a nem jó. Teljesen felesleges! Ugyanígy van ez a felsőoktatással is. Azt gondolják, ha meghatároznak központilag mindent, és a központi akarat megtestesítőiként hol a kancelláriai rendszer bevezetésével, a kancellárok kinevezésével, hol - mint újabban - testületek mesterséges létrehozásával, a konzisztóriumok rendszerével mindent felügyelet alatt tartanak, ezáltal a felsőoktatás színvonala javul. Óriási tévedés! Felhívom a figyelmet, hogy önök folyamatosan csorbítják a felsőoktatás évszázados autonómiáját, a megválasztott vezetők, a rektorok mozgásterét pedig gyakorlatilag jelképpé tették. Lassan egy rektornak semmilyen más felelőssége nincs, mint hogy protokolleseményeken felvegye a rektori láncot.

Önök úgy gondolják, hogy ezáltal ismételten javul a felsőoktatás színvonala. Még egyszer megismétlem: ez óriási tévedés.

Mindezek alapján azt kérdezem az államtitkár úrtól: a kancellárok kinevezése után mi a valódi célja a kormánynak a felsőoktatási konzisztóriumok létrehozásával? Miért gondolják, hogy minél kisebb a felsőoktatási autonómia, annál magasabb az oktatás színvonala? Miért gondolják, hogy az oktatás területén és minden részletében a nagybetűs irányító központ mindig mindent jobban tud, mint professzoraink, oktatóink, felsőoktatási intézményeink? Várom választát. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A választ, mint már említettem, Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Ház! Talán kevés olyan stratégia van az elmúlt időszakban, nemcsak az elmúlt öt évet, hanem akár már az elmúlt 25 évet is tekintve, amely olyan széles körű társadalmi egyeztetésen esett át, mint a felsőoktatási stratégiánk. *(Kunhalmi Ágnes: Ezért tüntetnek az utcán!)* Felsőoktatási kerekasztal is tárgyalta, többször is napirendjén volt, vizsgálták ezt hallgatói szempontból, vizsgálták rektori szempontból, vizsgálta ezt a Kereskedelmi és Iparkamara a gazdaság szempontjából, és így sikerült talán az egyik legszélesebb körű konszenzussal elfogadni ezt a hosszú távú stratégiát a felsőoktatás számára.

(14.10)

És ennek az egyik iránya valóban az, amire képviselő úr persze más előjellel célzott, hogy az egyetemeknek egyrészt van a tudományos autonómiája, szabadsága, amelyet alaptörvényi szinten garantálunk, és amelybe senkinek semmifajta beleszólása nincsen, és emellett van az egyetemeknek a gazdálkodási területe, az a gazdálkodás, amely ugyanúgy az adófizetők forintjaiból történik javarészt, mint ahogy minden más költségvetési intézménynek, hiszen a kórházaknak is a finanszírozása nagyrészt költségvetési pénzből, közpénzből történik és egy kisebb része saját bevételekből. Nincs ez másként az egyetemek, főiskolák esetében sem.

Éppen ezért azt tartottuk fontosnak, akár a kancellárok kinevezésével, akár a konzisztóriumokra tett javaslattal is, hogy ez a fajta gazdaságosság, a jó gazda gondossága a közpénzekkel való bánásban, ez sokkal inkább hangsúlyos legyen. És mindamelllett pedig maradjon meg a rektor által vezetett szenátusnak tudományos kérdésekben, stratégiai kérdésekben, hosszú távú kérdésekben való döntési lehetősége, de segítsük azzal is a felsőoktatás működését, hogy akár a kancellárokkal, akár pedig a konzisztóriumokkal valamelyest egy olyan támogató testületet kapjanak maguk mellé, amelyeknek persze jogosítványaik is vannak, bizonyos kérdésekben egyetértési joguk is van, amellyel a gazdálkodás tekintetében segítséget tudunk adni a felsőoktatási intézményeknek.

Nemcsak az előbb említett magyarországi szereplőkkel, hallgatókkal, rektorokkal, kamarákkal vitattuk meg a felsőoktatási stratégiát, hanem igyekeztünk nemzetközi szinten is bemutatni és nemzetközi véleményeket is kikérni róla. Engedje meg, hogy nagyon röviden idézzem az OECD igazgatójának a meglátását, Andreas Schleicher urat, aki szerint ez a stratégia, amit mi elfogadtunk, amit fél éve mindenki az interneten olvashat, és amelynek a végrehajtásá-

ban történnek az egyes intézkedések az elmúlt hetekben is, válaszol a legfontosabb kihívásokra és ambiciózus lépést vázol a megfelelő irányba. Azt is elmondta az OECD igazgatója, hogy Magyarországon kifejezetten magas az intézményi autonómia, és a stratégiában is szereplő kancellárrendszerre nagy szükség volt, kiváltképp, mivel a finanszírozási kérdéseket nem az intézmények akadémiai vezetőinek kell kezelniük. Ebben szerintem még önnel is egyetérthetünk, hogy nem feltétlenül a rektornak kell pénzügyi kérdésekkel részletkérdésekben is foglalkozni.

Andreas Schleicher úr örömét fejezte ki, hogy a fókuszáltság hangsúlyosan jelenik meg a stratégiában, amelyre meglátása szerint a magyar intézményeknek nagy szükségük van. A stratégia egyes elemei az OECD által is bemutatott legjobb gyakorlatokat veszik figyelembe. Mindezek miatt úgy látja, hogy a stratégia időszerű és rendkívül fontos a magyar felsőoktatás globális versenyképessége megőrzése szempontjából. Az igazi kihívás pedig a további lépések, az implementáció világában jelennek meg. Ebből is látható, hogy nemzetközi szinten is az az irány, amit a felsőoktatási stratégia kijelöl, és aminek az aprópénzre váltása, törvényjavaslatokra váltása zajlik, és amelyekkel kapcsolatban itt előkészítő munka folyt, és előzetes egyeztetések során derültek ki bizonyos javaslatok, ez európai szinten is igyekszik versenyképessé tenni a magyar felsőoktatást.

De ön is tudja, hogy április 21-én, amikor újabb egyeztetést tartottunk a felsőoktatási kerekasztalban, akkor a Rektori Konferencia elnöke is azt mondta, hogy konszenzus közeli állapot alakult ki a megbeszélések során, egy korszerű és fejlődő felsőoktatásról beszélt, és ugyanígy pozitívan nyilatkoztak róla a Kereskedelmi és Iparkamara képviselői is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel kérdezem Hiller István alelnök urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Nem fogadom el a választ. Egyáltalán nem azt érzékeltém, hogy hallgatók százaik örömnép miatt vonulnak Budapest utcáin. Egyáltalán nem azt láttam, hogy az előbb idézett véleményt olvasták fel egymás között, és ezért örömmel a Nagykörutat vették célba. Egyáltalán nem azt érzékelem, hogy az egyetemi oktatók, az egyetemi rektorok a kancellárok kinevezésének és ezáltal csökkentett mozgásterüknek örülnek, és egyáltalán nem gondolom, hogy az a megfogalmazás, miszerint a kancellár semmi másért nem felel, csak azért, aminek pénzügyi háttere van, az egy helyes megközelítés lenne, mert egyáltalán nem ismerem egyetlenegy olyan területet sem a felsőoktatásban, aminek ne lenne pénzügyi háttere.

A Magyar Akkreditációs Bizottság teljes jogú tagságát talán nem véletlenül vontta meg az európai

szervezet, mert ott is az önök kormánya teljes egészében át takarta venni a hatalmat. Mindezek alapján semmilyen színvonalemelést nem látok, csak süllyedést és káoszt. Nem fogadom el a választ. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Mint hallhattuk, alelnök úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen, 49 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Ahelyett, hogy letettek volna a nemzeti parkok földjeinek megszerzéséről, újabb trükkökkel igyekeznek jóllakatni a fideszes haverok földéhségét”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Hát, hiába volt a 170 civil és természetvédelmi szervezet tiltakozása, hiába volt az ombudsman tiltakozása, hiába az ellenzéki pártoké, a korábbi szavazásnál ugyan megbukott a kétharmad, most azonban újra az Országgyűlés elé hozták a nemzeti parkok földjeinek átszervezéséről szóló javaslatot. Ahhoz, hogy a Nemzeti Földalapkezelő Szervezethez kívánják csoportosítani ezeket a területeket, még lehet, hogy lehetne találni értelmes indokot, ha ez a szervezet az elmúlt időszakban úgy működött volna, ahogy az egyébként kellene hogy működjön egy normális országban. Azonban a szervezet háza tájáról hetente jönnek ki újabb és újabb botrányok, ennek a szervezetnek a működése átláthatatlan, korrupcióval terhelt, és szakmaiatlan döntések sokaságától hemzseg. Ráadásul a nemzeti parkoknál a mi véleményünk szerint megvan az a lehetőség, hogy szakmailag megfelelő módon tudják ezeket a természetvédelmi területeket a továbbiakban is ellenőrizni, kezelni.

A Jobbik Magyarországi Mozgalom már minden fórumon kifejtette az álláspontját, a kormány ez irányú törekvéseinek a következményeire felhívtuk a figyelmet, elfogadhatatlannak tartjuk, hiszen nyilvánvalóan számos hátránya van a nemzeti parkokra és ezen keresztül hazánk természeti értékeire nézve. Mint például a természeti szempontok lazulása, ennek lehetősége, a nemzeti parkok bevételeinek csökkenése, a központosított irányítás által fedezett földművelésnek a lehetősége is növekedni fog véleményünk szerint. És ezek nem valamiféle ellenzéki félelmek, hanem már az NFA napi gyakorlatából fakadó gyanúk és feltevések a részünkről.

Természetesen tudom, hogy ezen kérdésem elhangzására milyen válasz fog érkezni, hiszen ezt a

témát már beszéltük itt a Ház falai között, ugyanakkor ennek függvényében, azt hiszem, hogy érthető, hogy a kormány miért hagyta megint figyelmen kívül ezen civileknek és ellenzéki képviselőknek a félelmeit. Félő, hogy valóban semmi másról nem szól ez a történet, mint az NFA földjeinek egy könnyebb kiosztásáról, amelynek következménye egyébként, hogy több száz, de talán több ezer családtól vették el eddig is a lehetőséget - itt főleg ugye állattartók miatt aggodom -, hogy bizonyos köröket részesítsenek előnyben pályázatok elbírálásánál ahelyett, hogy a 30-40 éve állattartással foglalkozókat részesítették volna előnyben.

A kialakult helyzet egyébként, ahogy már említettem korábban is, a Hortobágyi Nemzeti Park esetében a legfeltűnőbb, és úgy látom, hogy ez a jogszabálytervezet, ami a nemzeti parkokat büntetné, sem szól másról, mint hogy - pont ilyen esetek kerültek leginkább nyilvánosságra - az NFA égisze alatt könnyebben el tudják fedezni ezeket a mutyikat.

Sajnos az ígért egyeztetés is elmaradt, illetve csak akkor történt meg, amikor már benyújtották a jogszabálytervezetet, így a jelen változatából hiába vették ki a kétharmados passzusokat, a feles részek benne maradtak, amelyek továbbra is elfogadhatatlanok, és érdemben nem változtak.

Tehát kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy miért hagyták figyelmen kívül a szakmai szervezetek véleményét; mi a valódi indoka annak, hogy az NFA-hoz kerülnek ezek a területek. És felszólítjuk egyben arra is, hogy vonják vissza ezt a tervezetet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációra a választ Bitay Márton Örs államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Inkorrektnek tartom azt a magatartást, amit ön most itt folytat. Tartottunk egy egyeztetést, erre az egyeztetésre ön eljött, azt mondta, hogy mindenben támogatja a törvényjavaslatot, csak a nemzeti parkok vonatkozásában nem tartja jónak a megoldást, az összes többi támogatja. Ehhez képest megegyeztünk, hogy küld egy módosító javaslatot, majd elküldött egy módosító javaslatot, ami arról szól, hogy az összes magántulajdonban lévő védett természeti területet vegye el az állam. És most azt mondja, hogy nem tudjuk, hogy mit szeretnénk ezzel a törvénnyel tenni.

Inkorrektnek tartom azt a hozzáállást, amit ön mond, hogy kétharmados törvénynél önök mondanak nemet a kétharmados részre, marad a feles többséget igénylő rész. A feles többséget igénylő részt a parlament feles többsége el tudja fogadni. A kétharmados részt önök vették ki, kedves képviselő úr, a törvényből. Nem tudom, hogy az miért okoz

problémát, hogy egy feles többséggel bátorkodunk döntést hozni. Egyébként pedig a nemzeti parki földek vonatkozásában nem kellene se feles, se kétharmados törvény, mert a Nemzeti Földalap vagyongazdálkodási szerződést köt velük, ideiglenest.

(14.20)

Tehát ha úgy döntene a kormány, hogy el szeretné venni, akkor ezt a szerződést felmondja a Nemzeti Földalap, és nincs földje a nemzeti parknak - de nem ez a cél. Ez egy törvény volt, kedves képviselő úr, ami arról szólt, amit egyébként önök leszavaztak, csak szeretnék belőle néhány példát hozni. Az egyik, hogy mondjuk, az agrárszakképző intézmények, a génmegőrző intézmények, a kutatóintézmények kapjanak ingyenesen vagyongazdálkodási földet; nemet nyomtak rá. Nemet nyomtak arra is, hogy közfoglalkoztatási célra kapjanak ingyenesen vagyongazdálkodási önkormányzatok földet; nemet nyomtak rá. Majd alkalmasint, egyébként a jobbikos vezetésű deveszeri önkormányzatnak, aki pont ezzel fordult az NFA-hoz, hogy ugyan, hadd kapjon már közfoglalkoztatásért földet az NFA-tól, majd meg fogom írni, hogy az önök szavazataival sajnos ez nem válik valóra.

A természetvédelmi szakmai szempontok kapcsán, hogy hány civil szervezettől, illetőleg mennyi véleményt kapott a kormány, ezt szeretném tisztába tenni. Minden véleményt tiszteletben tartunk, de ez a törvény nem természetvédelmi szabályokról szól, ez a törvény nem természetvédelmi szabályokat tartalmaz, hanem földvagyongazdálkodásit. Nincs közös halmaz. A természetvédelmi szabályokat eddig is a nemzeti parkok határozták meg, és ezután is ők határozzák meg. Zárójelben megjegyzem, hogy több természetvédelmi területet kezel a Nemzeti Földalap, mint a tíz nemzeti park, mégsem álltak önök elő eddig egyszer sem azzal az ötlettel, hogy minden természetvédelmi területet a nemzeti parkokhoz kellene a Nemzeti Földalaptól is áttenni, csak most valamilyen rejtélyes oknál fogva úgy érzik, hogy ez a törvény erről szól.

Szeretném nyomatékosan helyreigazítani önt: azt állítja, hogy több ezerrel kevesebben jutottak földhöz. Képviselő úr, a tényekkel vitatkozik. 2010-ben 600-an használták a földeket, az állami földeket, most már több mint 7500 nyertes van. Kérdezem, legyen kedves, mondja meg nekünk, miből gondolja ezek alapján, hogy kevesebben használnak földet, mint korábban. Illetőleg említette azt is, hogy egész országrészekről kerülnek vágóhídra az állatok azért, mert ki nyert vagy ki nem nyert. Szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy az összes magyarországi termőföldnek kevesebb mint 5 százalékán zajlott a „földet a gazdáknak” program; ez is valamilyen logikai ellentétben áll azzal kapcsolatban, amit ön volt szíves nekünk elmondani.

Egyébként pedig a Nemzeti Földalap működését illetően számos peres eljárás lezajlott már a nyilvánosság ügyében és egyéb kérdéseknél. Minden esetben lezárultak ezek a perek, és sehol nem tapasztalt olyat semmilyen bíróság, hogy bármilyen korrupciós esemény történt volna (*Moraj az MSZP és a Jobbik soraiban.*), ezért ezt az állítását kifejezetten szeretném visszautasítani, és kérem, mondja meg, hogy melyik bíróság melyik ítélete alapján tett ilyen nyilatkozatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon! (*Zaj.*)

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, ha már arról a megbeszélésről szót ejtett (*Az elnök csenget.*), az a módosító indítvány, amit letettünk az asztalra, nem tetszett önöknek, mert amiről beszélt most mint probléma, az nem a lényegét érintette. Tehát a nemzeti parkok földjeinek az NFA-hoz való kerülésében, szóban én is úgy értettem, legalábbis akkor a beszélgetésünkökből, hogy egyetértene, és talán visszakozi hajlandó a kormány e tekintetben. Tehát ha a részletekben nem értett egyet, akkor még mindig bőven lett volna lehetőségük módosítani. Egyébként a módosító indítványunk arról szólt, amiben megállapodtunk, ilyen formában természetesen sajnálom, hogy végül nem tartották be.

A kétharmados részekről most nem beszéltem. Azokat, amelyeket kiemelt, természetesen a Jobbik is tudja támogatni, ezekkel semmi problémánk nem volt, nem szólaltam fel ezek ellen semmilyen fórumon. A problémánk továbbra is azzal van, hogy a nemzeti parkok földterületeit az NFA-hoz akarják juttatni, mégpedig olyan szándékkal, hogy aztán ezt is a haverjaiknak adják, ahogy eddig történt a többi állami föld tekintetében is. A választ természetesen nem tudom elfogadni. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Hová tűnnek az EU-s pénzek? Hogyan lesz ebből fejlődés?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Egyre szapo-

rodnak a bizonyítékok, hogy az EU-s támogatások felhasználása nemcsak hogy nem hatékony, hanem káros az ország számára. Öt év kormányzás után ezért önök a felelősek. Az Európai Bizottság vizsgálata nyomán, ami a vizsgált projektek 30 százalékában talált szabálytalanságot, 700 milliárd forintnyi forrást függesztettek fel, és ez csak egyetlenegy operatív program, több másik is vizsgálat alatt áll. Önök is tisztában vannak azzal, hogy ezek mind a Fidesz-kormány alatt kiírt, elbírált és részben megvalósított projektek voltak, sőt sok elbukott projekt az elmúlt másfél évből származik, abból az időszakból, amikor már, miniszter úr, ön is felelős volt a források elosztásáért. A pénzek elosztásáról eddig is derültek ki botrányos dolgok, ahol megkapargattuk, ott biztosan találtunk valamilyen korrupciót. Az Öveges-program 14 milliárdjának mintegy kétharmada ment el látsszattevékenységre; az Országos Roma Önkormányzat százmilliókat költött el romák foglalkoztatására szánt pénzből, teljesítmény nélkül; rengeteg az egy célra kiírt közbeszerzés, ami szintén a közpénzek elpazarlásának egy formája.

A forrásokat eltérítik eredeti céljaiktól azok segítségével, akik aktuálisan a pályázatokat és a közbeszerzéseket kiírják és elbírálják, azaz jelenleg az önök segítségével. Az országot lényegében a saját elitje fosztja meg a felemelkedés lehetőségétől, a fejlesztési források így pusztán a fideszes gazdasági háttérország zsebében gazdagítják. Ilyen helyzetben hiába gyorsítják föl a pénzek lehívását, most például egy, a kulturális és természeti kincseinket tönkretévő új törvénnyel, semmi hasznunk abból, már csak azért sem, mert ennek a rendszernek súlyos, hosszú távú következményei vannak, kontraszelekció alakul ki a gazdaságban. Nem a saját lábukon megállni tudó vállalkozások, a jó termékeket és szolgáltatásokat kínáló élnek meg, hanem a mutyizók, a törleszkedők, akik egyébként életképtelenek lennének, és ebbe a mutyikultúrába, újfeudális rendszerbe nő bele most már egy generáció.

Miniszter úr, szeretnénk megtudni, hogyan kívánják biztosítani, hogy az EU-s pénzek ne teljesítmény nélkül, ne a Fidesz holdudvarához kerüljenek, és egy beteg gazdasági struktúrát ápoljanak, hanem valóban Magyarország fejlődését, a közjót szolgálják. Ki vállalja a felelősséget azért, hogy a jelek szerint az EU-s projektek legalább egyharmadában szabálytalanul használtak fel forrásokat? Vagy marad Magyarország továbbra is a következmény nélküli ország, mint volt önök előtt is? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A választ Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő-

társaim! Először is szeretném megköszönni képviselő asszony interpellációját, bár hozzáteszem, hogy az ön képviselői munkáját elsősorban a fölkészültségéről és a higgadságáról jegyeztem meg, és ez az interpelláció most némileg ennek ellentmond, de hogy higgadtan tudjunk beszélni, bármikor állok a rendelkezésére magam és munkatársaim is annak érdekében, hogy egy mély betekintése legyen az európai uniós pénzügyeket illetően. Ami pedig az objektivitást és a szakmaiságot illeti, ajánlom, hogy a következő egy évben minden parlamenti képviselőtársam az európai uniós első fejlesztési ciklusunk lezárásaképpen mélyüljön el, illetve gyarapítsa tudását az Európai Unió fejlesztési intézményrendszerét illetően, hiszen láthatóan szükség van erre.

Képviselő asszony tévesen 30 százalékról beszélt, csak nem mindegy, minek a 30 százaléka ez. Örülök, hogy lehetőséget kapok arra, hogy a számokat tisztába tegyem. 2007-13 között, ez ideig Magyarországon 70 ezer pályázati nyertesről beszélhetünk, a 70 ezer pályázati nyertes közül 43 ezer vállalkozás. Abban önnök lehet, hogy igaza van, hogy az összmagyar vállalkozásokhoz képest ez egy szűk szám. 43 ezer vállalkozás nyert, a 43 ezer vállalkozásból az Európai Bizottság vizsgálata jelen pillanatban 53-at érintett. Az 53-ból 19-nél találtak hiányosságot, és valóban, az 53 pályázatból a 19 egy speciális értelmezésben 30 százaléknak is tűnhet, bár ez elég LMP-s értelmezés, hogy fogalmazzunk finoman. Tehát 19 hibás pályázatból megbélyegezni 43 ezer magyar vállalkozást, ezzel azért óvatosan bánnék, tekintettel arra, hogy három kormány kormányzati időszakát is érintik ezek a pályázatok. Tehát itt azért óvatosan bánnék, nem a magyar állam minősítésével, mert azt alappal és alap nélkül rendszeresen ildomos szidni, főleg parlamenti képviselőknek - mégiscsak ők képviselik -, hanem azért is, mert a 43 ezer vállalkozásban van mindenféle fajta.

(14.30)

És hogy mi volt a szabálytalanság? Az Európai Bizottság megvizsgálta a pályázatokat, és a pályázatoknál azt mondta - ezek döntően gép- és szolgáltatásbeszerzési pályázatok voltak -, hogy a beszerzett gépek ára és a pályázat benyújtásakor benyújtott indikatív gépbeszerzési ajánlat között óriási árkülönbség volt, időnként kétszer annyiba került a gép, mint amennyiről az indikatív pályázati anyag szólt, amikor a gépbeszállítótól ajánlatot kért a vállalkozás. Hogy a vállalkozó és a gépbeszerző vagy a vállalkozó mint szolgáltatást vevő és a szolgáltatást nyújtó között mi történt, erre a kérdésre nem tudott válaszolni sem az Európai Bizottság, sem a magyar intézményrendszer.

Nekem van egy véleményem, képviselő asszony: én nem vádolnám meg ezt a 19 vállalkozást, közöttük magyar nagy- és kisvállalkozásokat korrupcióval, in-

kább azt mondanám, hogy tőkehiányról volt szó, és el tudom azt képzelni, hogy sok esetben az önerő fedezetét biztosította ez a túlszámlázás a beszerző, illetve a gépet szállító és a szolgáltatást biztosító között.

Magyarországot szerencsére - a szabálytalanságok ellenére - anyagi kár nem éri, tekintettel arra, hogy nem vonják meg tőlünk ezt a keretet. 14 milliárd forintról beszélünk, ami a 19 nyilvánosságra került pályázónál érintett. A 14 milliárd forintot természetesen továbbvisszük, és amennyiben bírságot, korrekciót kell fizetnünk, azt az összeget sem veszítjük el, ezt már az Európai Bizottság jelezte Magyarországnak, illetve a Magyarországot képviselők felé.

Szeretném megjegyezni önnek, hogy Magyarországon 43 ezer vállalkozás 1600 milliárd forint támogatásban részesült, és az 1600 milliárd forinthez képest a 14,3 milliárd nem jelentős összeg. Hozzáteszem, én örülnék, ha csak annyi került volna felhasználásra szabálytalanul; arra gondolok, hogy a következő egy évben még jó néhány ellenőrzésnek leszünk kitéve.

Nekem az a véleményem, hogy Magyarországnak, a magyar kormányának és a magyar parlamentnek az a kötelessége, hogy a 2014-2020-as időszakra nézve ne megbélyegezze a vállalkozókat, hanem nemzeti audithatóságot állítson fel a jobb ellenőrzés érdekében, hiszen munkatársaink arra hivatkoznak, hogy ők csak a magyar vállalkozások érdekében voltak méltányosak és nagyvonalúak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt, az Országgyűlés jegyzőjét, hogy elfogadja-e a miniszteri választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem fogadom el a választ. Miniszter Úr! Feltételezem, hogy nem ilyen icike-picike a probléma, mert ha ilyen icike-picike lenne a probléma, akkor ön nem kérte volna az Európai Unió Bizottságát arra, hogy Magyarországnak mutassanak jó példákat más országok jó közbeszerzési gyakorlatára.

Egyébként az LMP-nek meggyőződése, hogy nem kell más országok közbeszerzési gyakorlatát tanulmányozni, mert itthon is jól látszanak a problémák. Olyan adatok napvilágot látnak, hogy az európai uniós támogatások körülbelül 80 százaléka a pályázók 10 százalékához vándorol. Ha ön beszélget kis- és középvállalkozókkal, akkor azok elmondják, hogy az a gyakorlat, hogy általában van egy fő pályázó, mondjuk, aki például megnyert 100 milliárd támogatást, és 10 milliárdot juttat az alvállalkozónak, vele valósítatja meg a projektet, aki éhbért tud fizetni a dolgozójának, hogy elvégezze a munkát.

Tehát sokkal nagyobb a probléma, és azt gondolom, nem lehet azt mondani, hogy ez a probléma csak olyan icike-picike, és csak néhányat vizsgált az Európai Unió Bizottsága. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, a képviselő asszony nem fogadta el a miniszter úr választát. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 109 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. *(Zaj. - Több képviselő elhagyja az üléstermet.)*

Bánki Erik képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miként mérsékli a magyar családok terheit az adócsökkentés költségvetése?”** címmel. Bánki Erik képviselő urat illeti a szó. Megkérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek csöndben hallgatni a képviselő úr felszólalását. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Annak az országnak van jövője, ahol a családok biztonságban, kiszámítható és a gyarapodást elősegítő körülmények között élhetnek. Ezen szempont lebegett a szemünk akkor is, amikor az adócsökkentés költségvetését megterveztük.

A mi politikai családunk eddig is nagyon sokat tett a magyar családokért, a családi adókedvezményektől kezdve a rezsicsökkentésen át a családi otthonteremtés kedvezményrendszeréig. Egy költségvetésben sok minden változhat és változott is az elmúlt évek során a gazdaság teljesítőképességének függvényében, egy dolgot azonban nem lehet megkérdőjelezni: a családok válláról minél több terhet kell folyamatosan levenni és minél több pénzt a családi kasszában hagyni.

Kérem, engedjék meg, hogy néhány mondatban utaljak a jövő évi költségvetésben tervezett változtatásokra, ezen belül többek között azokra, amelyek kifejezetten a családi adókedvezmények kereteit érintik.

Először is: 15 százalékra csökkenti a jövő évi költségvetése a személyi jövedelemadó terhet, ami több mint négy milliárd embert érint Magyarországon.

Másodszor: olcsóbban juthatnak a családok egy újabb alapvető élelmiszerhez, a sertéshúshoz, hiszen a tőkehús áfáját 5 százalékra csökkenti a jövő évi költségvetésben a kormány. Nő továbbá a két gyermeket nevelő családok adókedvezménye, emellett többféle illeték, illetve eljárási díj is csökkenni fog 2016-ban.

Harmadszor: engedjék meg, hogy hangsúlyozzam, a 2016. évi költségvetése az adócsökkentés költségvetése lesz. Folytatódik az a 2010-ben megkezdett gazdaságpolitikai irány, amelynek megfelelően évről évre a gazdaság teljesítőképességének növekedésével csökkentjük a magyar állampolgárok terheit. A magyar gazdaság teljesítménye, hál' istennek, 2014-ben is gyarapodott, 2015-ben is emelkedést várunk, ép-

pen ezért 2016-ban is több pénz maradhat a magyar családoknál.

Ugyanakkor nem feledhetjük el, hogy az államadósság-csökkentés folyamatát is fenn kell tartanunk. A jövő évi költségvetés jóval 3 százalék alatt tervezi a hiányt, hiszen ez a fegyelmezett költségvetési politika volt az, amelynek köszönhetően felállhattunk Európa szégyenpadjáról, megszüntettük Magyarországgal szemben a költségvetés hiányának túllépése miatti, még 2004-ben indított kötelezettségszegési eljárást, illetve sokkal nagyobb a magyar gazdaság és a magyar politika iránti befektetői bizalom, amit fenn szeretnénk tartani a későbbiekben is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az a tény, hogy az Országgyűlés már ebben az évben (*sic!*) elfogadja a költségvetést, kiszámíthatóságot és tervezést erősít, és így a gazdaság szereplőinek köre is elégedettséggel nyugtázhatja majd a jövő évi kilátásokat.

Mindennek fényében kérdezem a tisztelt államtitkár urat, milyen konkrét csökkentésekre számíthatnak még a családok 2016-ban. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a választ Orbán Gábor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy ilyen pontosan összefoglalta a 2016-os terveinket. A jövő év költségvetése valóban az adócsökkentés büdzséje lesz, a tervezett lépések tovább növelik a munkaadórendszeren keresztüli megbecsülését és csökkentik a családok adóterheit.

Sajnos, 2010-ig Magyarországon olyan adórendszer működött, amely jövedelmek eltitkolására és a segélyekből való megélhetésre ösztönzött. 2010-től folyamatosan átalakítottuk és érdemben csökkentettük a munka adóterhelését, bevezettük továbbá a 16 százalékos egykulcsos személyi jövedelemadót és a gyermekek után járó családi kedvezményt. Ezek a területeken elsősorban tudunk még egy lépést tenni 2016-ban, köszönhetően a gazdasági növekedés beindulásának és a feketegazdaság elleni sikeres küzdelemnek, ami megteremti a költségvetés számára azt a mozgásteret, hogy a családok számára ezt a tehercsökkentést végrehajtsa.

A növekedés beindulása nem magától történt, a devizahitelek kivezetése, a banki elszámoltatás, a rezsicsökkentés, a többi gazdaságélénkítő, munkahelyteremtő intézkedés az államháztartás stabilitásának megőrzése mellett tette lehetővé azt, hogy a növekedési számaink tavaly már a második legmagasabbak voltak az Európai Unióban 3,6 százalékkal. A gazdaság kifehérítésében nemcsak az említett egykulcsos személyi jövedelemadó, illetve az adójóváírás kivezetése, hanem az online-pénztárgépek rendszere, valamint az EKÁER bevezetése is óriási előrelépés

volt. A tavalyi áfabevételekben már jól tükröződnek ennek eredményei, és többek között ez is volt az alapja annak, hogy a jövő évtől jellemzően összesen 170 milliárddal a családok adóterhei csökkenni tudnak.

Az intézkedéseknek köszönhetően egy kétkeresős, átlagos keresettel rendelkező, kétgyermekes családnál havonta közel tízezer forinttal marad több jövedelem. Megjegyezném, hogy ez összesen - az idei évet is beleszámítva - már 2700 milliárdos tehercsökkenést jelent a családok adóterheiben 2010 óta. A sertésáfa csökkentése 25 milliárddal csökkenti az erre a termékkörre rakódó adóterhet.

(14.40)

Az illetékek, díjak csökkentésével, egyes díjak eltörlésével 10 milliárddal mérsékeljük az adóterheket.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedjen meg még néhány adatot, amely a kérdésre adott válaszban a helyzet jobb megértésében segíthet. 2019-ig fokozatosan a jelenlegi duplájára szeretnénk emelni a kétgyermekes családok kedvezményét, ami 380-390 ezer adózó jövedelmi helyzetét fogja érdemben javítani.

Még hozzátenném azt, hogy a kormány ahhoz is hozzá próbál járulni, hogy a hitelezés beinduljon Magyarországon, ezzel a munkahelyteremtés egy újabb lendületet vehessen. Ennek érdekében kötöttük meg a megállapodást az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal, és ennek a hitelezési aktivitásnak a növelését szolgálja a bankadó fokozatos csökkentése is.

Képviselő úr, az eddigi intézkedések már bizonyították az eredményességüket, hiszen megteremtették a feltételeket a gazdaság növekedéséhez és ahhoz is, hogy ezekben az eredményekben még egy lépéssel tovább menjünk anélkül, hogy a túlzott-deficit-eljárásba visszakerülnénk.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nagy megnyugvással hallgattam a mondatait, különösen a jövőre vonatkozó elképzeléseket. Hiszen a 2016-os költségvetés konkrét támogatási rendszereiről már több információval rendelkezünk, azonban az államtitkár úr most előrevetítette a 2019-ig tartó időszakban várható további pozitívumokat, ami azért is megnyugtató, mert nem változik az a stratégia, amit 2010 óta követ a kormány, miszerint minden évben, ahogy a gazdaság teljesítőképessége arra lehetőséget ad, csökkenti a családok terheit.

Az a 2700 milliárd forint, amit eddig is a családi tehercsökkentés keretében a költségvetésben elfo-

gadtunk, és ennyivel a magyar családok terheit tudtuk csökkenteni, azt gondolom, egyedülálló nemcsak Közép-Európában, hanem egész Európában. Ezért - örömmel nyugtázva még egyszer az államtitkár úr által elmondottakat - a válaszát köszönettel elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Hallhattuk, hogy a képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Sneider Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés alelnöke, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Miként kívánják helyreállítani a tűzoltókat megillető elismerést?”** címmel. Tájékoztatom az alelnök urat, hogy a választ Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni. Az alelnök úré a szó, parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A tűzoltók nem azt érdemlik, amit kapnak. Tűzoltónak lenni hivatás. A tűzoltók iránt a legnagyobb a bizalom Európa-szerte, hiszen a felmérések értelmében a lakosság 93 százaléka bízik a tűzoltókban; nemhiába emlegeti a köznyelv őket lánglovagokként. Így van ez Magyarországon is, és mégsem kapják meg azt az elismerést, amit joggal megérdemelnének. A szakma képviselői így vélekednek, idézem: „Nem anyagi elismerés, inkább egyfajta kultusz ez. Jó érzés segíteni embertársainkon, anyagi javakat menteni, segíteni a rászorulóknak a bajban.”

A magyar tűzoltóság megalakulása, elnevezése több mint 140 évre tekint vissza. Ez a 140 éves múlt a katasztrófavédelem alá helyezésével változott meg. Önök a tűzoltók ezreinek szakmai identitását, büszkeségét taposták sárba a döntéseikkel, arról nem is beszélve, hogy az új elnevezés leginkább a vice kategóriájába tartozik, hiszen a katasztrófát nem védeni kell, hanem megakadályozni, elhárítani kellene. A legsajnálatosabb, hogy önök még csak meg sem hallják az állomány ez irányú kérését, akik nem akarnak mást, csak tűzoltók lenni - tűzoltók a mindennapokban, a ruháikban, a járműveikben. Önöknek ez semmit nem jelent, nekik ez a szakmai büszkeséget jelenti. De nézzük tovább: mit tettek önök a szakmával, és hogyan köszönik meg azt, hogy valakik a munkájuk során nap mint nap szembenéznek a halállal, képesek értünk a tűzbe menni.

Megfosztották őket a szerzett jogaiktól azzal, hogy eltörölték a karkedvezményes nyugdíjrendszert. Ezzel a reményét is elvették annak, hogy méltóképp zárja le egy átlag magyar tűzoltó az emberfeletti áldozatos hivatását a tűzoltóságnál. A megalomán gigaszervezet létrehozása nemcsak a tűzoltók identitását nyirbálta meg, de megalázó helyzetet teremtett azzal, hogy a szakmát olyan személyek irányítják, akiknek nincs tűzoltó szakmai tapasztalatuk és végzettségük, nem beszélve arról, hogy egy egyébként is fegyelmezett és jól működő

belső hierarchiát oly módon is megroppantottak, hogy az ellenőrzési és fegyelmi eljárások rendszerét kivették a kezükből.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mire számíthatnak a tűzoltók? Felkerülhet-e újra legalább a ruházatra, a vonuló autókra a „tűzoltó” felirat? A karkedvezményes nyugdíjba vonulás lehetőségével, továbbá az életpályamodell bevezetésével lesz-e lehetőség arra, hogy méltóképp zárja le egy tűzoltó a hivatását, vagy végképp halálra ítélik a legelismertebb szakmát? Várom a választ, államtitkár úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A választ Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország Kormánya ismeri, nagyra becsüli és értékeli a tűzoltók munkáját, szolgálatát.

Engedje meg, hogy csak egy 2010-es kormányrendeletre hivatkozzak, amely lehetővé tette a 2004. május 1. és 2007. december 31. közötti távolléti díj, a túlmunka kifizetését a tűzoltók számára, amelyet a szocialista kormányok nem tettek lehetővé. Ennek köszönhetően több mint 7 milliárd forintot fizettünk ki 2011-ben a tűzoltók számára. De hadd hivatkozzam a néhány nappal ezelőtt, április 14-én elfogadott szolgálati törvényre, amely új, kiszámítható, motiváló előmeneteli és illetményrendszer bevezetéséről rendelkezik a rendvédelmi szervek hivatásos állománya, így a tűzoltók számára is.

Engedje meg, hogy felidézzem, hogy az elfogadott törvény szerint 2015. július 1-jétől az alapfeladatot ellátó tiszthelyettesek, zászlósok és tisztek részére az illetményük 30 százalékkal fog emelkedni, a nem alapfeladatot ellátók részére - tiszthelyettesek, zászlósok és tisztek vonatkozásában - az emelésnek el kell érni az illetményük 25 százalékat, a vezetők, parancsnokok esetében pedig el kell érni a 15 százalékat. Ennek az illetményemelésnek a forrása a 2015-ös költségvetésben 44 milliárd forint összegben rendelkezésre áll.

De jó hírt tudok mondani a 2016-os költségvetés forrásait illetően is, hiszen a tervezet szerint a 2015-ös forrásokhoz képest 93,3 milliárd forinttal nő a személyi kifizetésekre fordítható források összege, és az illetményemelés folytatódik. Hiszen 2016. január 1-jétől további 5 százalékkal nő az illetmény, 2017. január 1-jével is 5 százalékkal, 2018. január 1-jével is további 5 százalékkal, és 2019. január 1-jén is további 5 százalékkal nő az illetmény. Így azt mondhatjuk, hogy a 2015. június 30-ai illetményhez viszonyítva összesen 50 százalékos illetményemelést tudunk biztosítani a hivatásos állomány, így a tűzoltók részére is. De ez az életpályarendszer nemcsak az illetmény emelését teszi lehetővé, hanem 2015 végéig

beterjesztjük az új lakhatási támogatási rendszerre vonatkozó szabályokat, és a 2016. év végéig pedig az új megtakarítási célú biztosítási rendszerre vonatkozó szabályokat is kidolgozzuk, amely a tervek szerint 2017. január 1-jével kerül bevezetésre.

Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, hogy ezek a tények kifejezik Magyarország Kormányának hozzáállását a tűzoltók valóban közmegebecsülést kivívó szolgálatát illetően is.

Arra a kérdésre pedig, hogy a ruházatra és a vonuló autókra mikor kerülhet fel a „tűzoltó” felirat, tájékoztatom, hogy a bevetési, azaz a tűzoltási és mentési feladat ellátására rendszeresített járműveken jelenleg is „tűzoltóság” felirat szerepel, mint ahogyan a fenti feladatok ellátásában érintett állomány bevetési védőruházatán is.

Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, hogy az új szolgálati törvény több intézménye, például a becsületbíróóság intézményének a létrehozása is cáfolja azokat a megállapításokat, amelyeket tett, és bízunk abban, hogy az új törvény hatálybalépése után a tűzoltó szakma megbecsülése még tovább fog nőni. Hiszen valóban az emberek életének, vagyonának, biztonságának a biztosításáért dolgoznak a hivatásos tűzoltók, és én ezúton is szeretnék köszönetet mondani Magyarországnak valamennyi tűzoltójának az általuk végzett szolgálatért.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem alelnök urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem tudom elfogadni a választ. Mert bár igaz, hogy lesz fizetésemelés annak hatására, hogy már tömegesen hagyják el a tűzoltóságot is a rendőrség után a fiatalok és középkorúak, és mennek el Nyugatra a sokkal nagyobb fizetések reményében, ez valóban igaz, de attól, hogy önök majd hosszú-hosszú évek során 50 százalékkal megemelik a bérüket, 65 évesen még nem fognak tudni felmenni a tizedik emeletre 30 kilós felszereléssel a tűzoltók. Itt van az alapvető probléma. Ha 5000 százalékkal fogják megemelni a fizetésüket, akkor sem lesznek rá képesek, mert biológiai lények vagyunk, értelmes biológiai lények, akiknek fel kellene fogni - és önöknek fel kellene fogni -, hogy ez egyszerűen fizikai lehetetlenség. És amíg ezen nem változtatnak, addig ne mondják azt, hogy a tűzoltókért bármit is tesznek, vagy azokért a szakmáért, ahol 65 éves korban biológiailag lehetetlen a munkavégzés, és például akár önöket is egy lakástűzből kimentsék.

Ezt kell önöknek megváltoztatni minél hamarabb. Ezért nem tudom elfogadni ezt a választ. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, alelnök úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 97 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mi győzte meg önöket a tervgazdaság működőképességéről?”** címmel. Tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy a választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni, és elnézését kérem, hogy eggyel tovább hajtottam a forgatókönyvet. Ígérem, máskor jobban odafigyelek. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm, elnök. Remélem, nem megúszni akarták a kérdésemet. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy klasszikust parafrázálva: a Fidesz, amikor csak teheti, ráront a magyar oktatási rendszerre. Így tesz a mostani Fidesz-kormány is. Csak néhány szót hadd mondjak önöknek az utóbbi napok híreiből: 15 éves informatikai tankönyv a tankönyvkínálatban. Tizenöt éves informatikai tankönyv a tankönyvkínálatban! A rendőrök és a közmunkások helyett újra a tanárok fogják végezni a tankönyv terjesztését, de marad a központosítás is. Az EMMI által törvénytelennek minősített tankönyvet ajánl a gazdasági tárca. Az egyetemeket tévhittek és babonák alapján faragják újra. A kancellárok mellé még konzisztóriumot is létrehoznak. Újabb szakokat zárnak be. Tovább lökik külföldre a magyar diákokat.

Folytathatnám napestig a sort. Ez pontosan úgy néz ki, mintha a kormányban nem figyelne senki a minisztériumi ablakokon túlra. Láthatóan az a baj, hogy fogalma sincs semelyik oktatásirányítónak az egyetemi képzések digitalizációjáról és globalizálódásáról, az ingyenes tömeges online-kurzusok világszerte való térhódításáról, a globális versenyben fejlődő felsőoktatásról. Fogalmuk sincs arról, hogyan alakul át mára az iskolások információszerzése és egyáltalán a gondolkodása. Az a véleményem, hogy a mai kormány nemhogy a jövőre, hanem sajnos a jelenre is messze alkalmatlan. Az embernek Magyarországon az a benyomása, amikor önöket figyeli, hogy a nyolcvanas évek valamifajta tervgazdaságának helyreállításával kísérleteznek, ezzel pedig módosítottan kiirtják a jövő alapjait.

Hadd mondjak valamit önöknek, ugyanis önök döntéshozók: a ma óvodásai olyan munkakörben fognak dolgozni, ami ma még talán nem is létezik. Ehhez képest önök láthatóan tényleg elhiszik, hogy az állam, az állam iskolarendszere képes az összes tudást ma megadni 40-50 év karrierjéhez egy ember életében? Önök tényleg elhiszik, hogy egy miniszté-

riumi szobából több millió gyerek és fiatal felnőtt életét lehet sikeresen megtervezni? Ez az út, kérem, a megsemmisülés útja. Ez a tudásválság politikája, amit folyamatosan mélyítenek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezért kérdezem önt, és nem költőinek szánom a kérdésem: tervezi-e oktatáspolitikája felülvizsgálatát a valóság tükrében a kormányzat? Foglalkozik-e a felsőoktatás globális átalakításának megismerésével az oktatási kormányzat? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint említettem, a választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, öntől kaptunk egyfajta lapszemlét, az online-sajtó utóbbi hetekben lehozott szalagcímeiből olvasott fel nekünk egy csokorra valót. De amikor a köznevelésről, a felsőoktatásról beszélünk, akkor talán érdekesebb vagy fontosabb, hogy belemenyünk ezeknek a kérdéseknek a mélyébe is. Ön nyilván nem szeret belemenni abba az időszakba, amikor 18 ezer pedagógust elbocsátottak, amikor az iskolai kollégiumi és zeneiskolai normatívákat 2002 után a 2002-es szint alá süllyesztették, amikor a tehetséggondozásra szánt összegeket százmillió nagyságrendben csökkentették, vagy amikor minden pedagógustól elvették a 13. havi fizetését. A szocialistáknak ebben az időszakában teljes koncepciónélküliség jellemezte az oktatás területét, és ez az, amiről önök nagyon mélyen hallgatnak. Azoknak a vádakkal a jó részét pedig, amelyeket elmondott, azoknak a kollégáknak a nevében utasítom vissza, akik nap mint nap végzik a munkájukat, és igyekeznek a lehető legjobb teljesítményt nyújtani.

Hogy a magyar felsőoktatás rendszere mennyire a jövőt és mennyire a múltat szolgálja, arra a mai napon már idéztem az OECD egyik igazgatójának, Andreas Schleicher úrnak a véleményét. Most csak másfél mondatot idéznék belőle: a stratégia egyes elemei az OECD által is bemutatott legjobb gyakorlatokat veszik figyelembe, éppen ezért ennek a végrehajtása rendkívül fontos a magyar felsőoktatás globális versenyképességének a megőrzése szempontjából. Ön tehát globalista kihívásokról beszélt, de ha azt akarja, hogy a magyar felsőoktatás megfeleljen ennek, akkor támogassa azt a konszenzussal elfogadott felsőoktatási stratégiát, amiről már itt a parlamentben is nagyon sokszor beszéltünk.

Egy példát kiragadnék az ön által hozott kérdések közül, a Digitális számítógépek című 1999-es informatika-tankönyvet, amelyet a szocialista kormányok alatt nem helyeztek használaton kívülre. Azt elfelejtette mondani, hogy ön mellett ül egy kollégája, aki oktatási miniszter volt, ő is kivehette volna az ajánlott könyvek közül. De el kell mondjam önnek,

hogy Magyarországon hamarosan nem lesznek informatika-tankönyvek. Azért nem lesznek, tisztelt képviselő asszony, mert ha megvizsgálta volna ezt a kérdést, akkor jól látná, hogy a közoktatási portálra kerül át a tananyagok egy jó része, az informatikatanításnak pedig a munkafüzeti része, valamint a tanulási folyamat egésze és a tankönyvek folyamatosan digitális szolgáltatásként ezen a nemzeti közoktatási portálon jelentkeznek. Tehát semmiféle informatika-tankönyv nem lesz éveken belül, mert nyilvánvalóan az informatika az első olyan tárgy, amelyet digitális hordozókra érdemes tennünk.

Ha a korszerűségről beszél, tisztelt képviselő asszony: a Nemzeti alaptanterv az Európai Parlament és az Európai Tanács ajánlása nyomán egy 2006-os, 962. számú ajánlás nyomán fogalmazza meg, hogy miként járul hozzá az élethosszig tartó tanuláshoz, s az is fontos, hogy azt is rögzítettük az elmúlt öt évben, hogy ne csupán ismereteket adjunk át a fiataloknak, hanem a tanuláshoz szükséges képességeket is, amelyeket majd az egész életük során használhatnak, hiszen amikor valaki elhagyja a rendszer iskolai képzést, akár alapfokon, akár közép- vagy felsőfokon, utána még nyilvánvalóan szüksége lesz ezekre a kompetenciákra a későbbiekben is.

Ami pedig a tankönyvek kiszállítását illeti: ön egyetlenegy kérdést felejtett el megemlíteni ezzel kapcsolatban, azt, hogy azoknak a pedagógusoknak, akik tankönyvfelelősként részt vesznek a tankönyvek szétosztásában, ebben a tanévben megháromszorozzuk a jövedelmét, tehát háromszor akkora tiszteletdíjat kapnak ezek a tanárok, mint amelyet kaptak korábban. S azt is elfelejtette mondani, hogy ezt az új rendszert az oktatási kormányzat nemcsak a KLIK-kel, hanem a Nemzeti Pedagógus Karral és a Tankönyvfelelősök Baráti Körével együtt jelentette be, hiszen széles körű konzultáció előzte ezt meg, és minden érdekelt egyetértett ebben.

Azt hiszem, ön sok kérdésben a valósággal vitatkozik, nem pedig a kormánypártokkal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

(15.00)

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Természetesen nem fogadom el a választát. Azért 2002 és 2010 között nem nagyon hallottak olyat oktatáspolitikában, de semmiben; az önök időszakra jellemző a felsőoktatásban a „szénszünet” kifejezés. Ugye, meglepődnek, képviselőtársaim. Vagy az, hogy azokat a munkafüzeteket fénymásolják a magyar iskolarendszerben, ilyen nem volt a rendszerváltás óta, de még a rendszerváltás előtt sem. Ezt mind önök hozták. *(Közbeszólások a Fidesz sorai-*

ból.) Egyébként meg ócska módon, elnézést, hadd fejezzem be, egyébként meg ócska módon... - aki olvassa az újságokat, tüntetnek a hallgatók az utcán; és a Magyar Nemzet meg leírja annak a kutatónak a szavait, aki az OECD-re hivatkozott, egyébként Hiller úrnak falsul is, aki elmondja, hogy az uniformizálás, a központosítás, a pénzvonás, az egyentankönyv, az egész rendszer lepusztítása úgy, ahogy van, a maguk hibája - erre hivatkozik? Melyikünk tud jobban újságot olvasni?

A tény az, kedves államtitkár úr, hogy az önök időszakában fénymásolják a tankönyveket is, egyentankönyvekkel lebutították a rendszert (*Az elnök csenget.*) Nem tudom elfogadni a választát, mert gyakorlatilag a Nemzeti alaptanterv is megtanulhatatlan és megtaníthatatlan. Legyenek kedvesek, ne csak a trafikokról vegyék le a sötétítő fóliát, nem megvárni egy gyilkosságot (*Közbeszólások a Fidesz soraiból.*), hanem... (*Kikapcsolják a mikrofonját. - Dr. Répássy Róbert: Köszönjük. Még egyet! - Lázár János: Jó volt. Még! - Szórványos taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 102 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Firtl Máttyás képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Hogyan járul hozzá a TeSzedd! mozgalom hazánk hulladékkezeléséhez?”** címmel. Firtl Máttyás képviselő úr a szó. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Idén május 15. és 17. között lesz a háromnapos „TeSzedd! - önkéntesen a tiszta Magyarországért” szemétyűjtési akció, amit ebben az évben is az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség Nemzeti Hulladékgazdálkodási Intézete szervez. A „TeSzedd! - önkéntesen a tiszta Magyarországért” akció hazánk legnagyobb önkéntes mozgalma. Az idén immár ötödik alkalommal valósul meg, a szemétyűjtési akció keretében szerte az országban tavaszi nagytakarítanak a TeSzedd! önkéntesei. A mozgalom célja, hogy minden évben közösen megtisztítsuk szűkebb-tágabb környezetünket. A program nem titkolt célja az is, hogy minél többen ráérezzenek az önkéntesség ízére. A környezetünk védelmében tett erőfeszítések minden embernek lehetőséget adnak arra, hogy bizonyítsák, milyen jelentős munkát lehet elvégezni önkéntesen, egy közösséggel összefogva.

A természet védelme hívó szó legtöbbszörünk számára, ezért kap helyet a naptárban immár ötödik éve

a TeSzedd! program. Az elmúlt időszakban bebizonyosodott, hogy jó cél érdekében lehetséges mozgósítani a magyar lakosságot. A kezdeti 50 ezerről ugyanis jelentősen nőtt azok száma, akik az akció keretében önkéntes munkát vállaltak, ami az elmúlt évben mintegy 2200 tonna szemét összegyűjtését jelentette. Ők a kisebb-nagyobb baráti, munkahelyi közösségek, családok és - nagyon fontos - évről évre egyre több fiatal. Fontos, hogy az aktív részvétellel elvégzett munkával a résztvevőkben tudatosul, hogy lehet és szükséges a magunk idejét, energiáját a közösség érdekében hasznos tette fordítani. A felelősség tudatosításával a környezettudatosság, a természetvédelem így válik egyben személyes és közösségi ügyünké.

Ezért a TeSzedd! közösségi hozadékát tekintve sokkal több, mint szemétszedési akció, mert ráirányítja a figyelmet a környezet- és természetvédelem, az energiatakarékosság, a hulladékgazdálkodás és a vidékfejlesztés összefüggéseire. Így válik a jövő szolgálatát betöltő küldetésé nemcsak elméletben, de gyakorlatban is. A TeSzedd! a környezettudatosság, a természettel való legközvetlenebb kapcsolatteremtés cselekvő napja. A természet hatalmas, az ember parányi. Ezért aztán az ember léte attól függ, milyen kapcsolatot tud teremteni a természettel, mennyire érti meg, és hogyan használja fel erőit saját hasznára - írja Szent-Györgyi Albert Nobel-díjas.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, várható-e az akcióban részt vevők számának további növekedése, az ország mely részein lehet bekapcsolódni a programokba, milyen hatást gyakorolhat az akció az átalakulóban lévő hulladékgazdálkodási rendszerre. Várom megtisztelő választát. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ V. Németh Zsolt államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Hangozzon el újra az időpont, az idén május 15-17. között szervezi meg az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség Nemzeti Hulladékgazdálkodási Intézete a TeSzedd! szemétyűjtési akciót. Valóban hagyománynak tekinthetjük már, hiszen az idén tavasszal ötödik alkalommal hívják és várják a közvetlen és tágabb környezetükért aggódókat és tenni akarókat.

Tisztelt Képviselőtársam! Örömmel tájékoztathatom, hogy óráról órára gyarapszik a TeSzedd!-re jelentkezők száma. Az elmúlt években is fokozatosan növekedett a résztvevők száma, ezzel hazánk legnagyobb önkéntes közösségi eseménye lett. Az akcióra a TeSzedd! internetes honlapján lehet jelentkezni, eddig az ország különböző településeiről összesen csaknem 55 ezren regisztráltak, 850 helyszínt jelöltek meg, ahol megtisztítják környezetüket az illegáli-

san lerakott szeméttől. Biztató, hogy a regisztrálók száma a tavalyi hasonló időszakhoz képeset mintegy 10 százalékkal több, és május 7-ig, amikor lezárjuk a jelentkezéseket, még reményeink szerint további tízezrek csatlakoznak hozzánk.

A legaktívabbak az idén is az oktatási intézmények, az önkormányzatok, kisebb-nagyobb vállalkozások, civil szervezetek. Tavaly a regisztrálók száma elérte a 118 ezret, a ténylegesen részt vevők becsült száma pedig 180-200 ezer körüli volt. Az önkéntes aktivisták, mint ahogy elhangzott, 2200 tonna szemetet gyűjtöttek össze, ez olyan 8800 köbméternyi, és ezzel csaknem 1,5 milliárd forint értékű munkát végeztek el. A TeSzedd! népszerűsítéséhez számos médium is hozzájárul azzal, hogy felhívják az eseményre a figyelmet, és tájékoztatják az olvasókat, nézőket, hallgatókat az akció szervezésének aktuális híreiről. Az ötödik TeSzedd!-re tehát gördülékeny a jelentkezés, internetes kapcsolat teszi lehetővé, hogy az ország bármely részéről lehet regisztrálni az akcióra.

A honlapon bárki számára nyomon követhető, hogy az országban hol lesz szemétszedés, továbbá arra is van lehetőség, hogy egyének és kisebb-nagyobb csoportok a helyi koordinátor által megjelölt találkozási pontokon jelentkezzenek. Ez nemcsak az önkéntességet erősíti, hanem a közösségi szellemet is. Nagyon fontos szempont, hogy a résztvevők kapcsán ne számháborúzzunk, hiszen a TeSzedd! akció arról is szól, hogy a környezet és a természet védelme érdekében szemléletformálást érjünk el. A korábbi évek tapasztalata az is, hogy akik elindultak szemetet szedni, azok megtisztult környezetük láttán nemcsak megfogadják, hanem be is tartják, hogy nem szemetelnek, illetve rászólnak azokra, akik ilyet tesznek.

Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a TeSzedd! akció már eddig is hozzájárult a lakosság környezettudatos szemléletének formálásához, valamint az elkülönített hulladékgyűjtéssel kapcsolatos gyakorlat elterjedéséhez. Reményeink szerint jelentőségét egyre többen ismerik föl. A TeSzedd! akció segítheti a lakosságot abban is, hogy a hulladékkal kevésbé szennyezzük környezetünket, és megtanuljunk élni azokkal a lehetőségekkel, amelyeket a közszolgáltatók nyújtanak számunkra. Erre példa, hogy 2015. január 1-jétől a közszolgáltatók kötelezően biztosítják a házhoz menő hulladékgyűjtési rendszert fém, műanyag, papír és vegyes hulladék vonatkozásában.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel kérdezem Firtl Máttyás képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Igen. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a választát. Tulajdonképpen

interpellációm lényege is az volt, hogy rávilágítsunk ennek az akciónak a fontosságára.

(15.10)

És mint ahogy államtitkár úr is fogalmazott, számomra is az lenne a legnagyobb haszna a TeSzedd! akcióknak, hogy ezeknek a közösségeknek, amelyek ezt a munkát elvégzik, a munkája az illegális szemétrakókkal szembeni fellépésre is ösztönözzön mindannyiunkat, mert az a 2200 tonna szemet, amit összegyűjtenek, annak nagyobb hányadát azok teszik le, akik maguk egy-két tonnát itt-ott, bokrokban, árokpartokon leraknak. Erre kellene összefognunk a lehető legszélesebb összefogással, hogy ezeket valami úton-módon szankcionálni tudjuk, mert azokat valóban egy hulladékszedési akció keretében sem tudjuk összegyűjteni. Úgyhogy ennek a közösségi összefogásnak a jelentőségét tartom fontosnak a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselő urat, ugye értelmezhetem úgy, hogy elfogadta az államtitkári választ. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem!)* Firtl képviselő úr, értelmezhetem úgy, hogy elfogadta az államtitkári választ? Mert ez nem hangzott el. *(Firtl Máttyás: Elnök úr, úgy indítottam, hogy elfogadom.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István képviselő urak, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Miért titkolták a fertőzési adatokat?**” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az egészségügy tragikus *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, mármár - kimondhatjuk - veszélyes helyzetére a Lehet Más a Politika több alkalommal is felhívta a figyelmet, felszólítva a kormányt az azonnali intézkedésekre. Árulkodónak tartjuk a kormány reakcióit az egészségügy helyzetére, hiszen amikor nemrégiben a kórházi fertőzésekre vonatkozó statisztikákat igyekeztünk megismerni, a minisztérium még a közérdeklődés-igénylésünk után is csak jelentős késéssel volt hajlandó nyilvánosságra hozni az információkat. Megjegyzem, továbbra sem hozták nyilvánosságra az adatbázist, csak a főbb számokat tartalmazó szöveges tájékoztatókat tették nyilvánossá. Már az sem teljesen világos, hogy miért kell egy politikai pártnak azért küzdeni, hogy elérhető legyenek az egészségügy helyzetére vonatkozó adatok, miért kell külön kérvényeket benyújtani ahhoz, hogy a kormány a nyilvánosság elé tárja azt, ami mindannyiunkra tartozik.

A végül csak hozzáférhetővé tett információk persze adnak egyfajta választ ezekre a kérdésekre, a kórházi fertőzések száma ugyanis egyértelmű növekedést mutat az elmúlt időszakban. Ha átolvassuk a most már valóban elérhető tájékoztatókat, akkor láthatjuk, hogy a 2012. évben 132 nozokomiális járványról esik szó, 2013-ban már 148 járványról számol be. Növekedett ezen belül a specifikus, azaz kizárólag egészségügyi intézményi körülmények között kialakuló járványok száma: 44 helyett 2013-ban már 50 ilyenről érkezett bejelentés. Ami talán érzékletesebb, hogy 2012-ben 2039 ember betegedett meg, és a helyzet tovább romlott, hiszen 2013-ban már 2146 fő vált érintetté.

Engedjék meg, hogy teljesen egyértelművé tegyem a helyzetet, amit megpróbálnak eltitkolni. Az egészségügyi intézményeinkben növekszik a fertőzésveszély. Most nem arról van szó, hogy milyen az ellátás általános színvonala, milyen az orvosok, ápolók felkészültsége, hanem arról, hogy olyan mértékben romlik a hazai kórházak állapota, hogy egyre veszélyesebb, ha az ember kórházba kerül, mert nemcsak azzal a betegséggel kell megküzdenie, ami miatt az orvoshoz fordult, hanem újabb betegségeknek is kiteszi magát, pusztán azzal, hogy befekszik a kórházba. Ha Semmelweis Ignác országában valami pontosan mutatja, hogy mekkora a baj az egészségügyben, akkor ez a folyamat az, ami több mint aggasztó. A kórházi fertőzések számának alakulása kicsiben már az egész rendszer helyzetére rávilágít.

Nem gondolom, hogy itt emberi hibák lennének az elsődlegesek, aligha valószínű, hogy az orvosok és az ápolók tehetnek erről a helyzetről. Ha egy kórházban hónapokig kell kihúzni a fertőtlenítővel, amennyi amúgy csak napokig lenne elegendő, akkor aligha az egészségügyi dolgozóknak van a hiba.

Ezek után azt szeretném kérdezni, hogy mi volt a valós oka az adatok visszatartásának, miért próbálták titkolni a kórházi fertőzések számának növekedését, és mikor tesz közzé a teljes adatbázist.

Várom az érdemi választ államtitkár úrnak. *(Taps az LMP soraiból. - Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ az elhangzottakra Zombor Gábor államtitkár úr fogja megadni.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Az ön interpellációja is felhívja arra a figyelmet, hogy a mégoly jó szándékú döntések sem érik el azt a hatást, amit szeretnének, és ha félreértelmezhető, akkor ilyen feltételezésekre adnak okot.

Önök abban igaza van, hogy az a döntése a korábbi államtitkárnak, hogy ne kerüljenek nyilvános-

ságra ezek az adatok, hiba volt, annak ellenére, hogy az Európai Unió illetékes járványügyi és betegségmegelőzési szervének nyilvánosan és folyamatosan jelzi és jelenti Magyarország az adatokat.

Azt is érdemes tudni, és ennek az államtitkári döntésnek az volt az oka, mint ahogy én megkérdeztem, hogy ezeket a jelentéseket hasonló célokra használták, tehát kiragadva egy-egy elemét ennek a jelentésnek, egy bizonyos tendenciára, jelenségre vagy akár politikai célra használták fel.

Érdemes azt is tudni, hogy ebben a tekintetben Magyarország Európában a legfegyelmeltebben jelentő és a legszigorúbb jelentési rendszert alkalmazó országok közé tartozik, ami azt is jelenti egyébként, hogy ha összehasonlítjuk más európai országokkal, akár nálunk fejlettebb országokkal is ezeket az adatokat, akkor kiderül, hogy bizonyos európai országok nem jelentenek nagyon sok olyan eseményt, amit egyébként a magyar jelentési rendszer tartalmaz.

Szeretném azt is megemlíteni, hogy nem késlekedtünk az adatok kiadásával, hiszen én ezt az eljárást megváltoztattam, hiszen minden adatot nyilvánosságra hoztunk; szerettük volna a 2014-es adatokat is odaadni, amit egyébként nemsokára elérhetnek, hiszen június 1-je ennek a határideje. Azért is szerettem volna, mert az ön állításával ellentétben egészen más tendenciák látszanak. És azért gondolom, hogy óvatosan kellene ezzel a kérdéssel bánni, mert az a surveillance jelentés, az a járványügyi jelentés, amit mi megküldünk az Európai Uniónak, és ami alapján minket minősítenek, az körülbelül nyolc paraméter alapján történik. Ilyenek például az antibiotikum-használat, az antibiotikum-rezisztencia, ami egyébként nem a kórházak felelőssége; a behurcolt járványok, nagy nyári hasmenésjárványok, azokat mind kívülről hozzák be egyébként a látogatók. De a lényeg a lényeg, hogy Magyarország az egyik legfegyelmeltebb bejelentő, és egyébként a mutatók szempontjából abszolút nem a rosszak között, hanem az átlagos helyen tartózkodik.

A világon mindenhol nagyon nagy probléma az egészségügyi ellátáshoz köthető fertőzések jelensége, a legtöbbet ezzel küzdenek az országok. Ezért el tudom önnök mondani, hogy mi is komolyan vesszük, és egy új szakpolitikai anyag kerül társadalmi egyeztetésre, ami a teendőkről szól, illetve a megalakuló megyei egészségügyi irányító testületek rendszeres havi napirendi pontja az Országos Tisztifőorvosi Hivatal ezzel kapcsolatos jelentése.

Kérem válaszom szíves elfogadását, hiszen az adatok nyilvánosak, és mindent megteszünk annak érdekében, hogy a helyzetet javítsuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem az interpellációt benyújtó képviselő urakat, hogy elfogadják-e az államtitkári választ. *(Jelzésre:)* Ikotity István képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Államtitkár úr, ezek az adatok - ezekre egyébként újságírók hívták fel a figyelmemet, mi is felfigyeltünk erre (*Közbeszólások a kormánypárti padsorokból. - Az elnök csenget.*) - nem voltak elérhetőek, és webarchívumokból is nagyon jól látható, visszakereshető, hogy ezek az adatok nem voltak fönt, illetve most is csak a jelentések elérhetőek. Hogyha a teljes adatbázis elérhető lenne - akár most -, akkor valószínűleg elkerülhető lenne az, amit ön mond, hogy félremagyarázhatók lennének ezek.

(15.20)

Egyetlenegy dologra szeretném föl hívni a figyelmét, amit már említettem korábban is: Semmelweis Ignác hazájában jelenleg Magyarországon egy tiszt főorvosnak ilyen kijelentést kell tenni, hogy nem tudunk kezdet mosni. Ezt a kijelentést tette ugyanis az országos tiszt főorvos egy nemrégiben készült kórházi kézhigiénés felmérés eredményeire hivatkozva. Elmondta, hogy ezer ápolási nap alatt 18,7 liter az európai átlag, az uniós átlag, amit felhasználnak kézfertőtlenítő szert, Magyarországon ez 7 liter. Azt gondolom, ez az adat elég jól alátámasztja azt, amit az előbb állítottunk.

Nem tudom elfogadni a válaszát, államtitkár úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Vigh László képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Zalaegerszeg és Zala megye - A vidék fejlődésének kulcsa a vidéki városok fejlődése”** címmel. Vigh László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A vidék fejlődésének kulcsa a vidéki városok fejlődése. Ennek szellemében a kormány megindította a „Modern városok” programot. A program a 23 megyei jogú városunkat célozza, amelyek fejlődése nélkül nem lehetséges a vidéki Magyarország életminőségét javítani. Kellenek ilyen fejlődési centrumok, amelyek magukkal húzzák a falusias térségeket. A falut és a várost pedig nem szembeállítani kell egymással, hanem megoldani, hogy összedolgozzanak, és közösen tudjanak felemelkedni. A program célja, hogy a következő években a rendelkezésre álló fejlesztési forrásokat elsősorban a helyiek döntése alapján osszák szét.

Március 25-én a miniszterelnök úr Sopronba látogatott, ahol stratégiai együttműködési megállapodás született az M85-ös kétszer kétsávos autópálya Sopron és Csorna, valamint Sopron és az országhatár közötti megépítéséről, a barokk belváros megújításáról és a Fertő tavi világörökségi terület fejlesztéséről. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Mindez segíti fellendíteni a városban és környezetében a beruházásokat, a turizmust és a vízisportrendezvényeket.

A miniszterelnök úr Sopron után Egerben kötött stratégiai megállapodást. A kormány támogatja a helyi fejlesztési tervet. Eszerint megépül az Egert az M3-assal összekötő négy sávos gyorsforgalmi út, Eger ipari övezetét bővítik állami tulajdonú földterület átadásával, és ipari parkká minősítik, folytatják az egri vár fejlesztését, továbbá a sikeres helyi vízilabdacsapathoz és úszószakosztályhoz méltóan támogatják a nemzetközi úszó- és vízilabdaközpont létrehozását.

Április 14-én Zalaegerszeggel született stratégiai együttműködés. A város megfelelő iskolázottságú és jól képzett munkaerővel, jelentős ipari, vállalkozói múlttal és erős munkakultúrával rendelkezik, ugyanakkor hiányzik a város és környezetének jó megközelíthetősége. A gazdasági vérkeringésbe nem tud sikeresen bekapcsolódni. A „Modern városok” program segítségével kívánják 2018-ig autópáttal összekötni a várost az M7-es autópályával, de elkezdődik addig Vasvár felé az M9-es tervezett szakaszán egy új gyorsforgalmi út építése.

Tisztelt Miniszter Úr! Mindezekkel kapcsolatban kérdezem öntől: milyen további fejlesztések várhatóak Zalaegerszegen és Zala megyében a „Modern városok” program keretében? Hogyan biztosítja a program, hogy az egyes megyei jogú városok fejlesztésével együtt a kisebb települések is fejlődni tudjanak, részesei legyenek a felemelkedésnek? Szándékozik-e a kormány kihasználni a „Modern városok” program adta alkalmakat arra, hogy a kárpátaljai magyarság megsegítésének fontosságára felhívja a figyelmet? Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Vigh László képviselőtársunk interpellációja, illetve kérdése azért kiemelten fontos minden parlamenti képviselő számára, mert az elmúlt 15 esztendőben nagyon kevés olyan megyei jogú város volt az országban, ahol egy gazdasági döntés következtében 5-6 ezer munkahely szűnt meg egyszerre. Nagyon kevés olyan városvezetés és képviselő-testület szembesült, szembesülhetett és kellett szembesülnie egy olyan helyzettel, amikor egy gazdasági társaság leépíti az ottani kapacitásának meghatározó részét,

ezzel súlyos százmillió forintoktól mint helyiadó-bevételektől esik el maga a város, és ami talán ennél még súlyosabb: emberek ezrei veszítették el egyik napról a másikra a munkahelyüket.

Nyugodtam mondhatom, hogy a 23 megyei jogú város közül azért kell kiemelten foglalkoznunk Zalaegerszeg ügyével, mert nemcsak területfejlesztési szempontból, a település földrajzi megközelíthetősége szempontjából, de társadalmi szempontból is rendkívül hátrányos helyzettel indult az elmúlt évek nagy versenyében, hiszen minden megyei jogú városban és nagyvárosban folynak fejlesztések, és minden város versenyez a beruházásokért és azért, hogy meg tudja tartani a lakosságát, és megfelelő életminőséget tudjon biztosítani és garantálni.

Kifejezetten nehéz helyzetből kellett indulniuk azoknak az önkormányzati vezetőknek, akik helyálltak 2010 és 2014 után Zalaegerszeg megyei jogú városában. Először is arról szeretném megnyugtatni képviselő urat, illetve az Országgyűlést is, hogy mindaz a pénz, amit az elmúlt öt esztendőben Zalaegerszegre küldött az Országgyűlés a költségvetésen keresztül - akár törvénnyel megítélt támogatás, amely minden városnak jár, vagy akár külön támogatások -, az jó helyre került, hiszen felelős városvezetése volt és felelős városvezetése van Zalaegerszegnek. 2014 őszén láthatóan, érzékelhetően - miniszterelnök úr benyomása is ez volt - a zalaegerszegiek jól választottak, az új képviselő-testülettel és az új polgármesterrel jó kezekben van a város.

Ez azért nagyon fontos, mert a következő hónapokban és a következő években a magyar kormány kiemelt célkitűzése az, hogy Zalaegerszeg megyei jogú város számára - mint más megyei jogú városok számára is - a gazdasági fejlődés és felemelkedés lehetőségét képes legyen biztosítani, ami nemcsak Zalaegerszegnek fontos, hanem egész Zala megyének, amelynek speciális településszerkezete van részben a két megyei jogú várossal, részben pedig a kistélepléses szerkezettel, ahol több száz olyan kistéleplés van, ahol csak néhány százan laknak, ezért fokozott figyelmet érdemel. Nyugodtan mondhatjuk, hogy Zalaegerszeg jelen pillanatban földrajzi-közlekedési értelemben megközelíthetetlen. Ha egy befektetővel tárgyal a kormány, hiába ajánlja első helyen Zalaegerszeget - mint ahogy tette ezt eddig és tenni fogja a jövőben is -, minden befektető és minden beruházó arra hivatkozik, hogy egyszerűen nem lehet megközelíteni autópályáról a települést. Ez jó példa arra, hogy a kormányzatnak és a törvényhozásnak nagy a felelőssége abban, hogy a megyei jogú városok közül az autópálya-összeköttetéssel még nem rendelkezőket rákösse az autópályára.

Itt két problémát kell egyszerre megoldanunk. Zalaegerszegnek biztosítani kell a Budapesttel való összeköttetést, amelynek a legegyszerűbb megoldása, ha a M7-es autópályával a 76-os út nyomvonalán kötjük össze a várost, amely négysávosítást jelent a teljes szakaszhozson, a másik: Zalaegerszeg össze-

köttetését biztosítanunk kell Vasvárral, illetve Szombathellyel is és a nyugati határvidék felé is. Ebben az a fontos döntés született, hogy az M9-es magyarországi első meghatározó nyomvonala Zalaegerszeg és Vasvár között lesz, ami mintegy 150 milliárd forintos beruházást jelent a 76-os négysávosítása mellett.

Elismerve a város, a városvezetés és elsősorban a városi polgárok törekvéseit, a miniszterelnök úr arra tesz a kormánynak és az Országgyűlésnek javaslatot, hogy még két kiemelt beruházás legyen, egy társadalmi közösségfejlesztő beruházás az Alsóerdő városrészen, illetve egy fedett uszoda létesítése. És különösen a munkahelyek megeremtésének lehetősége végett kiemelten fogjuk támogatni az ipari park bővítését, amellyel szeretnénk segíteni minden zalaegerszeginek és Zala megyeinek, hogy munkájuk legyen.

Ebből is látszik, hogy a „Modern városok” programja okán megéri foglalkozni a megyei jogú városokkal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszter úr választát. Parancsoljon, képviselő úr!

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a választ, miniszter úr. A zalaegerszegieknek és a Zala megyeieknek, amikor találkozom velük, az az első kérésük, hogy a közlekedésben kössük be az országos úthálózatba Zalaegerszeget, illetve az a másik kérésük, hogy munkahelyeket teremtsünk.

Köszönjük szépen a miniszterelnök úrnak és önnek azon támogatását, hogy azokat a vállalkozásokat, amelyek megkeresik önöket, próbálják Zalaegerszeg felé terelni, és a közlekedési infrastruktúrában, én azt gondolom, egy sikeres városfejlesztés indulhat el Zala megyében, Zalaegerszegen.

Köszönöm megtisztelő választát. Tisztelettel, elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kiss László képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért akarják bezárni a Raoul Wallenberg Szakközépiskolát?”** címmel. Kiss László képviselő urat illeti a szó, és Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr!

(15.30)

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Elmondható, hogy 2015-re jelentősen csökkentek az oktatásra fordított költségek, de természetesen nem mindenki járt rosszul ezzel, mert a kormányzat háza - értem alatta: a Nemzeti Közigazgatási Egyetem - több mint 100 milliárdos forrá-

sokhoz jutott a kormányzati megszorítások ellenére. 2013-ban államosították a közoktatás azon részét, amely nem menekült át egyházi fenntartásba. Ennek köszönhetően több helyütt még a krétával való ellátásról vagy a közüzemi számlák időben való befizetéséről sem sikerül gondoskodni azóta sem, de folyamatos botrányok kísérik az államosított tankönyvpiacot is.

Most a kormányzati erőpolitika újabb felvonásaként a Nemzeti Közszerződési Egyetemnek kívánják átjátszani a Raoul Wallenberg Egészségügyi Szakközépiskola épületét, az intézményt pedig szét kívánták venni. Az eredeti tervek szerint a dolgozókat és a tanulókat több intézménybe dobták volna szét. Teszik ezt úgy egyébként, hogy semmiféle előzetes egyeztetés ezt nem előzte meg, például az önök által létrehozott Nemzeti Pedagógus Karral sem.

Az intézményben tanuló gyermekeket, illetve a szülőket egy szervezett fórumon Halász János, a KLIK főosztályvezetője kívánta tájékoztatni a döntés meghozatala után. Ez azonban csak tovább növelte a bizonytalanságot. Ő arról beszélt, hogy nincs még döntés, majd arról, hogy arról már van döntés, hogy az iskola ott nem működik, és abban a formában nem lesz ott oktatás. Elmondta azt is, hogy előzetes hatástanulmány nem készült, de azt is elmondta, hogy valamilyen hatástanulmány azonban mégis, ennek a tartalmát azonban nem áll módjában közölni. Ehhez képest a diákokat már előzetesen értesítették arról, hogy az iskolából el kell menni és arról is, hogy hova mehetnek tovább. Ehhez képest történt egy megállapodás, amelyet utólag Balog miniszter úr jelentett be, amely arról szól, hogy az iskola mégis csak működhet, csak máshol, más formában.

Kérdezem ezért az államtitkár urat, született-e döntés korábban a Raoul Wallenberg Szakközépiskola és Szakiskola megszüntetéséről. Miért akarták szétvenni egy európai szintű középiskolát? Milyen további intézményeket szeretnének megszüntetni? Mi a tervük a Neptun utcai általános iskolával a XV. kerületben?

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Várom válaszukat. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hadd kezdjem azzal, hogy az idei évi költségvetésre tett egy megjegyzést a képviselő úr. Azzal ellentétben a valóság, amit ön mondott, hiszen nem csökkent, hanem 38 milliárddal nőtt a köznevelés rendszerére szánt források száma. Ennyivel több a KLIK támogatása, amelynek jó részét természetesen a pedagógusok életpályájára fordítjuk, a pedagógusok béremelésére, hiszen idén szeptember 1-jétől is to-

vább nő a pedagógusok bére, ahogy ez történt tavaly szeptemberben, és történni fog jövő szeptember 1-jén is.

Ami a konkrét iskolát érinti, úgy látom, hogy a képviselő úr nem volt itt talán az előző heti parlamenti ülésen, amikor ez nagyon sokszor téma volt. Ön is nagyon jól tudja és láthatja a hírekből, hogy itt egy előzetes konzultációra került sor. A köznevelési törvény írja elő a fenntartó számára minden esetben, amely itt a KLIK jelen esetben, hogy egy előzetes véleményezési eljárást kell lefolytasson a szülővel, a pedagógusokkal, a diákönkormányzattal és az iskolaszékkal az előtt, mielőtt a véleményét kialakítaná az iskola átszervezésével kapcsolatban, vagy mielőtt a döntését kialakítaná az iskola átszervezésével kapcsolatban.

Éppen ezért itt egy előzetes konzultációra került sor először a pedagógusokkal, majd később a szülővel is. Ezek során kerültek különféle lehetőségek ismertetésre, majd Balog Zoltán miniszter úr az elmúlt héten találkozott személyesen is a szülők és a tanárok képviselőivel, és biztosította őket, hogy bár valóban a Nemzeti Közszerződési Egyetem fejlesztési terveinek részeként a teljes Ludovika Campus felsőoktatási célokat kell hogy szolgáljon, ezen középfokú intézmény helyére is előbb-utóbb mindenki által ismert, évek óta ismert tervek szerint felsőfokú oktatási állami intézmény fog kerülni. Ettől függetlenül meg fogjuk keresni annak a módját, és meg is fogjuk találni annak a módját, hogy maga a Wallenberg iskola ugyanezekkel a képzésekkel, hiszen egészségügyi, szociális, többféle humán képzés is van ebben az iskolában, tovább folytathassa a munkáját, és lehetőség szerint egy helyen folytathassa a munkáját, megőrizve a nevet is és megőrizve a tanárokat, megőrizve a diákokat, folytatva a tevékenységét. Ennek korábbi jele volt talán az, ahogy ön is láthatta, hogy a felvételt továbbra is meghirdette ez az iskola az elsős évfolyamokra.

Tehát Budapesten ez az iskola tovább fogja tudni folytatni a tevékenységét. A kormány következő üléséig, tehát körülbelül még 6-7-8 napig van lehetősége az EMMI-nek a konzultációk lefolytatására, hogy hol lehetséges ez az új helyszín, akkor tud a kormány erről tárgyalni, hiszen korábban még semifajta kormányzati döntés erről az átszervezésről végleges módon nem született, csak korábban voltak mindenki által ismertek tervek a Nemzeti Közszerződési Egyetem campusának a kiépítéséről.

Tehát a jövő heti kormányülésnek ez is témája lehet, hogy hol és hogyan lehet elhelyezni a Wallenberg iskolát, és akkor születethet bármiféle döntés ebben a kérdésben, de azt hiszem, a képviselő úr is nyugodtan elfogadhatja a választ, hiszen ezeknek a diákoknak a szülőikkel, a pedagógusokkal konszenzusban lesz lehetőségük egy új helyen folytatni ezt az oktatótevékenységet, ami az elmúlt években történt itt a Wallenbergben. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Kiss László képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Attól tartok, nem tudom elfogadni a választ. Nem tudom elfogadni azért, mert a kérdésem második részére, a Neptun utcai iskola XV. kerületben való bezárásáról, amelyről több híresztelést is hallottunk, semmit nem mondott. Nem tudom elfogadni a választ azért sem, államtitkár úr, mert valójában arról van szó, hogy önök már értesítették a gyerekeket, hogy szétverik az intézményt, értesítették a pedagógusokat arról, hogy szétverik az intézményt. Ehhez képest visszakoztak a tiltakozások hatására, és ezt álcázzák egyeztetésnek, amely egyébként nem történt meg például a Nemzeti Pedagógus Karral sem, amelyet önök hoztak létre.

Önök folyamatosan megalázzák a pedagógusokat, folyamatosan megalázzák az intézményeket. Erre a megalázásra jó példa a mai nap is, amikor diadalként számolt be ön arról például, hogy megháromszorozzák azt az intézményenként vagy gyermekenként száz forintot, amit alamizsnaként kapnak azok a pedagógusok, akik több hónapot foglalkoznak a tankönyvek szétosztásával, és ez gyerekenként 300 forint bruttó összegre nő.

Nem támogatom azt, hogy a pedagógusokat tovább megalázzák, ezért ezt a választ sem tudom elfogadni. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony és Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Meddig tart még a káros tankönyvek ügyében?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Örömteli, hogy a kormány belátja hibái egy részét a tankönyvterjesztéssel kapcsolatban, legalábbis ami a pedagógusoknak járó pénzt, a rendelésre rendelkezésre álló időt és a névre szóló csomagok megszüntetését illeti, azonban sajnálattal láttuk, hogy megállnak félúton. Álságos egyrészt, hogy úgy jelentik be a tanároknak járó összeg emelését, azt a bizonyos száz forintot, hogy még mindig vannak olyanok, akik a mai napig sem kapták meg a tavaly szeptemberi összeget

sem, mert a KLIK mamutintézményként lenyelte azt. Semmit sem ér az emelés tehát, ha az nem jut el az arra jogosultakhoz.

Tragikus hirtelenséggel avatkoztak be az olcsóbb működés ígéretével a rendszerbe, egyik napról a másikra szüntetve meg kiadók szakmai munkáját, veszélyeztetve családok megélhetését. Az állami monopóliummal működő rendszerben ugyanis a kísérleti tankönyvek rendkívül alacsony színvonalúak. Intézménylátogatásaim során nincs olyan hely, ahol ne hallanék arról, hogy nehézséget okoz a tanároknak ebből tanítani. Az állami normatívába csak úgy férnek bele az iskolák, ha a kísérleti tankönyveket rendelik meg, ha más kiadványokat választanának, akkor többet kell fizetni a családoknak, amit persze nem vállalnak a pedagógusok, az olcsóbb könyvek pedig gyakran silány minőségűek.

Több tantárgynál is szakmai és nyelvtani hibák fordulnak elő. Ez alól nem kivétel a nyelvtan vagy az irodalomtankönyvek többsége sem. Említhetjük a segédigékről szóló részt, a természettudományok vonatkozásában olyan ismeretekre hivatkoznak hatodik osztályban, amit más tárgyból sem tanultak még a diákok. Az irodalomtankönyvekben silány, rossz minőségű képanyaggal dolgoztak, és nem átalították tananyagá tenni a második Orbán-kormány egyik államtitkárának, Szócs Gézának a gondolatait, persze jó felbontású képet róla sem találtak. Matematikából olyan feladatokat kell megoldani a gyerekeknek, aminek nincs is megoldása, mindez ez esetben nem pedagógiai megfontolás, hanem banális tankönyvszerkesztési hiba. Sőt, olyan informatika-tankönyvet is rendelhetnek, amelyben a 16 színű monitor a csúcsfejlesztések közé tartozik, tehát nem XXI. századi megoldással találkozunk.

(15.40)

Mindezek alapján kérdezem az államtitkár urat, hogy miért nem látják be a szakmai hibáikat? Miért lehetetlenítik el, hogy jó minőségű, népszerű és színvonalas kiadványokat használjanak a diákok? Nem tartják-e visszásnak, hogy a második Orbán-kormány államtitkára megjelenik egy tankönyvben? Mikor javítják ki a hibákat?

Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez a kormány nem az olcsóság ígéretét mondta a magyar családoknak, hanem olcsóbbá tette a tankönyveket.

Az elmúlt tanévben, ön is nagyon jól tudja, képviselő asszony, másfél milliárd forint maradt a magyar családok és magyar állam zsebében, hiszen ennyivel kevesebbe kerültek a tankönyvek, ha az állami részt és a családokra eső részt nézzük. A jövő tanévben ez tovább folytatódik, hiszen további 20 százalékkal fog csökkenni a tankönyvek ára. Ez nem csupán egy ígéret, hanem mondhatnánk azt is, egy bizonyíték, hiszen mindenki láthatta az előző években, hogy mennyivel fizet kevesebbet.

Nagyon furcsa az, hogy ismételten, már másodsorra a Jobbik padsoraiból az egykori SZDSZ szólamaikat hallhatjuk, amely a piaci cégek érdekeit védi. Ez olyan látszatot kelt, mintha az lett volna a jó időszak, amikor szinte korlátlan mennyiségű profitot lehet a magyar családok zsebéből kihúzni, ezeknek az általában külföldi tulajdonú cégeknek a zsebébe (*Dúró Dóra: Nem külföldi tulajdonúak voltak!*) átrakni, és amikor a magyar családokon nyereszkedtek nagyon sokan.

Ehhez képest mi igyekszünk egy valóban modern rendszert létrehozni, hiszen ön is nagyon jól tudja, tisztelt képviselő asszony, hogy soha ennyi ember a magyar tankönyvfejlesztésben még nem vett részt, mint a mostani kísérleti tankönyvek esetében. Körülbelül 60 kiadvány az, amely az előző tanévben került be az oktatás rendszerébe, és jóval több mennyiségű lesz az, amely idén kerül a diákok és a tanárok kezébe. Arra kértük a tanárokat, hogy aki akar, az önként jelentkezzen ennek a tankönyvnek a fejlesztési folyamatába. Jó páran voltak nyilván, akik korábban is, amikor kijöttek ezek a tankönyvek, szakértőként közreműködtek. Nyilvánvalóan maga a Tankönyv Tanács is véleményezte ezeket a kísérleti tankönyveket, de mind a mai napig ezt összesen 855 további tanár is véleményezi; nem is ingyen, hiszen 40 ezer forintot fizetünk azoknak a tanároknak havonta, akik egyfajta munkanaplóban visszajelzést küldenek számunkra arról, hogy mi az, ami javítandó ezekben a könyvekben, vagy mi az erősségük.

Mondjon ön nekem egy korábbi olyan tankönyvet, amelynek a kipróbálásában, amelynek a fejlesztésében több száz tanár vett részt, több száz tanár tudta a hétköznapi gyakorlatban szerzett tapasztalatait visszaküldeni! Amikor ezeket a tankönyveket bemutattuk, volt olyan történelemtanár, aki azt mondta, hogy volt olyan hiba a történelemtankönyvben, amely tíz évig szerepelt abban, és hiába küldték be évről évre, hogy javítsák ki, soha nem javították ki. Mi egy olyan rendszert alakítottunk ki, amelyben az eddigi minőségi kritériumokon túl maguk a diákok és az alkalmazó tanárok, a tanárok összesen 855-en, tehát majdnem ezren tudják segíteni a tankönyvfejlesztés folyamatát. Éppen ez az a gyakorlat, amely a leginkább igazolhatja majd a célkitűzésünket.

Ha azt nézzük, hogy milyen infokommunikációs eszközöket használunk, az előbbiekben is már említettem, hogy az informatika-tankönyv hamarosan meg is szűnik, hiszen azért hoztuk létre a nemzeti

közoktatási portált, hogy onnan legyenek elérhetőek a tananyagok feljutó rendszerben minél nagyobb számban. Nyilvánvalóan ez is fontos elérési pont, mint ahogy fontos az, hogy az ingyenes tankönyvek rendszere az idei évben már három évfolyamra fog kiterjedni, három évfolyam kapja teljes mértékben ingyen a tankönyveket, ez is óriási előnyt jelent.

Az állam által fejlesztett tankönyv abban is különbözik az eddigi, piaci cégek által fejlesztett tankönyvektől, hogy míg az előzőek felhasználása sok esetben engedélyhez, jogdíjfizetéshez kötött volt, mi azt mondtuk, hogy a tankönyv az egy közjóság, mindenki számára elérhető kell legyen. Ezért minden tankönyvet, amelyet közpénzből kifejlesztettünk, feltettünk az internetre, mindenki számára elérhető az Oktatókutató és Fejlesztő Intézet honlapján keresztül, ingyenesen bárki azt, annak bármilyen részét felhasználhatja. Azt mondjuk, hogy ezeket a tankönyveket nem egyfajta piaci előnyként kell a kiadóknak használniuk, hanem mindenki számára elérhető és ingyenes kell hogy legyen, hiszen az állam ezért dolgozta ki.

Az pedig, hogy háromszorosára növeltük a tankönyvfelelősök juttatásait, azt hiszem, méltóképpen díjazza azt a munkát, amit ők elvégeznek. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Ez a rendszer, amely most zajlik, ön is tudja, a Pedagógus Karral, Tankönyvterjesztők Baráti Egyesületével közösen került kialakításra, együtt jelentettük be, és mindenki elfogadta.

Remélem, a Jobbik is el tudja fogadni, ha a pedagógusoknak ez megfelelő. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő asszonyt és a képviselő urat, hogy elfogadják-e a választ. Farkas Gergely képviselő úr fogja ezt most jelezni.

Parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tudja, az ön válaszában benne volt mindaz, ami a Fideszt jellemzi, a Fidesz bukását fogja okozni: az arrogancia, a cinizmus, a ferdítés. (*Dr. Rétvári Bence: Te vagy az!*)

Soha nem mondtuk, hogy az ár csökkentésével lenne gondunk. A minőség csökkentésével van gondunk, ami az önök tevékenységével jár, azzal a káosszal, amit önök okoztak. Ön ferdített, mert mi nem a piacot védjük, hanem a piacon meglévő értékes tankönyveket. (*Dr. Rétvári Bence: A külföldi vállalkozókat véditek! Mint az SZDSZ!*) Nagyon hasznos, mozaikos és számos más tankönyvet kellett a tanároknak félretenniük (*Dr. Rétvári Bence: Ezt Fodor Gábor is mondhatná!*) az önök intézkedései miatt. Önök erőszakkal próbálják a szakmai érveket figyelmen kívül hagyva végigvinni az elképzelésüket a tankönyvpiacra, amely csak káoszt eredményez. Láthatjuk ezt nap mint nap.

Egyetlenegy kérdést hadd tegyek fel önnek, tisztelt államtitkár úr: ön szerint életszerű-e, normális-e az Magyarországon, hogy a tanároknak titokban fénymásolt lapokból, vagy éppen előző tankönyvekből kelljen tanítani az önök kísérleti tankönyvei helyett? Azok ugyanis olyan pocskék minőségűek, hogy erre kényszerülnek. Önök szerint normális-e, hogy ilyen kialakulhat Magyarországon? *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Szégyen!)*

A válaszát természetesen nem tudom elfogadni. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpelláló képviselők az államtitkári választ nem fogadták el. Ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen, 33 nem szavazattal és 2 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Ezt tényleg megcsinálják? Kecskére káposztát?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr nevében Bitay Márton Örs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Attól tartok, hogy a miniszterelnök úr nem értette meg ezt az interpellációs kérdést, mert pont arról szólt a kérdés, hogy mennyire nem bölcs döntés rábízni az FM-re nemzeti parki földeket, és mennyire nem szerencsés a nemzeti park által kiszolgáltatott természeti értékeket odaadni. *(Dr. Répássy Róbert: Ezt törvények szabályozzák!)* Nyilvánvalóan Bitay Márton Örs államtitkár úr véleményét volt alkalmam az elmúlt hetekben több alkalommal megismerni, tehát épkezláb választ tőle nemigen kaphatok arra, hogy vajon bölcs döntés-e ilyen kormánystruktúrában alámenni ennek az egésznek. *(Dr. Répássy Róbert: És mikor mondja az interpellációt?)*

A kérdésből nyilvánvalóan kiderült, hogy ebben a kormánystruktúrában kecskére bízott káposztát a Fidesz, és nagyon rossz helye van a természetvédelem intézményrendszerének az FM-en belül, mert az FM vezetése teljesen méltatlan módon bánik a természetvédelmi intézményrendszer által kezelt védett területekkel. Az egészből annyit fogtak fel, hogy itt valami lenyúlható, továbbosztható földek vannak, és ez az egész jogszabály, amely a holnapi nap folyamán újra betervezésre kerül szavazásra, mindezt megerősíti.

A miniszterelnök urat arról szerettem volna kérdezni, hogy mégis teljesen hiányzik-e ez a kis

nemzeti parki föld. Ennél jobb ötlet nem volt? Bölcs intézkedés ez, a miniszterelnök úr szerint nem fontos hazánk természetiérték-gazdagsága és az ezt fenntartó nemzeti parkok megőrzése? Arra lettem volna kíváncsi, hogy valóban minden arról szól-e a nemzeti parkokban, hogy egy viszonylag alacsony költségigényű, ám kiemelkedően magas támogatási lehetőséget elérő védett területek átengedése legyen a kormányzat gondolkodásának középpontjában. Az interpellációs kérdésben a miniszterelnök úrtól gyakorlatilag arra próbálok választ kapni, hogy nincs-e esélye annak, hogy újragondolja a kormány, a Fidesz és a kormánypártok ezt az egész intézkedést. De Bitay Márton Örs államtitkár úr az elmúlt hetekben több alkalommal elmondta, hogy ez szerinte miért jó. Annak ellenére, mint az a kérdésben is szerepel, az ellenzéki egyeztetésből nyilvánvalóan kiderült, hogy szó sincs már itt semmiféle olyanról, hogy egységes, átlátható kezelés. Gyakorlatilag visszavont minden olyan intézkedést, amely támogatható lett volna, így például hogy önkormányzatok könnyebben jussanak termőföldre a Földalapról, hogy a honvédség földjét esetleg átvegye az NFA, hogy szociális szövetkezeteket tudjunk segíteni, ezt már mindet visszavonta az FM, benne hagyta viszont ezeket az arcátlan szakszokat, amelyek a nemzeti parkok földjének lenyúlását teszik lehetővé.

Megmondom őszintén, hogy a miniszterelnök úrtól vártam volna erre választ, és az lett volna jó, ha felsőbb kormányzati szinten kapunk arra intézkedést, hogy valóban ez a kormányzat szándéka, vagy ez csak az FM-nek valami földlenyúlós akciója. Sajnos, így a miniszterelnök úrtól valószínűleg nem kaphatok választ, de szívesen meghallgatom újfent Bitay Márton Örsöt, mert nem volt még alkalmam sokszor erre. Köszönöm. *(Taps a függetlenek, szöványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Bitay Márton Örs államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

(15.50)

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Elnök úr, csak a jegyzőkönyv kedvéért szeretném rögzíteni, mert ez most már a sokadik interpelláció, aminek semmi köze nincs ahhoz, amit leírt képviselő úr, márpedig ez egy kötött műfaj, nem arról szól, hogy kitalálok útközben mondandókat, és azt megpróbálom elmondani. De természetesen válaszolok a feltett interpellációra.

Az épkezláb válasszal kapcsolatosan, kedves képviselő úr, hát épkezláb kérdést kell feltenni. Hát ön azt teszi föl, hogy miért akarja a miniszterelnök úr átadni az NFA-nak, Fazekas miniszter úrnak, a Földművelésügyi Minisztériumnak a nemzeti parki földeket? Hát ott van nála! Öt éve! Nem akarja átad-

ni! A földművelésügyi miniszter irányítja a tíz nemzeti parkot, a földművelésügyi miniszter irányítja a Nemzeti Földalapot. Senki nem akar átadni semmit. Nem is tudom, hogy ön mire gondol, kedves képviselő úr.

Azt állítja, hogy visszavonta az FM ezt a javaslatát. Minthogyha valami emlékeztetkiesésben lenne, kedves képviselő úr - hát ön leszavazta ezt! Nem visszavontuk, hanem a kétharmados törvényre ön nem mondott igent, és nem szavazták meg. Többek között azt nem szavazta meg, amit ön is nagyon jól felsorolt, és örülök, hogy van alkalmam nekem is sulykolni, hogy mindenki emlékezzen rá. Például azt, hogy kötelezően a nemzeti parkoknak kelljen adni a Nemzeti Földalaphoz azt a földet, amit kisajátít az állam. Erre ön nemet nyomott. Vagy azt például, hogy a birtokmaximumon felül a nemzeti parkok még tudjanak bérelni. Erre is nemet nyomott ön. Vagy például azt, hogy a vagyongezelt területeket megkaphassák ingyenes vagyongezelésbe az önkormányzatok, mondjuk, közmunka céljából. És utána ön feláll a parlamentben, és azt tudja mondani itt, az Országgyűlés plénuma előtt, hogy mi ezt kivettük?! Hát önök kiszavazták belőle, kedves képviselő úr, azért nincsen benne! Mi örülnénk a legjobban, ha ez benne lenne.

De milyen érdekes, hogy például azt soha nem tette még egyszer sem szóvá, hogy több ezer, sőt van olyan eset, ahol tízezer hektár van vagyongezelésben alapítványoknál. Olyan alapítványoknál, amelyeket még annak idején az SZDSZ-kormány hagyott jóvá, és kapták meg évtizedekre vagyongezelésre. Ez érdekes módon soha nem került elő a parlamenti vitában, egyszer sem, hogy esetleg ennek nem lenne-e jó helye. Megjegyzem, egyébként van olyan alapítvány, aki annyira begyulladt a törvényjavaslatunktól, hogy gyorsan egy hanyag 70 milliárd forintos jelzalogot megpróbált rátenni a területére, nehogy véletlenül érintett legyen ebben a kérdésben.

Azt írja az interpellációjában, hogy azért kell az FM-nek a nemzeti parki föld, hogy be tudja vonni a földprogramba, ahogy ön írja, hogy szét tudjuk osztani a fideszes haveroknak. Hát, kedves képviselő úr, nagyjából olyan 250 percet beszélt ön arról, hogy a nemzeti parki földeket hogyan osztjuk szét a fideszes haveroknak; most meg feláll, és azt mondja, hogy azért akarjuk elvenni a nemzeti parkoktól a földeket, hogy szétosszuk a földeket a fideszes haveroknak. Most akkor mi a helyzet, képviselő úr? Most akkor a nemzeti parkok földosztása a földművelésügyi miniszterhez tartozik vagy nem?

Kedves képviselő úr, ha szeretne értelmes dialógust folytatni egyes kérdésekről, továbbra is azt tudom önnek mondani, szíveskedjék elolvasni a jogszabályokat, ne csak az általános indoklást vagy egy felkészítő anyagot. Folytassunk erről tartalmi vitát! Olyan dolgokra nyomtak nemet, amiért itt küzdenek a parlamentben folyamatosan, és utána feláll, és azt mondja, hogy a kormány vette ki a törvényjavaslat-

ból. Semmi köze a kormánynak ehhez. Kétharmados többség kell hozzá, önök pedig nem voltak hajlandók biztosítani azt, hogy egységes állami földvagyongezelés legyen, mert ez volt a cél.

Természetvédelmi szempontokat eddig sem érintett a törvény, ezután sem fog érinteni, és nem is volt benne a koncepcióban. Egy szó nem volt a törvénytervezetben, pontosabban fogalmazva, nem volt az a szó benne, hogy természetvédelem. Nincs közös halmaz a természetvédelem és a földvagyongezédkódás között. Önök azokra nyomtak nemet, hogy önkormányzatok közfoglalkoztatás céljából megkapják vagyongezelésre ezt a földet.

Úgyhogy, képviselő úr, folytassunk értelmes vitát, egyetértek, csak akkor egy kicsit készüljünk föl erre! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Hát nem volt válsz. *(Felzúdulás.)* Először is, elnök úrnak átvette a szerepét, és elkezdett *(Általános zaj, az elnök csenget.)* levezetéshez tanácsokat adni, pedig erre van ugye egy házelnök, aki ezt megtegye, de államtitkár úr hatáskörébe, úgy látszik, ez is beletartozik.

És azt mondja, hogy értelmes dialógus. Hát persze, hogy szeretnék, ezért nem önt címeztem ezzel a kérdéssel, hanem a miniszterelnök urat. *(Derűtség és taps a Jobbik soraiból.)* Tehát ez volt a célom ezzel, hogy kezdjünk el erről beszélni, hogy a Fidesz vezetői esetleg átgondolják-e azt, hogy hogy is gondolják a nemzet örökségének a jövőjét. Nyilvánvalóan szeretnék.

Az meg, hogy mit szavaztunk meg és mit nem? Én azt gondolom, hogy az ellenzéki egység nyilvánvalóan arra a gazemberségre mondott nemet, hogy a nemzeti parkokat elvegyék, nem pedig másra. És több ellenzéki párt elmondta, hogy mit támogatna és mit nem, de nem mi, önök nyújtották be az FM részéről az összegző módosítót, ami ma záróvitára kerül, tehát az önök felelőssége az, hogy mi történik a nemzeti parki földekkel, és az önök felelőssége az, hogy önkormányzatok állami földekhez nem fognak tudni ugyanúgy hozzájutni, hogy szociális szövetkezeteket nem fognak tudni létrehozni. Mert sokkal fontosabb volt önöknek az a cél, hogy lenyúlják a nemzeti parki földeket, mint az, hogy segítsenek önkormányzatoknak vagy szociális szövetkezeteknek.

Hogy lehetne ezt elfogadni válaszként? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen, 36 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Hol tartanak a megyei egészségügyi megállapodások?**” címmel. Szakács László képviselő urat illeti a szó. Tájékoztatom, képviselő úr, hogy Zombor Gábor államtitkár úr fog válaszolni önnek. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hetekben vagy inkább hónapokban a kórházak megyei kapacitásának átalakításától, újraelosztásától volt hangos a sajtó, illetve a szakma. Minden megyében januárban kezdődött, február közepére nagyjából-egészében le kellett volna tenni valamilyenfajta megállapodástervezetet, ami azt célozta volna, hogy bevonják a megyei egészségügyi közösséget, az abban részt vevő szereplőket a kapacitások újraelosztásába. Most április vége van, eddig a sajtó értesülései szerint 13 megyének van tárgyalásra alkalmas javaslata, ebből következően hat megyének és a fővárosnak pedig akkor nincsen ilyen javaslata. Újra hátrébb sorolták ezeket a kötelezettségeket, ugyanúgy hátrébb sorolták az adósságok kifizetését, saját maguknak haladékot adtak; nem tudjuk, hogy miért kötik össze egyébként a megyei megállapodásokat a beszállítói kifizetéssel, de újra haladékot adtak saját maguknak, és most már a miniszterelnöknél kell könyörögniük az egészségügyi beszállítóknak ahhoz, hogy megkapják azt, ami még az önök furcsa világlátása szerint is önék jár.

Közben megkérdeztem miniszter urat, de Rétvári államtitkár úr válaszolt, hogy az újonnan létrehozott gigaintézményekben kell-e keressék az igazukat ezek a beszállítók. Ő azt mondta, hogy nem, majd később Balog miniszter úr azt válaszolta, hogy de igen. Nem túl konzisztens ez a magatartás, nem lennék én most beszállító - mondtam ugye legutóbb egy felszólalásomban - az egészségügyben.

Szóval, folytatódnak a véget nem érő és kétes kimenetelű egyeztetések. Bizottságok alakulnak, megyei bizottságok, lesz országos koordináció is, úgy halljuk. Hát, azt hiszem, hogy igaz az a mondas, hogy ha valamit nem tudsz megoldani, akkor hozzáál létre egy bizottságot. Önök most nem egyet hoznak létre, hanem 21-et; 21-et hoznak majd létre, közben pedig napról napra él az ágazat, és a benne élők és dolgozók pedig nem tudják, hogy mi alapján fogják majd a következő időszakban végezni a munkájukat.

Azt is láttuk, hogy az OEP letett egy ajánlást, ahol azt láttuk, hogy a déli országrészben, ahol eleve rosszabbak az életkörülmények, ott ezután még rosszabb lesz, hiszen még az egészségügyi kapacitásokat is kivonják, ahol fejlettebb országrészekben eleve jobbak az életkilátások, ott még jobbak lesznek. Én

úgy gondolom, hogy az önök dolga az volna, hogy ezeket az aránytalanságokat megszüntessék. Nem gondolkoznak azon, hogy a valós igényekre, a valós kapacitásokra, valós képességekre helyezték a hangsúlyt, inkább csak egy fiskális szemlélet van, hogy erre van pénz, ebből ezt lehet kihozni, ebből akkor ennyit hozunk ki, és akkor a magyar lakosság pedig ezzel érje be.

Én úgy gondolom, hogy a célnak annak kellene lenni, hogy minél elérhetőbb, biztonságosabb és magasabb színvonalú egészségügyi ellátást tudjon kapni minden egyes magyar állampolgár. Persze fontos, hogy finanszírozható legyen, de nem onnan kell elvonni. Az élet és a létezés alapvető feltételeinek a biztosításáról van szó. A szociális biztonság alapfeltétele az egészségügyi ellátás, ezért kérdezem, hogy lesznek-e megyei javaslatok, mikor lesz végleges döntés, mennyiben veszik ezt figyelembe az egyeztetések során, és kifizetik-e végre a beszállítókat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, az elhangzottakra Zombor Gábor államtitkár úrtól hallhatjuk majd a választ. Parancsoljon, államtitkár úr!

(16.00)

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tulajdonképpen, amit az interpellációjában leírt, szerintem annak a 90 százalékkal abszolút egyetértünk, és hasonló az álláspontunk. Egy dolgot szeretnék elmondani önnek, hogy én itt voltam ebben a parlamentben, amikor volt egy olyan egészségügyi miniszter, akinek az emlékét én nem szeretném megsérteni, hiszen kollégám volt, de akkor nem azt az elvet tartották, hogy inkább kétszer mérni, mint egyszer vágni, s az egészségügyben ez egy nagyon fontos alapelv, hiszen itt betegellátásról, betegbiztonságról van szó.

És amikor számon kéri azt, hogy egyeztetet a kormány az egészségügyi intézményekkel, a kórházak önállóságát megtartva mi egy megyei együttműködésben képzeljük el az elkövetkező időszakot, ennek az előnyeivel és nem egy központi diktátumon keresztül, ahogy itt néhány hónappal ezelőtt vagy néhány héttel ezelőtt szerintem az önök részéről is elhangzott, hogy micsoda ámokfutás folyik ebben az ügyben, akkor arra kérem, hogy az intézményvezetőket is hallgassa meg *(Dr. Szakács László: Meghallgattam.)*, hiszen az ő véleményük fog számítani ebben a kérdésben.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ahogy az interpellációjában kérdezte, hogy miért kötjük össze az egyeztetésekkel, én úgy gondo-

lom, hogy ha felelősen akarunk a magyar kórházi rendszerről gondolkodni, amelynek súlyos-súlyos működési adósságai vannak az elmúlt évtizedek óta, és nem kímélve magunkat sem ebben a kérdésben, azért 2010-ben a gyógyító-megelőző kassza 750 milliárd forint volt és 2014-ben ez 928 milliárd forintra nőtt. Azzal, hogy most a központi költségvetési keretből plusz 60 milliárd forint kerül a rendszerbe, ami korábban nem történt meg, hiszen mindig csak az Egészségbiztosítási Alap tartalékaiból történtek meg pluszkifizetések, akkor ez már közelít a 990 milliárd forinthez. El tudja képzelni, képviselő úr, látva az egészségügyben lévő feszültségeket, hogy mi lett volna, ha a kormány ezeket az emeléseket nem teszi meg? Én úgy gondolom, hogy nagy szerénységgel kell az egészségügyről beszélni, hiszen 2006 környékén voltak olyan intézkedések, amelyeknek azért komoly következményei vannak.

Tehát én arra szeretném kérni, hogy támogassák azt a törekvést, miszerint a betegellátást, a betegellátás minőségét figyelembe véve, konzultációk alapján történjen bármiféle változás az egészségügyben, és ezt szeretnénk ezen testületeken keresztül is biztosítani, amellett, hogy a gazdálkodást transzparenssé, egyértelművé és egyeztetetté kívánjuk változtatni, s ezáltal hatékonyabban fölhasználni a forrásokat.

Kérem, hogy a válaszat szíveskedjen elfogadni és ezt a törekvést a jövőben támogatni, és Dél-Baranyának semmilyen félnivalója nincsen ebben a kérdésben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy jártam, mint Sallai R. Benedek kollégám, nem tudom elfogadni, mert nem volt válasz. Öt kérdést tettem föl, egyetlenegyre sem kaptam választ. Annak örülök, hogy 90 százalékban egyetértünk a feltett kérdésében, sajnos a válaszban nem tudunk ilyen mértékben egyetérteni, még akkor sem, ha államtitkár úr szerénységre int. Mégis azt kell mondjam, hogy ha a beszállítókat nem fizetik ki azért, mert egyeztetnek megyenként nagyon sokszor, nagyon sokat és nagyon kicsi hatékonysággal, az azért csak a betegellátás rovására megy, és csak a biztonság rovására megy, amikor a beszállítók tönkre akarnak menni, és nem akarnak beszállítani orvosi segédeszközt. Én úgy gondolom, hogy ez a legfontosabb ügy most. Beszéltem az intézményvezetőkkel, nekik is ugyanez a véleményük, azon pedig - államtitkár úrnak javaslom - gondolkozzon el, hogy ha a megyékkel egyeztetnek, mert ennyire kíváncsiak a véleményükre, akkor miért kell létrehozni ilyen giga-, országos intézményeket, amelyek majd őket irányítják. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Alul is, középen is, fölül is szétverték az egészségügyet, és ezért nem tud működni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tehát a képviselő úr a választ nem fogadja el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Szándékosan sérti meg a rendőrség az intézkedési kötelességét akkor, amikor nem lép fel a lomizásból élő szabadcsapatokkal szemben?”** címmel. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Gondolom, egyetértünk abban, hogy minden törvény annyit ér, amennyit betartunk, betartatunk belőle. Elindult a lomtalanítási szezon szerte az országban, és ezzel a napokig tartó rémálom a kijelölt területeken élők számára. A lomtalanítások alkalmával a lomtalanításra kijelölt területeket kétes bandák lepik el, felosztva egymás között a területet, és 3-4 napig ott élnek az utcán. Ott alszanak, ott esznek, egyes esetekben ott is végzik el napi szükségleteiket, a nap 24 órájában jelen vannak, és őrzik, saját tulajdonuként kezelik a kirakott lomokat, amíg meg nem érkeznek a lerobbant kisteherautók és utánfutók, amiken elszállítják az értékesebbnek vélt darabokat a szemétkupacokból. A legtöbb esetben a lakosság által kitétt hulladékot szétdobálják, szétúrnák, és ilyenkor úgy néz ki minden, mint egy hatalmas csatatér, amelyben a bandák szabadcsapatokként harcolnak a területükért.

Mindezt háborítatlanul tehetik, mert a rendőrség becsukja a szemét, semmit nem tesz ezen, törvény felett álló bandák ellen, és ezzel erre a pár napra kiszolgáltatja a lakosságot ezeknek a kétes küllemű alakoknak. A környéket ilyenkor ők uralják, az utcák, háztömbök az ő irratlan szabályaik szerint kénytelenek működni, a rendőrség pedig mindezt hagyja, pedig a hatályos törvények szerint ez nem történhetne meg.

A rendőrség fő feladatának nem annak kellene lennie, hogy traffipaxok hadával minél több büntetést szedjen be, hanem sokkal inkább annak, hogy betartassa a törvényeket és biztosítsa a lakosság nyugalmát.

A hulladékról szóló törvény kimondja, hogy a közszolgáltató tulajdona a közterületre kihelyezett lom, hulladék, ezért, ha azt valaki elviszi, akkor lopást, de legalább tulajdon elleni szabálysértést követ el. A bűncselekmény, a szabálysértés miatt viszont a

rendőrnek hivatalból intézkednie kellene, sőt ennek elejét véve meg kellene akadályozni a jogsértéseket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ha esetleg nem ismerné az idevonatkozó törvényeket, idézem. A hulladékról szóló törvény kimondja: „A lomtalanítás során közterületre helyezett hulladék a közszolgáltató tulajdonát képezi.” A Btk. kimondja: „Aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.” A szabálysértésekről szóló törvény kimondja: „Aki 50 ezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérlí, szabálysértést követ el.”

A törvényi felhatalmazás tehát megvan, már csak cselekedni kellene. Éppen ezért kérdezem öntől, tisztelt államtitkár úr, hogy a rendőrség mikor kíván érvényt szerezni a törvénynek, és mikor kívánja megszüntetni a lomtalanításhoz köthető áldatlan állapotokat és törvénysértéseket. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A helyzet leírása, azt gondolom, nagyrészt helyes, és valóban nagyon sokszor találkozunk azzal a képpel, amelyről a képviselő úr beszélt. A tavasz nemcsak a természet megújulásáról ismerhető fel, hanem valóban a lomtalanításról is. A lomtalanítás egy olyan, a hulladékszállítási közszolgáltatáshoz tartozó folyamat, amelynek során az ingatlan tulajdonosok az ingatlanokban, a lakásokban keletkezett olyan lomokat, amelyeket ők maguk már nem tudnak hasznosítani, a közszolgáltatóra bízva a közszolgáltatóval elszállítatják.

(16.10)

Tény az, hogy a lomtalanítást kezdetben néhányan használták arra, hogy saját szükségleteiket a kihelyezett lomokból elégítsék ki, majd később - valóban láthatóan - ezt nagyrészt szervezett módon szinte szelektív újrahasznosításképpen végzik az országban, nemcsak a nagyvárosokban, hanem a kisebb településeken is.

Ennek az időszaknak a konfliktusai a lomokat kihelyezőkkal, a lakosokkal és természetesen a lomtalanítást végző közszolgáltatókkal is rendszeresek, hiszen az egyik legnagyobb probléma az, hogy a kihelyezett lomok széttűrése, széthordása után a terület, a közterület rendkívül rendezetlen, és további költségeket ró a közterület fenntartójára, illetve a lomtalanítást végző közszolgáltatóra. És az sem egy feltétlenül jó állapot vitathatatlanul, hogy a lomtalanítást megelőzően a lomokra rászerveződött társasá-

gok szabályosan valóban őrségeket szerveznek, hogy a magukénak vélt lomot felhasználják.

A törvénymódosítás, illetve a törvény azt a célt szolgálja, hogy legyen szankció, legyen lehetőség arra, hogy az ezt a cselekményt, ezt a cselekvéssorozatot végzőkkel szemben a bíróság, illetve a hatóságok szabálysértés esetén, illetve a rendőrség fel tudjon lépni, valóban hatékony eszköz legyen a kezükben a felelősségre vonáshoz.

Abban azonban, azt gondolom, mindannyian egyetérthetünk vagy egyet kell értenünk, hogy nem vagyunk abban a helyzetben, hogy az országban bármilyen lehetséges, előfordulható bűncselekmény helyére előre rendőrt állítsunk, és előre őriztessünk minden olyan helyet - akár a lomtalanítás, akár bármely más esetben -, ahol bűncselekmény előfordulhat. Ilyen rendőrségi apparátus nyilván a világban nem létezik. Tehát a megelőzésnek ezt a formáját, a megelőzést mint formát a rendőrségtől elvárni, úgy gondolom, nem lehet. A jogszabályok nyilván azért születtek és azért vannak, hogy a jogkövető állampolgárok ezeket betartsák, és alapvetően a jogrendünk arra épül, hogy a polgárok a jogszabályokat betartsák.

A rendőrség minden olyan esetben eljár, amikor bejelentés, feljelentés érkezik, de még egyszer hangsúlyozom, arra nincs lehetőség, hogy minden ingatlan előtt kihelyezett lomkupac mellett rendőr álljon, és rendőrök védjék vagy őrizzék ezeket az egyébként nyilvánvalóan a társadalom szükségleteinek törvényszerűségei alapján részben értéktelen vagy nagy részben értéktelen lomokat, hiszen a tulajdonosok lemondtak róla, ingyen teszik ki. Mindamelllett szükség van arra, hogy a rendőrség fokozott járőrszolgálattal igyekezzen elejét venni annak, hogy ezek a cselekmények rendszeresen megismétlődjenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem Szilágyi képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ezt a választ biztos, hogy nem lehetne elfogadni senkinek sem. Államtitkár úr, ön azt mondja, hogy nekem igazam van, azt mondja ráadásul államtitkárként, hogy Magyarországon a törvények azért vannak, hogy azt az állampolgárok betartsák, de ha az állampolgárok nem tartják be, akkor a rendőrség ez ellen semmit nem tud tenni. Hát ez egyszerűen nevetséges! A rendőrségnek az lenne a dolga, hogy preventív módon, amikor tudja, hogy hol van lomtalanítás, akkor ott megjelenjen, és ezeket az embereket elküldje. Mert például amikor a József körúton lomtalanítás volt, egy rendőrt nem lehetett látni, de ha ön megpróbál leparkolni a József körúton, mondjuk, szabálytalanul, öt perc után ott lesz a rendőrség, és meg fogja önt büntetni, mert az egész

be van kamerázva. Kamerákon keresztül látják, hogy törvénytelenégeket követnek el ebben az országban, szabálysértéseket követnek el ebben az országban, és ön azt mondja, hogy a rendőrség ezt nem tudja megakadályozni.

Hát mi lenne a rendőrség feladata, ha nem az, hogy biztosítsa a lakosság nyugalma, biztosítsa azt, hogy az emberek betartsák a törvényeket? Jelen pillanatban erre a rendőrség akkor az ön elmondása szerint nem alkalmas. Természetes, hogy a választát nem tudom elfogadni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 101 igen szavazattal, 42 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Gógös Zoltán, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Miniszterelnök Úr! Miért nem akarják, hogy az alacsony jövedelműek legalább néha jóllakhassanak?”** címmel. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Volt már áfaügyben beszélgetésünk ebben a Házban, és én azt gondolom, van egy új helyzet. Azért van új helyzet, mert a kormány elismerte, hogy egy termék-nél ekkora volumenű áfacsökkentést nem fognak a kereskedők lenyelni; úgy tűnik, a sertéshúsnál bevezeti ezt a döntést. És még egy másik helyzet van: 120 milliárdnyi bevételkiesést el tud viselni azzal, hogy a személyi jövedelemadó egyszázalékos mérsékléséről döntött.

Arra próbálnám önöket biztatni vagy rávenni, hogy a 120 milliárdos szja-csökkentés helyett meg kellene fontolni, hogy más termékkör áfáját csökkentés inkább, hiszen az jobban segítené a kiskeresetűek boldogulását, mint az, hogy mondjuk, egymillió forintot fizetésnél évi százezer forintot vagy havi nyolcezer forintot otthagyanak. Ők nem fognak azért többet fogyasztani, főleg nem élelmiszerekből, hiszen általában mindenki tudja, hogy minden embernek egy gyomra van.

Azt gondolom, helyettesítő termékeknél meg nem is lehet megcsinálni, hogy csak az egyik terméket csökkentem; itt konkrétan a baromfihúsról gondolok, ami nagyon komoly piaci torzítást okoz. Ilyen még, ami leginkább érintve van a családok ügyében, a tej, a folyadék, a zöldség-gyümölcs, ahol óriási családok vannak, és nagyon komoly igény lenne annak csökkentésére.

Arra biztatnám önöket - benyújtottunk mi határozatban egy javaslatot, nagyjából nyolc termékkör

van benne, körülbelül százmilliárdba kerül -, hogy meg kellene fontolnunk ezt a javaslatot, és kellene róla tárgyalnunk, legalább annyit, hogy a parlament előtt, hiszen van még egy fél év az adószabályokig. Ez a szakma teljes körű támogatottságát élvez. Nem gondolom, hogy erre most nem lenne forrás, és nagyon komoly lépéseket tudnánk tenni a feketekereskedelemmel szemben.

Azt várom vagy azt várnám, miniszterelnök úr, hogy ezt próbálják megoldani, ne az szja-oldalon próbáljanak segíteni. Ezért is írtam azt a címben, hogy jó lenne már, ha egyszer a kisember is jóllakhatna. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Ezekre a felvetéseimre szeretnék választ kérni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! A kormány az előírt rendben be fogja terjeszteni a költségvetést, és ezeknek a kérdéseknek a megvitatására lesz mód. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő urat egyperces viszonzóval megilleti.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Azt hiszem, egy kicsit nagyobb bátorságot várnék el, miniszterelnök úr, csak azért, mert a költségvetéssel párhuzamosan bekerülhet a parlament elé az az áfacsökkentő javaslat, ami még egyszer mondom, nem úgy van, mint a vasárnap zárva tartás, hogy nem volt hatástanulmány. Végigtárgyaltuk a teljes agrárszakmával és a teljes élelmiszer-ipari szakmával, mindenki ezt fogja folyamatosan követelni.

Azért mondom, hogy próbálják azt a bélyeget levetni magukról, hogy csak Mészáros Lőrinc miatt van a sertéshús áfájának csökkentése. Tudom, hogy ebben van egy erős túlzás *(Közbeiktatások a kormánypártok soraiból. - Németh Szilárd István: Hát igen!),* hiszen nem akkora volumenű agrárválalkozó ő, de akkor azt kérem, hogy legalább avasson már nála egy baromfitelepet, egy fóliasátrat, egy tejfeldolgozó üzemet vagy egy tehenészeti telepet *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, mert akkor talán végigvizsgáljuk ezt az ügyet, és meg lehet csinálni azt, amit mi mindenképpen követelni akarunk.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Novák Előd: Tüzelj, Zoli! Tüzelj!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzóval megilleti a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Valóban, a költségvetéssel együtt adótörvényeket

is be fogunk nyújtani, és ennek a kérdésnek a megvitatására ott lesz mód.

Ott is el fogjuk mondani a szocialistáknak, hogy hátrább az agarakkal, hiszen 2004-ben önök először felemelték az áfát 15 százalékra, 2006-ban 20 százalékra, aztán a választások után visszavitték. Az önök áfamagatartása kétszínű, hipokrita, álságos és arcpirító; olyan áfát akarnak csökkenteni, amit önök emeltek az égbe. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbekiáltások az MSZP soraiból. - Gőgös Zoltán: Gyáva! Gyáva!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton és Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Kinek az érdeke?”** címmel. Megadom a szót Gyöngyösi Márton képviselő úrnak.

(16.20)

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az elmúlt hetekben döntött a Magyar Országgyűlés az Iszlám Állam elleni misszióban való magyar részvételről, és teljes volt az egyetértés abban, hogy elítélendő az a barbár agresszió, amit az Iszlám Állam véghezvitt. Abban azonban nem sikerült konszenzust teremteni, hogy milyen módon és milyen mértékben kell Magyarországnak részt vállalnia ebben a misszióban. Az óvatosság indokolt lett volna, hiszen mára bebizonyosodott, hogy az Amerikai Egyesült Államoknak és térségbeli szövetségeseinek igen nagy szerepe van abban, hogy létrejött az Iszlám Állam, és hogy az fegyverekhez jutott.

A lényegi kérdéseinkre nem kaptunk választ itt, hiszen önök kötelezettségről beszéltek, ugyanakkor nincs jogalapja ennek a missziónak, ilyen értelemben kötelezettségekről sem beszélhetünk. Nem fegyveres és harcoló alakulatokat küldünk, mondták önök, ehhez képest kiderült, hogy őrző-védő alakulat megy Irakba, amely fegyveres alakulat, konfliktus esetén pedig harcoló alakulat. Azt mondták, hogy Irak legbiztonságosabb részébe küldjük a magyar katonákat, Erbilben azóta nemrégiben pokolgép robbant, s nem máshol, mint az amerikai konzulátus előtt. Azt mondták, hogy nem nő a terrorfenyegetettség Magyarországon, ennek ellenére, amint önök bejelentették, hogy katonákat küldünk, az Iszlám Állam magyar portálokon megfenyegette Magyarországot, Szatmárnémetiben a román hatóságok lekapcsoltak egy terrorszervezetet, amelyik az Iszlám Államhoz köthető, Boszniában pedig, nem messze a magyar határtól, az Iszlám Állam zászlaja leng.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Mi állt a magyar kormány döntésének a hátterében? Miért kellett kevesebb mint egy hónap leforgása alatt dönteni egy

ilyen fajsúlyú kérdésben? Kinek az érdekét szolgálja az, hogy Magyarország a lehetőségein túl 150 katonát, 20 milliárd forintot áldoz egy ilyen bizonytalan kimenetelű misszióra? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Ezt a vitát a parlament lefolytatta, az előterjesztést megszavazta, a képviselők 70,6 százaléka igennel szavazott, úgyhogy a képviselők már megadták az ön kérdésére a választ. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A viszonyválasz megilleti a képviselő urat.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Azt gondolom, hogy egy ilyen fajsúlyú kérdésben ilyen döntést hozni és utána egy felvetett kérdésre ilyen választ adni nem méltó Magyarország miniszterelnökéhez, különösen akkor, amikor önök is érzik ennek a döntésnek a súlyát, hiszen önök is tudják, hogy itt politikai nyomásgyakorlásra történhetett meg a döntés, hiszen miközben önök szuverenitásról beszélnek, amerikai nyomásra hoznak meg ilyen döntéseket akkor, amikor Amerikából katonai tisztek leüzennek Magyarországnak, hogy legyenek szívesek részt vállalni egy ilyen katonai misszióban, úgyhogy önök és az önök tevékenysége köszönő viszonyban sincs egy szuverén államéval.

És önök is érezhetik a súlyát ennek a döntésnek, hiszen nem véletlenül beszélt ön is arról, hogy nemzeti konzultációt kellene elindítani egy olyan fajsúlyú kérdésben, mint a magyar bevándorlás. Magyarország határai nyitva vannak, és amikor ilyen típusú szerepvállalásokban veszünk részt, akkor a bevándorlással összefüggésben igenis a terrorveszély is felmerül Magyarországon. Remélem, miniszterelnök úr fogja vállalni a felelősséget, ha valami történik bármelyik magyar állampolgárral hazánkban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonyválasz megilleti a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársam Amerika-fóbiájával nem tudok mit kezdeni, ellenben szeretném megismételni a tényt: a parlament - nem a kormány, a parlament döntött, a kormány a döntéssel egyetértett. A döntést a parlament hozta meg úgy, ahogy Magyarországon ezt az alkotmányos szabályok előírják. Az ügyet ezzel a parlament lezárta.

Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „**Újjáalakult a bankárkormány?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Éveken át másról sem szólt a fideszes kórus, mint hogy a bankárkormányt le kell váltani, és hogy önök majd összehozzák a közjót a közpénzekkel, merthogy mostanra ugyancsak távol kerültek ezek egymástól. Orbán Viktor miniszterelnök úr maga mondta, hogy nem bízhatjuk a pénztőkére meg a nagytőkére az ország kormányát, mert csak a saját hasznukat nézik.

Én ebben egyet is értek miniszterelnök úrral, viszont mostanra ugyancsak érdekesen csengenek ezek a szavak, ha az önök szájába adják őket. Ugyanis most már Orbán Viktor svájci látogatásairól, gyanús tizensokórás vonatútjairól zeng a közbeszéd, a Fidesz közeli, svájci bejegyzésű offshore-céghálókról szól a történet. Egyre többen azt gondolják, hogy van valami Svájcban, amit önök minden eszközzel leplezni, titkolni szeretnének.

A Quaestor-ügy viszont megmutatja, hogy önöknek semmi kifogásuk nincs a pénztőke ellen, s a pénzüpi trükközések ellen sem, amennyiben az a saját érdekeiket szolgálja, amennyiben az az önök számára kedvező helyzetet teremt. De az is látszik, hogy önök Magyarországot alapvetően egy kispályás helynek tekintik, annál jobban figyelnek a banktitok intézményéről híres Svájcra, sőt a kelet Svájcként ismert Libanonra is.

Mint ismert, egy milliárdosokra specializálódott libanoni bank képviselőjét, Nagy Istvánt nevezték ki svájci nagykövetnek. Ennek az úrnak diplomáciai előélete nincs, képzettsége nincs, nyilvánosan nem hozzáférhető az önéletrajza, és állítólag kettős állampolgársággal rendelkezik. Ő annak a libanoni Bank Audinak a korábbi igazgatósági tagja, amely egész véletlenül Genfben is kínál privátbankári szolgáltatásokat szupergazdagoknak, arab sejkeknek, ráadásul információim szerint miniszterelnökségi tanácsadó is volt, és Mr. Arábiaként emlegették a Fideszben vagy a Fidesz közelében.

A következő négy kérdésem van miniszter úrhoz. Milyen hasznot hozott Nagy István úr rendkívüli kinevezése svájci nagykövetnek, tudva, hogy nincs diplomáciai képzettsége? Milyen speciális képességei vannak Nagy úrnak, amelyek miatt tapasztalt és felkészült diplomaták, szakemberek orra előtt kapta meg a megbízatást, amit máig is betölt? Valóban rendelkezik-e más ország állampolgárságával; illetve van-e érvényes nemzetbiztonsági átvilágítása? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen a kérdését, másrészt pedig köszönöm szépen a türelmét, hogy az elmúlt hetekben a külpolitikai feladataim miatt való távollétemben is megtartotta nekem ezt a kérdését.

Tisztelt Képviselő Asszony! Azt tudom önnek mondani, hogy a nagykövetek kinevezése egy világos menetrend szerint zajlik. A nagyköveteket kinevezésük előtt az Országgyűlés Külügyi bizottsága meghallgatja. Így volt ez Nagy István esetében is, akinek kinevezése a törvényes rend szerint történt meg. Nagy István egy jó hírű és képzett diplomata, aki minden szempontból alkalmas arra, hogy hazánkat eredményesen képviselje Svájcban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Érdekes a Fidesz új stratégiája, most már nem beszélnek végig a rendelkezésükre álló időt, tehát láthatóan ugyancsak kínos helyeken vagyunk. *(Zaj a kormánypárti oldalon.)*

Világos számunkra - és ezt miniszter úr is láthatja a visszajelzésekből -, hogy amióta önök a keleti nyitás politikájába belekezdtek, és ez a külgazdasági orientáció megjelent a külpolitikában, teljesen átláthatatlan lett az a terület, amit ön birtokol, a külpolitika és a külgazdaságtan. A diplomata-útlevelek kiszignálásáról sem lehet érdemi információkat megtudni öntől, csak a bíróságokon. És itt van például Nagy István úr is, akiről ön azt állítja, hogy egy nagyon jó diplomata, képzettsége viszont nincs, és az önéletrajzát nem hajlandók közzétenni.

Azt gondolom, miniszter úr, ha komolyan gondolja, amit az előbb ebben a 30 másodpercben mondott, akkor vállalnia kell azt, hogy legalább a nagyköveteknek és a kereskedőházak vezetőségi tagjainak az életrajzait maradéktalanul nyilvánosságra hozza. Azt gondolom, a magyar embereknek joguk van tudni azt, hogy kik képviselik őket szerte a világban. Vállalja ön ezt, miniszter úr? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg a miniszter urat is.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Nagy István nagykövet úr életrajzára vonatkozó kérdés Mesterházy Attila képviselő úrtól már érkezett hozzánk. Megkérdeztem Nagy István urat a fennálló törvények értelmében, hozzájárul-e ahhoz, hogy az életrajzát átadjuk Mesterházy Attila úrnak. Hozzájárult, megtettem. Amint innen kimegyek, azonnal megkérdezem nagykövet urat, hozzájárul-e ahhoz, hogy az életrajzát az ön számára is megküldjem; minden bizonnyal igennel fog vála-

szolni, hiszen én ismerem az életrajzát, büszke lehet rá, és semmi titkolnivalója nem lehet benne. Ezért azt gondolom, egy órán belül ott lesz az ön e-mail címén Nagy István nagykövet úr életrajza. Ennyiben tudok önnek segíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Németh Szilárd, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető Lázár János miniszter úrnak: **„Tartósan alacsony energiaárak, kiszámítható mindennapok. Hogyan segíti a rezsicsökkentés eredményeinek fenntartását a Nemzeti Közműszolgáltató?”** címmel. Németh Szilárd képviselő urat illeti a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Még a 2010-es kormányprogramban megfogalmaztuk azt a politikai krédót, amely a magyar családok terheinek csökkentését, életminőségének, létbiztonságának növelését helyezte a politikánk középpontjába.

(16.30)

A kormány több adócsökkentő lehetőséggel, adókedvezményekkel, a családokat adósságuktól való megszabadításával tette meg az első lépéseket, és egy ilyen lépés volt a 2013. január 1-jétől bevezetett rezsicsökkentés is. Ez egy rendkívül bátor és kemény lépés volt, hiszen az előző szabad demokráta-szocialista kormányok is megtehették volna ezeket a lépéseket, főleg akkor, amikor regnálásuk utolsó két évében folyamatosan csökkent az energia világszintű ára. De nem merték, illetve nem tudták ezeket a lépéseket megtenni.

Ennek következtében, hogy a rezsicsökkentést elindítottuk, és sikerült azt megvédeni egyébként mind a belső, mind a külső támadás ellen, mert a kormány nemcsak kétharmados többséggel a háta mögött, hanem 2,5 millió ember támogatásával, illetve a tavalyi választásokon háromszor is megméretve, az emberek többségének jelentős támogatásával tudta véghezvinni a rezsicsökkentést. Most ezzel a típusú rezsicsökkentéssel, egy közgazdász úgy fogalmazott, hogy elmentünk a falig, tehát a hatósági ár alkalmazásával, ha úgy tetszik, az egyetemes szolgáltatás területén véget ért, és megalakítottuk az Első Nemzeti Közműszolgáltatót.

Erről annyit lehet tudni, hogy már 300 helyen várja a gázszolgáltatás területén az átjelentkezéseket, illetve 2015 végére a villamos áram, majd a következő évben a távhő tekintetében is át lehet jelentkezni.

Tisztelettel kérdzem miniszter urat, hogy milyen piaci eszközökkel, milyen új eszközökkel segíti az Első Nemzeti Közműszolgáltató a rezsicsökkentés folytatását, a rezsicsökkentés fenntartását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban oka van az izgalomnak ellenzéki képviselőtársaim részéről, tekintettel arra, hogy valóban egy olyan féléves küzdelem előtt állunk, amelynek végén reményeink szerint nemcsak arra nyílik lehetőségünk, hogy a jelenlegi lakossági gáz- és áramárakat képesek legyünk megtartani, hanem a kormány kifejezett célja, hogy további rezsicsökkentés legyen Magyarországon. Ennek elsősorban az Európai Unió Bizottsága szab gátat jelen pillanatban azzal, hogy több esetben is mintegy 8 pontos kifogást emelve, Magyarországot megtámadva, az Európai Bizottság véleménye szerint nem a lakosoknak, hanem a vállalatoknak kellene kedveznie a magyar államnak.

A magyar kormány azonban ezt semmiféleképpen nem fogja teljesíteni, és egy olyan megoldást fogunk találni, ami a piaci és az állami eszközök kombinációjával a következő formában lehetővé teszi nemcsak a jelenlegi rezsiszint megtartását, mert a kormány ezzel is elégedetlen, további rezsicsökkentést szeretnénk. Sőt, ki szeretnénk terjeszteni a rezsicsökkentést a vállalati szektorra is annak érdekében, hogy az energiaárak segítségével Magyarország versenyképessége növekedjen.

Szeretném jelezni, hogy az Első Nemzeti Közműszolgáltató fölállítása, annak az ügyfélmenedzsmentje, illetve a működési költségek csökkentése, a beszerzett energia ára jelentős mértékben járul hozzá már az összes Főgáz-ügyfélnél ahhoz, hogy az ár kedvező legyen, méltányos legyen. Csak említeném önöknek, hogy amióta a Főgázot átvettük, azóta a mérőórák átvizsgálásakor kiderült, hogy több ezer társasház csapott be a Főgáz, illetve annak korábbi tulajdonosa, önmagában 10-15 százalékos áremelést, illetve folyamatos árbővülést eredményezve. Az összes magyar gáz- és villanyóra átvizsgálása komoly tanulságokat szolgáltathat.

Az az állításunk, hogy az üzemeltetésben legalább 10 százalékos megtakarítást lehet elérni, mint ahogy az is állításunk, hogy a Paksi Atomerőmű, a jelenleg működő atomerőmű átvizsgálása elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy pontosan megértsük, mennyiért, ki és hogyan állít elő áramot Magyarországon, hányan lopják azt szét, és hogyan lehetne lopás helyett az emberek számára olcsó áramot biztosítani az országban. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Elég egyértelmű az emberek számára, hogy 2002 és 2010

között vagy akár a '98 előtti privatizációs időket tekintve úgy működött a dolog az egyetemes szolgáltatás területén, hogy a külföldi kézben lévő szolgáltatók elballagtak az energiahivatalhoz, hasraütés-szerűen bementek mindenféle adatot, hogy milyen költségeik jelentkeztek, majd ezeket a költségeket kapásból rányomták az emberekre. Ezért lehetett 15-ször áramot és 15-ször gázt emelni. A gáz, ugye, 206 százalékkal, háromszorosára emelkedett 2002 és 2010 között.

Nagyon örülök annak, hogy nemcsak az állam, hanem az állam által létrehozott Első Nemzeti Közműszolgáltató már piaci eszközökkel - itt mondta el miniszter úr a költségsökkenést, illetve a költségek el nem ismerését -, piaci eszközökkel is képes lesz a rezsicsökkentés folytatására, arra, hogy a magyar családok létbiztonsága nőjön, a magyar családok kiszolgáltatottsága viszont csökkenjen. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban. - Taps az MSZP soraiban. - „Bravó” kiáltások ugyanott.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Miniszter urat is megilleti a viszonzó válasz.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: A szocialista frakció ugyanígy tapsolt, amikor áfát emeltek, és amikor a gáz és az áram árát emelték Magyarországon. *(Taps az MSZP soraiban.)* Most ennek a tapsnak egy újraalakítását láthattuk.

Ha megengedik, azt mondanám Németh Szilárd képviselőtársamnak, mindez igaz lesz azoknak a feltételeknek az együttes teljesülése esetén, ami a Paksi Atomerőmű esetében teljesen új menedzsmen-tet jelent a jelenlegi Paks I. működő atomerőműnél. A Nemzeti Közműszolgáltató 800 ezer ügyfele helyett mind a 3 millió 700 ezer háztartásban ennek az egyetemes szolgáltatónak kell a szolgáltatónak lenni ahhoz, hogy alacsony árakon tudjunk szolgáltatni.

Ezenkívül pedig energiahatékonysági programot kell indítani a magyar háztartások, nemcsak az ipari technológiával épített társasházi lakások számára, európai uniós fedezettel és banki programok közreműködésével. Több feltétel együttes fennállása újabb rezsicsökkentést eredményezhet, ha lesz parlamenti támogatás, és ha a szocialisták ezt nem akarják mindenáron megakadályozni, a multinacionális vállalatoknak kedvezve. *(Dr. Harangozó Tamás: A 27 százalékos áfáról beszélj! - Gőgös Zoltán: 27 százalékos az áfa. - Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Hiller István, az MSZP képviselője, alelnök úr azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Lesz-e megoldás a Budapesti Vegyi Művek Illatos úti telepének problémájára?”** címmel. Hiller István képviselő urat, alelnök urat illeti a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Pesterzsébet és Kispeszt országgyűlési képviselőjeként szólok fel. Választókerületem közvetlenül határos az egykori Budapesti Vegyi Művek Illatos úti telepével, ahol a környezetszennyezés ügye immáron országosan ismert problémává lett.

Tisztelt Miniszter Úr! Több mint fél évvel ezelőtt, október elején írásbeli kérdést intéztem önhöz, ebből szeretnék idézni: „Tisztelt Miniszter Úr! Az említett telepen és környékén tragikus állapotok uralkodnak. Sok ezer veszélyes anyagot tartalmazó hordó rozsdásan áll, egy részükből folyamatos a veszélyes anyag szivárgása a talajba. Ez a helyzet a főváros területén rendkívüli kockázatot jelent.” A múlt héten, tisztelt miniszter úr, Ferencváros polgármestere, akinek a területén van ez a bizonyos telep, egy teljesen normális egyeztetést hívott össze, az ön környezetvédelemért felelős államtitkára is ott volt, én is ott voltam. Mindketten hallottuk, hogy konkrét ígéretek hangoztak el, volt olyan ígéret, amely intézkedést ígért másnapra. Már nem mindig más napra, hanem a megbeszéléshez képesti másnapra.

Azt szeretném kérdezni, tisztelt miniszter úr, azonnali kérdés formájában, hogy az óta a megbeszélés óta, ahol konkrét ígéretek elhangzottak, történt-e valami, történt-e intézkedés. Nem politikai botrányt akarok kavarni, hanem megoldást, mert az emberek félnek. Félnak a szennyezéstől. Arra kérem önt, önöket, oldják meg. Kérem, ismertesse, milyen megoldási lehetőséget lát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önt megnyugtatni, hogy lesz megoldás erre a súlyos környezeti problémára. A magyar államnak, a környezetvédelmi jogszabályokba foglalt eszközöknek megvan az a tárháza, amivel ilyen esetben el tud járni, meg tudja óvni az egészséges környezetet, az embereket.

Mindenekelőtt viszont le kell szögezni azt, hogy a környezetvédelemnek van egy általános szabálya, ez pedig az, hogy „a szennyező fizet” elve alapján az köteles fölszámolni a szennyezést, az viseli a költségeket, akinek az felróható. Ebben az esetben tehát a Budapesti Vegyi Művek Zrt. tartozik felelősséggel, amely cég egyébként jelenleg felszámolás alatt áll, és a bíróság az eljárást 2007 óta még nem zárta le. Az egy dolog, hogy a felszámoló anyagi fedezet hiányára hivatkozva a mai napig nem teljesítette a veszélyes hulladékok kezelésére, ártalmatlanítására, illetve a környezeti károk felszámolására kiadott hatósági határozatokban előírt feladatokat.

Itt a környezetvédelmi főfelügyelőség, illetve a környezetvédelmi hatóságaink folyamatosan figyelemmel kísérik ezt az ügyet, ha kell, bírságnak, felszólítanak, eljárnak ennek a súlyos környezeti problémának az esetében.

(16.40)

A büntetőjogi feljelentés is megtörtént, mégpedig a hulladékgazdálkodás rendjének megsértése büntetnének megalapozott gyanúja miatt. Tehát - ahogy említettem - a környezethasználó köteles az általa okozott környezetkárosodásért helytállni és a megelőzési, illetve a helyreállítási költségeket viselni. Itt egyébként a terület mindenkor tulajdonosát és birtokosát, tehát a használóját egyetemlegesen terheli ez a helyreállítási, illetve kártérítési kötelezettség.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: És hol a megoldás, miniszter úr? Azt nem hallottuk, a megoldást!)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra adom meg a szót.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! A jogszabályok pontos ismertetését nem vonom kétségbe, hogy megtette, csak ezekről a talajvíz nem tud, így aztán a talajba került szennyezést a talajvíz nagyobb területre mossa át. Katasztrófa közeli helyzet van.

Arra kérem önt, a tisztelt minisztériumot és a kormányt, az államtitkárától azt hallottam több alkalommal, hogy több fázisban oldható meg ez a kérdés. Én hiszek neki. Azt mondta, 1,1 milliárd forint az a költség, amelyből elszállíthatják ezeket a hordókat, amelyekből a talajba megy át a szennyezés. Felelős kormánytagként, mint aki egy nagy minisztérium jelentős büdzséjéért felel, azt akarom kérdezni a miniszter úrtól - és nagyon kérem, hogy konkrét választ adjon -, hogy rendelkezésre áll-e ez az 1,1 milliárd forint. Az és nem más tudja megnyugtani a ferencvárosi, a pesterzsébeti meg a kispesti polgárokat.

Kérem szépen, hogy erre konkrétan válaszoljon. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti a miniszter urat.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Konkrét kérdésre konkrét választ tudok adni: folyamatban van a 2016. évi költségvetés tervezése, és a kormány egy olyan költségvetési tervezetet *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez egy konkrét válasz!)* készít elő és terjeszt az Országgyűlés elé, amely tartalmazni fogja a múltból

eredő környezeti kockázatok felszámolására létrehozott országos környezeti kármentesítési program feladatainak végrehajtásához szükséges 2016. évi pénzügyi forrást. Lehetőség van a 2014-2020-as időszak uniós forrásainak a felhasználására is.

Egyébként ennek a programnak a keretében, tehát az országos környezeti kármentesítési program keretében eddig 300 ezer tonnát meghaladó mennyiségű veszélyes hulladékot ártalmatlanítottunk, továbbá 850 ezer köbméter szennyezett talajt, valamint 10 millió köbméter szennyezett talajvizet is sikerült megtisztítani. Ennek a programnak a keretében a magyar állam, a kormány 2010 óta évente közel 20 milliárd forintot fordít az állami felelősségi körben végzett kármentesítési feladatokra, hozzátevé természetesen, hogy elsősorban annak kell fizetni, aki a kárt okozta.

Tehát a terület mentesítése, az emberek egészségének a védelme megoldható, és meg is fogjuk oldani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Negyven betegre egy ápoló jut. Ön szerint helyénvaló ez így?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Azért kell önhöz fordulnom az ápolók ügyével, mert még mindig úgy tűnik, az ön által vezetett kormány nem érti a probléma lényegét.

A második hétvégét csinálják végig úgy az ápolók fekete ruhában, hogy figyelmeztetik ezzel az egész országot, a minisztériumot, a miniszterelnök urat, de a társadalmat is, és felhívják a jelenlegi helyzetük áldatlan állapotára a figyelmet. Arra figyelmeztetik önt és a kormányt, hogy halasztást nem tűrő körülmények alakultak ki az egészségügyben, amely az ápolókat sújtja. Ilyen a munkakörülmények po-csék mivolta mind a tárgyi, mind a személyi feltételekben. Az ápolók vonatkozásában emberierőforrás-hiány van; amint a címben is szerepelt, sokszor negyven betegre jut egy ápoló, gyakran egy egész éjszakai ügyeletet két osztályra kettő fő ápoló lát el. Másrészt nőtt a pályaelhagyók száma is, a kivándorlás üteme is emelkedett. Emellett komoly eszközhiánnyal küzdenek az ápolók és az ápolási intézmények.

A második nagyon fontos terület a munkabér-krisz. Az ápolók 70 százaléka él a garantált bérminimumból, amely a minimálbérnek csak a 10 százalékkal magasabb. A harmadik nagyon fontos dolog az utánpótlás hiányossága. A kormány öt budapesti egészségügyi szakközépiskola bezárásához asszisztált, folyamatosan tűnik el a rendszerből az utánpótlás, tíz év múlva közel tízezer ápoló fog hiányozni.

És hogy mit is tehet ilyen időben és ezekben a kérdésekben a miniszterelnök: elsősorban odaáll az ápolók elé, és bocsánatot kér tőlük, hogy számára fontosabb volt az elmúlt öt évben a stadionépítés, az ön Várba költözése és Andy Vajna kistafirungozása. Másrészt azt teszi, hogy a következő kormányúlesen - rögtön Fazekas Sándor lemondásának elfogadását követően - haladéktalanul hozzálát a pluszforrások rendelkezésre bocsátásához.

Kérem szépen, miniszterelnök úr, mit tesz ön ebben az ügyben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, mivel segíti az ápolók ügyét? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen a kérdését és a jó tanácsokat is. Megpróbálom kigondolni, hogy a földművelésügyi miniszternek miért kell lemondania az ápolónők helyezetté miatt *(Derültség a kormánypartok soraiban.)*, de biztosan erre a kérdésre is tudunk valamilyen választ adni. Ez nem tűnik egy átgondolt javaslatnak, azonban ha megengedi, az ápolók megérdeklődnek azt a tiszteletet, hogy érdemben is foglalkozzunk az ő helyzetükkel, és ne csak politikai pufogatásként, mint ahogy ön tette. Ezért nézzük meg, hogy hol tartunk most.

Először is, 2012-ben, még a pedagógusokat megelőzően megindítottunk egy bérfejlesztést, ezt 2013-ban is folytattuk. Ez azt jelenti, hogy minden évben azóta is 53,4 milliárd forint forrásban részesülnek az egészségügyi intézmények azért, hogy emelni tudják a béreket, amelyek azonban még így is alacsonyak. Ezzel a béremeléssel, amit 2012-ben és 2013-ban hajtottunk végre, 75 ezer egészségügyi szakdolgozó alapilletménye emelkedett, a diplomás dolgozók béremelése meghaladta a havi bruttó 41 ezer forintot - ami még így is nagyon alacsony -, az egészségügyi szakdolgozók havi átlagkeresete 2011 és 2013 között mintegy negyedével nőtt - bár még így is alacsony -, 2015-ben pedig megindítottuk a háziorvosok helyzetének a rendezését.

Ami az utánpótlást illeti: 2013-tól újraindítottuk az egészségügyi és egészségügyi technikai szakközépiskolákat, a szakképzések állami támogatásban részesülnek, a szakképzésben részt vevők esetében pedig tanulószereződések biztosítják az intézményekkel való gyakorlati együttműködést.

Az egészségügyi szakképzésben a piac igényeihez igazodó új Országos Képzési Jegyzéket vezetünk be.

Felzárkóztató ápolói egészségügyi szakképzési programot is elindítottunk; ennek az a célja, hogy OKJ előtti szakképesítéssel rendelkezők számára OKJ-s képzést lehessen szerezni *(Hegedűs Lorántné: Idő!)*, és 2,2 milliárd forint pályaválasztási és pályaaorientációs ösztöndíjat adunk.

Tudom, hogy ez kevés, de semmiképpen nem elhanyagolható. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Itt tartunk most. Folytatni fogjuk ezt a munkát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Amit elmondott, az távol áll az igazságtól, és távol áll a megoldástól *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból.)*, ami ezt az ágazatot érintheti. Focinyelven szólva - hiszen azt jobban érti -, kispályás játékot játszanak megyei II-es szinten, holott első osztályú nagypályás játékokra lenne szükség az ápolók ügyének érdekében.

Javasolom, hogy az ápolásügyben és az egészségügyben is, ahol már nem a kabáthoz varrják a gombokat, hanem lassan a betegekhez - ahogy ez a szülészet-nőgyógyászaton egy-egy császármetszés után történt -, lépjenek határozottan előrébb, ennél nagyobb tempót várunk el önöktől és a kormánytól. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonválasz megilleti a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat, hogy a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara nagygyűlésén a kormányt képviselte dr. Zombor Gábor államtitkár úr, aki a szakdolgozók nyílt levelét átvette, a felmerült kérdésekre válaszolt, a levélben foglalt gondokkal, bajokkal foglalkozunk.

A következő öt évben továbbra is elköteleztük magunkat a fekvő- és járóbeteg-ellátásban dolgozók jövedelmének növelése érdekében; komolyan - nem úgy, ahogyan ön kérdezte. Köszönöm a megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Régi utakat járunk, de új tájakat látunk most, hogy divatba jött a kerékpár”** címmel.

Megadom a szót Móring József Attila képviselő úrnak.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésem mottóját az Express együttes már idézett, Kerékpár című egykori slágerének refrénje adja. Az autóforgalom mellett ma már egyre többen választják a kétkeű közlekedést, a kerékpárt vagy a motorkerékpárt, csökkentve a közutak zsúfoltságát és a károsanyag-kibocsátást.

(16.50)

A sokszereplőssé vált közlekedés fokozott figyelmet követel meg minden résztvevőtől. A tavaly elfogadott nemzeti közlekedési infrastruktúra-fejlesztési stratégia egyik fő célkitűzése a környezetkímélő közlekedési módok, így a kerékpározás fejlesztése, népszerűsítése. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium kilencedik éve hirdeti meg a kerékpárosbarát munkahely és a kerékpárosbarát település pályázatokat.

A tárca az elismerésekkel arra ösztönzi az önkormányzatokat, vállalkozásokat és intézményeket, hogy a megfelelő infrastruktúra kialakításával, szemléletformálással tegyék lehetővé, biztonságossá és vonzóvá a kerékpáros-közlekedést a lakosok, munkavállalók és ügyfelek számára, hiszen hazánkban a különböző közlekedési módokon belül a kerékpározás közlekedésaránya országos szinten 19 százalék, ami magasan meghaladja az Európai Unió átlagát.

Tisztelt Államtitkár Úr! Régi utakat járunk, de új tájakat látunk most, hogy divatba jött a kerékpár. Tisztelettel kérdezem, hogy mit tesz a kormány azért, hogy ne csak a régi utakat járjuk biciklivel, hanem új utakról nézhessük az új tájakat. A fejlesztési tárca tervei szerint belátható időn belül bővíthet-e tovább a hazai kerékpárút-hálózat.

Tisztelettel várom választát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a környezetkímélő, olcsó és meg kell mondjam, tevékenységében közösségteremtő kerékpározás népszerűsítése, infrastrukturális feltételeinek a fejlesztése a 2014-ben elfogadott nemzeti közlekedési infrastruktúra-fejlesztési stratégia egyik fő célkitűzése.

A hazai kerékpárút ma körülbelül 4 ezer kilométer hosszú, ez terveink szerint 2020-ra további 1000-1500 kilométerrel bővíül. A 2014-2020 közötti időszakban uniós források felhasználásával megvalósításra tervezett kerékpáros fejlesztések között található és kiemelt állami fejlesztésnek minősített a balatoni kerékpáros körút komplex minőségi fejlesztése, az EuroVelo 6 Duna menti kerékpárút fejlesztése és a Budapest–Balaton-kerékpárútvonal kiépítése. Ez utóbbin belül kiemeltként szerepel a Budapest–Etyek-útvonal megvalósítása.

Az elmúlt uniós költségvetési ciklushoz hasonlóan az önkormányzatoknak és egyéb szervezeteknek is lesz lehetősége pályázati úton forráshoz jutni ilyen fejlesztésekre. Tervezzük továbbá korábban forráshiány miatt felfüggesztett kerékpárutak finanszírozá-

sára vonatkozó közlekedési operatív program újraindítását is, és ennek keretében az egy-, két- és háromjegyű útvonalakhoz kapcsolódó kerékpárutak fejlesztését támogatjuk. 2007 és 2013 között mintegy 60 milliárd forintot biztosított az ország kerékpáros útvonalakra, és ezen kiépített útvonalak fenntartása, működtetése időt és pénzt igényel.

Ennek a jelentős útvagyonnak a megőrzése és megfelelő minőségben tartása, úgy gondolom, mind-egyikünk érdeke.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A válasz válasz megilleti Móring József Attila képviselő urat, jegyző urat.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr említette a balatoni bringakörutat. Az elmúlt hétvégén rekordmennyiségű, közel kétezer kerékpáros négy különböző hosszúságú távon teljesítette azt a túrát, a legelhivatottabbak 206 kilométert tekerve kerültk meg a magyar tengert. Az egészséges életmód, a természetvédelem népszerűsítése volt a cél ezzel a Balaton-körrel.

A kerékpáros-fejlesztések növelik a gazdasági potenciált; a cél jól járható, biztonságos kerékpáros útvonalhálózat létrehozása, amelyre térségi, helyi útvonalakat, kerékpáros turizmus fejlesztését szolgáló vállalkozásokat lehet építeni. Erre van szükségünk, és ehhez kérjük a kormány támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megilleti a válasz válasz az államtitkár urat is.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Nem véletlenül említettem a kerékpáros-mozgalom közösségteremtő erejét és a turizmussal való kapcsolatát, a kerékpározás egy bizonyos fokig egy életszemlélet, egy közösségi forma megvalósítása. Éppen ezért a minisztérium elkötelezett azokban a kampányokban, amelyek közül képviselő úr is említett. Így támogattuk és részt vettünk az európai mobilitási hét és autómentes nap, a Föld napja és más, a kerékpározást népszerűsítő kampányokban. Ezeknek továbbra is kezdeményezői és támogatói maradunk.

Kérem, hogy minél többen vegyenek részt ezekben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Hány hibát tűr még el, miniszterelnök úr?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Van minimum egy miniszter az ön kormányában, akinek a teljesítménye, a zavaros ügyei és a hozzáállása minden létező minimumot alulmúl. Mivel Fazekas Sándor úr az interpellációimra és az azonnali kérdéseimre nem volt hajlandó személyesen válaszolni, úgy is mondhatnám, hogy elmenekült a kérdések elől, kétszer kértem tőle időpontot a minisztériumban, és egyszer sem fogadott, és miután én meglátogattam a minisztériumban, szintén nem hívott be a szobájába és beszélt velem azokról a kérdésekről *(Derűtség a kormánypárti padosorokban.)*, amiről elég hosszú ideje szeretnék vele értekezni *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.)*, kénytelen vagyok személyesen miniszterelnök urat kérdezni és önhöz fordulni, hogy mégis meddig fogja ön, tisztelt miniszterelnök úr, a bukott miniszter kezét fogni.

Szeretném önt arra emlékeztetni, hogy Kiss Szilárd-ügyben elmarasztalhatatlan a felelőssége a miniszter úrnak.

Év elején letartóztatták ezt az embert Magyarországon, de Oroszországban már sok éve jogerős bírósági ítélet van ellene; pénzért árult schengeni vízumokat Kiss Szilárd úr. Na most, amikor arról kérdezem a tisztelt kormányt, hogy Kiss Szilárd úrral kapcsolatban mi az önök álláspontja, önök kitartanak amellett, hogy az export nőtt Kiss Szilárd úr miatt, holott világosan látszik, hogy ez az ember nem véletlenül bukott meg kétszer a nemzetbiztonsági ellenőrzésen.

A minisztérium 410 milliót kaszinózott el nem is olyan régen, amikor állítólag az ön egyértelmű utasítását nem tudták értelmezni, és a Hungária Értékpapír Zrt.-nél az adófizetők csaknem félmilliárd forintját eltapsolták.

De ott van, hogy Karcag polgármestereként segédkezett a Kun-Mediátor-ügy kapcsán Bróker Marcsinak irodához jutnia, tisztelt miniszter úr. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Na! - Dr. Fazekas Sándor: 2005-ben volt, tíz éve.)*

Úgyhogy innentől elkezdve, én azt gondolom, miniszterelnök úr, önnek egyértelműen vállalnia kell a válaszadást azzal kapcsolatban, hogy meddig kívánja a miniszter úr kezét fogni, meddig kívánja őt a hivatalban tartani.

Köszönöm. *(Taps az LMP soraiból. - Szórványos taps a Jobbik padosoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Asszony! Annyit megértettem, hogy Fazekas miniszter úr kerüli önt, ezt ön sérelmezi, sőt neheztel rá, de ez nem ok arra, hogy leváltsam.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Derűtség és taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszontválaszra van lehetősége, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én viszont azt értem, hogy az ön számára kínos már a magyar adófizető állampolgárok előtt kerek percekben válaszolni az ellenzéki kérdésekre. És én önt meg is értem, hiszen egy ilyen miniszter miatt én sem tartanám a hátamat. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Na!)* Kérdés, hogy ön miért teszi. Ön miért teszi azt meg, hogy ez a miniszter, akinek bár a lépfenebotrány kapcsán le kellett volna mondanania, hiszen tudvalevőleg állami földbérletet adott át valakinek, aki innen-onnan beszerzett szarvasmarhákat, amik utána döghúsként végezték, lépfenével fertőzve, és a közétkeztetésben kötöttek ki, de ezt az ügyet eltussolták, itt ül, aki ezért felelős.

Itt ül az a miniszter, aki azért felelős, hogy Magyarországon azt az ígéretet, hogy a kisgazdálkodó embereknek adnak földet, önök azt teljes mértékben megváltoztatták, és továbbra is a nagybirtokot támogatják.

Itt ül az a miniszter, ebben a Házban, aki átverte gyakorlatilag a magyar kisgazdálkodó embereket azzal, hogy az agrárkamarát ültette a nyakukra, és az önrendelkezésüket ezzel sárba tiporta.

Itt ül az a miniszter, aki kétszer nem fogadott egy ellenzéki képviselőt, miután elmenekült előle a parlamentben. És itt ül, nem hajtja le a fejét, és nem mond le, mert ebben az országban ezt még meg lehet csinálni.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ilyen országot akar ön? *(Taps az LMP és a Jobbik padosoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A viszonzás megilleti a miniszterelnök urat, amennyiben élni kíván ezzel.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Visszatérve tehát az ön kérdésére: a hozzászólása után még kevésbé látom az esélyét annak, hogy találkozót tudjak szervezni a miniszter úrral. *(Derűtség és taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Bene Ildikó, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Milyen fejlesztések várhatóak az egészségügyben a következő években?”** címmel. Bene Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

(17.00)

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az egészségügy fejlesztése, a működőképes, stabil intézményrendszer kialakítása osztársadalmi érdekünk. Az elmúlt években összesen 500 milliárd forint költségvetési

forrást fordítottunk egészségügyi fejlesztésekre, ebből 170 milliárd jutott új gépekre és műszerekre.

Többek között korszerűsödött az Országos Mentőszolgálat előregedett gépjárműparkja. 2010 óta már több mint 300 új mentőautó beszerzése valósulhatott meg. Közel 11 milliárd forintos uniós keretösszegeből pedig az ország 18 megyéjében 22 mentőállomás épül meg, miközben 60 meglévő mentőállomás korszerűsítése is megtörténik még ebben az évben.

Szintén komoly előrelépések történtek annak érdekében, hogy a fiatal orvosok minél nagyobb számban dolgozzanak itthon. A rezidenstámogatási program 2011 óta érhető el Magyarországon, a program révén eddig több mint kétezer fiatal szakorvost és szakgyógyszerészt sikerült itthon tartani. Az ösztöndíjas szakorvos- és szakgyógyszerészjelöltek havonta nettó 100 ezer forint juttatásban részesülnek, amennyiben vállalják, hogy a szakvizsgát követően az ösztöndíj folyósításához megfelelő ideig Magyarországon dolgoznak majd, és nem fogadnak el hálapénzt. Örömteli az a cél is, hogy a daganatgyanús betegek 14 napon belül időpontot kaphassanak diagnosztikai vizsgálatra, ezzel is csökkentve a várakozási időket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az egészségügy folyamatos fejlesztése mindannyiunk közös érdeke. Ezért kérdezem államtitkár urat, milyen fejlesztések várhatóak az egészségügyben az elkövetkezendő időszakban. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Zombor Gábor államtitkár úrnak.

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Ahogy említette, jelentős beruházások zajlanak az országban, és amelyeket megemlíttet, ahhoz még hozzátenném azt, hogy 2016-ban is folytatódnak, hiszen döntés született arról, hogy száz új mentőgépkocsi kerüljön beszerzésre; döntés született arról, hogy a rezidenstámogatási rendszerben az ösztöndíj a képzés utáni időszakra is, az aláírt szerződés teljes időszakára vonatkozzon, tehát akár tíz évre is.

Tájékoztatom, hogy a népegészségügy területén, amelyre 15 milliárd forintot szán a kormány a következő években, a keringési betegségek, cukorbetegség, krónikus légzőszervi és mozgásszervi betegségek és a daganatos betegségek megelőzése, kezelése kiemelt feladat. Itt szeretném megemlíteni, hogy Magyarország kormánya vállalni fogja, hogy 14 napon belül minden daganatgyanús beteget megfelelő diagnosztikai szolgáltatásban részesít.

Az alapellátás területén még szintén kiemelt feladatunk, egy új jogszabály bevezetésével - amelyről szintén nemsokára tárgyal reményeink szerint a

parlament - végre megoldást találunk arra, hogy hogyan lehet az előregedett háziorvosi kar utánpótlását megoldani, és hogyan lehet mind finansiális, mind szakmai szempontból ismét vonzóvá tenni ezt a hivatást. Ezt szolgálja a 2015-re, illetve a 2016-ra is biztosított 10-10 milliárd forintos összeg.

A továbbiakat a következő hozzászólásban mondom el. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót Bene Ildikó képviselő asszonynak.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Úgy gondolom, hogy egyetértünk abban, hogy a sürgősségi ellátás fejlesztése, illetve az alapellátás fejlesztése azok az elsőrendű feladatok, amelyek stabil talaján a további fejlesztések és a további egészségügyi fejlesztések megvalósulhatnak. Úgy gondolom, hogy ez az út, amelyet felvázolt államtitkár úr, nagyon fontos és jó mindannyiunk számára.

Az, hogy 14 napon belül daganatra gyanús betegknél a diagnosztikai vizsgálatok elvégzésre kerülnek, ez is egy nagyon komoly lépés, hiszen a diagnosztika után, a megfelelő helyes diagnózis birtokában a gyors betegellátás is meg tud történni. Viszont arra szeretném a hangsúlyt fordítani - és ezt államtitkár úr a válaszában elmondta -, hogy rendkívül fontos azonban a megelőzés és a szűrővizsgálatoknak a szerepe, hiszen minden egyes esetben a szűrés hatékonyságának a növelésével azért nagyon sok betegséget meg tudunk előzni, tehát ez is egy nagyon fontos feladat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Egyperces viszonzválaszra van lehetősége államtitkár úrnak.

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tehát folytatnám a fejlesztéseket. A gyermekegészségügy fejlesztésére 10 milliárd forintot szán a kormány, a nővérszallók teljes felújítására 15 milliárd forintot, és az elkövetkezendő évben az új budapesti kórház tervezési költségei is bekerülnek a költségvetésbe, tehát ez a megvalósulást biztosítja.

Szeretném tájékoztatni arról, hogy ahogy miniszterelnök úr is elmondta, az ápolótanulók részére egy 2,2 milliárd forintos új program indul, és a várólisták csökkentésére pedig egy 5 milliárd forintos program, amelynek az első három hónapos eredményei azok, hogy több mint ötezerrel csökkent a várólistán szereplők száma, és a leggyakoribb, problémát jelentő műtétek esetében több mint 25 százalékkal csökkent a várakozási idő.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszter úrnak: „**Újabb bőrt húznak le a gazdákról?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Nemrég több mezőgazdasággal, agráriummal foglalkozó szaklapban is megjelent az a hír, amellyel az elmúlt hetekben- napokban fogadóóráimon is találkoztam, amikor is arról számoltak be gazdák, mezőgazdaságból élő emberek, hogy a nemzeti agrárkamara az elmúlt időszakban az adóhatóságtól átvett adatbázis alapján a kiszámított tagdíj... - bocsánat. *(Dr. Fazekas Sándor: No!)* A tagdíjakat, amelyekre a nemzeti agrárkamara kötelezi őket, újraszámolták a 2013-as és 2014-es évre, az adóhatóságtól átvett adatbázis alapján, ahogyan említettem, és nem elég, hogy újraszámolták ezeket a tagdíjakat, hanem még különbözetet is állapítottak meg, és a 2014. évre megállapított tagdíjkülönbözet 50 százalékának megfelelő mértékű pótlék megfizetésére is kötelezték őket.

A kialakult helyzet több problémát is felszínre hoz, hiszen a tagdíjak megállapításának alapját nemcsak a mezőgazdasági tevékenységből származó bevételek adják, hanem az adott gazdálkodó teljes éves bevétele. Valószínűleg a tagdíj a teljes bevétel után kerül megállapításra, viszont ez így önmagában méltánytalan, ugyanis a tagdíj alapjához kapcsolódó értelmezési eltérés alapozta meg a gazdák által befizetett, pusztán a mezőgazdasági tevékenységre szorító tagdíjakat.

Értelemszerűen azt gondoljuk, hogy ez így nem megfelelő gyakorlat, ez így nem jó, ezért azt kérdezném tisztelt miniszter úrtól, egyetért-e a nemzeti agrárkamara tagdíjbeszedési gyakorlatával, egyetért-e azzal, hogy büntetik a gazdákat, és egy 50 százalékos mértékű póttagdíj befizetésére akarják majd őket ezzel kötelezni, hiszen ahogy említettem, nem minden esetben fedí át egy gazdálkodó tevékenysége csak a mezőgazdasági tevékenységből származó bevételeket.

Éppen ezért kérdezem tisztelt miniszter urat, ön és a tárcája egyetért-e ezzel a beszédési gyakorlattal. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót a válaszára Fazekas Sándor miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Érdeklődéssel hallgattam az ön kérdését, amelynek a bátortalanságából jól látható az, hogy önnek igazából fogalma sincs arról a problémáról, illetve erről a felvetésről. De örömmel megteszem azt, hogy tájékoztatom önt és azokat is, akiket ez érint, hiszen ez erre egy megfelelő és kiváló alkalom.

Tisztelt Országgyűlés! Jól tudjuk azt, hogy 2013-ban alakult meg a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara, amely az ágazat valamennyi szereplőjét tömöríti. Tehát elmondhatjuk, hogy mintegy 300 ezer taggal rendelkezik, lényegesen többel, mint korábban a jogelőd agrárkamara. Az ön által felvetett problémát alapszabály-módosítás értelmében korrigálta egyébként az Agrárgazdasági Kamara.

(17.10)

Tehát azon tagok esetében, akiknél az agrárgazdasági tevékenységből származó árbevétel nem éri el a 20 százalékot, külön kérelem esetén a 25 százalékot, a tagdíjfizetés alapja csak az agrárgazdasági tevékenységből származó árbevétel lesz. A jövedéki adót fizető tagok pedig a tagdíjfizetési alap meghatározásakor levonhatják a teljes nettó árbevételből az általuk megfizetendő jövedéki adónak a részükre vissza nem térített, illetve meg nem térülő összegét. Tehát itt egy elhatárolási problémáról van szó, ami abból adódik, hogy nyilván vannak olyan mezőgazdasági vállalkozások, családi gazdaságok, amelyek kizárólag mezőgazdasági termeléssel foglalkoznak, míg vannak olyanok, amelyeknél más profilok, más tevékenységek is vannak, de az elhatárolást egyébként a kamara megoldotta, megtette.

Hozzá tartozik az, hogy a kamara - a korábbi agrárkamarától eltérően - szolgáltat, a tagok részére képviselőket biztosít, a versenyképesség erősítése érdekében közreműködik konferenciák szervezésében, képzéseket bonyolít le, 90 képzést indított, 9400 származási bizonyítványt adott ki, felmérte az élő és félsertés áfacsökkenésével *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* kapcsolatos tapasztalatokat, a mezőgazdasági vízigényeket, és működteti a falugazdász-hálózatot is. *(Az elnök ismét cseng.)* Tehát felhasználja a gazdák érdekében azokat a tagdíjakat, amelyeket ők befizetnek. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Visszaválaszra adom meg a szót a képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Miniszter úr, én nem kívántam önt politikai értelemben vett támadások keresztüztüzebe vetni, mert hogy azt hiszem, önnek már volt éppen elege ebből a Házban, hozzáteszem, teljes joggal egyébként, de most ez egy másik lapra tartozik. A miniszterelnök úr védi önt, én ezt is elfogadom.

Azt azonban visszautasítom, hogy ön azt mondja, hogy én összevissza beszéltem. Ezzel a kérdéssel többször szembesültem, több gazdálkodó is megkeresett minket ezzel a dologgal, éppen ezért próbáltam a kérdést behozni a Ház falai közé.

Egyébként pedig ön azt mondja, hogy körülbelül 300 ezer tagja van a Nemzeti Agrárkamarának. Igen, mert kötelezővé tették önök a tagságot, és azt mond-

ja, hogy ez az agrárkamara szolgált. Igen, szolgált. Egyébként megjegyzik az agrárkamara tagok, hogy nem értik, hogy mondjuk, az agrárgazdasági kamarai tagságukból miért kell olyan magas tisztségviselői díjakat fizetni, miért kell olyan gépjárműbérleteket és miért kell olyan irodabérleteket végrehajtani, amit a Nemzeti Agrárkamara megtesz. Éppen ezért kérdeztem én öntől azt, hogy egyetértene-e ezzel a tagdíj-befizetési gyakorlattal és ezzel a bíróságolással, mert most bírságotlák a gazdákat, és egy újabb bőrt akarnak lehúzni róluk. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás megilleti a miniszter urat is.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! A képviselő úrnak bizonyára elkerülte a figyelmét az, hogy megadtam a tájékoztatást a tagdíjjal összefüggésben. Ha bármely kamarai tag úgy látja, hogy méltánytalanság éri, akkor közvetlenül a falugazdászokon, a kamara tisztségviselőin keresztül kellő tájékoztatásban és méltányos ügyintézésben részesülhet.

Tisztelt Képviselő Úr! Megértem azt, hogy önnek sokkal szimpatikusabb volt az az agrárkamara, amit az MSZP szervezett, és amelyben körülbelül 10 ezer tag volt, és próbálta kisajátítani a magyar gazdák érdekvédelmét, a magyar mezőgazdaság képviseletét. Ehhez képest mi egy olyan kamarában gondolkozunk, amely az egész mezőgazdaságot és az élelmiszer-gazdaság nagy részét összefogja, és képes kellő súllyal érvényesíteni a magyar vidék, a magyar termelők érdekeit. Ezért is fontos az, hogy ez a kamara tartja fenn azokat a bizottságokat, amelyek a spekulánsoktól védik meg a földvásárlókat. Olyan munkát végez tehát, amely a gazdák érdekében történik. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Hogyan lett 20-ból 27? Mi jelentene valódi tehercsökkentést a magyar családok számára?”** címmel. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A miniszterelnök úr találó módon megjegyezte már a mai nap folyamán, hogy a különböző összetételű, szocialistának nevezett kormányok bizony olyan trükközéseket hajtottak végre az áfával, hogy annak végeredményében 25 százalékos áfatartalomról beszélhetünk, majd ezt egy választási évben mérsékeltek átmenetileg, de a későbbiekben visszaemelték ezt a korábbi 25 százalékos szintre. Elmondhatjuk, hogy 2009-ben még a Fidesz akkori egyes képviselői is jogosan előálltak olyan kezdeményezésekkel, ötletekkel, hogy valóban csökkenteni

kéne azt az áfatartalmat, azóta viszont eltelt öt esztendő. Az öt esztendő során egy európai uniós rekordszintű, 27 százalékos áfatartalomról beszélhetünk. Ezzel szembesülnek ma a legszegényebb magyar néprétegek is. Elmondhatjuk, hogy ez a 27 százalék bizony a feketegazdaság motorja. Lehet tehát jogosan személyi jövedelemadó-csökkentés szándékáról beszélni, lehet hasonló tervekről érdemi vitákat folytatni, de azt látnunk kell, hogy amíg ez az európai uniós rekordszintű és a feketegazdaságnak megágyazó áfakulcs érvényben marad, addig bizony csak kozmetikázni lehet rendszerszinten az összes többi tényezőt. A Jobbik éppen ezért egy olyan javaslatot tett le az asztalra, amely az alapvető élelmiszerek szinte teljes körében 5 százalékos áfatartalmat biztosít, mindamellett pedig, ahogy már korábban emlékeztettem a miniszterelnök urat arra több frakciótársammal egyetemben, hogy Magyarország nem az egyik legsúlyosabb, de legsúlyosabb problémája a népességfogyás, éppen ezért a gyermekneveléshez szükséges cikkek áfatartalmának is 5 százalékra történő csökkentését szorgalmazzuk.

Elmondható tehát, hogy ezen alapvető igény kisé szemben állni látszik azzal, hogy a Fidesz-KDNP bátorsága most csak odáig terjed, hogy a sertéstőkehús áfatartalmát is 5 százalékra mérsékelje. Adódik tehát a kérdés, van-e lélekbatárság a kormányzatban jelen szinten a közeljövő folyamatainak ismeretében annak irányában, hogy valóban minden magyar állampolgár terheit ilyen mértékben és a Jobbik irányvonalára mentén csökkentjük. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a vitát többször lefolytattuk. Röviden tudok önnek válaszolni. A mi fölfogásunk az, hogy ne a munkát, hanem a fogyasztást adóztassuk. Bevételekre szükség van, adónak lenni kell - a kérdés az, hogy mit adóztatunk. Erre a kérdésre akkor kapjuk meg a helyes választ, ha jól fogalmazzuk meg az adóztatás célját.

Magyarországon az a helyzet, hogy a legnagyobb veszély, ami fenyeget bennünket, az a munkanélküliség. 12 százalék körül volt a munkanélküliség, amikor 2010-ben átvettük az ország irányítását, most 7 százalék körül van, és a ciklus végére teljes foglalkoztatást szeretnénk elérni, tehát a 3 százalék közelébe vagy az alá akarjuk vinni a munkanélküliséget. Ehhez az kell, hogy ne adóztassuk a munkát. Az embereket győzzük meg arról, hogy van értelme dolgozni.

Ezzel ellentétben áll, amit ön mond, ezért nem tudom a javaslatát elfogadni. Ha benyújtja az adótörvények vitájához, alaposan tanulmányozni fogjuk az ön javaslatát is. De szeretném jelezni, hogy a személyi jövedelemadó-csökkentéstől nem kívánunk eltérni. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzásra van lehetősége a képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): A miniszterelnök úr számára szeretném jelezni, hogy benyújtottuk ezt a javaslatot, tehát ennek érdemi tárgyalására a közeljövőben lehetőség nyílik. De a teljes foglalkoztatás valóban egy nemes cél, magam is támogatom. Viszont nem azon az áron, hogy magyar munkavállalók százazrei külföldön találjanak boldogulást, és az itthon maradottak számára fel az egyébként sok esetben és sok régióban csökkenő számú munkahelyeket.

Éppen ezért elmondhatjuk, hogy miközben a kenyér ára 10-20 százalékkal nőtt az utóbbi években, a baromfitermékeké 13-15 százalékkal - lényegi vagy elhanyagolható infláció mellett -, azt látjuk, hogy nem szelektíven ható beavatkozási eszközünk csak az alapvető élelmiszerek és csak a gyermeknevelési cikkek áfatartalmának csökkentése lehetne. Csak ez a csodafegyver képes arra, hogy minden társadalmi osztályban hatva és majdhogynem hasonló mértékben hatva érdemi elmozdulást idézzen elő ezeken a területeken. Éppen ezért a közöttünk lévő lélekbátorságbéli különbséget talán az mutatja, hogy mi nem állnánk meg a sertéstőkehús áfatartalmának csökkentése mentén. Szorgalmazzuk tehát az alapvető élelmiszerek teljes körében ugyanezt. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ha belátjuk, hogy Magyarország legnagyobb problémája a tragikus népességfogyás, akkor bizony *(Az elnök ismét csenget.)* önöknek kutya kötelességük érdemi véleményt nyilvánítani a gyermekneveléshez szükséges cikkek áfatartalmának *(Az elnök ismét csenget.)* csökkentése mentén is. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra van lehetősége a miniszterelnök úrnak is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Hogy a különbség közöttünk lélekbátorságban vagy följobb van-e, azt most nem tudom megmondani, mindenestre mi más gondolatokat melengetünk a keblünkön, mint ön. A gyermekes családok támogatása rendkívül fontos, ezért majd ön is látni fogja, amikor a parlament megkezdi az adótörvények vitáját, hogy a két gyermeket nevelő családok esetében a gyermekek után járó adókedvezményt jelentősen növelni fogjuk, 20-25 százalékkal minden évben, és 2018-19-re a kétgyermekes családok gyermekeként igénybe vehető adókedvezményét meg fogjuk növelni. Ezt nevezem én demográfiai politikának.

Az igazságnak egy vékony szeletét ön itt nem mutatta be nekünk, mert amikor ön áfát akar csökkenteni, akkor - mindannyian tudjuk, miután az országot működtetni kell - valójában személyi jövedelemadót akarnak emelni. Az igazság az, hogy a Jobbik emelni akarja a személyi jövedelemadót. Ezt

mi nem fogadjuk el. Mi a munkát terhelő adókat csökkenteni akarjuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel az utolsó azonnali kérdéssel és válasszal befejeződött ez a napirendi pont. A folytatás előtt kettő perc technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 17.21-17.23)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Hiszékeny Dezső és dr. Tiba István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a pályázati úton nyújtott támogatások és más egyedi döntések tisztességes eljárásban történő elbírálásához szükséges garanciák megteremtése érdekében egyes törvények módosításáról szóló T/3029. sorszámú törvényjavaslat **tárgysorozatba vételéről**. *(Zaj.)* Akik beszélgetnek, azokat nem akarom megzavarni, elnézést, megvárom nagy türelemmel. Köszönöm szépen.

A tárgysorozatba vételt a Költségvetési bizottság utasította el. A Jobbik képviselőcsoportja... Bocsánat. Először megadom a szót az előterjesztőnek, 5 perces időkeretben. Harangozó képviselő urat illeti a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Közvélemény! Jól jellemzi, hogy a korrupció elleni küzdelem mennyire hatja meg a kormánypárti képviselőket, hiszen erre a napirendi pontra az Országgyűlésben a patkó kormányzati oldala gyakorlatilag kiürült, és a kormány részéről egyetlen kormányzati képviselő, se egy államtitkár, se egy miniszter nem tartózkodik bent a teremben, hiszen nyilvánvalóan őket a korrupció elleni küzdelem... *(Dr. Nagy István belép az ülésterembe.)* Államtitkár úr bejött a terembe, akkor most már egy államtitkár is személyesen részt vesz ennek az előterjesztésnek az ismertetésén. *(Dr. Bárándy Gergely: Már nem, mert telefonál.)* Már telefonál. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Most hívja a többieket... - Az elnök csenget.)*

Szóval, 2014 végére, 2015-re a rendszerszintű korrupció oly mértékű elégedetlenséget szült a magyar lakosságban, hogy egyre rendszeresebbé váltak a tiltakozó megmozdulások, tüntetések immár nemcsak a fővárosban, hanem rendszeresen vidéken, vidéki településeken is, ahol, ha valaki odafigyelt, láthatta, hogy nemcsak magára a korrupcióra hívták föl a figyelmet a fölszólalók és a tiltakozók, hanem arra is, hogy az állam bűnüldöző szervei - akár az

ügyszéget is ide említhetem - nem üldözik a korrupciót, hanem gyakorlatilag az ügyek eltussolásában érdekeltek, ezeket az ügyeket csak elfedik, és olyan szinten megrengett a közbizalom, hogy nyilvánvalóan valamit lépni kellene, hogy ezt a rendszer-szintű korrupciót kezelni lehessen, és a közbizalmat helyre lehessen állítani.

Ennek megfelelően a Magyar Szocialista Párt egy korrupcióellenes csomagot nyújtott be, amiben az elsődleges cél az átláthatóság megteremtése, a civil, azaz a külső ellenőrzés megerősítése, az, hogy a tisztességes eljárásoknak fektessük le a garanciáit, és azonnali és súlyos jogkövetkezményeket is fogalmazzunk meg, ha valaki ezeket nem tartja be. Ezért a korrupció elleni fellépés érdekében - a normatív szabályozás útján - a következő célokra nyújtottunk be javaslatokat.

Az első az átláthatóság, a nyilvánosság növelése - erről szól ez a javaslat is -, de ebbe a csomagba tartozik a hatékony ellenőrzési formák megteremtése, erőteljesebb eszközöket szeretnénk ennek érdekében biztosítani; a befolyástól való mentességet szeretnénk biztosítani az összeférhetetlenségi szabályok szigorításával, és az elszámoltathatóságot szeretnénk megnövelni.

A Fidesz-KDNP kormányzó többség a 2010-2014-es parlamenti ciklust egy sor jogterületen a pályáztatás eltörlésével kezdte, majd a korrupció törvényesítésével folytatta, majd célzottan egyedi érdekeket szolgáló szabályok tucatjait hozta be a Ház elé és szavazta meg. Ha csak az európai uniós támogatásokat nézzük vagy a nemzeti vagyon hasznosítását - gondolok itt elsősorban a földügyekre, de akár a koncessziós közbeszerzési ügyeket is említhetném -, akkor azt láthatjuk, hogy a kormányzat egy szálmalmas helyzetbe került, az uniós pénzek fölfüggesztve, a föld hasznosítása meg mindenkinek gyakorlatilag a korrupció szinonimájaként jut eszébe. Ezért, ha úgy tetszik, a Szocialista Párt javaslata egy mentőöv is a kormánypárt, a kormányzat számára, mert a mi javaslataink a korrupció lehetőségét is kiirtanák a pályázati rendszerből.

Amint mondtam, a nyilvánosság megteremtése az elsődleges cél, másik oldalról pedig a fékek beiktatása a jogellenes magatartások esetére. Ezért mi azt szeretnénk elérni, hogy a pályázati dokumentáció teljes egészében minden pályázat esetében legyen megismerhető, azaz mind a nyertes, mind a vesztes pályázatok szövegének tartalma legyen megismerhető, a részletes értékelések legyenek megismerhetőek, és ezen adatok a honlapokon kerüljenek automatikusan közzétételre. Ha a közzétételi kötelezettségnek valaki nem tesz eleget, azaz ez elmarad, az azzal kell hogy járjon, hogy a pályázat azonnal érvénytelenné válik, a szerződés nem köthető meg, és végső soron a szerződés semmissé kell hogy váljon.

Ez azért is fontos, mert vitás esetekben az, hogy a későbbiekben szankcionálható legyen, ezek fontos előfeltételek, valamint azért is fontos, hogy ha ké-

sőbb egy elszámoltatásra kerül sor, akkor ezen átláthatósági szabályok betartásával, ezen feltételek biztosításával később elszámoltathatóak lesznek azok, akik tisztességtelenül jártak el ezen pályázatok esetében. És nyilván nem fordulhatna elő az sem, amit most például a földeknél láttunk. A mai nap folyamán is azt láttuk, hogy Bitay államtitkár úr egyszerűen idejön a Házba (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és olyan hazugságokat mond a parlament és a közvélemény számára, amit részletesen meg lehetne cáfolni, ha erre lenne idő, de az ötperces előterjesztésben erre már nem tudok részletesebben kitérni, ezért csak kérem, hogy a vita során támogassák a Szocialista Párt javaslatát. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

(17.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Elsőként megadom a szót az előre bejelentett felszólalónak, Schiffer András LMP-s frakcióvezető úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Természetesen a tárgysorozatba vételt támogatjuk, sőt vélhetően a zárószavazásnál is igennel szavaznánk erre a javaslatra. Külön öröm, ha viszontlátunk olyan javaslatot, amelyet az elmúlt négy évben, ennél persze nagyobb terjedelemben, de már az LMP is több alkalommal a Ház elé terjesztett.

Annyi öröm vegyül az örömbé, hogy az előterjesztő pártnak lett volna lehetősége nyolc év kormányzás alatt ezeket a szabályokat beültetni. Lett volna lehetősége már csak azért is, mert az előző fejlesztési ciklusok is zajosak voltak attól, hogy a fejlesztési pénzek nem az ország fejlődését szolgálták, hanem legfeljebb a térkőipart lendítették fel.

Egy antikorrupciós csomag, amit az LMP már egyébként hónapokkal ezelőtt a parlament elé terjesztett, három fő elemből áll. Az egyik az, hogy az alvállalkozói háló közbeszerzéseknél és uniós fejlesztéseknél is legyen teljesen átlátható. Kettő: döntően megegyezve azzal, amit Harangozó képviselőtársam az imént ismertetett, hogy az önkormányzati, állami vagyon hasznosításánál, közbeszerzésnél, fejlesztési szerződéseknél, de ugyanígy koncessziós szerződéseknél érvényességi feltétel legyen az, hogy a pályázati határidő elteltét, tehát a benyújtásra nyitva álló határidő elteltét követően minden versengő ajánlat, illetve pályázati dokumentáció teljes egészében legyen átlátható.

A harmadik elem viszont az, hogy az offshore-lovagokat ki kell seprűzni az országból. Az LMP javaslatot terjesztett elő már több alkalommal arra, hogy mind az uniós fejlesztési, mind a közbeszerzési források környékéről, illetve az állami, önkormányzati vagyongazdálkodás környékéről az offshore-cégeket száműzni kell. Offshore-cég az, amelynek a tulajdonosi szerkezete nem átlátható, de offshore-cég az is, amelynek valamelyik ismert adóparadicsomba, a-tól o-ig ezt leírtuk, Anguillától Vanuatuig nyúlnak a tulajdonosi szála, ahogyan ez így volt például az Eiffel Palota esetében, ahova Matolcsy György a jegybank nyereségét a devizahitel-kársultak helyett kicsorgatta.

Ez a fő eleme (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) egy antikorrupciós csomagnak: ki kell takarítani az offshore-lovagokat, átláthatóvá kell tenni a pályázatokat és az alvállalkozói hálót. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. (*Jelzésre:*) Az MSZP részéről Bárándy Gergely két percben.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen megértve, hogy egy kormányon még nem lévő ellenzéki pártnak muszáj elmondania azt, hogy az előtte lévő kormányok is loptak, ezzel együtt megköszönjük Schiffer András képviselő úr támogatását a törvényjavaslatához.

Azt szeretném kiemelni, ahogy Harangozó képviselőtársam is elmondta, hogy amit az Országgyűlés előtt tárgyalunk, egyrészt ez része egy korábbi három törvényjavaslatból álló javaslatcsomagnak. Annak talán a legjelentősebb része, és ezért is kértük a plenáris ülésre.

Itt gyakorlatilag a nyilvánosságról van szó, hiszen ma már minden, egyébként a korrupcióval foglalkozó szervezet, legyen az civil szervezet vagy más, egyetért abban, hogy a korrupció legkomolyabb ellenszere a teljes nyilvánosság. Itt ezt kívánjuk megteremteni. Tehát olyan pályázat, hogy egyszerűen fogalmazunk, nem lehet érvényes, másként fogalmazva semmisnek kell tekinteni, amelynek a nyilvánosságát nem teremtették meg. Ezzel érdekeltté tennénk a pályázat nyertesét és értelemszerűen a vesztesét is, hogy a nyilvánossá tételen fáradozzék, hiszen egyébként a pályázat, amit akár megnyert, akár elvesztett, természetesen semmis lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, nem kell ecsetelnem azt, hogy ezeknek a javaslatoknak milyen jelentősége van ma az Országgyűlés előtt. Lehet, hogy voltak korrupciós ügyek korábban a különböző színezetű kormányoknál, azonban arra, hogy egy teljes állami működés az intézményesített állami korrupcióra épüljön, na, erre még nem volt példa. Sajnos most van. 2010-től ennek látjuk a jeleit

és ennek látjuk az eredményét. Amikor pedig egy képviselő ezt látja, kötelessége tenni a jelenség ellen. A javaslatunk ezt a célt szolgálja. Azt gondolom, hogy Magyarországon ez az egyik legfontosabb, legjelentősebb téma, ez a javaslat az átláthatóságot, a korrupciómentességet szolgálja.

Kérem, támogassák! Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló a Jobbik képviselőcsoportja részéről Volner János képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország számára a korrupció becslések szerint átlagosan éves szinten 400 milliárd forint kárt okoz. Tehát egy olyan jelentős károkozásról van szó, amely nemcsak megdrágítja például a közbeszerzéseket, hanem gondoskodik arról is, hogy kontraszelektálódjon a mai magyar vállalkozói társadalom, hiszen nagyon sokszor csak azok a cégek juthatnak megrendeléshez, főleg az állami és önkormányzati szektorban, akik jó politikai kapcsolatokat ápolnak, és nem az egyébként versenyképes vállalkozások. Nagyon fontos tehát, hogy a korrupció ellen ne csak a károkozás elsődlegessége, hanem a másodlagos károkozás, a vállalkozói társadalom kontraszelektálódása miatt is küzdjünk.

Fontos azt látni, hogy a Jobbik mindent elkövetett annak érdekében, hogy a törvényeket megtöltse tartalommal, minden törvény annyit ér ugyanis, amennyit betartatnak belőle. Feltártuk például azt, hogy bár nem lehetne offshore-cégeknek állami és önkormányzati támogatást nyújtani, nem lehetne európai uniós forrásokat kifizetni, mégis 74 darab offshore-céget találtunk Szilágyi György képviselőtársammal, akiknek a kormány 21 milliárd forintot fizetett ki Orbán Viktor miniszterelnöklési ideje alatt. És sajnos feltártunk nemrég 53 olyan önkormányzatot is, ahol az egyik családi cég kiírta a pályázatot, a másikuk megírta, a harmadik családi cég pedig megnyerte a pályázatot. Ezekben az esetekben sem lett volna lehetőség arra törvényesen, hogy ezek a dolgok megtörténjenek, mégis megtörténtek. Sajnálatos azonban, hogy az LMP-n kívül, amikor ténylegesen szavazni kellett erről az Országgyűlésben és küzdeni a korrupció ellen, az országgyűlési pártok közül egyetlenegy nem állt a Jobbik pártjára, holott ezekkel a lépésekkel teljesen egyértelműen a korrupciómentes Magyarországot tudtuk volna tenni. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdem, hogy van-e még, aki hozzá kíván szólni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok.

Kérdem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Harangozó Gábor István jelzésére:*) Harangozó képviselő úrnak adom meg a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is szeretném megköszönni a támogató hozzászólásokat.

Azt gondolom, hogy egy tényleg fontos javaslatról van szó, és azt is el kell ismernem, hogy nem először kerül ez a Ház elé, hiszen valóban, ahogy Schiffer képviselőtársam is elmondta, az LMP-nek is voltak ehhez hasonló vagy ezzel kapcsolatos javaslatai, amelyek szintén az átláthatóságot szerették volna erősíteni. A Jobbiknak is voltak ilyen javaslatai, ők inkább a büntetőjog oldaláról közelítették meg ezt a kérdést. Mi most egy javaslatcsomagban komplex módon minden, a témát, vagyis a korrupciót érintő területet lefedve nyújtottunk be törvényjavaslatokat, és annak keretében kértük a tárgysorozatba vételét e javaslatnak is.

Mélységesen egyetértek azzal - mindkét ellenzéki párt is felvetette ezt a kérdést -, hogy ha meg akarjuk szüntetni a korrupciót, akkor fel kell lépni az offshore ellen is, hiszen óriási pénzek tűnnek el offshore hátterű pénzeltüntető csalássorozatokban. Ugyanilyen fontos kérdésnek tartom azt is, ha már a korrupció elleni fellépésről beszélünk, hogy legalább az alapvető élelmiszerek áfáját le lehessen csökkenteni 5 százalékra, hiszen ezzel ugyanúgy ebben a körben is ki lehetne irtani a rendszerből a korrupciót. Egyébként kulcskérdésnek tartom, hogy az agrár-gazdaságot is tisztítsuk meg a korrupciótól. Itt nemcsak az áfa ügyében, hanem a föld kérdésében is meg kell szüntetnünk azt a korrupciót, amely ma a vidéket megfojtja. Erre lenne jó lehetőség az, ha átláthatóvá válnának például a földpályázattal kapcsolatos ügyek, és nem titkos Kehi-jelentésekbe való egyéni képviselői betekintésekből vagy ügyészségi határozatokból tudnák meg néhányan, hogy valójában hogyan lopják el a földet (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hanem nyilvánossá válna, és ezáltal meg lehetne akadályozni azt a disznóságot, ami a földügyekben zajlik ma. (*Gúr Nándor: Így van!*) Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a szociális kártya és utalvány, illetve pénzhelyettesítő eszköz országos bevezetéséről szóló H/4071. sorszámmú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről.

(17.40)

A tárgysorozatba vételt a Népjóléti bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek ötperces időkeretben. Ki lesz az

előterjesztő, kérdezem. Novák Előd képviselő urat illeti a szó ötperces időkeretben.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2015 első fele hat legfontosabb jobbikos javaslatának az egyike fekszik most itt előttünk, hiszen a frakciók fél évente csak hat javaslatot kérhetnek, ami legalább a plenáris ülés elé kerülhet. Némi rövid vitára, frakciónkénti kétperces megnyilvánulásra van csak lehetőség, mégis ezt tartjuk a hat legfontosabb egyikének, a szociális kártya országos bevezetését. Mondjuk ezt azok után, hogy Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkóztatásért felelős államtitkár egy népjóléti bizottsági meghallgatásán jobbikos kérdésre válaszul azt mondta, hogy nem tervezi a kormány ennek bevezetését, mi pedig már másnap be is nyújtottuk az erre vonatkozó határozati javaslatunkat, a szokásos jobbikos ütőképességről téve tanúbizonyságot. Hiszen ez olyan régóta húzódik, olyan régi elmaradás, hogy nem várhatunk tovább. Ezért bízunk abban, hogy ha a Népjóléti bizottság sajnos le is szavazta ennek a javaslatnak még úgymond a leltárba, tárgysorozatba vételét is, bízunk benne, hogy a plenáris ülésen akad néhány olyan képviselő, aki ki meri mondani, hogy ezzel igenis valamilyen formában foglalkozni kell.

Én nagyon örülök annak, hogy Harrach Péter és Révész Máriusz is elvi alapon támogatta a javaslatot, sajnos támogató szavazatig nem jutottak el. Megszoktuk már ezt, azt már nem merik mondani, hogy a Jobbik által felvetett probléma nem is létezik, így kezdődött, ugye, a Jobbik története, ma már azt mondják, hogy a probléma létezik, de az általunk kínált megoldás nem megfelelő.

Na, lássuk, milyen más megoldási javaslatok vannak! Hát kérem szépen, semmi; semmi nincsen, nemhogy napirenden, de tervben sem. Ezért szeretné a Jobbik, hogy legalábbis tárgysorozatba vegye az Országgyűlés, előbb-utóbb akár napirendre is tűzze magát a javaslatot is, amihez aztán módosító javaslatok benyújtásával lehetne bármilyen változtatást is eszközölni. Azonban a jelenlegi kormányzatnak és sajnos a többi ellenzéki pártnak is, úgy tűnik, hogy egyáltalán nem ez a szándéka, inkább a probléma szőnyeg alá söprése. Pedig a Jobbik célja egy átlátható, igazságos, célzott rászorultsági elven alapuló segélyezési rendszer kialakítása, míg a jelenlegi támogatási rendszer egyáltalán nem felel meg ezeknek a feltételeknek. Fontos, hogy például a családtámogatásokat valóban az arra rászorulóknak kapják meg, és tényleg a család, a gyermek szükségleteinek megfelelő célokra használhassák fel, a szolidaritás és igazságos újraelosztás jegyében.

A jelenlegi rendszernek azonban nagy hátránya, hogy a támogatást sajnos sok esetben nem élelmszerre, ruhára vagy lakásfenntartásra költik, hanem élvezeti cikkekre, vagy pedig egyenesen az uzorások kezébe kerül. Ezért jutottunk el oda 2015 első felé-

ben tehát, hogy kijelenthetjük, hogy a tisztességes cigány emberek egyedüli megmentőjévé a Jobbik Magyarországért Mozgalom vált. *(Teleki László: Ez igen!)* Még nekem is szokni kell ezt a gondolatot, még nekem is szokni kell, de idejutottunk. Ugyanis az uzorásbűnözés nemcsak jellemzően a cigánybűnözés egyik fajtája, hanem jellemzően a cigányokat is sújtja. *(Teleki: Milyen tisztességesek vagytok!)* És egyedül a Jobbik szeretné például az uzorásbűnözést visszaszorítani azért, hogy a szociális kártya bevezetésével nem mondjuk azt, hogy ellehetetleníti, hiszen mindig lehet kiskapukat találni, de mindig járunk eggyel a bűnözők előtt, és ezért azt mondjuk, hogy megnehezíti igenis a visszaéléseket.

Mindenképp egy jobb módszer, mint amit a Fidesz egyik képviselőjétől hallhattunk felvetés szintjén a Népjóléti bizottságban, hogy inkább természetbeni juttatásokról kellene beszélni. Ez egy XIX., jóindulattal XX. századi módszer, ami... - természetesen azért a jegyrendszert hagyjuk meg a szociális kártyáknak, de mi azért egy olyan független, élhető, büszke Magyarországon hiszünk, ahol mondjuk, lehet válogatni a termékek között akár egy szociális kártyával. Modern formájában egy elektronikus utalvány, egy bankkártya, úgy is tekinthetünk erre tulajdonképpen, amivel csak meghatározott termékeket lehet vásárolni, de azért lehet választani. Azért meghagyjuk a választás szabadságát, nem lehet kipurciózni a fejadagokat és ilyen egyszerűen elindítani. Nem melleleg azért a helyi gazdaság fellendülésére is lehetőséget adhatna természetesen a szociális kártya bevezetése, amennyiben azt, mondjuk, a helyi kiskereskedők és főleg a helyi termékek vásárlására lehetne fordítani.

Szabályoznánk, hogy a kártya névre szóló, át nem ruházható, készpénzre nem váltható legyen, és a kártyával készpénzt felvenni nem lehetne. Ki kellene kötni, hogy a szociális kártya ételiszter, ruházat, tanszer és gyógyszer vásárlására adjon elsősorban lehetőséget, valamint lakásfenntartási költségek kiegyenlítésére lehessen felhasználni. Viszont meg kell tiltani, hogy a szociális kártyával jövedéki terméket lehessen vásárolni. Ennek a gyakorlatnak véget kell vetni, és ez a legfőbb indoka a szociális kártya bevezetésének, hogy manapság sajnos általános gyakorlat, hogy például a család támogatásra szánt összegek egyáltalán nem a gyermekek, a nevelés céljaira fordítódnak, hanem sok esetben a szülők élvezeti szükségleteire, ha lehet ezt egyáltalán szükségletnek nevezni.

Sokszor már valóban függőségről van szó, de akkor ez legyen az egészségügy és más szervek feladata, azonban a segélyezésnek más a célja.

Ezért kérjük támogatásukat. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint

az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Először az írásban jelentkezett Kovács Sándor képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoportból, adom meg a szót.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőcsoport! A bizottsági ülésen sem támogatta a bizottság és jómagam sem a javaslatot, hiszen két dologról beszélünk. Én akkor kértem a Jobbikot, hogy nevezze meg azt a segélyezési formát, amelynek a használatára ő a kártyát be akarja vezetni, hiszen a márciustól életbe lépett szociális juttatási rendszer az önkormányzatoknak a dedikált jellegű forrását megmódosította, és nem nevesíti, hanem önkormányzati segélynek, támogatásnak hívja. Ott nem zárja ki az önkormányzatoknak azt a lehetőségét, amelyekre képviselőtársam utalt is, hogy a helyi gazdaság, a helyben vásárolt élelmiszerek, a helyi boltokkal való együttműködés lehetőségét nyitva hagyja. Tehát én azt gondolom, hogy az önkormányzatok segélyezése, illetve a települési segély vonatkozásában megtalálhatja a helyét.

Ezenkívül március 1-jétől a járási hivatalokba került az úgynevezett fht, foglalkoztatást helyettesítő támogatás, amelyet a legnagyobb mértékben vesznek igénybe a munkanélküliek. Ez, azt gondolom, hogy indokolatlanul nagy terhet jelentene a járási hivatalokra, hiszen ezek az emberek rotációs jelleggel bekerülnek a közfoglalkoztatási rendszerbe, vagy abból kikerülnek, és mivel a kormánynak a munkán keresztüli segítés és a közfoglalkoztatás az elsődleges prioritása ebben a rétegben a piacra jutás, a piaci munkavállalás mellett, azt gondolom, hogy nem indokolt.

Ha megnézzük a többi juttatást, amit a járási hivatalnál az állami garanciális alaphoz adunk, ez például ugyebár, egyik természetbeni juttatásnak is nevezhetjük, a közgyógyellátási igazolvány, hiszen ott valóban egy bankkártyarendszerrel már működik ez a dolog. De azt gondolom, hogy a másik két esetben, az idősek járadékánál és az ápolási díjnál pedig méltatlan lenne azoknak az embereknek a munkabér jellegű segélyezése, amit készpénzben biztosítunk. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP-képviselőcsoportból Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak adom meg a szót kétperces időkeretben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik időről időre felmelegíti a szociális juttatások kártyásítására vonatkozó javaslatát, miközben széles rétegek nélkülözésére, kiszolgáltatottságára és a szegénységből fakadó problémáik kezelésére ez alkalmatlan eszköz.

A szociális kártya az adott cél elérésére alkalmatlan, drága és az érintetteket kiskorúsító intézkedés. Értelmetlen, mert a kormány az elmúlt években olyan mértékben leépítette a szociális hálót és a készpénzes juttatásokat, hogy ezek felhasználásának további korlátozása értelmetlen, szegényellenes intézkedés. Ezek után a Jobbik még tovább akarja vészalni a szegényeket.

Alkalmatlan a kártya célja elérésére, a szenvedélybetegségekre és az uzorabűnözésre még sehol a világon nem nyújtott megoldást a szociális kártya. A szenvedélybetegséget speciális egészségügyi és szociális szolgáltatásokkal kell kezelni, az uzorával szemben pedig a hatósági fellépést kell erősíteni. Drága és bürokrácianövelő is a szociális kártya mind az állam, mind a felhasználók oldaláról. A rendszer kiépítése, beüzemelése, fenntartása és állandó ellenőrzése rengeteg fölösleges kiadást jelentene az államnak. Az érintetteknek is drágítaná a megélhetést, mert például a piacon nem tudnának vele vásárolni.

Végül, a készpénz-helyettesítő kiskorúsítaná, megbélyegezná a használóit. Azt az előítéletet erősítené, hogy a segélyezettek elisszák a pénzt, és elhanyagolják a családjukat, gyerekeiket, holott erről szó sincs, kezdve azzal, hogy a segélyezettek 62 százaléka eleve gyermektelen háztartásban él.

(17.50)

Az LMP inkább azokat a megoldásokat keresi a mélyszegénység kihívására, ahol a problémák gyökerét tudjuk kezelni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A Jobbik-képviselőcsoportból Vágó Sebestyén képviselő úrnak adom meg a szót.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ennek a javaslatnak azon kívül, amit Novák Előd képviselőtársam elmondott, az a lényege, amit az Erzsébet-utalvány módosításának a vitájában is elmondtunk. Már akkor is javasoltuk, hogy legyen névre szóló az Erzsébet-utalvány, amit különböző juttatások formájában adnak. Akkor ezt a javaslatunkat lesöpörték, de az élet bebizonyította, hogy hiába adnak nagyon sok juttatást Erzsébet-utalványban, a visszaéléseket és a rendszer átverését nem tudták kiküszöbölni. Az egyetlen lehetőség az, ha névre szólóan kapják ezeket a juttatásokat az arra jogosultak. Ennek a legjobban ellenőrizhető formája a szociális kártya.

Az teljesen mindegy, hogy milyen segélyezési rendszer van, hogy mi önkormányzati támogatás és mi az, amit a járási kormányhivatal utal ki. Ettől függetlenül ez nem indokolja azt, hogy ne vezessük be a szociális kártyát, ez egy egészen más téma. Itt arról van szó, hogy bizonyos juttatásokat, főleg a

gyerekek után járó juttatásokat ne készpénzben, ne utalványban, hanem szociális kártyán kapják meg, hogy a visszaéléseket ki tudjuk küszöbölni, és azokat a juttatásokat, amiket a társadalom az adófizetők forintjából fizet ki, célzottan lehessen adni, és ellenőrizhető legyen, hogy az adott célnak megfelelően történik-e meg annak az elköltsége vagy nem.

Ez nem a segélyezetteknek és az ellátásokban juttatottaknak a kiskorúsítása, hanem tulajdonképpen a társadalmi ellenőrzés bevezetése. Én el szoktam mondani, hogy ha édesapaként, családapaként olyan helyzetbe kerülnék, hogy lenne olyan juttatás, amit ilyen formában kapnék meg, nem érezném magam stigmatizálva, hanem biztosítva érezném magam abban, hogy amit az államtól kapok, és amit még rajtam kívül nagyon sokan az államtól kapnak, az arra fordítódik, amire kaptuk, amire kapták, és éppen ezzel tudja elérni azt a célt, amit reintegrációban, gyermeknevelésben vagy egyéb célokban a szociális ellátórendszerrel el szeretnénk érni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportjából Korózs Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azzal kezdeném, hogy azt a rasszista szöveget én kategorikusan visszautasítom, amit Novák Előd elkezdett a felvezető mondataiban. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Kedves barátaim, minden szociológiai tanulmány azt bizonyítja, hogy a szegény emberek először a gyerekeikre költenek minden egyes fillért, előbb vesznek a gyerekeknek ételt, mint bármi mást, előbb vesznek meleg ruhát, mint bármi mást. Minden szociológiai mérés ezt bizonyítja. *(Dr. Staudt Gábor: A tiétek!)*

Az a felvetés, amiről önök beszélnek, a problémák jelentős részét nem oldja meg, ugyanis, kedves barátaim, ha az a felvetésük, hogy a társadalmi transfereket nem kenyérré vagy ételre fordítják, hanem játékgépekbe szórják, akkor tisztelettel tájékoztatom önöket, hogy a szegény emberek nem járnak puccos kaszinókba. Ezek az emberek nem játékgépbe hordják a pénzüket, hanem örülnek, ha kenyeret és tejet tudnak rajta venni. *(Folyamatos moraj a Jobbik soraiban. - Szilágyi György: Nem is cigiznek!)*

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr! *(Korózs Lajos: Köszönöm szépen.)* Képviselő úr, öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Azt gondolom, hogy nem kell ezt tovább ragozni. Ez az égvilágon semmi másról nem szól, mint hogy van itt egy rasszista párt *(Derültség a Jobbik soraiban.)*, idejön egy fasiszta szöveggel, és semmi másról nem szól az egész előterjesztés, mint arról a büntető populizmusról, amit éveken keresztül oltottak bele a magyar társadalom egy bizonyos rétegébe, akik hajlandók önköztől azokat

a hülyeségeket elfogadni, amelyeket az Országgyűlésben is terjesztenek. *(Zaj a Jobbik soraiban.)*

Kategorikusan visszautasítjuk, és nem fogjuk támogatni. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni nyugodt hangon az elhangzottakra. Novák Előd képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Ami a Fidesz észrevételeit illeti: az, hogy ez önkormányzati szinten elvileg működhethet, valóban, ha nem lennének ennyire kivéreztetve az önkormányzatok. De a méretgazdaságosság elve amúgy is azt követeli meg, hogy egy ilyen szociális kártya bevezetésére országosan kerüljön sor.

A legfőbb számomra az LMP hozzáállása volt. Én nem szoktam olcsó, az SZDSZ-szel párhuzamot vonó eszközökhöz nyúlni, azonban úgy tűnik, e tekintetben sajnos még mindig azon az úton járnak, amelyen a liberális SZDSZ járt, hiszen az, hogy valamiféle emberi jogokra hivatkozva szeretnék megteremteni annak a lehetőségét, hogy arra költhessék a segélyeket, amire csak akarják, elfogadhatatlan. Való igaz, hogy a segélyezettek többsége gyermektelen, viszont nemcsak családtámogatási pénzeket, hanem megítélésünk szerint más segélyeket sem lehet például jövedéki termékekre fordítani, különösen alkoholra és cigarettára. Ezzel szakítani kellene, hiszen a segélyt nem szórakozásra, nem luxuscikkekre, élvezeti termékekre, hanem alapvetően valamiféle túlélésre biztosítja egy jóléti állam.

Ezért bízom benne, hogy tud szakítani ezzel az LMP és újragondolja, és nem akar egy 5 százalékos párt szintjén megrekedni. A piacon természetesen lehet használni, lehet, hogy nem egy bankkártyát, hanem egy utalványt, ami már a javaslat címében is szerepel, hiszen „szociális kártya és utalvány” szerepel a javaslatunk címében, amivel akár a piacon is lehet fizetni.

Az pedig nem igényel különösebb kommentárt, hogy az MSZP-ből Korózs Lajos, ráadásul egykori államtitkárként - ez viszont már fájóbb - semmilyen szakmai kritikára nem volt képes, ez pusztán egy olcsó rasszistázásra, fasisztázásra teremtett számára alkalmat, holott ez a javaslat abszolút nem erről szól, és természetesen semmilyen rasszista megnyilvánulás nem volt. Ez már nagyon olcsó, és ezzel már nagyon leszerepeltek.

Ezért azt kérem, hogy a következő alkalommal legyen szíves legalább ezt a kétoldalas javaslatot elolvasni, és ezzel kapcsolatban érdemi kritikát megfogalmazni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik a **banki elszámolás során tapasztalt visz-**

számlák elleni fellépéshez szükséges törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Gulyás Gergely, Mengyi Roland, Tuzson Bence, Vas Imre fideszes képviselők önálló indítványa T/4287. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4287/3. számon, jelentését pedig T/4287/4. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4287/6. számon, összegző jelentése pedig T/4287/7. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre mindösszesen 15 perc áll rendelkezésre.

Elsőként megadom a szót Salacz László képviselő úrnak legfeljebb 8 percben, aki a bizottság előadója.

SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2015. április 23-án a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a T/4287. számon benyújtott, a banki elszámolás során tapasztalt visszaélések elleni fellépéshez szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 26 igen és 6 nem mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Gazdasági bizottság módosító indítványát, illetve e módosító 9. pontjának korrekcióját a Törvényalkotási bizottság által. Az összegző módosító javaslat többek között rögzíti, hogy ki az, aki a másolatra jogosultak közül vitathatja az elszámolást, továbbá hogy a másolatra jogosult milyen határidő alatt kérheti a másolat kiadását. Egyértelművé teszi, hogy az elszámolást a másolatra jogosult személy vonatkozásában és abban az időpontban kell kézbesítettnek tekinteni, amely időpontban az az elszámoláson címzettként megjelölt számára kézbesítettnek tekintendő, tehát a másolat kiadásának ténye és időpontja nem módosítja a panasz benyújtásának határidejét.

(18.00)

Ez alól egy esetben van kivétel, amelyet az átmeneti rendelkezés tartalmaz. A módosítás szintén átmeneti rendelkezést iktat be az elszámolási törvénybe arra tekintettel, hogy előfordulhat olyan eset, amikor az elszámoláson címzettként nem szerepelt az elszámolás vitatására jogosult személy, akkor, amikor tekintetében a 30 napos határidő a törvény-

javaslat szerinti törvény hatálybalépésének időpontjában már megkezdődött vagy eltelt. Az új szabályozásra tekintettel ebben az esetben is biztosítani szükséges azonban, hogy az elszámoláson címzettként nem szerepelt, elszámolás vitatására jogosult személy is élhessen a panasz előterjesztésének lehetőségével. Továbbá a módosítások közül felhívnam a figyelmet arra, hogy az elszámolási törvényhez hasonlóan a forintosítási törvényben foglalt felülvizsgálat esetén is szükséges felhatalmazó rendelkezést adni a polgári nemperes eljárásban alkalmazandó úrlapokra vonatkozóan.

Bízom benne, hogy az előttünk fekvő javaslat elejét veszi minden visszaélésnek, és a bankok nem tudják elkerülni az elszámoltatást, amely tisztességtelen magatartásukból fakad. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Most, a kisebbségi vélemény elmondása előtt a bizottság előadójának, Salacz László képviselő úrnak adnám meg a szót, ha nem mondta volna már el azt, amit el kellett neki mondani. Így aztán Tóth Bertalan képviselő úr fogja elmondani a kisebbségi véleményt, amit viszont még nem hallottunk. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Igen, a Magyar Szocialista Párt is reméli, hogy nem lesz olyan pénzügyintézet, amely el tudja kerülni a banki elszámoltatást, a Kúria döntése értelmében meghozott törvény alapján. Bár jelzi azt, hogy most egy olyan törvényjavaslatot, módosítási javaslatot tárgyalunk, ami jó lett volna, ha benne lett volna az alaptörvényben, már nem abban az Alaptörvényben, hanem a korábban beterjesztett elszámolási törvényben. Így nem adott volna arra lehetőséget, hogy bizonyos pénzügyintézetek elkerüljék az elszámolást, és ez a módosítás sem érkezett volna a parlament elé.

Vehemens vita nem volt a Törvényalkotási bizottságban, hiszen, ahogy az általános vitában már elmondtam, a Szocialista Párt támogatni fogja majd a törvényjavaslat elfogadását. A Törvényalkotási bizottságban viszont egy pontban kértünk külön szavazást, ez a bizottság háttéranyagának 8. pontja, mert álláspontunk szerint egy korlátozó rendelkezést tartalmaz, hogy a jelzáloggal biztosított fogyasztói kölcsönszerződéseknél alkalmazná csak a kedvezőbb határidőre vonatkozó szabályokat, mégpedig azért, mert a családi csődvédelem várható szabályaira tekintettel indokolt szűkíteni ezt a kört.

Viszont itt csak várakozásról van szó, most már elég régóta, hiszen a Magyar Szocialista Párt többször benyújtotta már a parlament elé a magáncsőd intézményének bevezetését. Ugye, elhangzottak itt ígérek a KDNP részéről, hogy lesz egy ilyen jogszabály, de hogy ez pontosan mikor érkezik a tisztelt Ház elé, mikor tudunk róla tárgyalni, mikor tudja

elfogadni majd a parlament, még a mai napig nem tudjuk. Ezért ezt a módosító javaslatot nem tudtuk támogatni, tartózkodtunk az összegző módosító javaslat kapcsán. De ahogy említettem, a törvényt támogatni fogjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Most nem kíván felszólalni. Egyébként 10 perc áll rendelkezésére, ezt a 10 percet a vita végén majd felhasználhatja.

Megkérdem, a kormány részéről kíván-e most valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem.

Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkereteken belül. A vita során, tájékoztatom önöket, kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Az előre bejelentkezett felszólalók közül a sorban az első Witzmann Mihály képviselő úr, a Fidesz képviselője. Tessék, parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A banki elszámolás során tapasztalt visszaélések elleni fellépéshez szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslat fekszik most előttünk. A Gazdasági bizottság T/4287/3. számon bizottsági módosító indítványt nyújtott be a javaslatához, amit a Törvényalkotási bizottság április 23-ai ülésén kiegészített, és így született meg a T/4287/6. szám alatt az az összegző módosító javaslat, amelynek tartalmát most röviden ismertetném önökkel.

Mielőtt rátérnék a módosításokra, engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket, a javaslat célja az volt, hogy az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján külön nevesítse azon magatartási formákat, amelyek megalapozzák a felügyelet, a Magyar Nemzeti Bank ellenőrzési eljárását. Erre azért van szükség, mert azok adott esetben az elszámolási törvény rendelkezéseinek nem felelnek meg, és a fogyasztókat nagy számban érinthetik. Emellett cél az is, hogy az elszámolás vitatására megfelelő részletszabályok álljanak rendelkezésre. A törvényjavaslat ezenkívül hatékonyabbá teszi a Pénzügyi Békéltető Testület eljárását és a bíróság eljárását is azáltal, hogy az eljárási szabályokat pontosítja, illetve kiegészíti, elkerülve ezzel a gyakorlatban esetleg kialakuló értelmezési nehézségeket.

Most pedig röviden szólnék a Törvényalkotási bizottság által benyújtott összegző módosító indítvány egyes pontjairól. Az 1., 3., 4., 5., 6., 7. és 11. pontok pusztán kodifikációs és nyelvhelyességi pontosításokat tartalmaznak, így azokra külön nem térnek ki.

A 2. pont rögzíti, hogy ki az, aki az elszámolást tartalmazó dokumentumról készült másolatra joga-

sultak közül vitathatja az elszámolást, továbbá, hogy a másolatra jogosult milyen határidő alatt kérheti a másolat kiadását. A módosítás egyértelművé teszi azt is, hogy az elszámolást a másolatra jogosult személy vonatkozásában is abban az időpontban kell kézbesítettnek tekinteni, amikor az elszámoláson címzettként megjelölt számára kézbesítettnek tekintendő.

Ezzel a javaslat tisztázza azt, hogy a másolat kiadásának ténye és időpontja nem módosítja a panasz benyújtásának határidejét. Ez alól csupán egy esetben van kivétel, amit az előbb már Salacz László képviselőtársam említett, és amit a 10. pont szerinti átmeneti rendelkezés egyébként tartalmaz is. A 8. és 9. pontok alatti módosítás indoka, hogy a családi csődvédelem várható szabályozására tekintettel indokolt mindenféleképpen szűkíteni a rendelkezést a jelzáloggal biztosított kölcsönszerződésekre.

Az összegző módosító javaslat 9. pontja alatti módosítások a Gazdasági bizottság által elfogadott, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat 9. pontjának pontosítására szolgálnak. A törvényjavaslat 43/A. §-a az elszámolási törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény 19. alcímét egészíti ki. Az alcím a zálogtárgyak bírósági végrehajtáson kívüli értékesítését szabályozó kormányrendelet szabályainak alkalmazásáról rendelkezik, és ennek megfelelően a 2014. évi XXXVIII. törvény 18. §-ában szabályozott ezen eljárásra utal. Minderre figyelemmel az e törvényben szabályozott eljárásokra vonatkoznak a speciális rendelkezések, és nem a végrehajtási eljárásokra.

A 10. pont átmeneti rendelkezést iktat be az elszámolási törvénybe arra tekintettel, hogy előfordulhat olyan eset is, amikor az elszámoláson címzettként nem szerepelt, elszámolás vitatására jogosult személy esetében a 30 napos határidő a törvény hatálybalépésének időpontjában már vagy megkezdődött, vagy akár le is telt. Az új szabályozásra tekintettel ezért ebben az esetben is biztosítani kell, hogy az elszámoláson címzettként nem szerepelt, elszámolás vitatására jogosult személy is élhessen a panasz előterjesztésének lehetőségével.

Végül a 12. pontban a forintosítási törvény módosítására azért van szükség, mert az nem deklarálja, hogy a benne foglalt intézkedések, mint például a devizanem-módosulás folyamata vagy a szerződések előkészítésének részletszabályai fogyasztóvédelmi intézkedésnek minősülnek. Ezért erősíti meg a javaslat a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti, fogyasztóvédelmi, ellenőrzési jogkörét is. Ez a pont továbbá módosítja a pénzügyi intézmények kötelezettségeire vonatkozó rendelkezéseket is a kölcsönszerződés hátralévő futamidejére vonatkozóan.

(18.10)

A változtatás kimondja, hogy a szerződés módosítását nem kell új közjegyzői okiratba foglalni, ha-

nem a módosult szerződésből eredő követelések végrehajtásával kapcsolatos intézkedések a korábbi közjegyzői okiratok alapján, de csakis a módosult futamidő figyelembevételével foganatosíthatók.

A javaslat ezenfelül rögzíti, hogy az árfolyamgáttörvényben foglalt kedvezményes időszak alatt a fogyasztó által kezdeményezett kölcsönszerződés módosítása után a kedvezményes időszakot követő szerződésmódosulásra nem kerül sor. A forintosítási törvény az elszámolási törvényben foglalt felülvizsgálati eljárást alkalmazza a felmerülő vitás kérdések esetében. Az elszámolási törvényhez hasonlóan a forintosítási törvényben foglalt felülvizsgálat esetén is szükséges felhatalmazó rendelkezést adni a polgári nemperes eljárásban alkalmazandó űrlapokra vonatkozóan.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fenti észrevételekre tekintettel tisztelettel kérem önöket, hogy támogassák a bizottsági jelentést és a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét szeretném kiemelni, ahogy a kisebbségi vélemény megfogalmazása során megtettem, hogy akkor lehet visszaélni egy törvény adta rendelkezések alapján, hogyha erre a törvény lehetőséget ad, mert jobb lett volna, hogyha olyan jogszabályt terjesztenek be a parlament elé, ami nem ad lehetőséget a pénzintézeteknek, hogy bármilyen szabályát elkerüljék és kikerüljék, de legalább itt van ez a pontosító és technikai módosításokat is tartalmazó módosító javaslat, amely talán kizárja a pénzintézeteket abból a lehetőségéből, hogy az elszámolási kötelezettségüknek eleget tegyenek.

Két dolgot szeretnék kiemelni a záróvitában a törvényjavaslattal kapcsolatban. Az egyik, amit nehezményeztem már az általános vitában is, hogy kizárja azt a lehetőséget, hogy a bíróság állapíthassa meg a helyes elszámolást. A bíróság kizárólag azt vizsgálhatja, hogy a pénzügyi intézmény elszámolása, illetve a békéltető testület határozata megfelel-e a jogszabályoknak, és amennyiben a bíróság ezt állapítja meg, akkor a pénzügyi intézmény elszámolása megfelelő, akkor a kérelmet elutasítja, amennyiben pedig azt állapítja meg, hogy jogszabályt sértett a pénzintézet, akkor a békéltető testület jogszabálysértő határozatát helyezi hatályon kívül, és a pénzügyi intézményt kötelezi új elszámolás készítésére.

A másik dolog, amit nyilván egy normális állapotban és egy normális pénzügyi helyzetben üdvözlölni lehetne, ez pedig a Magyar Nemzeti Bank jogköreinek a kiszélesítését érinti, hiszen a Magyar Nemzeti Bank fogyasztóvédelmi pluszjogosítványo-

kat kap. Azért ezekkel a jogosítványokkal érdemes élni. Ahogy láttuk itt a brókerbotrányok kapcsán, a Magyar Nemzeti Bank nem volt a helyzet magaslatán és felügyeleti eljárása során sok mulasztást követett el, aminek az eredménye az lett, hogy sok tízezer ember került kiszolgáltatott helyzetbe és olyan szituációba, hogy a befektetéseiket elveszíthetik. Meglátjuk majd, hogy az ennek kiküszöbölésére beterjesztett jogszabályok hogyan váltják be majd a hozzáfűzött reményeket, de ettől függetlenül a Nemzeti Bank felelőssége nem megkerülhető, akár mennyire is kívánja majd a parlament a holnapi nap folyamán tárgyalásra kerülő jegybanktörvény keretében mentesíteni a Magyar Nemzeti Bankot a felelősség alól, ez a felelősség ezekben az ügyekben, ebben a helyzetben fennáll.

Azt is szeretném ismételtelen kiemelni - és ezt, ha a Magyar Nemzeti Bank bármilyen ügyben szóba kerül itt a parlamentben, el fogom mondani, most is elmondom -, hogy a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottság nélkül működik, és azt az alságos érvet, hogy mert az ellenzék nem tudott megegyezni a felügyelőbizottsági helyekben, ezt visszautasítom, hiszen benyújtottunk már több módosító indítványt, sőt még a Fidesz az egyeztetések során ígérte, hogy ő maga fog majd egy törvényjavaslatot benyújtani, amelyre a mai napig nem került sor. Ezért tudták elérni, hogy most már hónapok óta, lassan több mint egy éve felügyelőbizottság nélkül működik a Magyar Nemzeti Bank. Tehát úgy akarunk felügyeleti jogkört adni, akár a fogyasztóvédelmi jogkört bővíteni a Magyar Nemzeti Banknál, hogy annak nincsen felügyelő szerve. Azt gondolom, hogy egy jogállamban ez megengedhetetlen, tehát itt is szeretném a jogalkotó figyelmét felhívni, illetve a javaslattevő, akár a kormány figyelmét is felhívni, biztosítsa, hogy a Magyar Nemzeti Banknak legyen felügyelőbizottsága.

Ezzel a két észrevétellel és a kisebbségi vélemény megfogalmazása során elmondott véleménnyel együtt, ettől függetlenül, ahogy mondtam már, a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatni fogja a javaslatot, és bízunk benne, hogy ezzel teljesen zárható lesz, hogy pénzüzetek elkerülhessék az elszámolást. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm, képviselő úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik frakciójából a következő felszólaló. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jottányit sem változott a helyzet az általános vita óta a tekintetben, hogy az érvek többsége amellet szól, hogy támogassuk azt az alapjavaslatot, amely előttünk van, és az ehhez csatolt és kapcsolatos módosítások, egy összegző javaslat sem változtatott érdemben azon a helyzeten, hogy bizony hiányoznak ebből a javaslatból nagyon fontos elemek. Ezek mellett mégis azt kell mondjuk, hogy bizonyos

magatartásformák körülhatása, egy olyan lehetőség behozatala, hogy új elszámolást készíthetessenek az érintettekkel, az érintett pénzüzetekkel, mindenképpen támogatandó, még akkor is, ha a különböző kérdések tisztázása talán nem akkora horderővel viszi előre a dolgokat, mint szeretnénk, például az, hogy ki vitathatja az elszámolást és ki nem.

A hivatkozások tekintetében továbbra is vita áll fenn közöttünk, és úgy érzem, hogy ezt a szakadékat nem tudtuk, nem is tudjuk már betemetni. Támogatni tudom például a végrehajtási vagy talán kilakoltatási moratóriumszerű intézkedéscsomagokat, amelyek itt visszaköszönnek, de semmiképp nem azzal az indoklással, hogy ezzel kell megágyazni a magáncsőd intézményének, amely egy helyes intézmény, csak továbbra sem tudjuk, hogy a kormányzat milyen formában, kinek a javára, illetve kinek a kárára kívánja ezt bevezetni. Nyilvánvaló módon egy használható módszerről van szó, ezért is érthetetlen az a fajta titkolózás, ami övezi ezt az egészet, hiszen számtalan interpelláció, azonnali kérdés, itteni vita-felszólalás formájában próbáltuk már-már kiprovokálni ezeket a válaszokat, természetesen a jobbítás szándékával. A helyzet az, hogy mégsem járhattunk sikerrel, hiszen valamilyen, általunk ismeretlen indok mentén nem tudhatjuk, nem ismerhetjük meg azokat a válaszokat, hogy milyen úton-módon kívánja a magáncsőd vagy családi csődvédelem intézményén keresztülvezetni a kormányzat.

Ami pedig a vitában elhangzott érvek kapcsán egészen elképesztő, az valóban az, hogy a Magyar Nemzeti Bank egy tisztességes felügyelet és felügyelőbizottság nélkül működik. Lehet itt állandókat felhozni, miszerint az ellenzék nem volt képes megállapodni, ez természetesen nem igaz, az viszont tartathatatlán, hogy egy nagyon fontos kontrollszervünk fölötti kontroll nem valósul meg. Ennek a hatásmechanizmusa egyébként látható az utóbbi idők botrányain keresztül. Visszautalhatnék arra, hogy a Jobbik már 2010-ben letette azt a több mint 20 módosító javaslatot, amelynek elfogadása esetén talán Buda-Cash és Quaestor-botrányok sem lettek volna. De az egészen bizonyos, hogy a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának tisztességes úton történő működtetése segíthetné azt a helyzetet, hogy egy képzeletbeli bozótvágókéssel a képzeletbeli dzsungelben végre rendet vágjunk, hiszen a magyar pénzüpiacon elképesztő dzsungelállapotok uralkodtak, ez tagadhatatlan.

Vannak további apró fenntartásaim, miszerint hogy lehet az, hogy az elszámolás során kamattilalom mellett egyes adósok kamata mégis emelkedett, az előttem lévő példa alapján 5,35 százalékról 6,6 százalékra. Továbbra sincs válasz, hogy egy állítólagos tilalom mentén ez hogy képzelhető el. Pontosabban, a Magyar Nemzeti Bank egy levezetést közöl, és a válasz egy részét is közli, miszerint itt azokat a költségeket, amelyek százalékosan voltak meghatározva a forintosítás során, gyakorlatilag a kamattal

együtt kell kezelni 2015. február 1-je óta, de a kormányzati válasz, a reakció, a beavatkozás marad el. Éppen ezért el kell hogy mondjuk, ezen fenntartások mellett is támogatnunk kell ezt a javaslatot, hiszen ami akár csak három hitelkárosultnak segít, könnyebb lesz a dolga általa, azt nekünk kutya kötelességünk támogatni attól függetlenül, hogy ki és milyen pártszínen nyújtotta ezt be.

Ugyanígy szeretnénk a kölcsönösség jegyében azt is kérni és egyébként nemcsak kérni, de követelni is, hogy a Jobbik azon, a rendszert javító, jobbító indítványait, amelyek egyértelmű és bizonyított módon megakadályozhatták volna például a Quastorbotrányt, vezessék át a rendszeren, akár olyan módon, hogy vegyék le a beadás mellől a Jobbik-logót, tegyék oda a Fideszt vagy az MSZP-t, akárkit, mi meg fogjuk szavazni akkor is, hogyha így kerül elénk, hiszen a cél az, amely a szemünk előtt lebeg, a cél pedig csak az lehet, hogy a magyar pénzügyi tekintetben minden egyes ügyfél, minden egyes károsult legalább az alaphelyzetébe kerülhessen vissza, de kedvezőbb állapotba is kerülhetne, mint ahonnan elindult. Ez sajnálatos módon még nem valósult meg.

(18.20)

További polémiákat nyithatnánk, hogy kormányzati elképzelések szerint devizahitel-károsult ne járjon jobban a forinthitelesnél; mintha itt bármilyen hitelkárosult jól járt volna a magyar piacon, de ezt a vitát ne itt nyissuk meg, hiszen nem erről szól a napirend.

Összességében a javaslat tehát támogatható, ugyanakkor, ha mi a fenntartásaink mentén nem kapjuk meg kérdéseinkre a szükséges válaszokat, számíthatnak ránk, számíthatnak a folyamatos csörtékre és azokra a folyamatos válaszkiprovokálásokra, amelyek végén eredményre jutunk, vagy úgy, hogy önök végre válaszolnak szándékaikat illetően, vagy pedig úgy, hogy a Jobbik megpróbálja keresztülerőltetni a mostani, kétharmadosnak már nem nevezhető, de még mindig erős rendszeren azokat a megoldási elemeket, amelyeket, még egyszer mondom, már 2010-ben letettünk.

Legyen szó pénzügyi piacról, legyen szó brókerbotrányokról, legyen szó devizahitel-károsultakról, a mi megoldási csomagunk tehát készen áll, mindenki számára nyitott, és a megfelelő nyitottság mellett követeljük azt, hogy a magyar polgárok érdekében ez kerüljön átvezetésre a rendszeren. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schiffer András képviselő úr, az LMP frakcióvezetője következik. Tessék!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az összegző módosítók tekintélyes része kodifikációs és nyelvhe-

lyességi pontosítás. Ami ebből lényegi javaslat: tehát a módosító rögzíti például azt, hogy a másolatra jogosultak közül ki vitathatja az elszámolást, vagy a végrehajtási eljárások családi csődvédelem miatti felfüggesztésével kapcsolatos módosító javaslat, de említhetem azt is, ahogy a forintosítási törvény nem rendezte azt a kérdést, hogy az árfolyamgáttal és a forintra átváltással egyaránt érintett fogyasztói kölcsönszerződés esetében a futamidő meghosszabbítására milyen módon kerüljön sor, és ezt most rendezik. Ezeket természetesen támogatjuk.

Ami a törvényjavaslat egészét illeti, tulajdonképpen valóban gratulálni lehetne Gulyás Gergelynek, hogy van benne annyi belátás és önreflexió, hogy egy sebtiben összekapott törvényjavaslatához a kellő korrekciókat megteszi. De azért pergessek vissza egy kicsit az idő kerekét! Önök 2010 májusában vették át a kormányrudat sok minden ígéret mellett azzal is, hogy a devizahitel-károsultak helyzetét és egyáltalán a devizahitel-kризист rendezik. Négy évig nem csináltak semmit. Megvárták, cinikus módon megvárták a 2014-es önkormányzati választási kampányt, és a 2014-es önkormányzati választási kampányra időzítettek egy minikampányt úgymond a bankok elszámoltatásáról. Önöket az sem érdekelte, hogy a négyéves késedelem milyen tragédiát okoz a hitelkárosult családoknak.

A másik nagy átverés pedig a forintosítás volt. Egy olyan forintosítási mechanizmust léptettek életbe, amivel a jegybank, a Matolcsy-féle jegybank kaszál, egy legalább 100 milliárdos nyereséget realizál. Ez a pénz, hiszen különbség van a korabeli árfolyam és a jelenlegi árfolyam között, amin most átváltják a devizatartozást, ez az árfolyam-különbözet ma nem a devizahitel-károsultak zsebében van, hanem például lehetőséget ad arra, hogy Matolcsy György offshore-cégeknek fizessen ki vételárat csodapalotáért.

Ha már Matolcsy Györgyről van szó, én sem kerülhetem azt meg, hogy itt tisztességes, kemény felügyeleti munkáról beszélni addig, amíg a Magyar Nemzeti Bank elszabadult hajóágyúként felügyelőbizottság nélkül működik most már egy éve, aligha lehet. Itt nem pusztán arról van szó, hogy most milyen összetételű felügyelőbizottsága van a jegybanknak. Onnantól kezdve, hogy egybetolták a pénzügyi felügyeletet a jegybankkal, a monetáris politika szerveivel, a felügyelőbizottságnak ki kellene terjednie a jegybank pénzügyi felügyeleti tevékenységére. Schmuck Erzsébet képviselőtársam erre terjesztett elő egyébként egy törvényjavaslatot.

Tisztelt Országgyűlés! Magával a végső javaslatmal kapcsolatban továbbra is fönntartjuk a kritikáinkat, hogy miközben üdvözöljük azt, hogy Gulyás Gergely egy ilyen javaslatot hozott a Ház elé, továbbra is szűkös a személyi hatálya ennek az elszámolási törvénynek, csak a természetes személyekre terjed ki, hiszen katasztrófát zúdított számos hazai kis- és középvállalkozás nyakába is az egész devizahitel-történet. És megint arról van szó, hogy egy olyan

lépést választ a Fidesz, amivel nem segíti meg a hazai kkv-kat.

Kiszámolhatatlanok a tartozások. A megadott paraméterekkel nehéz kétszer lepörgetni úgy egy elszámolási programot, hogy ugyanaz az eredmény jöjjön ki. Teljesíthetetlenek a határidők. Ezt az általános vitában is elmondtuk. Nem történt korrigálás egyébként az összegző módosító javaslatokban sem. Ezenkívül nem lehet tudni, hogy aki előtörlesztésre vállalkozott a köztes idő alatt, azt milyen árfolyam tehetné meg. Végezetül pedig, amit szintén elmondtunk már az általános vitában, ez a mennyiségű papír, amit a bankoknak elő kell állítani és továbbítani kell különböző, adott esetben külföldi címekre, masszív környezetszennyezést okoz tájékoztatás címén.

Tehát továbbra is fönntartjuk azt, hogy miközben helyes, hogy a kormány észrevette azt, illetve Gulyás Gergely képviselőtársunk, hogy a sebtiben alkotott, kampányüzemmódban megalkotott törvények tulajdonképpen egy lyukas sajtra hasonlítanak, hogy a miniszterelnöki hasonlatot vegyem alapul, nem rest azért hozzányúlni ehhez a törvényhez. Továbbra is számos hiányosság fennmarad, és az eredeti nagy átvágás, tehát a forintosítás, amivel megkárosították a devizahitel-károsultakat, továbbra is egy eredendő bűne ennek a Fidesz-KDNP-többségnek, éppúgy a négy év késlekedés.

Továbbra is azt követeljük, hogy legyen egy olyan hatékony felügyelet a pénz- és tőkepiac felett, aminek van kontrollja, magyarul: legyen egy felügyelőbizottsága a jegybanknak, és ez a felügyelőbizottság a jegybank pénzügyi felügyeleti tevékenységén is tartsa rajta a szemét. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelzés.)* Jelzést nem látok. Ez azt jelenti, hogy a vitát lezárom. Megkérdezem most ismét a vita lezárása után az előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni Gulyás Gergely képviselő úr mint előterjesztő. *(Jelzésre:)* Felhívom a figyelmét, hogy maximum 10 perc áll rendelkezésére.

Parancsoljon!

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): *(A mikrofonja nem működik.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönjük a hozzászólásokat, amelyek a tekintetben legalábbis biztatóak voltak, hogy a most elhangzott frakcióvélemények szerint valamennyi frakció és így az Országgyűlés egésze a kormánypárti frakciókkal együtt, úgy tűnik, hogy ezt a javaslatot a végszavazáskor támogatni fogja. Ezzel akár itt a vitát le is zárhatnánk, de miután a napirenden szereplő és most tárgyalt törvényjavaslat... *(Hordozható mikrofonba:)* Köszönöm szépen. Eddig hallható voltam.

A napirenden szereplő és most tárgyalt törvényjavaslaton túlmutató észrevételek is elhangzottak az ellenzék részéről, ezért talán indokolt röviden ezekre is reagálni.

A Magyar Nemzeti Bank felügyeleti jogköre nem tárgya ennek a javaslatnak, de ezzel kapcsolatosan rögzítsük azt, hogy a felügyelőbizottság tekintetében az ellenzék a felügyelőbizottsági delegálásokról, jelölésekről nem tudott megállapodni *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*, és ezért már az önkormányzati választások előtt jelezték, hogy a felügyelőbizottság tagjainak számát szeretnék megnövelni, hogy ez a megállapodás létrejöhessen. Én nem mondom, hogy ez a javaslat elvetendő, akkor is jeleztük, hogy ezt érdemes megfontolni. *(Dr. Schiffer András elhagyja az üléstermet.)* Én továbbra is úgy gondolom, hogy ezt érdemes megfontolni, de ez nem változtat azon, hogy a jelenlegi jogszabályi keretek között az ellenzék valóban nem volt képes megállapodni.

Ennél sokkal fontosabb, nagy kár, hogy Schiffer András már nincs köztünk, mert így újra és újra el fogja ismételni azt a tévedésre okot adó állítását, hogy a felügyelőbizottság korábbi létrejöttének és a jegybank által ellátott pénzügyi felügyeleti tevékenységnek bármi köze lenne egymáshoz. Pillanatnyilag ennek semmi köze nincs, mert a felügyelőbizottság működése nem terjed ki a jegybank pénzügyi felügyeleti jogkörére. Tehát természetesen e tekintetben is törvénymódosításokat be lehet nyújtani, csak egymás közt rögzítsük, hogy a kettőnek az eddigi jogszabályok szerint egymáshoz semmi köze nem volt. Amikor ezeket a jogszabályokat elfogadtuk, akkor az én emlékezetem szerint erre kiterjedő módosító indítványt senki nem terjesztett elő.

Szintén képtelen állítás, valószínűleg Schiffer András érezte és ezért elrohant itt közülnünk, hogy négy évig mi nem csináltunk volna semmit. Pontosan tudja mindenki, aki pedig nem tudja, az utána nézhet, hogy az árfolyamgáttal, végtörlesztéssel, illetve az eszközközkezelővel több mint 350 ezer embernek nyújtott végleges megoldást vagy pedig átmeneti megoldást a kormányzat. Ilyen értelemben az időzítést számon kérni szintén elég olcsó demagógia, hiszen pontosan tudjuk, hogy az eredeti, most valóban bizonyos korrekciókkal pontosított törvényjavaslat megtárgyalására és elfogadására azért került sor az idei évben, hiszen a Kúria májusban hozta meg azt az ítéletét, ami - itt a vitában is elhangzott - ennek a jogszabálynak alapjául szolgált. Tehát miután a '14. májusi kúriai döntés jogosított fel bennünket arra, hogy ezt a jogszabályt megalkossuk, ezért ezt megelőzően rajtunk ezt számon kérni nyilvánvalóan nem lehet, vagy legalábbis ha lehet is, de nem méltányos.

A törvényjavaslat tartalmával kapcsolatosan még azt szeretném megjegyezni, hogy a devizahitel-probléma előálltát a kormánypártoknak úgy felróni, mint eredendő bűnt, nemcsak teológiai, de tárgybéli tévedés is.

(18.30)

A probléma nem a mi kormányzati időszakunk alatt állt elő, ezt a problémát igenis a 2002 utáni szocialista kormányzat állította elő, akkor, amikor megszüntette a kedvezményes forinthiteleket. Ha ez nem történt volna meg, akkor nem állt volna elő ez a helyzet. Ránk már annak a számtalan családot valóban csőd közelbe taszító helyzetnek az orvoslása vár, amit négy év alatt elfogadott különböző jogszabályokkal és különböző jogi megoldásokkal sikerült úgy menedzselni, hogy egyébként a bankrendszer sem omlott össze, noha jelentős károkat volt kénytelen elviselni, ahogyan a most pontosítandó jogszabály is mintegy 900-1000 milliárd forintos kárt okozott a bankoknak.

Úgy gondoljuk természetesen, hogy ezért a csalárd magatartásért, amely hozzájárult ahhoz, hogy ilyen mennyiségben és ilyen feltételekkel jöjjenek létre devizahitel-szerződések, ezért a bankoknak is vállalni kell a felelősséget. De kár a pénzügyi felügyeleti rendszert kizárólagosan felelőssé tenni ezért, részben, mert ha ez így van, akkor természetesen a probléma előálltakor működő pénzügyi felügyeleti rendszerrel kapcsolatosan is fel kellene tenni talán azt a kérdést, hogy mit csinált akkor a pénzügyi felügyelet, amikor több mint egymillió devizahitel-szerződés létrejöttét engedte meg, részben pedig azért, mert pont a jegybank, amely e tekintetben - függetlenül attól, hogy az ellenzéki képviselőtársaim szeretik-e Matolcsy Györgyöt vagy sem - éppen elismerést érdemel, hiszen 15 éve folytak ezek a bűncselekmények és visszaélések, a jegybank 15 hónapja rendelkezik a pénzügyi felügyeleti jogkörrel, és 15 hónap után mind a Quaestornál, mind a Buda-Cashnél egy helyszíni ellenőrzés során tárta föl (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*) azokat a jogellenes bűncselekményt megvalósító visszaéléseket, amelyeket a most kiabáló szocialista képviselőtársaim alatt regnáló szocialista kormány által kinevezett pénzügyi felügyeleti vezetők semmilyen formában nem tudtak feltárni. (*Heringes Anita: Te is tudod, hogy nem igaz! - Harangozó Gábor István: Ne hazudj! - Dr. Harangozó Tamás: Mennyi a jutalékd, Gergő?*) És még legfeljebb azt róhatják fel, hogy valóban, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete 2013-ig ezeket nem tárta fel. De a 15 éves visszaéléseket 15 hónappal azután sikerült feltárni, hogy ez a felügyeleti jogkör a jegybankhoz került; akár tetszik, akár nem, ez ténykérdés.

Örülök annak, hogy az egyébként most közöttünk kialakult vita nem a jogszabály tartalmára vonatkozik, örülök annak, hogy a jogszabályt mindenki támogatja. Ez azt is mutatja, hogy senkinek ne legyen illúziója azzal kapcsolatosan, hogy ha szükséges, akkor a kormánypártok jó irányú korrekcióra maximálisan képesek.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott zárószavazás előtti jelentés és zárószavazás előtti módosító javaslat vitája. Az előterjesztés T/3788. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A kormány zárószavazást előkészítő módosító javaslata T/3788/17. számon, a Törvényalkotási bizottság zárószavazás előtti módosító javaslata T/3788/18. számon, zárószavazás előtti jelentése pedig T/3788/19. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Most először megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Képviselő úr, maximum 8 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. április 23-ai ülésén megtárgyalta az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3788. számú törvényjavaslatot.

Mint ismeretes, a plenáris ülés két héttel ezelőtt szavazott az állami földvagyonnal kapcsolatos törvények módosításáról, és miután az Országgyűlés kétharmados többsége nem fogadta el azokat a részeit a törvénycsomagnak, amelyekhez a jelen lévő képviselők kétharmados többsége kellett, ezért előállott egy olyan helyzet, amely koherenzia zavart okozott volna a fennmaradó, úgynevezett feles részek vonatkozásában. Ennek megfelelően nyújtotta be a kormány mind az egységes javaslatot, mind pedig ahhoz a zárószavazást előkészítő módosító javaslatot. Ezek lényegében jogtechnikai koherenciát helyreállító, koherenzia zavart elhárító módosító javaslatok voltak.

A zárószavazást előkészítő módosító javaslatok 5. pontját és egyben a háttéranyagának is az 5. pontját a bizottság egyhangúlag elutasította, ugyanis ugyanezzel a szöveggel került benyújtásra az egységes javaslat, tehát szövegismétlés fordult volna elő.

A bizottság a zárószavazást előkészítő módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 9 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. A zárószavazás előtti jelentést és a zárószavazás előtti módosító javaslatot ugyancsak 24 igen szavazattal, 9 nem ellenében, tartózkodás nélkül fogadta el. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum 7 percben.

Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, tessék!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az ellenzéki pártok egységesen ellenzik, hogy ez a törvény, ami már világosan megbukott két héttel ezelőtt, mert hiszen a kétharmados többséget nem kapta meg, újra idekerüljön a Ház elé, és elfogadják sima többséggel.

A Törvényalkotási bizottságnak egy törvényjavaslattal kapcsolatban, akkor is, ha ez Font elnök úrnak nem tetszik... (*Font Sándor: ...a kétharmados része. Tehát ne vezessd félre a hallgatókat! - Az elnök csenget.*) Kérem, hogy elnök úr tegyen rendet, vagy hívja be az örséget! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelettel felhívom a képviselők figyelmét, hogy a parlamenti létszámhoz képest egyötöd képviselő nem tartózkodik a teremben, ehhez képest a vita nagyobb, mintha itt lenne a 80 százaléka. Úgyhogy bírják ki egymást, még hosszú az este, számos alkalom lesz még, hogy vitatkozzanak. A képviselő úr ne bírálja az elnököt, a másik képviselő úr meg ne szóljon bele a felszólaló képviselő mondandójába. Most is megúszhattak volna másfél perc elnöki hozzászólást.

Parancsoljon, folytassa!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Szóval a helyzet úgy áll, hogy a Törvényalkotási bizottságnak az is feladata lenne, hogy jelezze azt, hogyha egy törvényjavaslat egyébként nyilvánvalóan ellentétbe kerül az Alaptörvénnyel. A jelenlegi alaptörvényi szöveg, tehát a jelenlegi alkotmányos szabályok szerint is áll az a tétel az Alkotmánybíróságnak, az a 28/94-es alkotmánybírósági határozatban kimondott tétel, hogy a természetvédelem már elért szintjéből visszavenni nem lehet. Ez a törvényjavaslat nem tesz egyebet, mint a nemzeti parki földeket beteszi a Nemzeti Földalap kezelésébe.

Tisztelt Országgyűlés! Ismerem természetesen azt, és nyilván majd Bitay államtitkár úr újra el fogja mondani azt a kormányzati érvelést, hogy ez azért nem visszalépés a természetvédelem eddig már elért szintjéről, hiszen ugyanúgy védett területként fogja az NFA kezelni. Igen ám, de akkor, amikor egy alkotmányos célt, egy alkotmányos érdeket vagy jogot érvényesíteni rendel az Alaptörvény, akkor nem pusztán jogok deklarációjáról van szó, hanem az adott alkotmányos cél vagy érdek érvényesítéséhez a megfelelő intézményrendszer megteremtésére is felszólítja a jogalkotót.

A helyzet úgy áll, hogy a védett természeti területek tekintetében nemcsak a termőföldre, illetve az állami földvagyonra vonatkozó szabályokat kell al-

kalmazni, hanem ezzel párhuzamosan a természet védelméről szóló '96. évi LIII. törvénynek a szabálya- it is. Eddig, az elmúlt két évtizedben ezt úgy tudta a jogrendszer hatékonyan érvényesíteni, hogy a természetvédelmi törvénynek elsőbbsége van értelemszerűen az egyéb agrártörvényekhez képest, és van egy olyan kezelő - és ez a nemzeti parki igazgatóság -, ahol megvan az a szakmai apparátus, amelyik a természetvédelmi törvénynek az előírásait, amiket a védett természeti területekre előír a természetvédelmi törvény, szakszerűen tudja alkalmazni. Abban az esetben, ha ezeknek a területeknek a kezelését kiveszik attól az állami szervtől, ahol adott a szakmai tapasztalat, adott a szakmai felkészültség a védett természeti területek kezeléséhez, hiába kér okos tanácsokat a Földalap, nyilvánvalóan sérülni fog az az intézményi garancia, hogy a védett természeti területek kezelését egy erre a célra külön fölállított, szakmailag felkészült apparátus végezze el.

Tisztelt Országgyűlés! A helyzet úgy áll - és ezt elmondtuk ellenzéki képviselők a Törvényalkotási bizottság ülésén -, hogy önök azzal indokolták ezt a törvényjavaslatot, hogy ez a törvényjavaslat miért szükséges, mert egy központi nyilvántartását szeretnék volna vagy szeretnék, igazából múlt időben kellené beszélnem, szeretnék volna megalkotni az állami földvagyonnak. Mi jeleztük is hivatalosan és informálisan is, ötpárti egyeztetésen is, azon kívül is, hogy nyitottak vagyunk az ilyen kezdeményezések előtt. Azt mondtuk, hogy nyitottak vagyunk az ilyen kezdeményezések előtt, hogyha nem nyúlnak hozzá a nemzeti parki földekhez.

(18.40)

Ehhez képest most az történik, hogy kétharmados szavazásnál nem ment át az, amit egyébként az önkormányzatokkal, önkormányzati földekkel, szociális szövetkezetekkel összefüggésben vagy a honvédelmi földterületekre vonatkozóan a kormány előterjesztett, ehhez kétharmados többség kellett volna, de idehozzák a nemzeti parki földterületek NFA-hoz rendelését, magyarul: a nemzeti parki földeknek az elrablását.

Kibújt a szög a zsákból, államtitkár úr! Az a helyzet, hogy önöknek eszük ágában nincsen az állami földvagyont egységesíteni, hiszen ha valóban ez lenne a jogpolitikai cél, akkor csak akkor hoznák ide ezt a törvényt, ha megegyezés van - nyilván ez volt az értelme az ötpárti egyeztetésnek is -, tehát ha megegyezés van abban, hogy például az önkormányzati, honvédelmi hasznosítású földterületek is a Nemzeti Földalap kezelésébe kerülnek. Nincsen megegyezés, tehát holnap, ha és amennyiben a kormánypárti többség megnyomja az igen gombot, akkor nemcsak arról van szó, hogy a védett természeti területeket engedik ebek harmincadjára adni, arról is szó van, hogy a holnapi igen szavazatuk nyílt beismerése annak, hogy szó nincs arról a jogpolitikai célról, amit

államtitkár úr is hangoztatott, hogy egységes és átlátható kezelése legyen az állami földvagyonnak - hogy miért nem lesz itt szó átlátható kezeléstről, erről majd még a felszólalásomban fogok beszélni -, hanem kizárólag arról van szó, hogy a nemzeti parki földekre is rá akarják tenni a kezüket. A nemzeti parki földekre is rá akarják tenni a kezüket a fideszes oligarchák.

Arról van szó, hogy miután elváltak útjaik Simicska Lajostól és Nyerges Zsolttól, az új éheseknek is a száját be kell tömni, és a nemzeti parki földterületekkel is ugyanazt akarják folytatni, amit egyébként az elmúlt öt évben az állami földvagyonnal tettek. Ezért van szükség arra, hogy a nemzeti parki földeket is berakják az NFA-ba, így lehet majd Mészáros Lőrincet és sorstársait kielégíteni. Erről szól ez a történet. Még egyszer, államtitkár úr, cáfoljon meg, de a cáfolat az lenne, ha most a kormány nevében bejelentené, hogy ezt a törvényjavaslatot visszavonják, ötpárti egyeztetést kezdeményeznek, és úgy hozták ide ezt a törvényjavaslatot, hogy miközben nem nyúlnak a nemzeti parki földekhez, valóban azt a célt valósítják meg, amit ön is hangoztatott, hogy legyen egységes és áttekinthető kezelése az állami földvagyonnak.

Az, ami holnap itt szavazásra kerül a Ház elé, minden célt szolgál, csak éppen nem az egységes és áttekinthető földvagyonkezelést. Ráadásul azáltal, hogy pont a nemzeti parkoktól elveszik a földet, miközben a két héttel ezelőtti szavazás alapján nem lehetséges az egységes kezelés (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), ez ráadásul alaptörvény-ellenessé is teszi ezt a javaslatot, úgyhogy ezért fogalmaztuk meg azt a kisebbségi véleményt, hogy egy alaptörvény-ellenes törvényjavaslatot nem lehet megszavazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a képviselőcsoportok 5-5 percben - tehát szeretném, ha értenék: minden frakciónak összesen 5 perce van -, a független képviselők összesen 3 percen szólhatnak.

Először az írásban jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Elsőként Font Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője szólhat. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Schiffer András a joghoz ért, a természetvédelemhez egész biztosan nem. Ez most már bizonyíték az imént elhangzott felszólalásából. Halvány fogalma sincs, hogy mit jelent a kezelői jog tartása, mit jelent az NFA jogosultsága esetleg földkezelésnél, vagyonjogi kezelésnél, netán annak a jognak az átadásánál.

Azt a képtelenséget, amelyet ő itt állít, hogy ez a törvény megbukott, hiszen két héttel ezelőtt a kétharmados szakaszokban nem sikerült a jelen lévő képviselők kétharmados többségének a szavazatát megszerezni, ezt ő pontosan tudja, hogy nyilvánvaló,

hogy a további, mintegy 80 százalékot kitevő beterjesztett szakaszok nem buktak meg, mi több, azok ugyanúgy élnek. Az más dolog, hogy valamiért későn tetszettek észrevenni - az ellenzék egészére értem -, hogy mi lett volna a logikája annak, ha a kétharmados szakaszokat is megszavazzák.

Őnök fejükbe vették, hogy ez az egész törvény a nemzeti parkok ellen irányul. Ez súlyos tévedés, állítom. Ezt bizonyítják az önök által kiszavazott szakaszok, mert ha azt elolvasták volna, és láthatólag utólag elolvasták, és most kezd fájni a fejük, hogy azt a kutya mindenét, most lehet, hogy rosszabb helyzetbe kerülünk, mint ha megszavaztuk volna. Na, ez az igazi bajuk önöknek, és most megpróbálják rákenni a most még 50 százalékos szavazattal, fele szavazattal megszavazható törvényre, hogy még nagyobb lesz a baj, ha ezt most megszavazzuk, tehát vonjuk vissza. Ez a tipikus menekülő logikája az ellenzéknek. Tartok tőle, hogy ez nem fog teljesülni.

Azokra a parafrázisokra, amelyekben a nemzeti parkok halálát vizionálja ma több ellenzéki párt, csak szeretném megjegyezni, hogy azért képtelenség, mert az önök által egyébként leszavazott kétharmados szakaszok törvényi szinten biztosították volna, hogy a Nemzeti Földalapról hogyan kell, kötelező, az azokban a szakaszokban leírt módon kötelező visszaadni használatra például a nemzeti parkokhoz, de egyéb más állami szervekhez is az állam tulajdonában lévő földeket. Önök ezt valamiért nem akarták figyelembe venni, sőt azt sem akarják tudomásul venni, hogy ma a természetvédelmi területeknek mintegy felét jelenleg is a Nemzeti Földalap kezeli, csak a másik fele van a nemzeti parkoknál. Hogyan lehetséges az, hogy önök és az önök mögött lévő erők végtelen kijelölést követelnek különféle nemzeti parkok és minősített földterületek megszerzésére a környezetvédelem címszó alatt, miután a tavalyi évben és az idei évben is egész jelentős kijelölések történtek? Meglepő módon utána a nemzeti parkok ezeket a területeket nem vagy csak részben használják, és azonnal bérbe adják. S meglepő módon igazából az érdekli őket, hogy a bevétel, az hova fog menni. Nem a használat, hogy tényleg kell-e az pufferezónának és egyéb logikailag indokolható művelésre, hanem hogy mi lesz a bevétellel. És igazából ide lyukadunk ki az egész törvénytervezet kapcsán. Önök valamiért azt sérelmezték, és ebben tévednek, hogy a Nemzeti Földalap, miután közismerten az állam rábízta az állami termőföldek kezelését, ezeket a területeket is a kezelési szabályok szerint fogja továbbra is kezelni. Amit kijelöl a nemzeti park, azt ő továbbra is, ha kell, védelmi szintre hozza és netán átadja a nemzeti parkoknak.

Hangsúlyozni szeretném, hogy a környezetvédelmi törvényt nem változtattuk, ahhoz nem nyúltunk hozzá. Önök azt állították, hogy ezzel tönkretesszük a nemzeti parkokat és a magyarországi jövőbeni életlehetőségeket, ami a természetvédelemhez és környezetvédelemhez tartozik. Tehát hangsúlyozni szeretném,

hogy ennek a feltételrendszerét, a környezetvédelmi és természetvédelmi törvényt nem változtattuk meg. Nincs is beterjesztve. Továbbra is a nemzeti parkok és az azokhoz tartozó szakemberek mondják, mondhatják és ezután is mondják majd meg, hogy őszierintük melyek azok a területek, amelyek a magyarországi természetvédelemhez kellenek.

Egyetlenegy probléma van, hogy önök politikai győzelemnek próbálták meg feltüntetni a két héttel ezelőtti szavazást, azt a kétharmados szavazást, és nem érdekelte önöket, hogy politikailag ugyan azt állítják, hogy győztek, hurrá, és közben tönkretették a törvénynek a teljes logikai rendszerét. Ezért most fájhat a fejük, a kormánynak is, nekünk is, hogy mi lesz vajon a mezőgazdasági szakiskolákkal, kutatóintézetekkel, szociális szövetkezetekkel és önkormányzatokkal, akiknek ingyenesen akartuk odaadni az állami földet a megfelelő célirányos használatra. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Na, ezt is önök leszavazták, és most azt mondják ezek után, hogy vonjuk vissza a törvényt.

Nincs értelme, a rendszer működőképes, és az a veszély, amit ön vizionál, az nem áll fenn. Jogilag lehet csúrní-csavarni a szót *(Az elnök ismét csenget.)*, a természetvédelem szempontjából viszont a kép tiszta. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Harangozó Gábor képviselő úr, MSZP. Tessék!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Kezdeném azzal, amivel a múltkor is kezdtük, hogy ez a törvény nem másról szól, mint hogy a Fidesz hatalomgyakorlatának az az egyik alappillére, hogy vidéken a földeknek egy jelentős részét odaadja a haveroknak. Ezek a haverok helyben meghatározzák, hogy kinek van megélhetése és kinek nincs, mert a helyben élő családi gazdálkodók akkor fognak tudni boldogulni, ha ezekkel a helyi nagyurakkal megegyeznek; akivel meg nem tudnak megegyezni, az meg elmehet közmunkában cselédnek. Ez a dolog lényege. Az így kiosztható földek viszont sajnos most már elfogytak, új földek után kellett nézni, és a Fidesz kinézte a nemzeti parkok földjeit.

Mondhatnak erre akármit, csak éppen mindenki, aki vidéken él, tudja, hogy kiknek ajánlották már ki ezeket a földeket. Államtitkár úr, neveket tudnék én is sorolni, akik már elvégezték a kis tanfolyamaikat *(Zaj, felzúdulás, közbekiáltások a kormánypártok sorából: Halljuk! - Na, mondjad! - Az elnök csenget.)*, hogy szépen földbirtokossá válhassanak olyanok, akik soha nem foglalkoztak földműveléssel. Tehát ennek a törvénynek ez az igazi lényege.

És mielőtt megvádolnának minket azzal, hogy mi azt akarjuk megakadályozni, hogy Magyarországon sok új földművelő legyen, el kell mondjam: azt üdvözljük, hogy lényegesen többen foglalkoznak

vidéken a földek megművelésével, több családnak tud megélhetést nyújtani a föld.

(18.50)

Ezzel nincs gond. Azzal a körülbelül egyharmadnyi földhasznosítással van gond, amit önök a rendszer működtetésére lenyúltak. Miután a természetvédelem alappilléreiként működő nemzeti parkokat is ebbe a földmutyiba akarják bevonni, ehhez mi nem adhatjuk a nevünket. És nem arról van szó, hogy kétharmados vagy feles törvényhez adjuk-e a nevünket, hanem egyszerűen arról van szó, hogy az MSZP egyetlen szavazatot sem ad a belső válságoktól meggyengült Fidesz korrupcióra épített földmutyijának fenntartásához. *(Németh Szilárd István: Sikerült felolvasni. - Derűltség a Fidesz soraiból. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Mi nem nevetnénk ennyire!)*

Arról beszéltek itt nekünk, hogy a cél az, hogy jogpolitikailag egységes és átlátható földhasználati gyakorlat legyen. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha ez lenne a cél, akkor támogatniuk kellett volna azt a javaslatunkat, amit egyébként mindenféle szakmai egyeztetés alapfeltételül szabtuk, amiben azokat a feltételeket szabtuk meg, hogy 1. a nemzeti parkokhoz nem lehet hozzányúlni; 2. a Kehi bevonásával minden eddigi, önök által kiosztott földet vizsgáljanak fölül, hogy volt-e korrupció vagy nem. Hiszen a legutolsó Kehi-vizsgálat azt tárta fel, hogy az általuk megvizsgált földek harmadánál volt korrupció, akármit hazudik erről államtitkár úr, én olvastam azt a jelentést, és ezért nagyon fontos az is, hogy mindent hozzanak nyilvánosságra. Ez a Kehi-jelentés is a mai napig titkos. Tíz évre titkosították, pedig a saját törvényeik szerint ki kellett volna tenni a teljes Kehi-jelentést a honlapjukra, és miután minden tény megismerhetővé vált, ott, ahol korrupció volt, vegyék el a földeket azoktól, akik korrump módon jutottak hozzá, és egy tisztességes eljárással írják ki újra a pályázatokat úgy, hogy a helyi gazdálkodóknak biztosítsanak legelőt és megélhetést a helyi családoknak. Ha ezek a feltételek adottak, kiirtják a korrupciót a földpályázati rendszerből, akkor beszélhetünk arról, hogy mi legyen a HM-es földekkel, meg egyáltalán hogyan lehet egységes és átlátható földhasznosítási gyakorlatot bevezetni.

Végezetül még egy gondolat. Ahhoz, hogy az agrárgazdaságban rendet rakjunk, nemcsak a földhasznosításból kell a korrupciót kiirtani, hanem rendkívül fontosnak tartjuk azt is, és szeretném itt is megemlíteni, hogy az alapvető élelmiszerek tekintetében legalább 5 százalékra le kell csökkenteni az áfát, mert évi 300 milliárd forintnyi áfacsalás van az élelmiszer-ágazatban, amit másképpen nem tudunk megakadályozni. Ha ezekre a lépésekre önök hajlandóak, akkor rendkívül változatos szakmai megoldásokat lehet arra találni, hogy hogyan hasznosítsuk

tisztességes körülmények között a földeket. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magyar Zoltán képviselő úr a következő felszólaló, Jobbik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úrral folytatjuk az interpellációkban elhangzott vitánkat e témával kapcsolatban. Hogy a kétharmados részekben jelentős részben egyetértettünk, ami a törvény kétharmados részét illeti, azzal nem volt vitánk, azt elmondtam államtitkár úrnak az egyeztetésen is. Nem azzal volt a fő problémánk. Pont azzal a résszel van a legnagyobb bajunk, ami most újra a Ház elé került, ami a nemzeti parkok földjeinek kezelését bízna a Nemzeti Földalapkezelő Szervezetre. Nemcsak mi, ellenzéki pártok nem értettünk ezzel egyet, hanem érdemes megnézni az ombudsmannak is az ezzel kapcsolatos állásfoglalását. Érdemes megnézni annak a 170 civil szervezetnek az állásfoglalását, amelyek tudom, hogy javarészt persze nem a kormány dicséretéről voltak eddig sem híresek, de azoknak a civil szervezeteknek is van olyan állásfoglalása, amit érdemes lenne államtitkár úrnak elolvasnia, és a saját korábbi államtitkárunk, Illés államtitkár úr nyilatkozott nemrégiben, hogy mennyit lépett vissza a korábbi hozzáállásából a környezetvédelem területén a kormány. Tehát azért itt vannak intő jelek e törvényen túlmutatóan is.

Mi is itt a problémánk? Elmondtuk sokszor, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom is úgy érzi, hogy ez a változtatás viszont a természetvédelmi értékeinknek a rovására válhat, de én is inkább arra helyezném a hangsúlyt, hogy az állami földek kiosztását látjuk a háttérben, azoknak a megkönnyítését látjuk a háttérben.

Nagyon beszédes, de ezt is már elmondtam, hogy a legtöbb földmúti egyébként pont nemzeti parkos területekkel kapcsolatban került napvilágra, azért, mert ott még némileg talán szivároghat a rendszer, és esetleg lehetnek olyanok a nemzeti parkok környékén, akik nem feltétlenül az önök csókosai, emberei, és juttathattak ki esetleg olyan információkat vagy segítették a vesztes pályázókat abban, hogy hozzájussanak olyan információkhoz, amiből aztán botrányok lettek. A Nemzeti Földalapkezelőben sokkal inkább tudják fedezni ezeket az ügyleteket. Ezenkívül egyébként, ha már konkrétan a jogszabály körülményeiről is szót ejtettünk, én nagyon sajnálom, hogy ez az ötpárti egyeztetés, amit meghirdetett a kormány, azután került megrendezésre, miután már benyújtották ezt az újabb változatot, és a mai formában élénk kerülhetett. Hiszen ott nekem úgy tűnt, még ha picit eső után köpönyeg is volt ez a beszélgetés, hogy lehet valamiféle konszenzus a kormány és egyes ellenzéki frakciók között.

Amit az MSZP ebben a témában megnyilvánult, szerintem az egy ultimátum volt, és nem is adta meg

a lehetőségét annak, hogy megegyezés legyen ebben az ügyben, szerintem nem is az volt ezzel a szándékuk. De mind a Jobbik, mind az LMP elment erre az egyeztetésre, és azt hiszem, elég nyitottan és őszintén el tudtunk arról beszélgetni, hogy a kétharmados részét a jogszabálynak minden különösebb probléma nélkül fogjuk tudni támogatni, amennyiben a nemzeti parkok földjeiről lemondanak, és megmaradnak a nemzeti parkok kezelésében ezek a területek. Nagyon sajnálom, hogy ebből aztán később nem lett semmi.

Nem tudom a háttérét, hogy államtitkár úr ezt végül a kormányülésen nem tudta-e átverni, vagy egyéb probléma volt. Az, amit az interpellációban válaszként adott, hogy a Jobbik módosító indítványa nem pontosan úgy volt megfogalmazva, ahogy önök ezt szerették volna, azt hiszem, nem érv, hiszen bőven lett volna idejük még a TAB-ülés előtt ezen módosítani. Talán egy mondatban ha vita volt közöttünk, az összes többi azt tartalmazta, amiről egyébként szó volt. Úgyhogy azt hiszem, ez elfogadhatatlan és nem érv.

A jövőre vonatkozóan pedig, hogy önök nem keresik a konszenzust, és a szokásos arrogáns módon állnak a jogalkotáshoz, amiatt ne a mi nyakunkba varrja, ha egy kétharmados törvény nem megy át! Ez mind megelőzhető lett volna akkor, ha leülnek az ellenzéki frakciókkal, elmondják, hogy az adott módosításokat hogyan szeretnék elérni, és biztos vagyok benne, hogy e változtatással, azaz hogy a nemzeti parkok földjei maradjanak a helyükön, az összes többi megszavazta volna mindegyik ellenzéki párt, hiszen például ahogy említettem, a kétharmados részek java részével mi is egyetértünk mind az önkormányzatok, mind a szociális szövetkezetek, mind a honvédelmi területek kapcsán.

Úgyhogy én erre szeretném államtitkár urat kérni, hogy ezt a javaslatot így vonja vissza, nyugodtan hozzák be újra egységesen, akár kétharmadosként. Én a Jobbik-frakció nevében ígéretet tudok tenni arra, hogy amennyiben a nemzeti parkok földjei megmaradnak a parkok kezelésében, akkor az egész jogszabályt meg fogjuk tudni szavazni. Így viszont, ilyen feltételekkel semmiképpen nem, hiszen ahogy említettem, a Nemzeti Földalapkezelő eddig sem arról volt híres, hogy átlátható, korrekt módon adta volna haszonbérbe ezeket a területeket. Amíg ilyen rendszer működik az NFA-nál, addig semmi ilyen hasonló módosításhoz nem fogjuk tudni a nevünket adni. Én azt hiszem, hogy Európa közepén 2015-ben elvárható, hogy a közös állami, mindannyiunk földterületét úgy adják bérbe, hogy az átlátható, tisztességes és ellenőrizhető legyen bárki számára. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A következő felszólaló Schiffer András képviselő úr, az LMP frakcióvezetője. Tessék!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A fideszes arrogancia mintapéldánya volt, amit Font elnök úr itt produkált. Azzal nyit, hogy kapásból kétségbe vonja a másik képviselő... *(Font Sándor: Nehéz elvisselni más véleményt? - Zaj. - Az elnök csenget.)* Azzal nyit, hogy kapásból kétségbe vonja a másik képviselőnek úgymond a természetvédelmi kompetenciáját, majd van képe úgy végigmondani az öt percet, hogy egyetlen természetvédelmi érvet nem mondott. Hát nézzen már időnként tükörbe, és menjen el az emberek közé, hogy ebből az arroganciából mennyire elégük van az embereknek, amit itt önök folytatnak! *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ebből van elégük, Schifferből!)*

Tisztelt Országgyűlés! Azt is elmondta Font elnök úr, hogy azért, hogy két héttel ezelőtt a kétharmados javaslatok megbuktak, tönkretette úgymond az ellenzék, tönkretette az ellenzék *(Zaj. - Az elnök csenget.)* ennek a javaslatnak a logikáját. Na, tessék, akkor helyben vagyunk! Ha egyszer úgymond tönkre lett téve ennek a törvényjavaslatnak az eredeti logikája, akkor miért nem vonják vissza? Erre legyenek szívesek válaszolni! Illetve még egy dolog: ha előre tudják egy előterjesztésnél, hogy az kétharmados rendelkezéseket is tartalmaz, miért nem kezdeményeztek ötpárti egyeztetést akkor, amikor az eredeti törvényjavaslatot benyújtották? Miért csak azután kezdeményeztek ötpárti egyeztetést, hogy egyébként a kétharmados rendelkezések megbuktak? Erre az ötpárti egyeztetésre, államtitkár úr, úgy került sor, hogy már másnap délelőtt kormányülésen terítéken volt a törvényjavaslat. Ha őszinte megegyezési szándék vezette volna önöket, akkor nem a szerdai kormányülést megelőző kedd délutánra hívnak össze egy ötpárti egyeztetést.

Még egyszer szeretném én is megerősíteni: államtitkár úr, partnerek lennének továbbra is abban, hogy mind a Start-közmunkaprogram céljára önkormányzati földeket biztosítani tudjon az NFA, hogy a szociális szövetkezetek rendelkezésére álljanak ingyenesen állami földek, partnerek lennének abban is, hogy a honvédelmi célú állami földek szintén az NFA kezelésében legyenek.

(19.00)

Egyetlenegy nagy feltételünk volt, hogy a nemzeti parki földekhez ne nyúljanak hozzá.

És önök átlátható állami földvagyonkezelésről beszélnek? Jelenleg az a helyzet, államtitkár úr, hogy például az állami erdészetek tekintetében mindenről lehet beszélni, csak éppen átlátható vagyonkezelésről nem. A közúti, vízgazdálkodási célú állami földvagyon tekintetében szintén nem lehet beszélni átláthatóságról. Államtitkár úr, milyen más célja van annak, hogy úgymond megcsonkítva, az eredeti logikáját tönkretéve - hogy Font elnök urat idézzem - is

hajlandóak önök átverni ezt a törvényt? Egyetlenegy céljuk van, hogy a nemzeti parki földeket is le lehessen rabolni. Nincs más ésszerű indoka ennek a javaslatnak.

Államtitkár úr, amikor én itt az imént a kisebbségi véleményben azt mondtam, hogy így és ebben a formában ez a javaslat visszalépés a természetvédelem már elért szintjétől, és ezért alaptörvény-ellenes, nem önmagában egy bürokratikus rendelkezésbe akadtam bele. Egyrészt Font elnök úr összevissza hadovált itt környezet- és természetvédelmi törvényről. Én kizárólag a természetvédelmi törvényről beszéltem, és pontosan nem azt állítottam, hogy azt módosítanák, hanem azt állítottam, hogy az NFA a rendeltetése miatt - nem azért, mert jó vagy rossz - eleve alkalmatlan arra, hogy a természetvédelmi törvény rendelkezéseit végrehajtsa.

Éppen ezért azzal, hogy gyakorlatilag arra adnak lehetőséget, hogy a természetvédelmi célú földterületeket egy nem szakavatott állami apparátus kezelje, és utána a nemzeti parki földeket is a csókosoknak könnyen ki lehessen adni, ezzel tovább erősítik azt a folyamatot, hogy a helyben élő embereket megfosztják a közösségi földek kezelésétől, megfosztják a helyben élő embereket attól, hogy egyébként például legeltető állattartást folytassanak, és továbbra is azt a politikát folytatják, hogy a korábbi nagygazdák helyett a saját nagygazdáikat akarják felhizlalni. Számítalan példa volt már erre az elmúlt években a különböző állami földbtrányok körül.

Államtitkár úr, itt egész egyszerűen arról van szó, hogy szembemennek azzal, amit 2009-2010-ben papoltak, szembemennek az Ángyán-féle nemzeti vidékstratégiával. Szó nincs arról, hogy a helyi gazdaságot, a családi gazdaságokat akarnák erősíteni; bocsánat, korrigálok magamat: valóban a családi gazdaságokat kívánják önök erősíteni, egyes családok gazdaságát és egyes családok gazdagodását kívánják segíteni. Erről szól ez a törvényjavaslat, és önöknek semmi sem drága, a természeti értékeink sem drágák, nem drága a termőföld önöknek, és nem drága az, hogy adott esetben egy csonkított logikájú törvényjavaslatot hozzanak ide, csak azért, hogy az új éhesek száját be tudják tömni.

Azt tudom önnek mondani, államtitkár úr, hogy ez a törvényjavaslat biztosan az Alkotmánybíróságnál fogja végezni, és abban is biztos lehet, hogy egy 2018-as kormányváltás után nemcsak ez a törvényjavaslat fog semmivé válni, hanem azt is ki fogjuk vizsgálni, hogy a következő években kik voltak azok, akik a mocskos mancsukat rátették a természetvédelmi célú földterületekre. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a fennmaradt időkeret terhére kaphatnak szót. Szólásra jelentkezett Legény Zsolt képviselő úr. Felhívom a figyelmét, hogy valamivel kevesebb, mint egy perce van.

Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Jóllehet Font képviselőtársammal, mondjuk, permanens teoretikus vitában vagyunk az állami földvagyonnal kapcsolatosan, de azért nagyon röviden a tisztánlátás végett legalább az utókornak a jegyzőkönyvön keresztül: miről volt itt szó? A Fidesz behozott egy törvényjavaslatot, amivel elvette volna a földeket a honvédelmi kezelésből és a nemzeti parkoktól is; hogy miért kellett volna a föld, azt Harangozó képviselőtársam elmondta. Mivel a honvédelmi területeknél kétharmados jogszabályok vannak érvényben, a nemzeti parknál pedig feles, behozta ezt a törvényt, nem ment át kétharmaddal, és azt csinálta, hogy zárószavazás előtt benyújtott egy olyan módosítót, amivel ezt a kétharmadosat kivette volna a szabályozásból, tehát a honvédelmi földterületeket ott hagyta volna az eredeti helyén, és az eredeti szabályozás szerint a nemzeti parkok földjét el tudta volna venni úgy, hogy ahhoz már nem kellett volna kétharmadot biztosítani. Tehát gyakorlatilag kilóg a lóláb, elhagyták azt a honvédelmi földterületek elvételét, ami kétharmadot igényelt volna, és meghagyták maguknak a feles jogszabályokat. Ez természetesen ennek a törvénynek az értelme. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. Az szólhat, aki frakciójának van ideje. *(Nincs jelzés.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! Ez alapján a vitát lezárom. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a magyar védőnők napjáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági... *(Dr. Bitay Márton Őrs jelzi, hogy szólni kíván.)* Államtitkár úr... *(Közbeszólások: Lezárta! - Az előterjesztő... - Lezárta a vitát!)* Megyünk tovább! *(Közbeszólás.)* Nem!

Soron következik a magyar védőnők napjáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. Selmeczi Gabriella, Bene Ildikó, Hirt Ferenc, Tapolczai Gergely, Kovács József, Molnár Ágnes, Kovács Sándor, Révész Máriusz - Fidesz -, továbbá Harrach Péter - KDNP - képviselők önálló indítványa H/4036. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Népjóléti bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését H/4036/3. számon megkapták.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, képviselő úr! Felhívom a figyelmét, hogy összesen tíz perc áll maximum rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon a védőnői szolgálat Európában egyedülálló módon komplex preventív, csa-

ladvédelmi szolgáltatást biztosít. A magyar állam évtizedek óta biztosítja a védőnői szolgáltatást annak érdekében, hogy minden gyermek a lehető legkedvezőbb körülmények között, egészségben, biztonságban fogan hasson, születhessen és nevelkedhessen.

Amint az többször elhangzott, 2013-ban a magyar védőnői szolgálat Magyar Örökség-díjat kapott, majd 2014-ben bekerült a Magyar Értéktárba. A százéves védőnői szolgálat álláspontunk szerint is nemzeti érték, hungarikummá nyilvánítása is folyamatban van. Június 13-ának jeles nappá nyilvánítását indokolja az a tény is, amely szerint 1915-ben ezen a napon, június 13-án Stefánia királyi hercegnő védnökségével alakult meg az Országos Stefánia Szövetség az anyák és csecsemők védelmére.

Örömteli számomra, hogy a lefolytatott viták során képviselőtársaim felszólalásaikban szintén - kivétel nélkül mindenki - támogatásukról biztosították a javaslatot. Mindezeknek köszönhetően az Országgyűlés tiszteletét fejezheti ki a lakosság magasabb szintű ellátása érdekében egészségmegőrző, egészségnevelő, felvilágosító, anya-, gyermek-, ifjúság-, család- és nővédelmi tevékenységet folytató, hivatását gyakorló szakemberek előtt akként, hogy a Magyar Örökség-díjas magyar védőnői szolgálat megalapításának 100. évfordulója alkalmából 2015. június 13. napját a magyar védőnők napjává nyilvánítja.

A fentiek alapján az országgyűlési határozat a magyar védőnői hivatás és szolgálat közmegebecsülését hivatott megerősíteni, amelyre tekintettel továbbra is kérem képviselőtársaimat, hogy az országgyűlési határozati javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm Kovács József képviselő úr mint előterjesztő felszólalását. Tájékoztatom, hogy 7 perc 45 másodperc ideje van előterjesztőként a vita végén.

Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdezem, a kormány részéről kíván-e valaki szólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr!

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! A kormány támogatja a határozati javaslatot.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Népjóléti bizottság előadót nem állított.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kettőperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, elsőként Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP frakciójából. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Döbbenet veszem tudomásul, hogy pontosan annak a bizottságnak a tagjai nincsenek itt, a Népjóléti bizottság kormánypárti képviselői, és hogy a jegyzőkönyvben szerepeljen, pont az előterjesztők. Az elnöke a Népjóléti bizottságnak dr. Selmeczi Gabriella, tagjai dr. Bene Ildikó, Hirt Ferenc, dr. Tapolczai Gergely, dr. Molnár Ágnes, Kovács Sándor, Révész Máriusz és Harrach Péter. Egyikőjük sincs itt, pedig ez volt az a törvény, amelyben ötpárti konszenzus született, hogy nagyon fontos, és ki kell állni mellette, és a vitában nem volt úgymond vita, hanem mindenki értette, hogy ezt az évfordulót meg kell ünnepelni, és innentől fogva június 13-a törvény szerint a védőnők napja lesz.

(19.10)

Ehhez képest a Népjóléti bizottság kormánypárti képviselői ennyibe nézik e nap létrejöttét. Azért még egyszer, ha már itt vagyunk, és mi legalább tesszük tiszteletünket, próbálunk e mellett a nap mellett kiállni, egy kis történelmi áttekintés.

Az 1876. évi közegészségügyi törvény megalkotásának egyik alapelve a prevenció, a betegségek megelőzése volt. 1868-tól az Országos Közegészségügyi Tanács javaslatára országos elemző megbetegedési és halálozási statisztikákat is készítettek. Az első ilyen igényrel elkészített statisztika vetített fényt a hazai csecsemő- és gyermekhalandóság nagyságára. 1876-ról beszélünk. Az első világháborúig hazánkban kiépült az állami és társadalmi szervezésen nyugvó anya- és gyermekvédelem, a gyermekvédelem elméleti és intézményrendszere. A feladatkörök és szervezetek ellenőrzése 1920 és '32 között a Népjóléti Minisztérium felügyelete alá került. Lényegi feladat lett a szakemberképzés, nagyobb létszámok foglalkoztatása.

A Stefánia Szövetség az 1920-as években önerőből és jelentős állami segítséggel valóban országos szervezetté terebélyesedett, a védőnőképzést ugyan már 1917-ben elindította, de az 1920-ban újjászervezett hazai ápolónőképzés részévé is tették. Az egyetemi városokban felállított ápolónő- és védőnőképzők, majd az OKI által kiépített államosított szervezet egyik alaptörékvése a védőnők és gyermekápolónők felkészítése, nagyobb létszámban történő oktatása. A Magyar Vöröskereszt feladatkörének 1924-ben történt kijelölésekor kiépítette az Ifjúsági Vöröskereszt szervezetét, megindította a szociálisgondozóképzést, a gyermekvédelmet és az ilyen jellegű felvilágosítást is alapfeladatnak nyilvánította.

Úgy gondolom, hogy az egyik legfontosabb alapellátásról beszélünk, amikor anya- és csecsemővédelemről beszélünk, a védőnői hálózat az egyik legfontosabb része úgymond a településeknek. Azt gondolom, hogy sok minden pozitív dolgot sorolhatunk fel a védőnők mellett, maga az ellátórendszer mellett, viszont beszélhetünk arról is, hogy iszonyú nagy

problémákkal küszködik ez a rendszer. Beszélhetünk arról, hogy ugyanúgy problémát jelent az elvándorlás, a korfa, az utánpótlás hiánya, a szakképzés kérdései és kimondottan a szakemberhiány. Elmondtuk a vitában is, hogy nem szívesen választják a fiatalok pályának a védőnői szolgálatot, és mondhatjuk azt, hogy ez az a szakma, ahol még szolgálatról beszélhetünk. A védőnők esetében is elmondható ugyanaz a probléma, ami a szociális ágazatban egyöntetű, hogy forráshiányos, és nincsenek megbecsülve a védőnők. Nem elég egy napot egy évben kijelölni a védőnőknek, hanem a hétköznapiakban kell megbecsülni őket, ahogy településszinten megbecsülik ezeket az embereket, meg kell fizetni őket, mert ha nem lesznek megfizetve, a fiatalok számára továbbra sem lesz vonzó ez a pálya.

Nagyon sok pluszfeladatot látnak el a településeken a védőnők. Próbáltam a vitában bemutatni, hogy különböző programokat valósítanak meg, amit jó példának szoktunk említeni. Sok olyan programot valósítanak meg a településeken, ahol felhívják a figyelmet különböző kérdésekre, ilyen volt, példaként hoztam fel az apák bevonását a gyermeknevelésbe, felhívták a figyelmet arra, hogy miként változott meg a világ körülöttünk és hogyan kell az apákat jobban bevonni ebbe a feladatba. De azt mondhatom, hogy ha nem becsüljük meg a saját szakembereinket és főleg a vidéki kistételepeken, akkor nagyon nagy problémát és egyre nagyobb problémát fog okozni a szakemberhiány vidéken is.

Úgyhogy mindenképpen üdvözölni tudja a Magyar Szocialista Párt ennek a napnak a kijelölését. De nem elég! Ha a hétköznapiakban nincsenek ezek az emberek megbecsülve, akkor pontosan ugyanaz fog előfordulni, mint az ápolónőknél, az orvosoknál, ők is el fogják ezt az országot hagyni, és nem fognak itt maradni Magyarországon. Ne lehessen évek múlva ugyanazokat a kérdéseket feltenni, mint száz évvel ezelőtt, hogy miért hozták létre a védőnői szolgálatot, hogy miért alakult ki úgymond, ahogy a kormány nevezi, hungarikumnak a védőnői szolgálat, hogy ne tegyük fel újra ezeket a kérdéseket, hogy anya- és csecsemővédelemre miért van szükség. Arra kérem a kormányzatot, hogy ne csak egy napon emlékezzünk meg ezekről az emberekről, hanem forrást is tegyünk mellé, és próbáljuk meg ezeknek az embereknek a megbecsülését anyagiakban is odarakni.

Nagyon sajnálom, hogy a kormánypárti képviselőknél nem volt fontos, hogy a mai napon újra megfogalmazzák véleményüket. Elnézést kérek Kovács képviselő úrtól, mert ő legalább felállt és elmondta a hozzászólását, de úgy gondolom, a Népjóléti bizottság tagjainak itt kellett volna lenniük és elmondaniuk még egyszer, hogy miért is fontos ez számunkra.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Ikotity István képviselő úr, LMP. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan előzőleg is jeleztük, támogatni kívánjuk, hogy június 13-át a magyar védőnők napjává nyilvánítsa az Országgyűlés. Ennek a legfontosabb oka a védőnői szolgálat egyedisége és munkájuk különleges szerepe.

Ilyenkor azonban előre is kell tekinteni, nem csak az idáig vezető útra. Ezért mindemellett meg kell teremteni a lehetőségét annak, hogy a védőnői munka megújulhasson, reagálni tudjon a jelen kihívásaira és módszerében a segítségnyújtás komplexitása is nagyobb szerephez jusson, mert az egyéni pszichés és emberi felkészültség is legalább olyan fontos, mint az egészségvédelem. Ugyanakkor a teljes szervezetnek is alkalmasnak és késznek kell lennie, hogy a jelzőrendszer kifogástalanul működjön, hogy a védőnői szolgálat minden tekintetben be tudja tölteni a neki szánt feladatot. Nagyon fontos, pótolhatatlan és összetett feladat tehát, aminek eleget kell tenniük, ahogyan a küldetésük más szempontból is egyedülálló.

El kell érniük minden érintett háztartáshoz, társadalmi és földrajzi viszonyoktól függetlenül. Reméljük, hogy ez a küldetés tényleg maradéktalanul meg is valósul mindenütt. Reméljük, hogy majd egyszer nem lesznek olyan térségek, ahol bármilyen okból hátrányt szenvednek az ott élők. De reméljük azt is, hogy a védőnők leterheltsége csökkenni fog, hiszen vannak létszámbeli problémák is. Volt már, amikor 1000-rel több védőnő volt a rendszerben, de 2010 óta nagyjából 4000-4500 főről beszélhetünk csak, így nem csoda, hogy páratlan munkájukhoz magas leterheltség is társul. Jelenleg is vannak betöltetlen állások, de még annál is lehetne valamennyivel több a védőnők száma, hogy a szükséges odafigyelést meg tudják adni mindenki számára.

Ugyanígy a magas leterheltség miatt és a változó jogszabályok veszteségeként a tervezett, beígért bérrendezések után sem mondható, hogy a munkájuk megfelelő ellentételezést nyer. Anyagi megbecsültségüknek is helyére kell kerülnie. Úgy gondolom, hogy csak így lehet számukra is teljes egy ilyen ünnepnap. Munkájuk elismeréséül az egyedülálló védőnői szolgálat százéves évfordulója alkalmából mindezekért támogatjuk, hogy az Országgyűlés június 13-át a magyar védőnők napjává nyilvánítsa.

Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Én is nagyon szépen köszönöm. Szerecsére, mivel Ikotity képviselő úr hagyott időt Ikotity képviselő úrnak, aki normál szót kérőként jelentkezett szólásra, most meg tudom adni a szót Ikotity képviselő úrnak.

Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen. Csak egy technikai tévedés volt, hogy kétszer nyomtam a gombot.

ELNÖK: Öröm együtt dolgozni. Lukács László képviselő úr a következő felszólaló, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! A H/4036. számú határozati javaslatot, amely a száz éve létrehozott Magyar Örökség-díjas védőnői szolgálat emléknapjára vonatkozik, a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom támogatja.

Lényegében a határozati javaslat részletes vitájában elhangzottak mindazok az érvek, mindazok a pontok, amelyekről figyelemfelhívásként szólni kellett, így a magam részéről nem szeretném nagyon hosszúra nyújtani a hozzászólásomat. Azt azonban mindenképpen szeretném elmondani, hogy a jelenlegi határozati javaslatnak már a záróvitájánál érdemes elgondolkodni, hogy a védőnők napján túl milyen más komplex tevékenység lesz majd, amit a kormány részéről meg kell tenni. Így nyilvánvaló, hogy majd végig kell gondolni azokat a jogalkotási lépéseket, amelyeket hamarosan, rövid időn belül elő kell terjeszteni, hiszen csak így nő a védőnői ellátórendszer.

A védőnői szolgálat ugyanolyan problémákkal küzd, mint adott esetben az alapellátás más résztvevői, vagy például ami az egészségügyi dolgozókat általában érintő probléma.

(19.20)

Tehát mindenképpen azt sürgetném és azt szerettem volna kiemelni így a vita legvégén: ez egy kiváló alkalom arra, hogy a figyelmünket arra irányítsuk, milyen jogalkotási lépések állnak még előttünk. Innen kérem az egészségügyi államtitkárságot, tegyen lépéseket annak érdekében, hogy minél hamarabb mind a védőnőkre, mind az alapellátásra, de az egészségügyi szakdolgozókra vonatkozóan is a lehető leghamarabb az Országgyűlés elé kerüljenek azok a törvénymódosítások, amelyekkel végre érdemben lehetne segíteni az egészségügyi dolgozók munkáját, mert egyébként ezek az emléknapok egy kicsit eszköztelen napokká fognak válni, amelyen nyilvánvalóan megadjuk a kellő tiszteletet magának a szakmának, viszont nem tudunk mögé igazi tartalmat tenni.

Valójában akkor lesz a védőnők napja igazi ünnep, amikor a jogalkotás és a kormányzati tevékenység ténylegesen utol fogja érni azokat a kihívásokat, amelyekkel szembenéziünk, és akkor egyszerre fog örülni neki a szakma, a szakpolitika és a politikai grémium, illetve maga az Országgyűlés is. Ennek a kettőnek kell most egymáshoz közelíteni az időpontját, így javaslok a további jogalkotás minél hamarabb megtételét, hogy a védőnők ne csak a védőnői napot, hanem megfelelő státust és az életben is olyan körülményeket kapjanak, ami a centenáriumot ün-

neplő védőnőknek megfelelő és méltányos. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Szólásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP-frakcióból.

Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az egészség védelme, megőrzése vagy épp az egészségi állapotunk fejlesztése nemcsak egyéni vagy egyedi érdek, hanem társadalmi érdek is. Nyilván minél egészségesebb a társadalom, annál könnyebben tudunk közösen eleget tenni azoknak az elvárásoknak, amelyek körbevesznek minket, és úgymond a jólét tekintetében is annál inkább lehet megfelelő szintre jutni. Ebből fakadóan tehát annak a védőnői hálózatnak, amely Magyarországon üzemel, mind-egy, hogy települési vagy iskolai szintekhez hozzáillesztetten, hozzárendelten, de igen fontos és nagy jelentőséggel bíró szerepe van.

Az én személyes megítélésem e tekintetben ott válik el ettől a határozati javaslatától, hogy mindaz, ami a határozati javaslatban benne szerepel, részemről is támogatott, de úgy gondolom, elengedhetetlen és szükségszerű, hogy a védőnők anyagi megbecsüléséről is szóljunk és legkiváltképp tegyünk érte. Nem elég szólni, hanem tenni is kell. Nem elég csak beszélni róla, hanem cselekedni is kell érte.

A miniszterelnök szólt itt ebben a témában néhány, az elmúlt időszakot érintő folyamatról, de nem lenne baj, ha a valóság is elének tárulkozna e tekintetben. Tudják, ma az a valóság, hogy Magyarországon a védőnők általában véve a minimálbértől - kevesen ugyan, de - a 170-180 ezer forintos bruttó bérig jutnak el a jövedelmek tekintetében, ha nem vezetői szintű beosztásokat töltenek be. Vagy más megközelítésben mondhatjuk azt, hogy a teljes kört felölelően a védőnők nagyjából 70 százaléka jut el a garantált bérminimum összegéig. Azt gondolom, hogy amikor az átlagbér tekintetében a védőnői hálózat vonatkozásában 120-130 ezer forint közé esik a megszerzett bruttó jövedelem, akkor elég nagy a probléma, mert ez azt jelenti, hogy a magyarországi átlag bruttó bérek 55 százalékát éri el a védőnők átlagjövedelmi szintje.

A kormány figyelmébe legkiváltképp azt szeretném ajánlani, hogy ha úgy globálban az egészségügyből pénzt vesznek ki, az egészségügy fejlesztésére nem fordítanak, hanem forrásokat csökkentenek - az elmúlt öt év tapasztalásai ezeket kellőképpen alátámasztják -, akkor ezen belül ezt a szegmenseket kiválasztva, kivéve a védőnői hálózat tekintetében sem lenne baj, ha nem ezt csinálnák, hanem abba az irányba törekednének, hogy tisztességes jövedelemszerzési lehetőség legyen azok számára, akik másokról gondoskodnak.

Egy szó mint száz, azt az elfogadhatatlan állapotot kell megváltoztatni, ami arról szól, hogy a mai

megszerezhető bruttó bérek vonatkozásában 55 százalékos mérték jusson a védőnői hálózatra, a védőnők kezébe. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. Simicskó István képviselő úr, KDNP. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak abban a minőségemben szeretnék felszólalni, hogy a múlt héten a Hungarikum Bizottság is tárgyalta a magyar védőnők napját, és egyáltalán azt a százéves szolgálatot, amit elláttak a magyar gyermekek fejlődése érdekében a védőnők. Valóban így van, egy igazi magyar értékről van szó. Ez az előterjesztés pont arról szól, hogy az értéket felismerjük, az értékeket megbecsüljük, még ha az adott esetben csak szimbolikus megbecsülés is. Valóban így van, értékalkotó munkát végeztek az elmúlt száz évben a magyar védőnők, ezt teszük ma is napjainkban, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja az előterjesztést. S bízom benne, hogy számos ilyen előterjesztéssel találkozhatunk majd, amely értékorientált-ságról szól. Örülök annak, hogy a parlamentben szinte mindenki támogatásáról biztosította. Csak ennyit szerettem volna elmondani, elnök úr.

A mai nap egyik fontos állomásához érkeztünk, és remélem, hogy sok ilyenben lesz még részünk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ismételtlen megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeret terhére bárki kíván-e még szólni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e most szólni. Kovács képviselő úr, parancsoljon!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az általános vita folytatásaként a mai napon mindenkinek megköszönöm azt a pozitív hozzáállást, amit az előterjesztéshez megtettek.

Zárásképpen még egyszer kérem a támogatásukat, hogy először ez év június 13., majd ezt követően minden évben június 13. a magyar védőnők napja legyen. Nagyon remélem, hogy holnap ezt a szavazataikkal kivétel nélkül mindannyian meg fogják erősíteni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4038. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Kulturális bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatot nem nyújtott be, részletes vitáról szóló bizottsági jelentését T/4038/3. számon megkapták.

Tájékoztatom önöket, hogy a kormány kezdeményezte a Törvényalkotási bizottság eljárását. Az összegző módosító javaslat T/4038/5. számon, az összegző jelentés pedig T/4038/6. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Most megadom a szót Pesti Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. PESTI IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2015. április 23-án a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a T/4038. számon benyújtott, a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 26 igen és 6 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság saját indítványát tartalmazza.

A módosító javaslat az egyes kiemelt sportegyesületek 2013. évi sportfejlesztési elképzeléseinek támogatásáról, továbbá a 2014-20. évekre vonatkozó sportfejlesztési feladataikkal összefüggő kormányzati intézkedésekről szóló 1835/2013. kormányhatározat 7. pontjának végrehajtását segíti a Budapesti Vasutas Sport Club vagyonekésésébe rendelt ingatlanok, valamint egyes Budapesti Honvéd sportegyesületi ingatlanok vonatkozásában, a lezajlott, illetve a folyamatban lévő telekalakítások eredménye alapján. A hivatkozott rendeletben a kormány már 2013-ban döntött a nagy hagyományokkal rendelkező sikeres fővárosi sportegyesületek, nevezetesen a Budapesti Honvéd Sportegyesület, a Budapesti Vasutas Sport Club, a Ferencvárosi Torna Club, a Magyar Testgyakorlók Köre, az Újpesti Torna Egylet és a Vasas Sport Club sportfejlesztési stratégiai megvalósításának elősegítéséről.

(19.30)

Szintén e rendelet hívta fel a nemzeti fejlesztési minisztert, a kiemelt sportlétesítmény-fejlesztésekkel, sportberuházásokkal összefüggő kormányzati feladatok ellátásáért felelős kormánybiztost, valamint az emberi erőforrások miniszterét, hogy készít-

sen előterjesztést egyes állami tulajdonú ingatlanoknak a kiemelt sportegyesületek vagyonekésésébe történő átadásáról. A benyújtott előterjesztés tulajdonképpen ennek a kormányzati akaratnak tesz eleget úgy, hogy 2015. október 31-ig a BVSC is vagyonekésésbe kapja sportcélra használt ingatlanjait.

Elkötelezett fővárosiként bízom benne, hogy a budapesti klubok jó teljesítményét elősegítik a korszerű sportlétesítmények, amelyeket immáron jó gazdaként fejleszthetnek és használhatnak a jövőben. Ehhez kérem támogatásukat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak. Tájékoztatom, hogy maximum 7 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság ülésén kisebbségi vélemény is megfogalmazódott, ennek szeretnék hangot adni, bár már itt, a plenáris ülésen is és a bizottság egyéb ülésein is annyiszor beszéltünk erről a kérdéskörrel, hogy azt hiszem, államtitkár úrral is, képviselőtársaimmal is már annyira ismerjük egymás gondolatait, hogy talán ennyire még a feleségünk sem.

Ugye, itt alapvetően két kérdéskörrel beszélgettünk, az egyik a szakszövetségek kérdésköre, amiben a törvényt módosítás úgy fogalmaz, hogy új feladatokat kíván adni a szakszövetségeknek, a másik pedig a különböző, Budapesten található ingatlanokkal kapcsolatos intézkedéssorozat. Kisebbségi véleményként hangzott el, hogy ezek az új feladatok, amelyeket a szakszövetségekhez telepítenek, olyan feladatok, amelyek nemzetközi szintű feladatot is jelentenek. Az fogalmazódott meg, hogy vajon minden szakszövetség kellően felkészült-e erre a feladatra, elsősorban emberi erőforrás tekintetében rendelkezésre állnak-e azok a szükséges felkészültségek, amelyek egy ilyen esemény vagy eseménysorozat lebonyolításához szükségeltetnek.

Az ingatlanok tekintetében az került megfogalmazásra, hogy a javaslat szándéka érthető és világos volt, amivel kapcsolatban mégis kisebbségi vélemény fogalmazódott meg, az elsősorban a törvény előkészítése. Olyan megjegyzés hangzott el, ami arra kívánt rávilágítani, hogy szerencsésebben is elő lehetett volna készíteni, ha ehhez, mondjuk, térképmelléklet és egyéb más információ is rendelkezésünkre állt volna. Hiszen viszonylag nehéz helyrajzi számok alapján kikeresni, hogy hol, melyik ingatlanról van szó, és annak valóban indokolt-e valamilyen tulajdoni lapon történő módosítása.

Ez hangzott el véleményként, valamint az, hogy ezekkel az ingatlanokkal kapcsolatban, amelyek sze-

repe megváltozik az elkövetkezendő időszakban, milyen tervek, elképzelések vannak, mi volt az, ami indokolta ezek módosítását. Erre részben választ kaptunk az előterjesztőtől a Törvényalkotási bizottság ülésén.

A Törvényalkotási bizottság ülésén új javaslatok is beterjesztésre kerültek. Ez a bizottság javaslata volt. Itt, azt gondolom, az okozhatott meglepetést, hogy ez első körben egy előkészített és végiggondolt javaslatnak tűnt, aztán, mivel a TAB elé került egy módosított javaslat, ezért arra gondolhattunk, hogy talán mégsem volt annyira előkészített. Hiszen itt hirtelen került be több ingatlan, és ezek mindegyikének az volt a jellemzője, hogy a BVSC kezelésébe kerülnek. Ennek az új módosításnak az ilyen hirtelen történő benyújtása nem növelte a bizalmat az iránt, hogy itt valóban olyan típusú ingatlanügyletekről van szó, amelyek a sport céljait szolgálják. De erről majd később, hiszen ez nem kisebbségi véleményként hangzott el.

Valamint megfogalmazódott az, hogy bár a Törvényalkotási bizottság a törvény alkotásáról szól, de az, amibe ott, a bizottság ülésén belementünk, már nem az alkotás kategóriája volt, hanem ott próbáltuk írni a törvényt. Azt gondolom, ez nem feltétlenül jó, hiszen ezen a bizottságon már nem ezzel kellene foglalkoznunk. De végül is az eredménye az lett, hogy egy, a többség számára elfogadható javaslat született.

Kisebbségi véleményként az fogalmazódott meg, amit megpróbáltam most itt tolmácsolni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(Dr. Simicskó István: Később.)* Államtitkár úr jelzi, hogy később kíván szólni. Ez azt jelenti, hogy tájékoztatom önöket, a kijelölt Kulturális bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, ezek sorában elsőként Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Kicsit bővebben fejteném ki a Magyar Szocialista Párt véleményét a törvénymódosítással kapcsolatban. Akkor, ha egy törvényt módosítunk, azt gondolom, normál eljárás az, hogy megnézzük azt, a törvény mit tartalmaz, végigtekintjük az elmúlt időszak eseményeit, és megpróbáljuk megfogalmazni azokat a változásokat, amelyek igényelhetik egy törvény esetében, hogy módosításra kerüljön. Nyilván itt is ez történt, tehát az államtitkárság végiggondolta azt, hogy a törvény elfogadása óta melyek azok a szeletei, vagy melyek azok az események, amelyek miatt megítélése szerint módosítani kell.

Amikor ezt végiggondolták, két ilyen történet jutott eszükbe. Ugye, az egyik a szakszövetségek helyzete. Itt ez nyilván nagyon jól érthető és kézzelfogható módosítási javaslat volt, hiszen ez arról szól, hogy a szakszövetségek szerepe várhatóan az elkövetkezendő időszakban meg fog változni. Bizonyára szerepet játszott ebben az is, hogy különböző nemzetközi események kerülnek a közeljövőben megrendezésre Magyarországon, és ebben, megítélésem szerint nagyon helyesen, a szakszövetségeknek is szerepet kell vállalniuk.

Az, amiért ezt elmondtam, az, hogy amikor elővettük ezt a törvényt, és erről akkor tudtunk volna beszélgetni, bizonyára lett volna még olyan kérdés, ami alkalmas lett volna arra, hogy végigbeszéljük, végiggondoljuk, hogy hátha van még olyan, amit módosítani szükséges ebben a törvényben. Ha leültünk volna ebben az ügyben, akkor biztos, hogy találtunk volna olyan kérdéskört, ami minden fél megelégedésére napirendre kerülhetett volna. Mivel ez nem történt meg, azt a két kérdést tárgyaltuk, amit államtitkár úr előterjesztett ebben az ügyben.

Mint említettem, az egyik ilyen a szakszövetségek kérdésköre volt. Ott előzetesen azt jeleztem, hogy a szakszövetségek tekintetében egy komoly feladattal kívánjuk a szakszövetségeket az elkövetkezendő időszakban megbízni, elsősorban nem hazai, hanem inkább nemzetközi eseményekre való felkészülésükkel, az abban való szerepvállalásukkal. Hiszen egy ilyen eseménysorozat az adott szakszövetség aktív közreműködése nélkül nem valósulhat meg; vagy ha igen, akkor az biztos, hogy nem jó ügy, ha nélkülük történik meg.

Mivel nemzetközi szintű eseményekről van szó, ezért erre biztos, hogy fel kell készülnünk. Egészen biztos vagyok benne, hogy ez a jövő feladata lesz, és a szakszövetségeket olyan módon kell tudnunk erre felkészíteni, hogy ezek az események egészen kiváló színvonalon valósuljanak meg, és öregbítsék a nemzetközi sportvilágban Magyarország hírnevét. Azt gondolom, ez nagyon komoly feladat az elkövetkezendő időszakban, és ehhez a személyi feltételeket meg kell tudnunk teremteni.

Ennek a felelőssége a kormányé, gondolom, ezen belül államtitkár úré. Átérezem ennek súlyát. Biztos vagyok benne, hogy ez nem lesz könnyű. Fel tudunk sorolni egészen biztosan jó néhány olyan sportági szakszövetséget, ahol minden szükséges feltétel rendelkezésre áll, eddig is nemzetközi szinten is elismert szakszövetségek vannak a magyar sportéletben, de jó néhány olyan van, eltekintenek ezek felsorolásától, ahol nem látom biztosítottak, hogy ha egy ilyen szintű verseny lenne, akkor ebben olyan szinten tudnának közreműködni, ahogy ez elvárható lenne.

(19.40)

De hát beszélünk arról, hogy ez a felelősség államtitkár úré, és biztos vagyok benne, hogy mindent

megtesz annak érdekében, hogy ez eredményesen megvalósuljon.

Amiért nagy valószínűséggel a Szocialista Párt tartózkodni fog a szavazás során, ez az ingatlanokkal kapcsolatos, és ez a másik része ennek az előterjesztésnek, illetve módosító javaslatnak. Ez tulajdonképpen arról szól, hogy hat budapesti, a legjelentősebb budapesti sportegyesületek esetében különböző ingatlaneseményekre kerül sor. Ezek között található olyan, ahol állami tulajdonból kezelői jog vagy tulajdonjog kerül átadásra, illetve fordítva. Tehát például van olyan, hogy a BVSC-től elkerül egy tulajdon, amely a MÁV területéhez tartozik. Ezeknek államtitkár úr az előterjesztés során az indokoltságát részben elmondta.

Azt gondolom, hogy ezeknek az ingatlanoknak az esetében az állam volt a tulajdonos, az állam most különböző jogokat biztosít ezeknek a sportegyesületeknek. Én azt gondolom, hogy maga a törekvés irányba helyes, és ott, ahol maga az esemény, a tevékenység folyik - tehát itt konkrétan sportolásról van szó -, ott nem baj, ha léteznek különböző jogosítványok. Az állam ettől messze van, ő nem érzékeli azt, hogy ott gyakorlatilag mi és hogyan zajlik.

Amiért ezekkel az ügyletekkel nekünk problémánk van, az az, hogy mindez úgy történik, hogy az üzemeltetéshez szükséges forrásokat nem tudjuk biztosítani. Legalábbis a javaslat szerint nem biztosítjuk ezeknek a sportegyesületeknek. A sportegyesületeknek, amelyekről szó van, szinte mindegyike küszködik, elsősorban anyagi nehézségekkel, és azt gondolom, hogy ha egy ilyen terhet kapnak az elkövetkező időszakban, akkor két lehetőségük marad. Az egyik a vergődés, hiszen újabb feladatot kapnak, mindannyian tudjuk, hogy egy ilyen ingatlanak a működtetése, kezelése anyagilag is pluszterheket jelent. Amennyiben ezek a nehéz helyzetben lévő sportegyesületek ehhez nem kapnak külön forrást, tovább nehezíti az egyébként sem egyszerű életüket.

Gyakorló sportvezetőként tudom, hogy általában ilyenkor megfordul a fejükben az, hogy hasznosítani kéne az ingatlant. De mivel nincs rá pénzügyi forrásuk, ezért a hasznosítás iránya általában nem a sport irányába mozdul el. Ez a félelem az, ami miatt úgy gondoltuk, hogy ezt jó szívvvel nem tudnánk megszavazni, amennyiben nem biztosítunk ehhez forrást. Ilyenkor szokott az bekövetkezni, és egészen biztos vagyok benne, hogy az államtitkár úr sem szeretné, ha ez így játszódna le, vagy ez történné meg, hogy ezek a jelenleg sportcélokat szolgáló ingatlanok a jövőben valami egészen más célt szolgálnának. És mivel anyagilag ellehetetlenült helyzetbe kerülnek ezek a sportegyesületek, különösen úgy, ha még újabb terheket kapnak, akkor ez a veszély a mi megítélésünk szerint fokozottan fennáll.

Mivel a 2016-os költségvetést nem ismerjük, de az tulajdonképpen csak egy egyszeri egy évről szól, és ha abban szerepel valamifajta forrás, akkor ez az esztendő, azaz a 2016-os esztendő megoldott lehet,

de mi lesz a többi esztendővel. Tehát azt gondolom, hogy valamilyen olyan megoldást kell találni ebben az ügyben, ami tartósan biztosítja azt, hogy ezeket a sportegyesületek számára biztosított területeket tartósan sport céljára tudják felhasználni. És abban is biztos vagyok, hogy ebben közös az érdekünk.

Tehát azt gondolom, hogy most a Szocialista Párt azért fog tartózkodni ebben az ügyben, mert bár a javaslat arról szól, amit mi is el tudnánk képzelni, de azért nem tudjuk ezt támogatni, mert a megvalósításhoz szükséges feltételeket nem látjuk mellé vagy mögé téve.

Ezért várhatóan a szavazás során tartózkodni fogunk ebben a kérdésben. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából a következő felszólaló.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban, az általános vitánál elhangzott az, hogy milyen kifogásaink vannak, de ott is elmondtam, most is elmondom, a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot, hiszen mi is úgy gondoljuk, hogy amennyiben valóban jól működik esetleg ez a rendszer, akkor a vagyongazdálkodási joggal rendelkező egyesületek hatékonyabban tudják esetleg fejleszteni az eddig is általuk használt sportcélú ingatlanokat. Ott is elmondtuk, hogy valóban, amikor majd benyújtanak legközelebb ilyen törvényt, akkor arra kérnénk önöket, hogy abban mind a tulajdoni hányadokról, mind pedig arról, hogy milyen ingatlanokról van szó, egy rövid leírás legyen. És, ami még ennél is fontosabb lenne, hogy legyen benne leírva az, hogy milyen sportszakmai célt kívánnak az egyesületeknek, tehát mit írnak elő azoknak az egyesületeknek, akiknek a vagyongazdálkodási jogot odaadják. Gondolom, ezt majd a szerződésekben, az MNV és az egyesületek közötti szerződésben egyébként rögzíteni fogják, de jó, ha az Országgyűlés előre tud esetleg arról, hogy mi a cél.

Ez azért is lenne jó, mert hogyha előre tudnánk azt, hogy mi a cél, hogy egy példát mondjak, ha a Ferencvárosnál az volt a cél, ugye, már régebben a Ferencváros megkapta a vagyongazdálkodási jogot, hogy itt egy szép stadion épüljön, ami állandóan tele lesz nézőkkel, akkor lehet, hogy megfordulhat a fejünkben, hogy vajon ez a sportszakmai cél teljesült-e. Hiszen egy szép stadion van, csak éppen a kormány hathatós segítségével a Magyar Labdarúgó Szövetség és egyes egyesületi vezetők ebből a stadionból elüldözték a szurkolókat. Tehát van egy szép stadion, hangulat és szurkolók nélkül, akkor lehet, hogy ez a sportszakmai cél esetleg nem megfelelően alakult ki, és lehet, hogy ezen változtatni kellene, akár a sporttörvény bizonyos paragrafusait meg kellene változtatni ebben a témában.

Aztán a másik fontos rész az, hogy ugye, itt állami vagyronról van szó, tehát azért felelősségteljesen gondolkozva meg kellene vizsgálni azt, hogy ennek az állami vagyonnak az állagmegóvására milyen jogosítványai vannak a vagyongazdálkodóknak, milyen lehetőségei vannak a fejlesztésre, magyarul: milyen források állnak rendelkezésére. Ugye, először az általános vitánál még csak a Honvédról volt szó, az ő ingatlanjai kerültek be, és azok változtatásai kerültek be. Azóta a módosító javaslattal a BVSC ingatlanjai is bejötték ebbe a körbe, és már a Honvédnál is elmondtuk, hogy mi egy kicsit furcsának tartjuk azt az érvelést, ami az általános indoklásban benne volt, hogy azért adjuk át a Budapesti Honvéd Egyesület számára, hiszen a jelenlegi vagyongazdálkodónál forráshiány áll fenn. Ki volt a jelenlegi vagyongazdálkodó? Ugye, ezeknek a területeknek a Honvédelmi Minisztérium és az Emberi Erőforrások Minisztériuma a vagyongazdálkodója. Ha náluk forráshiány van, akkor remélem, hogy a Budapesti Honvéd Egyesület jobban áll, és náluk nem lesz forráshiány. Ebben reménykedtünk a BVSC-nél ugyanígy, és ez után az általános vita után jött egy olyan valami, ami azért erősen befolyásolja jelen pillanatban is ennek a törvénynek a hatását.

Ugye, Pesti Imre is azt mondta itt az előbb, hogy a kormány - ha jól idézem - sportstratégiai szempontjaival összhangban adjuk át ezeket az ingatlanokat. Igen ám, csak hát azóta itt az általános vita után egy azonnali kérdésre a jelenlegi kormány és a Fidesz jelenlegi második embere mondott egy olyan mondatot, ami azért erősen megkérdőjelezi ennek a lehetőségét, és hogy milyen források lesznek. Nevezetesen, Lázár János azt mondta itt egy azonnali kérdésre, hogy, idézem: „a professzionális futballban vagy a professzionális sportban az állami pénznek nincs vagy rendkívül szabályozott és mérsékelt mértékben volna helye”. Na most, ezek nagyon súlyos szavak egyébként. Tehát ha a kormánynak van egy hosszú távú sportstratégiája, eszerint határozzák meg önök az állami támogatásokat, eszerint határozzák meg azt, hogy a taokedvezményekből hogy részesülhetnek, akkor, amikor Lázár János ilyen mondatokat mond, több kérdés felmerül.

Felmerül például az a kérdés, hogy egy olimpiai felkészülés kellős közepén ez vajon azt jelenti - mert azt jelenti, hiszen profi sportról van szó, azt jelenti -, hogy mind az öt látvány-csapatsportnak, mind a 16 kiemelt sportágnak az olimpiai felkészülése esetleg veszélyben van. Jelentheti ez azt, hogy mondjuk, a háromszoros olimpiai és 31-szeres világbajnok Kovács Katalinnak vagy az olimpiai és kétszeres világbajnok és hatszoros Európa-bajnok Berki Krisztiánnak, vagy mondjuk, az olimpiai bajnok és háromszoros világ- és kétszeres Európa-bajnok Gyurta Dánielnek most el kell kezdeni azon gondolkodni, hogy honnan fogja finanszírozni az ő felkészülését? Szponzorok után fog rohángálni esetleg ebben? Ők is idetartoznak.

(19.50)

Vagy fölmerül az a kérdés, hogy vajon mit szólnak ehhez azok a fideszes vezetők, akiket önök beültettek minden egyes sportági szakszövetségbe meg fontosabb egyesületek élére, hogy most azt mondja Lázár János, hogy vonjuk meg ezeket a támogatásokat. Vagy mit szól ehhez, mondjuk, Orbán Viktor, aki 2010-ben még azt tűzte ki célul, hogy az állami költségvetés 1 százaléka menjen sportra. Én azt mondom, hogy ezek nagyon fontos kérdések.

Igazából én úgy gondolom, hogy Lázár Jánosnak inkább arra kellett volna javaslatot tennie vagy akár államtitkár úrnak is, hogy inkább azokat a sportfinanszírozási dolgokat, amik jelen pillanatban jelen vannak a sportban, minél jobban ellenőrizzük. Tehát például minél jobban ellenőrizzük azt az 50 milliárd forintot, mondjuk, ami az idén a taóból be fog folyni ide a sportra, hogy ne az legyen, hogy a MOB és rajta keresztül, mondjuk, a Magyar Labdarúgó Szövetség ezeket a pénzeket ők osztják szét és ráadásul mindenféle ellenőrzés nélkül, mert ezek sajnos visszaélésekre adnak lehetőséget. Tehát lenne min változtatni.

Itt jön, ami kapcsolódik ehhez a törvénymódosításhoz. Ha forrásokat vonunk ki a sportból, mint ahogy azt Lázár János előrevetítette, akkor vajon ezek az egyesületek ezeken az állami ingatlanokon, mert az állam a tulajdonosa ezeknek az ingatlanoknak, hogy fogják tudni végrehajtani az állagmegóvást, hogy fogják tudni fejleszteni ezeket, lesz-e pénzüik egyáltalán arra, hogy ezeket az ingatlanokat normális módon és normális mértékben fejlesszék? Ez egy nagyon nagy kérdés.

De mint mondtam, támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot, mert ha egyes egyesületeknek megadtuk ezt a lehetőséget, ahogy említettem, a Ferencvárosnak vagy az MTK-nak vagy az Újpestnek már korábban, akkor természetesen adjuk meg más egyesületeknek is ezt a lehetőséget. De én arra kérem államtitkár urat, hogy pontosan akkor, ha meghatározunk sportszakmai célokat, ha azt mondjuk a BVSC esetében, és tudom, egyeztettem, azt hozzáteszem, pozitívnak tartom, hogy államtitkár úr már a bizottsági ülésre, a TAB-ülésre fényképekkel érkezett és megpróbálta megmutatni, hogy mely területek azok, amelyekről szó van, ha tudjuk azt, hogy ezek utánpótlásbázisok a BVSC-nél, akkor azért figyeljünk valóban arra oda, hogy valóban ez az utánpótlásbázis két vagy három év múlva is ne ilyen állapotban, hanem ennél jobb állapotban legyen, és nézzük meg, hogy vajon a BVSC-nek van-e erre megfelelő forrása, és amennyiben azt látjuk, hogy nincs, akkor viszont közbe kell lépni.

Tehát én arra kérném az államtitkárságot, hogy mind ezen a területen, de egyébként mind a tao és mind más állami támogatások területén sokkal nagyobb ellenőrzést és sokkal nagyobb kontrollt vezessen be, hiszen ha közpénzeket költünk nemes célokra - ilyen nemes cél az utánpótlás-nevelés, ilyen ne-

mes cél az, hogy a sport valóban támogatásokat kapjon -, akkor azt is ellenőrizzük, hogy ezek a közpénzek valóban arra fordítódjanak, amire szántuk őket, és ne bizonyos kiskirályok szórhassák kényükre-kedvükre és adhassák ugyanúgy a haveroknak, és ebben is mutyizás legyen.

Zárjuk ki a mutyizást, és én azt mondom, zárjuk ki egyébként (*Az elnök csenget.*) a politikát a vezetés szintjén a sportból. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Iktóty István képviselő úr következik, az LMP részéről. Tessék parancsolni!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A sport szabályozásában kezdeményez változtatásokat a kormány. Első ránézésre talán ártatlanabbnak tűnhet, mint az elmúlt időszak botrányos törvényalkotása. Mégis, ha elmélyedünk a minisztériumi előterjesztésben, hasonló, mára sajnos ismerős vonásokat fedezhetünk fel benne. Úgy is mondhatnám, hogy ez a termék is magán viseli a fideszes törvénygyár fontos jellegzetességeit. Hogy melyek is ezek, nézzük sorra!

A módosító csomag első tartalmi része nyilvánvalóan a 2017-es vizes világbajnoksághoz íródott. Mi másra vélhetnénk ugyanis, hogy éppen most jutott eszünkbe nagyobb teret engedni a sportági szövetségeknek a nemzetközi versenyek megszervezésében. A cél kapkodásról árulkodik, a kapkodás pedig ritkán vezet jóra, különösen, ha eközben egy nemrég elfogadott törvénnyel kiiktatják az ellenőrzési mechanizmusokat.

A sportszövetségek, amelyeknek a gazdasági háttere önöknek köszönhetően egyre kevésbé átlátható, nagyobb beleszólást és mozgásteret kapnak a versenyek szervezésébe és az építkezések során. De miért nem biztosítjuk ugyanezen többletjogosítványokat a környezetvédelem, az örökségvédelem, a városkép megőrzésére illetékes testületeknek és hivataloknak? Ne feledjük, több tízmilliárdos költségvetési eseményekről beszélünk. Nem lesz min csodálkozni, ha a most tárgyalt szabályozást látva sokan felkiáltanak: újabb korrupciós kockázatokat nyit a Fidesz.

A sport a jelek szerint ugyanis nagy üzlet lett egyeseknek az elmúlt öt évben. Egyes nagyvállalatoknak a jelek szerint vonzóbb a központi költségvetés helyett olyan klubokat támogatni adójukkal, mint például a felcsúti Puskás Akadémia. Ha ehhez hozzá tesszük, hogy a sportági szövetségek gazdálkodása a jövőben homályosabbá válik, hozzá tesszük, hogy az élükön egyre több fideszes politikust találunk, és azt, hogy a hatalmas világversenyek során komoly pénzügyi döntéseket bízunk a szövetségekre, akkor mindenki számára világossá válhat, hogy mire megy ki a játék szám megint.

De nem ez az egyetlen baj a most tárgyalt előterjesztéssel; nem ez az egyetlen fideszes sajátosság. A

törvényhozás és a népképviselőt megcsúfolása, a túlszabályozás netovábbja, hogy konkrét ingatlanokat, konkrét helyrajzi számokat foglalnak törvénybe. Nagyon kíváncsian várjuk, mi következhet ezután, mivel találkozhatunk a törvények szövegében. Talán még a parlamenti menza étlapja is kiérdemel néhány paragrafust?

Persze, nincs mit csodálkozni egy olyan országban, ahol bizonyos szakmák nyugdíjkorhatárát egyenesen az Alaptörvénybe írják. Csakhogy a jogalkotás színvonalának lezüllesztésével az ország kormányozhatóságát ássák alá. Sovány vigasz nekünk és az állampolgároknak, hogy ma már önök is nyögik ennek a következményeit.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiek miatt az LMP-frakció nem tudja támogatni ezt az előterjesztést.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeret terhére kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. (*Nincs jelzés.*) Jelentkezést nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Ezennel a vitát lezárom. Most akkor megadom a szót államtitkár úrnak mint előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék néhány félreértést eloszlatni, már akiben ezen előterjesztés kapcsán fölmerült. Röviden reagálnék a vitában elhangzottakra.

Hiszékeny képviselő úr szerintem valóban kiválóan összefoglalta azt, hogy egyik célja ennek az előterjesztésnek a sportági szakszövetségek megerősítése, nevezzük így. Valóban olyan közfeladatot látnak el és láthatnak el a jövőben is a törvény módosításának okán a sportági szakszövetségek, amelyek szerintünk fontosak, és valóban van egy olyan rendkívüli helyzet, hiszen a 2021-es vizes világbajnokság megnyerését követően 2017-re Magyarország előrehozhatta, illetve megkaphatta ennek a rendezésnek a lehetőségét Mexikó visszalépése okán. Ebben volt egyébként ötpárti egyeztetés is, ahol döntően azért a frakcióvezető urak egyetértettek ezen célkitűzésben, hogy igenis vágjunk neki, próbáljuk meg 2017-re is azt, amit 2021-re terveztünk.

Azt hiszem, hogy valóban így van, a sportági szakszövetségek az elmúlt másfél-két évben a kormány támogatásának és elvárásainak megfelelően emberi erőforrásokat és humán erőforrást is fejlesztettek. Vannak kiválóan működő sportági szakszövetségek. Igyekszünk valamennyi szakszövetséget arra a szintre felhozni, amelyet már az élenjárók elértek vagy odajutottak.

A szándék szerintünk egyértelmű és tisztességes. Több kritika merült föl az előkészítés és a különböző ingatlanok kapcsán, amelyek a sportági szakszövetségek, illetve a hat fővárosi klub esetében fölmerül-

tek. Azt hiszem, hogy nyilván ez tanulságos volt. Igyekeztünk térképmelléklettel a későbbiek folyamán legalább a TAB ülésére ezzel bemenni.

Én azt szeretném elmondani önöknek, amit itt Ikotity István elmondott, hogy ha itt most konkrét ingatlanokat mi törvénybe foglalunk, ez hangzott el, szerintem pont nem a lezüllesztése a törvényalkotásnak, hanem pont az átláthatóságot erősítjük. Ha nem tesszük bele, akkor meg az a probléma. Helyrajzi számokkal, fényképekkel, dokumentálható módon lássa minden képviselő, legyen az kormánypárti vagy ellenzéki, vagy lássa a sajtó is akár, hogy milyen ingatlanokról van szó, és kizárólag sportcélra szeretnénk ezeket az ingatlanokat átadni a hat nagy fővárosi klubnak. Meg is indult ez a folyamat. Nem mi kezdtük ezt a folyamatot, 2004-ben már a Vasas megkapta egyébként vagyonkezelésbe az ingatlanjait, azok a fejlesztések megtörténtek az elmúlt évben. Nem nézzük azt, hogy ki az elnöke, milyen pártpreferenciával rendelkezik, hanem a magyar sport ügyét szolgálja vagy pedig sem, ezért kap a Vasas is támogatást, ezért kap a Diósgyőr is támogatást, és sok-sok mindenki más is kap támogatást. Azt hiszem, hogy ebben talán egyet kellene értenünk, hiszen nem cél az, hogy bárkit hátrányban részesítsünk.

Valóban, az egy fontos kritikai észrevétel, amely elhangzott Hiszékeny képviselő úr részéről a hat budapesti sportegyesület működésére szánt összegről, és Szilágyi képviselő úr is erről beszélt. Én azt hiszem, hogy mi az elmúlt évben és ebben az évben is próbáltuk rendezni a működési problémájukat azzal, hogy a hat nagy fővárosi klub közül egyébként őt 300-300 millió forintos állami támogatásban részesül, az nagy segítség a klubok részére. A BVSC 150 millió forintos éves működési támogatásban részesül.

(20.00)

Most folyik a költségvetés előkészítése, igyekeztünk azokat a működés szempontjából nélkülözhetetlen forrásokat, állami forrásokat ezen klubok rendelkezésére bocsátani; meglátjuk, hogy majd hova lyukadunk a költségvetés vitája során, hogy sikerül-e ezt a szándékot érvényesítenünk. Én azt hiszem, hogy sikerülni fog, ezen dolgozunk mindannyian, és kérném az önök támogatását is ebben.

Amikor a tulajdonjogról beszélünk, engedjék meg, hogy azért néhány pontot elmondjak, néhány fontos szempontot említsek. A tulajdonjog nem áll másból, mint döntően birtoklásból, használatból és rendelkezésből, és a vagyonkezelői jog a birtoklás és a használat jogát jelenti. Tehát nem rendelkezhetnek erről az ingatlanról, ezt megkapják, ez állami tulajdonban marad továbbra is - állami tulajdonban marad, nagyon fontos -, nincsen állami tulajdonvesztés, a hat nagy fővárosi klub vagyonkezelésbe kapja, tehát használhatja és birtokolhatja az ingatlant, de nem rendelkezhet vele, tehát nem adhatja el, és a

többi, és a többi, és a többi. Úgyhogy ez nagyon-nagyon fontos, és nekünk valóban ez az érdekünk, hogy sportcélra hasznosítsák ezeket az ingatlanokat. Legyenek ott uszodák, legyenek kézilabdacsarnokok, sok-sok minden más olyan sportlétesítmény, amelylyel a budapesti gyermekek sportolási lehetőségét és ezen keresztül nyilván az utánpótlásbázist szélesítve az élsportot tudjuk támogatni, és ezen keresztül a magyar sport eredményességét tudjuk szolgálni. Ha valaki elmegy akár csak a BVSC-hez vagy a Fáy utcai Vasas-sporttelepre vagy a budapesti Honvéd Dózsa György úti telepére, akkor láthatja, hogy milyen lemaradásban vannak ezek az egyesületek, ami a létesítményt, az infrastruktúrát jelenti. Úgyhogy ezen szeretnénk segíteni, hogy jó gazdái legyenek ilyen értelemben, vagyonkezelői szempontból a klubok. Felelősséggel tartoznak természetesen a klub vezetői az állam felé meg a magyar sport felé is, hogy ezt a feladatot tisztességesen ellássák. Úgyhogy szeretném az MSZP-frakciót megnyugtatni arról, hogy az a célunk, legalábbis a sportkormányzatnak, hogy a költségvetésből működési támogatást is kapjanak ezen klubok, tehát nehogy - hogy mondjam? - finanszírozási problémák álljanak elő, el tudják látni az alapműködéshez szükséges feladataikat.

Amit még itt fölírtam, Szilágyi képviselő úrnak köszönöm a vagyonkezelői jog átadására vonatkozó támogatását, és szeretném megnyugtatni őt is, hogy az olimpiai felkészülés nincs veszélyben. Tehát az a célunk, hogy azokat a többletforrásokat biztosítsuk a Magyar Olimpiai Bizottság számára és nyilván ezen keresztül sportolóink számára, hogy Rióban is jól szerepeljenek, és az úgymond sportnagyhatalmi státusunkat tovább tudjuk erősíteni a világban.

Itt a források is elhangzottak. Egy kicsit, nem az előterjesztéshez kapcsolódóan, de röviden hadd mondjam el, hogy itt azért a források, nyilván, amelyek piaci alapúak, azok különböző szponzori és hirdetői támogatások, jegybevétel, amely sajnos valóban kevés, tehát körülbelül 3-5 százalékát fedezi egy klub költségvetésének. Vannak bizonyos közvetítési jogdíjak, televíziós jogdíjak, amelyek jelentősek, vannak bizonyos imázs-, PR-eladásból származó bevételek; nyilván nem feledkezhetünk meg egy komoly klub esetében a játékosvételtől, illetve az - eladás profitjáról, tehát ez is egy komoly bevételt jelenthet egy klub számára. És vannak nem piaci alapú támogatások, ilyen az állami támogatás, ilyen az önkormányzati támogatás, ilyen a tao, és a tagdíj-bevételek is idetartoznak még a sportegyesület esetében.

Ikotity képviselő úrnak pedig szeretném elmondani, hogy nem kapkodásról van szó. Nyilván annyiban, amennyiben egy '21-es vizes világbajnokság rendezésére való ütemezett felkészüléshez képest egy rendkívüli helyzetben egy '17-es vizes világbajnokság megrendezését jelenti, valóban, ez tűnhet egy gyorsított ütemű döntéssorozatnak, de ezt megköveteli a helyzet, hiszen ha ebben egyetértés volt közöttünk,

döntően pedig egyetértés volt közöttünk, hogy hozzuk akkor előre, és rendezzük meg '17-ben a vizes világbajnokságot, képesek vagyunk rá mi, magyarok, meg tudjuk ezt csinálni, ehhez valóban egy-két gyorsabb lépést kellett tennünk.

Szeretném elmondani, hogy a korrupciós ügyeknek említett e tárgykörben történő felvetése azért érdekes és sajátos, mert egy olyan többpárti, több vállalkozói rétegből álló szervezőbizottság állt össze a vizes vb lebonyolítására, amelynek, mondjuk, Tóth József angyalföldi MSZP-s polgármester a tagja, számos vállalkozó a tagja, most hadd ne soroljam végig a neveket. Ez egy nagy létszámú szervezőbizottság, amely egyébként a vizes világbajnokság rendezésében közreműködik, és előkészíti a '17-es világbajnokságot, és én bízom benne, hogy sikeres vb-t tudunk majd rendezni.

A környezetvédelem pedig mindannyiunk számára fontos, hiszen a Jóisten által teremtett világ védelme, azt hiszem, nem lehet kérdés, úgyhogy nemcsak egy úgynevezett zöldértékekkel fölvertezt párt és frakció esetében, hanem nekünk is, a KDNP-nek is, a kormánynak is és mindenkinek fontos valóban a környezetvédelem ügye. De természetesen ennire fontos legalább a sport támogatása, hiszen a gyermekeink nevelését és pozitív példaképek fölvezetését jelentheti az élsporton keresztül a magyar fiatalság számára.

Röviden ennyit szerettem volna elmondani, és köszönöm szépen mindenkinek, aki támogatásáról biztosította az előterjesztést. Köszönöm szépen a hozzászólóknak, és köszönöm, hogy a vita értelmes mederben tudott maradni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kiégett üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája**. Az előterjesztés H/3883. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését H/3883/4. számon megkapták. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését H/3883/5. számon kapták kézhez.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy most kíván-e felszólalni. *(Dr. Aradszki András: Nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem. Tájékoztatom, hogy összesen 10 perc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított, tájékoztatom önöket.

Most megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Országgyűlés Fenntartható fejlődés bizottsága a határozati házszabály 32. § (2) bekezdése alapján vitához kapcsolódó bizottságként a 2015. április 8-ai ülésén lefolytatta a kiégett üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról szóló H/3883. számú határozati javaslat részletes vitáját. A határozati javaslatot megvizsgálva a bizottság megállapította, hogy az megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt alkotmányossági, nemzetközi és európai uniós jogi követelményeknek, illetve a jogalkotás szakmai követelményeinek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fenntarthatóság számára és a társadalom széles rétegei által is elvárás a radioaktív hulladékok és kiégett üzemanyagok biztonságos elhelyezésének és további felhasználásának megoldása, az emberi egészség és a környezet védelme is ezt indokolja. Az atomenergia békés célú alkalmazásának hazai szabályozása megfelel az Európai Unió előírásainak. A tervek már magukban foglalják a Pakson üzemelő négy blokk meghosszabbított üzemideje által keletkezett hulladékot is, valamint a két megépülő blokkot is. Ez a nemzeti politika a radioaktív hulladék leszerelésére és elhelyezésére vonatkozó követelményeket, továbbá a meglévő programokhoz való illeszkedést mutatja be. A kormány feladata olyan nemzeti politikai program kidolgozása, amely a keletkezéstől a végleges elhelyezésig tart, évente felülvizsgált közép- és hosszú távú tervekkel. Maga a nemzeti politika ötvenként, indokolt esetben gyakrabban kerül felülvizsgálatra a miniszter által.

A bizottság saját módosító javaslatot nem fogalmazott meg, és április 8-án a részletes vitát lezárta. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom önöket, hogy a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt két felszólaló ismerteti. Elsőként megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Fenntartható fejlődés bizottságában a megtárgyalás során azért felmerült néhány aggály azzal kapcsolatban, hogy a tartós elhelyezése a nukleáris hulladékoknak milyen előkészületeket igényel nemcsak fizikai, környezetbiztonsági szempontból, hanem társadalmi vonatkozásait tekintve is. Azért volt fontos, hogy a Bodán élőkről, a Bodán és környékén élőkről és főleg elsősorban a Pécsen élőkről egyáltalán szó essen a bizottsági ülésen, mert viszonylag nagy titkolózás mellett úgy zajlik egy egyeztetés, ami a hosszú távú nukleáris hulladék elhelyezéséről szól, hogy nem látjuk annak a hátterét, hogy Magyaror-

szágon hány helyszínen, milyen kutatások előzték meg azt a vizsgálatot, amely egyáltalán szóba jöhet a tartós, végleges elhelyezéssel kapcsolatban. Miután ezt nem állt módunkban látni, így nyilvánvalóan felmerült ezzel kapcsolatban több probléma, hogy miként vannak bevonva a helyiek, hogyan történt a bevonás, a korábbi jogszabályalkotás során miként történt az, hogy a környezeti hatásvizsgálattal kapcsolatos különböző távolsági méretek lecsökkentésre kerültek, ez hogyan teremti meg a részvétel lehetőségét a helyben élőknek, és ezzel kapcsolatos aggályokat fogalmaztam meg kisebbségben.

(20.10)

Ezenkívül szót ejtettünk a kisebbségi véleményben a szállítás során felmerülő esetleges balesetekről, ezek költségtérítésének az igényeiről és arról, hogy a teljes elhelyezés költségei milyen forrásokból lesznek fedezve.

Miután megnyugtató választ nem kaptunk, ezért a magam részéről nem tudtam támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak.
Parancsoljon!

HERINGES ANITA, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Nagyon szépen köszönöm a szót. Azért kívántam mindenképpen szólani, mert a bizottsági ülésen is fontosnak tartottam elmondani, hogy pont a nyilvánosság az, az alapelvét tiporták lábbal a paksi bővítés 30 éves titkosításával kapcsolatban, amit pedig itt hangsúlyoznak.

Pontosan azt írják: „Az atomenergia alkalmazásának kulcskérdése a lakosság bizalmának és támogatásának elnyerése, a folyamatos fenntartása. A nemzetközi gyakorlat vizsgálata is több példán keresztül igazolja a lakosság bevonásának szükségességét. Azok a nemzeti programok tudnak sikeresen előrehaladni, ahol a közvélemény, partneri együttműködés segíti azokat.” Pont ez az, amit egyébként a paksi bővítés 30 éves titkosításánál tényleg lábbal tiport a Fidesz. Persze, majd Aradszki András államtitkár úr jól elmondja most, hogy bezzeg a finnekél is pont ugyanez történik, azzal a különbséggel ugye, hogy ott nem állami pénzből történik a bővítés, itt meg az adófizetők fizetik majd ki a bővítést, ahogy önök nevezik, a kapacitásfenntartást.

Ha vennék a fáradságot, hogy leülnek az emberekkel, végigvitatják, ahogy egyébként az MSZP-kormány megtette Bátaapátival kapcsolatban, ahol egyébként 70 százalékos részvételnél 90 százalékos igen volt a népszavazáson a végeredmény, akkor sok mindent el lehetne érni, így viszont több tízéves

megbízhatóságot, nyilvánosságot, a paksi emberek, a paksi szakemberek szaktudását tiporják lábbal, hiszen bennük a bizalom eddig megvolt, önök viszont ezzel a titkolózással tönkretesznek mindent.

Egy felelősségük van: nyilvánossá tenni azokat a dolgokat, ami nem a nemzetbiztonsági titkosítás alá tartozik, mert természetesen vannak ilyen kérdések. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Elsőként Tiba István képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

DR. TIBA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A radioaktív hulladékok felelősségteljes és biztonságos kezelését szolgáló közösségi keret létrehozásáról szóló 2011. július 19-i 2011/70. Euratom tanácsi irányelv átfogóan szabályozza a kiegészítő fűtőelemek és a radioaktív hulladékok kezelését. Előírja az erre vonatkozó nemzeti politika, nemzeti program és nemzeti rendszer létrehozását, valamint az ezekkel kapcsolatos követelményrendszert. Az irányelv értelmében a tagállamoknak a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2015. augusztus 23-áig értesítenie kell az Európai Bizottságot a nemzeti politikát megvalósító nemzeti programjuk tartalmáról.

A XXI. században nehéz lenne elképzelni Magyarország gazdaságát a radioizotópok és a nukleáris technológiák felhasználása nélkül. Az atomtechnikát széles körben alkalmazzák az iparban, az egészségügyben, és meghatározó szerepe van a villamosenergia-termelésben.

Az atomenergia alkalmazása ugyanakkor arra készíti a társadalmat, hogy bizonyos problémákkal szembenézzen és megoldja azokat. Ezt felismerve az Országgyűlés 1996-ban megalkotta az atomenergiáról szóló új, 1996. évi CXVI. törvényt, amelynek előírása szerint a radioaktív hulladék elhelyezését, a kiegészítő fűtőelemek átmeneti tárolását, a nukleáris üzemanyagciklus lezárását, valamint a nukleáris létesítmények leszerelését egy, a kormány által kijelölt szerv végzi. 1998. június 2-án ennek szellemében alakult meg a Radioaktív Hulladékokat Kezelő Közhasznú Társaság, amely 2008. január 7-én Radioaktív Hulladékokat Kezelő Közhasznú Nonprofit Kft.-vé alakult, igazodva az Európai Unióban működő gazdasági társasági formákhoz.

Az elkövetkező évek műszaki feladatai közül a legfontosabbak a nemzeti radioaktív hulladék-tároló és a kiegészítő kazetták átmeneti tárolójának üzemeltetése és bővítése, a radioaktív hulladék-feldolgozó és -tároló biztonságának növelése, ami a tárolók kapacitásának növelésével is jár; ezenkívül a hosszú élettartamú, nagy aktivitású hulladék végleges elhelyezésére szolgáló tároló telephelyének kijelölése.

Az atomenergiát csak úgy lehet alkalmazni, hogy az ne veszélyeztesse az emberi életet. Az atomenergia által a társadalmi előnyöknek nagyobbaknak kell lennie, mint a vállalt kockázatoknak. Magyarország felelőssége a radioaktív hulladék és kiegészítő üzemanyag biztonságos, társadalmilag elfogadható kezelése. A tudomány fejlődésével és a tapasztalatokkal párhuzamban folyamatosan felül kell vizsgálni a rendszert. Továbbá nagy hangsúlyt kell fektetni a szakemberek képzésére, illetve továbbképzésére.

Az atomenergia alkalmazójának törekednie kell arra, hogy a keletkezett hulladék a lehető legkisebb mértékű legyen. A jövőben a kiegészítő üzemanyag mennyiségének növekedéséhez fog hozzájárulni a paksi telephelyen létesülő két új atomerőművi blokk is. Az üzemanyagciklus zárása kapcsán ma alapvetően két irányvonal létezik, a nyílt üzemanyagciklus, illetve az újrafeldolgozás. Jelenleg a Paksi Atomerőmű négy üzemelő blokkjára vonatkozó terveket a meghosszabbított üzemidő és a nyitott üzemanyagciklus figyelembevételével kell összeállítani.

Akármilyen megoldás kerül kiválasztásra az új atomerőművi blokkok figyelembevétele mellett a nukleáris üzemanyagciklus lezárására, a tervezést a mélységi geológiai tározókban történő végső elhelyezésre tekintettel kell végrehajtani. Az üzemanyagciklus zárásának politikája a hazai, nem atomerőművi eredetű kiegészítő üzemanyagot illetően az, hogy hazánk él az Oroszországba való visszaszállítás lehetőségével. Amennyiben a jövőben stratégiai, műszaki és gazdasági szempontokat figyelembe véve olyan döntés születik, hogy az ország mégsem él az oroszországi visszaszállítás lehetőségével, akkor a Magyarországon maradó kis dúsítású, kiegészítő kutatóreaktori fűtőelemek további hazai átmenti tárolását, valamint az atomerőművi eredetű kiegészítő üzemanyaggal együtt a végleges elhelyezés feltételeinek megteremtését haladéktalanul meg kell kezdeni. A magyarországi tárolókat úgy kell kialakítani, hogy a telephely, a befogadó közet és az alkalmazott műszaki megoldások az elhelyezett hulladék jellemzőihez igazodóan együttesen biztosítsák a hulladék elszigetelését az élő környezettől.

Ezen politika alkalmazása a végrehajtás fázisába jutott. Ez azt jelenti, hogy a kis és közepes aktivitású radioaktív hulladék elhelyezését erre a célra létrehozott tárolókban valósítjuk meg. A nagy aktivitású radioaktív hulladékok elhelyezését Magyarországon egy stabil, mélységi geológiai formációban kialakítandó tárolóban kell megoldani. Ezen a ponton a radioaktív hulladék elhelyezésének politikája összekapcsolódik az üzemanyagciklus-zárás politikájával.

A mélységi geológiai radioaktív hulladék-tárolót úgy kell megtervezni és kialakítani, hogy abban együttesen elhelyezhető legyen a nagy aktivitású és a hosszú élettartamú radioaktív hulladék és a kiegészítő üzemanyag. Emellett fontos elem a radioaktív hulladékok visszanyerhetősége is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A következő felszólaló Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy egy szakmailag megalapozott határozati javaslat, ami idekerült a Ház elé. Hallhattuk itt a szakmai megközelítést. Azt gondolom, hogy talán nem is lenne olyan nagy vita közöttünk ennek az anyagnak a szakmai tartalmát illetően, ha nem tartalmazna olyan rendelkezést, amely a Szocialista Párt számára teljesen elfogadhatatlan, de ezt majd később fogom kifejteni.

Engedjék meg, hogy utaljak arra a gondolatmenetre, amit Heringes Anita képviselőtársam néhány perccel ezelőtt megfogalmazott, hogy ebben a folyamatban egy határozati javaslatot, egy úgynevezett nemzeti politikát kíván elfogadni az Országgyűlés, amely arról szól, hogy a radioaktív hulladékok kezelése, azok elhelyezése egy olyan fontos, önök által megfogalmazottan nemzeti ügy, amelynek a nyilvánosság előtt megismertetve annak szakmai tartalmát, megvitatva a szakmai szervezetekkel és akár a magyar emberekkel, ebből egy olyan stratégia körvonalazódik, amely alapján majd a későbbiekben, több évtizedre előre meghatároznak egy politikát, és majd ez alapján nyilván jogalkotási folyamat is megkezdődik.

A fő probléma az, hogy ezt miért nem tetszettek megtenni a Paksi Atomerőmű bővítésével kapcsolatban, mi szükség volt arra, hogy 30 évre sok mindent titkosítsanak ebből a folyamatból, hiszen azt gondoljuk, hogy a radioaktív nukleáris hulladék kezelésének a problémája legalább olyan fontos ügy, mint a Paksi Atomerőmű bővítése.

(20.20)

Ezért mi azt kifogásoljuk, hogy míg itt egy parlamenti vita keretében erről tudunk beszélni, addig erre nem tudunk sort keríteni a bővítéssel kapcsolatban, hiszen nemcsak 30 évre titkosítottak adatokat, de a megvalósítási megállapodásokat minősített dokumentummá, adattá formálták, így az nem megismerhető.

Amit a hozzászólásom elején említettem, a legfőbb kifogása a Szocialista Pártnak, hogy önök a különböző folyamatokba, döntési helyzetekbe úgy kívánják a magyar embereket, a választópolgárokat bevonni, hogy közmeghallgatást tartanak. Tehát olyan lerakóhelyszíneken, amit megjelöl maga az anyag is, a döntéshozatali mechanizmusba egy úgynevezett közmeghallgatás-jogintézményt vezetnek be, illetve jelzik itt a nemzeti politikáról szóló határozati javaslatban. De azért önöknek is be kellene látni, de mindannyian tudjuk, hogy a közmeghallgatás nem döntés, az nem alakít döntési helyzetet; van egy javaslat, összehívják az ott élőket, meghallgatják

őket, aztán úgy döntenek, ahogy akarnak. Éppen ezért mi azt javasoljuk - és ezt módosító indítványban is megfogalmaztam, hiszen záróvitában vagyunk, és kérem önöket, hogy a holnapi szavazás során, amikor erről az Országgyűlés szavaz, akkor támogassák ezt az indítványt -, hogy az ilyen létesítmények 25 kilométeres hatásterületén belül élő emberek, az ottani települések ügyszavazás útján tudjanak véleményt nyilvánítani, és tudják eldönteni, hogy ők a lakókörnyezetükben elfogadják-e ilyen létesítményt vagy nem.

Ahogy képviselőtársam, Heringes Anita ezt említette, Bataapátinál maga a település tudott szavazni, viszont az anyagban szerepel egy település, Boda község, amelyiket 8 kilométer választ el Pécs városától, ahol pedig közel 150 ezer ember él, és igenis a pécsieket rendkívüli módon izgatja és érdekli, hogy mi történik tőlük 8 kilométerre, és igenis a pécsiek szeretnék a döntéshozatalban részt venni, nemcsak közmeghallgatás útján, hanem népszavazás útján is. De ennél rosszabb a helyzet, mert a jelenlegi folyamatban a kommunikáció a bodai atomtemetővel kapcsolatban leszűkül a településre, illetve arra a kistérségre, az ott lévő településekre és az ottani lakosokra, eddig sem a városvezetés, sem pedig a projektben érintett állami vállalat vagy szervezet nem tervezett Pécs városában sem közmeghallgatást, sem bármilyen tájékoztatást megtenni. És leginkább a városvezetést illeti a kritika, hiszen ők kaptak felhatalmazást, hogy Pécs városát vezessék, hogy ilyen horderejű kérdésekben legalább valamilyen egyeztetést lefolytassanak szakmai szervezetekkel, a Pécssett élő civil szervezetekkel, akár közvetlenül vagy közmeghallgatás útján. Képzelmek el, hogy a legutóbbi pécsi közgyűlés hozott egy döntést, ugye volt a korábbi szervezeti és működési szabályzatban, hogy a pécsiek 5 százalékának kezdeményezésére kötelező közmeghallgatást tartani, láss csodát, most, hogy ez a kérdéskör felmerült, és a pécsieket érdekli, hogy mi történik tőlük 8 kilométerre, ezt a szabályt a közgyűlés eltörölte. Tehát már arra sincs lehetősége a pécsieknek, hogy közmeghallgatást kezdeményezzenek a pécsi közgyűlésben, és ez teljesen elfogadhatatlan.

Én szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy ez a hozzáállás hosszú távon nem kifizetődő. Tehát ha önök valóban a helyi lakosság támogatását szeretnék megszerezni egy nemzeti ügyszavazás, akkor igenis, hogy velük szóba kell állni, és igenis a döntés lehetőségét nekik meg kell adni, akkor válik igazából nemzeti politikává vagy nemzeti ügyszavazás egy-egy ilyen kérdés. Én értem azt, az anyag is tartalmazza, hogy ez majd több évtized múlva lesz aktuális, majd 2050 után kerülne sor ennek a bodai atomtemetőnek a létrehozására, vagy azt követően kerülhetnének oda hulladékok, de higgyék el, hogy ha most elrontják ezt a folyamatot, akkor a pécsiek évtizedekig fognak tiltakozni ellene, hiszen a gyermekeik, unokáik is ebben a városban szeretnék élni, és a most Pécssett élőket is ez foglalkoztatja.

Mindezek okán ismét kérem önöket, hogy gondolják végig, bírálják felül az álláspontjukat, és a határozati javaslatban a módosító javaslatomat holnap támogassák, tehát legyen ügyszavazás az ügyben, az ott élők tudjanak valós döntéshozatalban részt venni. Nyilván a kormánynak és a különböző szervezeteknek a feladata, hogy megnyugtassák és meggyőzzék az ott élő embereket, ha nem sikerül, akkor pedig a nép döntését el kell fogadni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Én is nagyon köszönöm. A következő felszólaló képviselő Kepli Lajos, a Jobbik frakciójából. Tessék parancsolni!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr, a Jobbik frakciója, ahogy eddigiekben sem, most sem kíván bekapcsolódni az atomenergiával vagy akár a radioaktív hulladékokkal kapcsolatos általános hisztériakeltésbe. Én azt gondolom, hogy valóban megfelelő óvatossággal és körültekintéssel kell ezt a témát kezelni, de legalább annyira veszélyes a kért túlzott elbogatellizálása, mint amennyire a túldimenzi-onálása, hiszen bár jobb félni, mint megijedni, a radioaktív hulladékok kezelésének meg kell találni azt a biztonságos módját, amely elősegíti azt, hogy egyrészt a jelenleg működő atomerőmű hulladékai, másrészt a jövőben keletkező radioaktív hulladékok is több évszázadig vagy évezredig, amíg a radioaktív tulajdonságaik azt megkívánják, elhelyezésre kerüljenek. Az, hogy ez milyen módon történik, illetve hogy egyáltalán Magyarországon történik-e, az már természetesen vita tárgyát képezheti.

Jelen pillanatban ugye nem arról beszélünk vagy elsősorban nemcsak arról beszélünk, hogy keletkeznek kiégett fűtőanyagok, amelyeknek a hulladékát el kell helyezni, hanem arról is szó van, hogy 2032 és '37 között lejár a mostani négy blokk, aztán majd valamikor 40-50 évvel később a most épülő két új blokknak az üzemideje is, és ezeket a hulladékokat, amelyek ezen üzemek elbontásakor keletkeznek majd jócskán, elég nagy mennyiségben, egy jó részük szintén nagy aktivitású hulladék lesz, gondolok itt a reaktortartályokra és a primer kör egyéb berendezéseire, el kell egyértelműen helyezni valahol. Itt inkább arra a kockázatra hívnám fel a figyelmet, amit már a kis és közepes aktivitású hulladékok tározójával kapcsolatban is jó néhányszor elmondtam itt az elmúlt öt évben a parlamentben, hogy Magyarországon egy ilyen nagyberuházás mindig a korrupció melegágya, és sokan, kormányok jönnek, kormányok mennek, ilyen szempontból tekintenek ezekre a beruházásokra, hogy hogyan lehet megfelelő mennyiségű közpénzt kisíbolni az ilyen beruházásokon keresztül. Mindig vannak az adott kormányok mögött háttérvállalkozások, amelyek ebben nagymesterek, ezért különösen hangsúlyos, hogy egy ilyen jelentőségű beruházás esetében nem az, hogy ne merülhes-

sen fel, mert mindig felmerül sajnós, de kormányoktól függetlenül, a lehető legátláthatóbb módon történjen meg ennek a tervezése és a kivitelezése. Ahogy annak, természetesen most nem ez a téma van napirenden, de ahogy annak a Paks II. atomerőmű megépítése vagy atomerőművi blokkok megépítésénél is történnie kellene. Ott egyébként, abban egyetérttek a szocialista frakcióval, a 30 évi titkosítás jócskán visszavetted az atomenergia békés célú felhasználása tekintetében kiépült. Önök ezzel nagyon sokat ártottak, és egyébként ez a szakma véleménye is. Persze a szakmát el lehet hallgattatni azzal, hogy lecseréljük a teljes atomerőművi menedzsmentet, és majd németeket, vagy nem tudom, kiket fogunk odaültetni a helyére, de attól függetlenül a szakma véleménye az marad, azé a szakmáé, amely évtizedek óta ezt műveli, hogy ez a lépés szükségtelen volt, és bizony visszaveti azt a közbizalmat, ami kiépült Magyarországon az atomenergiával kapcsolatban. És ez természetesen árt mindenkinek, mert egyrészt fegyvert ad azoknak a kezébe, akiknek az az érdekük, hogy az atomenergiával kapcsolatos hisztériakeltést politikai haszonszerzésre használják fel, másrészt pedig árt természetesen a magyar lakosságnak is, amely nem fogja tudni átlátni, hogy hogyan történik meg ezeknek a milliárdoknak az elköltése.

Zárójel bezárva, természetesen most a radioaktív hulladékok kezelésének nemzeti stratégiájáról van szó. Ezt csak azért szükséges elmondani, mert itt is alapvető szerepet játszik a bizalom.

(20.30)

Az, hogy a társadalom tagjai, főleg azok, akiknek a közvetlen lakókörnyezetében egy ilyen mélygeológiai tározót akar építeni a kormány vagy az egymás után következő kormányok, hiszen ez a terv nem egy kormányra korlátozódik, ennek bizony jócskán meg kell hogy legyen a bizalmi alapja a társadalom részéről. Természetesen nemcsak a pécsiek vagy a Pécs környékiek, hanem ez országos szinten értendő, hiszen Magyarország alapterületét tekintve nem egy nagy ország, és megfelelően megágyazott a hangulat ahhoz, hogy az egész országot fel lehessen hergelni úgymond egy ilyen beruházás ellen. Ez esetben természetesen eljuthatunk odáig is, hogy a lakosokat megkérdezzük, és egy népszavazáson döntenek el, hogy akarnak-e egy ilyen beruházást. Ez volna a demokratikus módja az ilyen beruházásoknak, csakhogy a lakosság abszolút nem objektíven van tájékoztatva. Ez egyébként a mostani kormánynak és az előző kormánynak is a hibája, hogy nem biztosítja azt a lehetőséget, hogy objektív tájékoztatást kapjanak, hiszen bármennyire is szeretjük a civil szervezeteket, környezetvédő, atomenergia-ellenes, egyéb civil szervezeteket, azt azért nehéz volna rájuk fogni, hogy objektív képet igyekeznek erről a témáról adni. Sokszor nem kicsit, hanem nagyon próbálják inkább ezt

a kérdést túldimenzionálni. Nyilvánvaló, hogy van ebben egyrészt egy félelem attól, amit nem ismerünk. Tehát ha valaki nem ismeri a nukleáris energia természetét, mert mondjuk, nincs ilyen típusú végzettsége, vagy nem ért hozzá, és a lakosság nagy része természetesen ilyen, és van benne egy akár politikai vagy más háttérű mesterséges hisztériakeltés, és ezt nem tudom jobb szóval illetni, a lakosságban meglévő érthető és természetes félelmet felhasználni politikai haszonszerzésre pedig nem egy elvszerű dolog.

Sokkal jobb volna egyébként, nyilvánvalóan Magyarország számára legalábbis sokkal jobb volna, ha ezeknek a hulladékoknak az elhelyezését olyan területeken lehetne olyan tárolókban megoldani, ahol több száz kilométeres körzetben akár nincs lakott település, hiszen vannak ilyen területek, és vannak olyan területek, amelyek akár tektonikai, földrengés-biztonsági szempontból is alkalmasak ilyen hulladékok elhelyezésére. Természetesen minden országnak szíve joga eldönteni, hogy ő maga akar-e egy olyan tárolót létesíteni, ahol akár nemzetközileg is befogad ilyen jellegű hulladékokat; még ha anyagi előnye is származik ebből, azért nyilván megvan a maga biztonsági kockázata.

Nekünk az a célunk, hogy a hulladékokat, vagyis a lejárt, kiégett üzemanyagokat minél nagyobb arányban Oroszországnak visszazsállítsuk, illetve Oroszország visszazsállítsa, és azt reprocesszállással újrahasznosítsa. Ez volna a legjobb, hiszen akkor a fűtőelemeknek nagyon kis részét kellene ebbe a mélygeológiai készülő tárolóba elhelyezni, az egyéb hulladékok tekintetében pedig, amint már említettem, az atomerőmű leszerelésénél jönne elsősorban szóba, hogy ez a probléma előjön.

Tehát magára erre a stratégiára nyilvánvalóan szükség van. Hogy ez a stratégia megfelelően kezeli-e ezeket a hulladékoknak a jövőbeni sorsát, azt majd igazából az idő fogja eldönteni. Én pró és kontra szeretném itt kormányoldali (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) és ellenzéki képviselőtársaimat is figyelmeztetni a téma súlyának megfelelő kezelésére, és hogy egyik irányba se menjünk el a szélsőségek irányába ebben a kérdésben. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, az LMP-frakció tagja következik. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgy fogalmaz a határozati javaslat, mintha még mindig nem lenne eldöntve, hogy mi lesz a kiégett fűtőelemekkel és a többi nagy aktivitású hulladékkal: itt maradnak végleges tárolásra vagy kiszállítják őket Oroszországba. Pedig a kérdés eldőlt, mert a jelenlegi állapot szerint a nukleáris hulladékok kezeléséről szóló irányelv szerint a saját hulladékáról alapesetben minden or-

szágnak magának kell gondoskodnia. Harmadik, azaz EU-n kívüli országba csak akkor kerülhet EU-tagállamban keletkezett sugárzó hulladék, ha a fogadó ország rendelkezik az EU előírásainak megfelelő végleges tárolóval.

Talán nem mindenki számára nyilvánvaló, de ilyen tárolója jelenleg senkinek sincs. Sem Oroszországnak, sem az USA-nak, sem Franciaországnak, sem másnak. Vagyis a külföldre szállítás ebben a pillanatban nem reális opció, hiába reménykedik előttem felszólaló képviselőtársam. Erről azonban, hogy ez nem reális opció, az előttünk lévő határozati javaslat szemérmesen hallgat, ugyanúgy, ahogyan a magyarországi elhelyezés várható költségeiről sem tesz említést, pedig ezek is tetemes összegek.

Az MTA Lévai Alapítvány tanulmánya szerint a meglévő paksi reaktorblokkok esetében a radioaktív hulladékokat kezelő kft. adatai alapján 2013-as bázison számolva az összes hulladékos költség 1671 milliárd forint, azaz 5,6 milliárd euró. Ahogyan a tanulmány emlékeztet rá, ez az új blokkok építésére felhasználható orosz hitel 56, a beruházás várható összes költségének 40-45 százaléka, vagyis horribilis összegről van szó. Természetesen a majdani új blokkoknak is lesz üzemeltetési és leszerelési hulladéka. Erről a Lévai Alapítvány azt írja: „A kiegészítő fűtőelemek átmeneti tárolásának és végleges elhelyezésének költsége körülbelül 1150 milliárd forint, vagyis 3,8 milliárd euró lesz. Ehhez jön még a leszerelt blokkok sugárzó hulladéka az erőmű bezárása után. Az összes költség itt is elérheti az 1600-1700 milliárd forintot, vagyis a meglévő és a tervezett paksi blokkok hulladékkezelési költségei ugyanakkorák, mint amennyiből az Orbán-kormány az új atomerőművet fel szeretné építeni.” Minderről azonban egy szó sincs a határozatban. Tehát nemcsak a környezeti, hanem a pénzügyi költségekkel is össze kell vetni. „A határozati javaslat meglehetősen nagyvonalúan kezeli az állampolgárok tájékoztatásának a kérdését is. A nyilvánosság és az átláthatóság alapelvein nyugvó, a szakmai kérdéseket is megvilágító tájékoztatáspolitikája megvalósításával együtt gondoskodni kell arról is, hogy a közvélemény a döntéshozatalba is bekapcsolódhasson.” - írja az anyag, amely egyébként úgy került a parlament elé ehhez képest, hogy előtte nem járt semmiféle társadalmi egyeztetésen.

Működik valamiféle egyirányú tájékoztatás, de csak a tervezett végleges hulladéktároló szomszédságában, pedig a radioaktív hulladékok kérdése nemcsak a közelben élők ügye. A program nem tartalmaz részletes leírást arról, hogy hogyan történik majd meg az állampolgárok tényleges bevonása nemcsak a tájékoztatásba, hanem a döntések meghozatalába. Tartunk tőle, hogy sehogyan. Az atomtörvény módosításában épp most szűkítették le száz méterre a majdani hulladékkezelő létesítmény hatásterületét, előírva, hogy csak a hatásterületen élők jelenthetnek be tényleges jogokkal rendelkező ügyfélként az engedélyezési eljárásba, így az egész országot ki-

zárhatják a folyamatból. Ha viszont semmilyen adat nem nyilvános, ha a kormány sem a döntési alternatívákat, sem a költségeket, sem a többi információt nem kívánja senkivel, még a képviselőkkel sem megosztani, akkor milyen nemzeti politikához kéri a parlament támogatását?

És van még majdnem egy fél percem, Kepli képviselő úrnak szeretném elmondani azt, hogy a nagy aktivitású hulladék lebomlási ideje több száz év, és a klímaváltozást és mindenféle környezeti változást figyelembe véve semmilyen garancia nincs arra, hogy ez a környéken élő emberek életét nem veszélyezteti, és nem gondoljuk azt, hogy olyan esetben, amikor még nem lehet biztosan elhelyezni a nagy aktivitású hulladékokat, ilyen kalandorságba az Országgyűlés beviheti az embereket. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkelet terhére kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Most kérdezem meg államtitkár urat, hogy mint előterjesztő kíván-e szólni. Aradszki András államtitkár urat illeti a szó. Tessék!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Nehéz hozzászólni a vitához. Megismétlődött tartalmilag az általános vita számos, akkor általam kifogásolt valótlan megismétlésével. De azt hozzá kell tenni, hogy az önök előtt lévő indítvány összefoglalja a keletkező kiegészítő üzemanyag és radioaktív hulladék kezelésének elveit, követelményeit és célkitűzéseit.

Ez a nemzeti politika tervezete, amit remélhetően a holnapi nap folyamán el fogunk fogadni, megfelelő a vonatkozó Euratom-irányelvben foglaltaknak, megteremt a kiegészítő nukleáris üzemanyag és radioaktív hulladék kezelését szolgáló nemzeti program feltételrendszerét.

(20.40)

Tehát ez egy belépő, kiindulási pontja az, hogy az Euratom-irányelvnek megfelelően a nukleáris hulladékokat - nagy aktivitásút, kis és közepes aktivitásút - el kell helyezni Magyarországon. Ebben a jelenlegi nemzetközi helyzetben, a nemzetközi szabályozás alapján vita nem lehet. Ezen még egy népszavazás sem változtathat, hogy el kell helyezni ezeket a hulladékokat. Hozzá kell tennem, hogy nemcsak a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítésével kapcsolatos két új reaktorból származó hulladékokról van szó, hanem azokról a hulladékokról is, amelyek jelenleg a Paksi Atomerőmű átmeneti tárolóiban vannak. Tehát már egy korábbi, hatvanas évek végi, hetvenes

évek eleji döntés eredményeképpen megépült atomerőmű nagy aktivitású hulladékát is el kell helyezni, és ahogy mondtam, az Euratom-irányelvben foglaltak szerint ebben nincs vita.

Sokan kifogásolták a tájékoztatás elmaradását. Én jobban vettem volna azt a kritikát, ha a tájékoztatás minőségét kifogásolnák, mert akkor lehetne valamiről beszélnünk, lehetne valamiről érdemben beszélnünk. De az, hogy nincs tájékoztatás, egyszerűen nem felel meg a tényeknek, tisztelt képviselőtársaim.

Meg kell említeni, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítésével kapcsolatban az elmúlt hetekben, hónapban 40 településen tartottunk részletes bemutatást arról, hogy mi várható, hogy fog megvalósulni a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítése. A 40 település minden egyes polgármesteri hivatalában otthagytuk a több mint kétezer oldalas környezeti hatástanulmányt az összes rajzzal, az összes mellékletével. Ez a környezeti hatástanulmány egyébként elérhető a Paks II. honlapján, bárki által megtekinthető, tehát e tekintetben teljes mértékben a nyilvánosság talaján állunk. Meg kell mondanom, hogy a tájékoztatókon - én személyesen is részt vettem ilyeneken - részt vevő emberek, a környékbeli települések, a 40 település polgárai mind rendkívül tájékozottan, szakszerűen és elkötelezetten nyilatkoztak a kapacitásbővítésről, pozitív tartalommal. Ők, úgy látom, sok tekintetben sokkal bölcsőbbek, mint az ellenzéki képviselők jelentős része.

Másik téma a nagy aktivitású, mélygeológiai elhelyezésű hulladék kérdésköre. Ebben is, ha valakik azt mondják, hogy nem kellő mértékű a tájékoztatás, megemlítem, hogy működik egy nyugat-mecseki települési hozzájárulás, amelyben nemcsak Boda szerepel, hanem számos más település is, és azoknak a településeknek van egy infoparkja. Ha valaki elmegy Bodára, akkor ahogy Pécs felől beér, a futballpálya mellett, tehát nem egy forgalomtól elzárt területen, egy nagyon szépen kialakított, rendkívüli mélységekkel informatív park van, ezenfelül a térségi kiadványok is szolgálják a lakosság tájékoztatását.

A múltkor is elmondtam az általános vitában, hogy az a vita, annak a követelése, hogy hogyan fogunk majd dönteni erről a tárolóról, idő előtti, ugyanis jelen pillanatban mintegy 82 négyzetkilométernyi területen az a kutatás folyik, amely azt próbálja igazolni, hogy ez a fajta földtani kőzet, a bodai agyagkőzet alkalmas lehet az ilyen tároló elkészítésére. Amikor ez megtörténik, akkor a szokásos, atomtörvényben határozott nyilvánosság és lépések szerint indul el az engedélyeztetése a részletesebb vizsgálatokkal, a részletesebb hatósági engedélyezésekkel és az ahhoz szükséges információk teljes körű átadásával, amely információk, a jelenlegi előtanulmányokról szóló információk - ahogy említettem - mind a társulás honlapján, mind az információk parkokban, mind pedig az eddigi kiadványokban megtalálhatók.

Pécs nyolc kilométerre van - nekem ironikusan azt mondták a bodaiak: akkor miért húsz kilométeres buszjegyet kell nekik venni? Ez köszönhető a pécsi közlekedési vállalatnak. Tehát ebben lehet vitatkozni, de ahogy említettem, 82 négyzetkilométerről van szó. Elképzelhető, nem kizárt, hogy nem is Pécshez lesz közelebb ez a véglegesnek szánt tároló, hanem sokkal messzebb, más helyen. Elég nagy ez a kutatási terület, és ilyen szempontból azért is mondom, hogy idő előtti ennek a fókuszba helyezése. És itt van, kérem, tisztelt képviselőtársaim, mindannyiunk felelőssége. Ha abból indulunk ki, hogy kötelező Magyarországon a Paks I.-nek, a jelenlegi erőműnek a hulladékát is elhelyezni, akkor nagy felelősséggel kell nekünk gondoskodni arról, hogy ezzel szemben - és tisztelettel kérem az LMP-s képviselőket, hogy ebből a szempontból is gondolják meg, hogy mit mondanak - nem lehet olyan hangulatot kialakítani egy hiszterizált politikai vitában, amely megakadályozza ebben az országban a jogszabályok, nemzetközi egyezmények által - amihez egyébként nem a mi kormányunk csatlakozott - megkövetelt elhelyezési köteleességet. Arra kell törekednünk, hogy mindannyian járuljunk hozzá, hogy biztonságosan és jó körülmények között sikerüljön ezt a hulladékot elhelyezni.

Nem akarok belemenni abba a számtani vitába, hogy jelenértéken 700 milliárd forintról van szó, a végleges elhelyezés költségeiről és a leszerelés költségeiről. Az a szám, az az ezeralahányszáz milliárd forint, amit mondtak, a mit tudom én, hányra, 2050-re kivetített érték. Nagyon fontos az, hogy ebben konstruktívak legyünk.

Korrupció - Kepli képviselő úr. Én úgy veszem észre, hogy a politika nem tartalmaz korrupciós elemeket. Nem tudom, hogy kerül a csizma az asztalra, a politika nem tartalmaz korrupciós elemeket. A politika a nyilvánosság mellett teszi le a voksát, a politikában megfogalmazott eszközök eddig is a nyilvánosság erejével éltek, lásd a bodai tájékoztatást, lást a környezetvédelmi hatástanulmány Paks II.-vel kapcsolatos elérhetőségét és tisztán való megjelenését.

Én úgy gondolom, hogy jó szívvvel ajánlom a politikai elfogadását a tisztelt Háznak, és ebben kérem támogatásukat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, nagyon köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény a hatósági bevételek rendezésével összefüggő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4020.

számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4020/2. számon, jelentését pedig T/4020/3. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4020/5. számon, összegző jelentése pedig T/4020/6. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre 15 perc áll rendelkezésre. A bizottság előadójának adom meg elsőként a szót, Galambos Dénes képviselő úrnak. Tessék parancsolni!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. április 23-ai ülésén megtárgyalta az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény a hatósági bevételek rendezésével összefüggő módosításáról szóló T/4020. számú törvényjavaslatot.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Fenntartható fejlődés bizottságának hétpontos módosító javaslatát, amelynek 1., 2., 4. és 7. pontjait bizottságunk 25 igen szavazattal és 4 tartózkodás mellett támogatta. A módosító indítvány 3., 5. és 6. pontjait a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslata magába foglalja, amelyet a bizottság 25 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett elfogadott.

(20.50)

A törvény módosításának szükségességét az uniós jogi szabályoknak való megfelelési kötelezettség, valamint az elmúlt évek jogalkalmazói gyakorlatának megfelelő egyszerűbb és átláthatóbb szabályozás kialakítása indokolja. A fluorgázokkal kapcsolatos szabályozást előíró 517/2014. európai uniós rendeletből fakadó egységes, összetett és mindenre kiterjedő adat-nyilvántartási és adatkezelési kötelezettség jelentős terhet, magas fokú figyelmet, precizitást, valamint fegyelmezettséget kíván a Nemzeti Klímavédelmi Hatóságtól. A felmelegedésért felelős gázokkal kapcsolatos tevékenységeket az uniós jogi rendelkezésekből fakadóan kizárólag megfelelő képesítéssel rendelkező vállalkozások, valamint alkalmazásukban álló képesített természetes személyek végezhetnek. Az uniós jogi szabályozás rögzíti, hogy a képesítéseket és a vizsgáztatásokat hatóságilag kijelölt képesítő és vizsgáztató testületek végezhetik. Ehhez elengedhetetlen annak rögzítése, hogy az esetben, amennyiben maga a hatóság látja el ezeket a feladatokat, azt hogyan és milyen módon teheti, mely részletszabályozások és követelmények mentén.

A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 25 igen szavazattal, ellenszavazat

nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy most kíván-e szólni. Államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, most nem.

ELNÖK: Rendben. Felhívom figyelmét, hogy egyébként 10 perc áll rendelkezésére a későbbiekben.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának.

Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Fenntartható fejlődés bizottsága a határozati házsabály 32. § (1) bekezdése alapján kijelölt bizottságként a 2015. április 8-ai ülésén lefolytatta az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény módosításáról szóló T/4020. számú törvényjavaslat részletes vitáját. A törvényjavaslatot megvizsgálva a bizottság megállapította, hogy az megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, vagyis megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik a jogrendszer egységébe, és megfelel a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek és a jogalkotás szakmai követelményeinek is.

A törvényjavaslat a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság feladatainak megfelelő színvonalon történő ellátását és végrehajtását szolgáló díjfizetési rendszer bevezetéséről rendelkezik. A hatóság kötelező feladatellátása a közvetlenül alkalmazandó uniós jogi rendeletekből fakad, amely feladat ellátásához megfelelő pénzügyi háttérre van szüksége. Az új díjbevételei rendszer mellett, hogy a vállalkozói terheket csökkenti, a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság létrehozásával és üzemeltetésével kapcsolatos költségeket is fedezi, így a hatóság működése és működtetése nem terheli a központi költségvetést, azt saját bevételeiből tudja biztosítani.

A tervezett díjfizetési rendszer átlagosan 25-40 százalék közötti tehercsökkenést jelent az érintett piaci ágazat számára a 2009 óta fizetett díjakhoz képest. A hatósági díj biztosítja a rendszeres hatósági ellenőrzési feladatok ellátását, az ehhez szükséges speciális tárgyi, dologi feltételek megteremtését, a teljes ágazatot lefedő klímagáz-adatbázis fenntartását és üzemeltetését, a képzési rendszerek fenntartását, a képesítési és vizsgáztatási feladatok ellátását. Ennek keretében megfelelő törvényi szabályozáshoz köti a hatósági felügyeleti díjfizetési rendszert, amely

egyben átláthatóságot biztosít a beszédett díjak elszámolását illetően is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A bizottság az április 8-ai ülésén saját módosítási szándékot fogalmazott meg, így a határozati hárszabály 45. § (5) bekezdése alapján részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nyújtott be, és a részletes vitát lezárta. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A módosító javaslat pontosítást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy vállalkozások és természetes személyek milyen európai parlamenti és tanácsi rendeletek előírásai szerint végezhetik a fluortartalmú, üvegházhatású...

ELNÖK: Kérem szépen, tessék lezárni a vélemény ismertetését!

BENCSIK JÁNOS, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: ...gázokkal kapcsolatos tevékenységüket és milyen képesítéssel kell rendelkezniük. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, aki a bizottsági kisebbségi véleményt ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatni szeretném, elvileg úgy lettünk leadva, hogy csak 2 percet beszélek, és 1 percet ismét Heringes Anita képviselőtársamnak tartok fenn a kisebbségi véleményből.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Rendszeres kritika az, hogy a záróvitában megismétlődnek az általános vitában elhangzott érvek. Ez részben azért történik így, mert hiába próbáljuk meggyőzni a kormányt bizonyos szempontokból, hogy min kellene változtatni, mi az a szemlélet, hogy ha ez nem történik meg a részletes vitában, akkor a záróvitában sajnos csak megismételni tudjuk a korábbi fenntartásainkat.

A jogszabály legfontosabb szemléletbeli hibája az, hogy nem a kibocsátás mértékét akarja csökkenteni, hanem meg akarja fizettetni a kibocsátást, és lehetőség szerint minél teljesebb körben szeretné megteremteni annak a bevételi háttérét, hogy az így létrehozandó hatóság finanszírozásához megfelelő forrásokat biztosítson. A kiotói egyezmény teljes szemlélete és környezetpolitikai célkitűzése az, hogy a klímára veszélyes gázok kibocsátási mértéke csökkenjen, és lehetőség szerint olyan klímabarát szakpolitikák és gazdaságfejlesztések valósuljanak meg, amelyek gátolják az ilyen jellegű veszélyes gázok légtérbe való bekerülését. Ez a jogszabály arról szól, hogy teljes egészében engedi azt, hogy ezt bármelyik gazdasági szereplő megtegye, csak meg akarja fizettetni az árát. Az egész kiotói jegyzőkönyvből a kor-

mány sajnos továbbra is csak annyit fog fel, mint a klímapolitikából, hogy ez egy pénzbeszedési lehetőség és pluszbevételt teremthet. Emiatt szemléletileg teljesen ellenkezik a kiotói egyezményrel, hiszen nem járul hozzá a klímára káros gázok kibocsátásának a mértékéhez.

Ugyanígy fenntartásaink vannak ennek az önálló hatósági szintnek a létrehozásával, hiszen április 1-jével megszüntették a zöldhatóságot, azt mondták, hogy bürokráciacsökkentés van, ehhez képest átláthatatlan hatáskörrel, átláthatatlan illetékességgel létrejön egy új rendszer ennek a díjnak a beszedésére. Véleményünk szerint ez nem szolgálja az ország klímapolitikájának a javítását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Heringes Anita képviselő asszony, parancsoljon!

HERINGES ANITA, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Ami miatt mindenképpen kisebbségi véleményt kívántunk megfogalmazni, az a kritika a Fidesz éghajlatvédelmi politikájával kapcsolatban. Mint ahogy a bizottsági ülésen is és itt is már többször elmondtuk, 2010 óta, miközben a teljes hazai kvótavagyonunkkal való gazdálkodást átláthatatlanul és minimális hatékonysággal bonyolítja a Fidesz-KDNP-kormány, összesen alig egynegyed stadionnyi pénzt áldozott az állam a családi otthonok energiahatékonysági korszerűsítésére. Lett volna rá lehetőségük, a program adott volt, önök ezt mégis leállították, majd amikor újraindították, akkor rájöttek, hogy az MSZP által létrehozott pályázati rendszer az, ami megállta a helyét és folytatni kellett volna. Talán nem kellett volna leállítani sem.

Az EU éghajlat-politikáját a nyílt színen általában nem kifogásolja a kormány, de a tényleges vizsgálódás érdekében nem sokat tesz. Ráadásul azt hallani, hogy a háttérben a magyar kormány mindent megtesz az uniós kötelezettségek fellazításáért is.

Azt gondoljuk, hogy a Fidesz-KDNP-kormány klímapolitikája nem elfogadható. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Köszönöm szépen, tudom, hogy nagyon tehetségesen olvasom ezeket az izgalmas mondatokat, nyilván ennek szólt a taps. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, és az előre bejelentett felszólalók sorában elsőként Heringes Anita képviselő asszonyt illeti a felszólalás lehetősége, MSZP. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Az MSZP álláspontja az, hogy az éghajlat-

védelem olyan környezetvédelmi kérdés, amely modern és felelősségteljes gazdaságpolitikai megoldásokat kíván. Ez az, amit nem látunk a Fidesz-KDNP-kormányánál, hiszen amíg Nyugat-Európában, az Európai Unió többi tagállamában és a szomszédos országokban is uniós forrásokból épülnek a nulla kibocsátású szél- és naperóművek, ezek engedélyezését Magyarországon gyakorlatilag leállították, a megújuló és zöldenergiába nem fektet az Orbán-kormány, és az elmúlt időszakban még büntetőadókat is sikerült rájuk kivetni. Ehhez csak gratulálni tudunk!

A 2010-ben a kormányváltáskor még 300 milliárd forint értékű kiotói kvótavagyon mára gyakorlatilag értékét veszítette, és ez az önök hibás klímakvótavagyon-eladásából kifolyólag történhetett meg. A kvótavagyon értékesíthető része a 2010-es kormányváltáskor körülbelül 10 millió egység volt, az akkori tőzsdei áron ez 54 milliárd forint értéket jelentett volna.

(21.00)

Az Állami Számvevőszék jelentése kiemelten foglalkozott a 2012. évi kvótaeladással. A jelentés szerint 2011-12-ben ugyan kilenc cég jelentkezett vásárlásra, de formai okokból senkivel sem jött létre az eladási jogviszony. Annak ellenére, hogy az NFM akkori szakértői 7-14 eurós árat jósoltak 2012-re, az ajánlatok 9-10 euró/egység áron érkeztek be, ehhez képest önöknek a leggyengébb áron, 3 eurós egységár alatt sikerült értékesíteni. Az elhibázott értékesítésből származó vagyonszűkülés így közel 5,4 milliárd forint volt, amelyet, ugye, az energiahatékonysági programban, a panelprogramban lehetett volna hasznosítani, ha önök ezt nem állították volna le.

Az elmúlt évek rossz döntései bizonyítják, hogy óriási hibát követett el a Fidesz, amikor 2010. április 6-án az Országgyűlés Környezetvédelmi bizottságának ülésén jogszerűtlenségekre hivatkozva megtiltották, hogy az akkori Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium 7,6 eurós egységáron 12,8 milliárd forint értékben kiotói kvótaegységeket értékesítsen. Mára nemcsak az derült ki, hogy az akkori értékesítések teljesen jogszerűek és törvényesek voltak, de az is, hogy a baloldali kormányok sokkal jobb áron tudták volna értékesíteni a kvótavagyon egy részét. Így viszont a Fidesz hibájából nemcsak elvesztette Magyarország a bevételi lehetőségét, de a jelenlegi kormánypárt rossz döntése miatt olyan fedezethiány állt elő a panelprogramban, amit a mai napig nem sikerült pótolniuk. Tudják, még a legnehezebb időszakban is, a válság időszakában, 2008 és '10 között, a gazdasági válság tényleg legnehezebb éveiben is 300 ezer lakóegység felújítását támogatták a baloldali kormányok. Éves átlagban ez majdnem száz ezer. Bárhogy nézzük, ha az önök számait nézzük, 2011-ben 4045 lakóegységet sikerült támogatni, 2012-ben pedig 1082 darabot.

Orbán Viktor kormánya a rossz kvótaértékesítés-politikája miatt több tízmilliárd forint bevételkiesést okozott a költségvetésnek. Egy szakmailag megfelelő értékesítés sok ezer hazai kis- és középvállalkozónak jelentett volna biztos megrendelést, és több százezer családnak a mindennapi megélhetési költségeinek valós és fenntartható csökkentését. Mert tudják, az az igazi rezsicsökkentés, amit nem kell befizetni. De ezt sajnos az Orbán Viktor vezette kormánynak nem sikerült a mai napig sem megértenie.

Egy hasonló méretű panelprogram megvalósítására lett volna lehetőségük, amit a baloldali kormányok tettek. Éppen ezért mi ezt a törvényjavaslatot nem fogjuk tudni támogatni. Át kéne gondolni, hogy hogyan lehetne normálisan csinálni az éghajlatvédelmet és a klímapolitikát Magyarországon is. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kepli Lajos képviselő úr a következő felszólaló, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A Jobbik részéről mindig is kicsit szkeptikusan viszonyultunk ezekhez a klímapolitikai intézkedésekhez. Ahogy azt az általános vitában is elmondtam, abban a részében, amely kvótabevételekről, különböző, a klímavédelemmel kapcsolatos bürokráciainövelésről és hatóságok, szervezetek létrehozásáról szól, mi nem nagyon hiszünk. Azért nem nagyon hiszünk, mert bár az Európai Unió igyekszik éharcosa lenni ennek a klímavédelmi politikának, legalábbis látszatra, valójában ez csak azt eredményezi, hogy azok az európai cégek is, amelyek azokban az országokban székeltek vagy székelnek, ahol érvényben vannak a kiotói egyezmény és az Európai Unió szabályozása által hozott intézkedések, exportálják a szennyező tevékenységeiket az Európai Unión kívülre, olyan országokba, amelyek ezen egyezménynek még nem részesei.

Tehát összességében, ha a teljes Föld bolygót nézzük, hiszen a klímaváltozást nem lehet egy-egy országra korlátozni, az az egész Földre kiható folyamat, semmiféle pozitív hozadékkal nem jár. Sőt, a többlettutattatások, szállítások révén még negatívabb az összes szén-dioxid-mérleg. Ezért mi abban hiszünk, hogy a klímavédelmet, a klímaváltozás megelőzését, csökkentését egyrészt energiahatékonysági intézkedésekkel lehet meggátolni legeredményesebben, másrészt pedig nyilvánvalóan az energiatermelés modernizálásával.

Azért álságos tulajdonképpen ez a kvótabevételekről szóló vita itt a Fidesz meg az MSZP között, mert ez abszolút nem a klímavédelemről és nem a Föld éghajlatának megvédéséről szól. Hiszen a kvótabevételekkel csak eladjuk a szennyezési jogot egy másik országnak. Igaz, hogy ezek a kvóták, az összkvóta évről évre csökken, de attól még a helyzet mégiscsak az, hogy egyrészt az előbb általam említett

szennyezéstranszport, illetve -export zajlik le olyan országokba, amelyek nem részesei az egyezménynek, másrészt pedig itt különböző bevételi forrásként, költségvetési bevételként számolnak ezekkel a kvótabevételekkel az egymást követő kormányok.

Így hát az ilyen törvényjavaslatokban, ahol különböző adminisztratív, bürokratikus intézkedésekkel próbálják elősegíteni a klímavédelem helyzetét, nem sok rációt látunk. Valójában, ha decemberben Párizsban a Föld-csúcson, a klímacsúcson nem születik olyan megállapodás, amelyben minden jelentős szennyező vagy szén-dioxid-kibocsátó ország részt vesz és részese lesz, akkor ez az egész játék, amit itt az Európai Unió játszik, tulajdonképpen vihar egy pohár vízben. Hiszen a teljes szén-dioxid-háztartásra nézve vajmi elenyésző hatása lesz.

Ennek ellenére folytatni kell azokat a teendőket, cselekvéseket, amelyek az energiahatékonyságot szolgálják, mert ezek egyben a gazdaságot is élénkítik, mert ezek munkahelyteremtéssel járnak, mert ezek a magyar családok valós, hosszú távú rezsicsökkentését segítik elő, amely nem hatóságilag beszabályozott árakon, hanem valós megtakarításokon alapul. Így ezzel mindenki jól jár hosszabb távon, ennek azonban az az ára, hogy nagyobb arányú támogatást kellene a kormánynak nyújtania az ilyen jellegű beruházásokhoz, és nem terhelni például a megújuló energiaforrást felhasználó berendezéseket különböző termékdíjjal, 27 százalékos áfával és egyébekkel.

Ez a valódi útja a klímaváltozás elleni harcnak, ezt a részét mindig is támogattuk, és mindig is tudjuk támogatni, azonban látszatintézkedéseket, az adminisztratív szabályok szigorítását, esetlegesen a vállalkozásokra kirótt terhek fokozását a továbbiakban sem fogjuk tudni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A következő felszólalónk Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP. Tessék!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az előbbieken elmondtam a bizottságban képviselt saját szakmai véleményemet, ami nyilvánvalóan, mint elhangzott, az volt, hogy maga ez a jogszabálytervezet nem képes kezelni a kibocsátás mértékének csökkentését. Pártunknak van egyébként ezzel kapcsolatban egy elvi ellenvéleménye is, amit most szeretnék ismertetni.

A törvényjavaslat látszólag az éghajlatváltozásról, a klímavédelemről, a kiotói jegyzőkönyvről szól, valójában arról, hogy a fideszes kormánytöbbség ismét egy, eddig piaci alapon működő tevékenységet államosít, az adminisztrációs terheket és a vállalkozások költségeit megnövelve. A javaslat a következő szöveggel kezdődik: „A vállalkozások csak a klímavédelemért felelős hatóság által kiadott képesítési igazolás birtokában jogosultak bármilyen fluortartalmú, üvegházhatású gázokkal kapcsolatos tevékenységet

végezni. A vállalkozás a képesítésigazolás megszerzését követően köteles az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározottak szerint regisztrációs kötelezettségének eleget tenni.”

Valójában ez már így van a 2015. február 18-án kelt, a fluortartalmú, üvegházhatású gázokról és az ózonréteget lebontó anyagokkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 14/2015. (II. 10.) kormányrendelet alapján, amelynek megfelelően a klímagáz-szabályozás és az ezzel kapcsolatos végrehajtási feladatok a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság feladatkörébe kerülnek. Ehhez azonban csak most, utólag teremtik meg a törvényi feltételeket.

Hogy a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság nevű hivatal ki és miért hozta létre, arról meglehetősen nehéz tájékozódni jelen információk alapján. A hatóság elsődleges feladata a fluortartalmú gázok, illetve az ilyen gázokkal foglalkozó vállalkozások nyilvántartása lenne. Hogy ennek a feladatnak milyen hatékonysággal tett eleget, arról sokat elárul, hogy az úgynevezett klímagáz-adatbázis, amit a korábbi működtető hiba nélkül üzemeltetett, most hónapokon keresztül nem volt elérhető. Nem világos az sem, hogy az egész átszervezésre, egy új állami szervezet létrehozására miért volt szükség a bürokráciacsökkentés hajnalán. A fluortartalmú, üvegházhatású gázokkal kapcsolatos tevékenységek, a vállalkozások, a képesítések regisztrációja ugyanis 2009 óta működött Magyarországon, méghozzá uniós jogszabályok alapján.

A Hűtő- és Klimatechnikai Vállalkozások Szövetsége már 1993-as megalakulása óta szervezte és irányította a hűtő- és klímaberendezés-szerelők szakmai minősítő képzését és nyilvántartását. Erre a szakmai alapra építve alakította ki a szövetség a kötelező tömörség- és szivárgásvizsgálat-rendszerének technikai, valamint személy- és cégminősítési rendjét, követve az európai uniós gyakorlatot.

(21.10)

2008 végén közbeszerzési pályázatot írt ki az akkor még létező Környezetvédelmi Minisztérium erre a feladatra. Ezen nem egy multi és nem is egy jó pártkapcsolatokkal rendelkező, hanem az ágazat szakmai szervezete, a munkát addig is végző Hűtő- és Klimatechnikai Vállalkozások Szövetsége által létrehozott HLH Monitoring Nonprofit Kft. nyert, így a szakminiszter ezt a szervezetet jelölte ki az Országos Monitoring és Képesítő Testület feladatainak ellátására, amiről az Európai Bizottság is tájékoztatást kapott. A HLH-rendszer olyan jól funkcionált, hogy az általa kiadott igazolásokat az Európai Unió összes tagállamában elfogadják, kivéve Magyarországot. Magyarország az egyetlen, ahol ezzel a jogszabállyal az érintett vállalkozóknak és vállalkozásoknak újra regisztráltatniuk kell magukat, immár az új állami hatóságnál, kifizetve a korábbinál jóval magasabb díjat a regisztrációért és az éves felügyele-

tért. Tehát nyilvánvalóan a pártom álláspontja ugyanaz, mint az enyém, hiszen ugyanazt mondja, a pártunk szakemberei is azt mondják, hogy ez nem klímavédelem, hanem egyszerű pénzlenyúlás vállalkozásoktól.

Arra szeretném felhívni a figyelmet a megmaradt rövid időmben, hogy az ellenzék nem minden ellen hadakozik, és nem minden ellen szólal fel. A Fidesz-kormányzat és Fidesz országgyűlési képviselői által vezetett munkacsoport alkotta meg az alkalmazkodási vagy adaptációs stratégiát, amelyre a mai napig nincs érdemi forrás, és a mai napig a kormányzat nem szán érdemi háttérrel annak megvalósítására. Az a klímavédelmi munka, amely korábban a Fideszben elkezdődött, az a szakmai műhely előtekintően próbálta a klímaváltozás hatásainak adaptációs feladatait a társadalomra áthozni, kötelezettségeket teremtve az önkormányzatoknak és a kormányzatnak, hogy mit kell tenniük. Emellett megelőző szemlélettel azt igyekezett elérni, hogy a kibocsátás mértékének csökkentésével a klímavédelmi feladatokat hogy lehet megoldani.

Míg ennek a korábbi fideszes kezdeményezésnek a végrehajtására, amit véleményünk szerint szakmailag erőteljesen támogatni lehet és nagyon sok mindenben gyakorlatilag csak egyetérteni lehet vele, a mai napig sem kormányzati szándék, sem forrás nem áll rendelkezésre, addig a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság létrehozása megtörténik, teljesen átláthatatlan illetékességi és hatásköri feladatokkal. Emiatt nem tudjuk így támogatni a jogszabályjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkezetekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Ezennel a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e most reagálni. *(Szabó Zsolt: Igen.)* Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Érdekes felvetések hangzottak el, amelyek nem igazán a törvényjavaslatához kapcsolódók, de megpróbálom rájuk válaszolni néhány sarokgondolattal, megpróbálom elmondani, hogy miért nem járunk jó úton és miért kellene a jobb úton járni, mármint a tisztelt ellenzéki pártoknak, amelyek itt vannak.

Előre is arra kérek mindenkit, hogy támogassák nyugodtan az előttünk fekvő jogszabályt, mert amiről szól, az egy pozitív gondolat. A klímaadatbázis hatósági felügyeleti és ellenőrzési tevékenységét hivatott szabályozni és a legfontosabb pillérét adni; olyan pillérét, amelyet eddig egy olyan vállalkozás vitt, amelyet a klímazereléssel foglalkozó cégek tulajdonoltak, és egy olyan oktatási rendszerét, ame-

lyet eddig jóval drágábban, nehezebb feltételekkel 15-16 oktatási intézmény látott el, ezek adtak végzettséget. Ennek hatására az elmúlt időszakban a klímapolitika és az ilyen jellegű készülékek szerelése területén két dolog volt jellemző. Az egyik, hogy külföldről jövő szerelők szerelték, a másik pedig az, hogy mindenféle külön végzettség nélkül cégek folytatták ezt a tevékenységet úgy, hogy kiküldtek olyan szerelőket, akik betanítva végezték ezt a munkát. Egyébként jelezni kívánom, hogy mintegy 12 ezer forinttal olcsóbb lesz a vizsga, mint ami eddig volt ebben az állapotban.

A hatóság feladata, hogy ezen a piacon és ebben az átláthatatlan rendszerben valós, megbízható összképpel rendet teremtsen; egy olyan adatbázist hozzon létre, amely megfelel az európai uniós jogszabályi előírásoknak, megfelel a magyar előírásoknak, és mindenki számára egy átlátható rendszert fog jelenteni. Minderre tekintettel meggyőződésem, hogy ez a törvényjavaslat a szabályozás elengedhetetlen részét képezi, és fontos, hogy betartsuk.

Néhány apróság, ami ehhez kapcsolódik. Az egyik dolog a kvótaértékesítés kérdésköre. Jól hallok? Kvótát adok el, ilyen az árfolyama, ennyit kapok érte, ennyit nem. Mintha emlékeznek egy törvényre, amelyet úgy hívtunk eddig, hogy devizatörvény és talán most lett módosítva, szabályozva. Mintha úgy látnám, hogy bizonyos dolgok ott is változtak, és rendezettebbé próbáljuk ezt a kérdést tenni. De a számok között egyet nem hallok, tisztelt képviselő asszony: önök 2009-ben más tollaival ékeskedve 14 milliárd kifizetetlen panelprogram számláját hagyták a következő időszakra. *(Dr. Tóth Bertalan: Egy stadionból kijött!)* Ki fizette azt ki? *(Herings Anita: Egy stadion!)* Ki lett fizetve, lett rendezve.

Egyébként csak jelzem a felvetődő pályázati pénzek kérdésköreit kapcsán, hogy csak az elmúlt hat hónapban 30 milliárd forint pályázati pénz lett kiírva napemlremre. *(Herings Anita: Megadóztatták!)* És ha a metánprogram életbe lép, még nagyobb mértékben tudunk lépni. Körülbelül 40 százalékkal csökkent a napemlek ára és 1 ezrelék körüli olyan díj került rendezésre, amit pont a klímavédelem érdekében el kell számolni. Hogy ehhez kapcsolódjak, van egy szám, amely azt igazolja, hogy valahol jó úton járunk. Magyarországon a szén-dioxid-egyenértékkel visszaszámolt üvegházhatású gázkibocsátás folyamatosan csökken, és ennek hatására lehet a klímapolitikán belül kvótát értékesíteni.

A másik dolog, amire szeretném mindenképpen felhívni a figyelmet, a zöldhatóság megszűnése. Íme, itt van egy olyan hatóság, amely nyomon követi, hogy nagyon veszélyes gázkibocsátás területén, ami tízezerszeresen veszélyesebb, mint a szén-dioxid-kibocsátás, milyen rendszerrel és milyen szabályozottsággal tudjuk kezelni ezt a dolgot. Képviselőtársaim, ha igaz az, hogy aggódnak a klímapolitikáért, akkor pont itt a lehetőség, hogy támogassák ezt a

törvénymódosulást és az egészet tudjuk egyszerre kezelni.

Csak jelzem, hogy a családi ház mindig felvetődik. Az Országgyűlésben is említettem több alkalommal, hogy itt az energiahatékonyságról, az energiamegtakarításról szóló törvény, itt vannak az új pályázati kiírások, 120 milliárd forint csak családi házakra. Kérem, nézzék meg, lehet pályázni, lehet megújuló energiát használni, és bízunk benne, hogy mindenki, aki szeretne erre pályázni, az ezt el fogja érni. Utalnék az „Otthon melege” pályázat 4. számú pályázatára, amely kimondottan társasházak részére, nemcsak panel-, hanem társasházak részére van kiírva, amit szintén lehet használni.

Ha már itt vagyunk, szó esett piaci viszonyokról, szakmaiságról. Ez a jogszabály lehetőséget teremt, és többen jelezték a felhasználók közül, hogy átlátható és pontos információhoz jutva pontos szakmai tevékenységet tudnak végezni. Tudják, mennyi vállalkozást és alkalmazottat jelent ez? Közel százezer alkalmazottról beszélünk, és ez egy igen nagy piac, hiszen az élet minden területén működnek hűtők és egyéb eszközök.

Összefoglalva: ez az előterjesztés egyrészt a tisztességesen dolgozó és működő cégek pénzügyi terheit 25-40 százalékkal csökkenti, összefoglalóan átláthatóvá teszi az oktatási és a vizsgáztatási rendszert, csak szakemberek végezhetnek tevékenységet. Azt kérem önöktől, áttekintve mind az összegző módosító javaslatot, amelyben szereplő módosításokat nagy tisztelettel köszönöm a Törvényalkotási bizottságnak és a Fenntartható fejlődés bizottságának, hogy támogassák a törvénymódosításunkat, és nagyon szépen köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Én is köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Németh Szilárd István és Mengyi Roland képviselő urak, Fidesz, képviselői önálló indítványa T/4289. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4289/4. számon, jelentését pedig T/4289/5. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4289/7. számon, összegző jelentése pedig T/4289/8. számon a honlapon elérhető.

(21.20)

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a

megfogalmazódott kisebbségi vélemények ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. április 23-ai ülésén megtárgyalta a T/4289. számon benyújtott, az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 25 igen szavazattal, 1 nem ellenében, valamint 6 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Gazdasági bizottság 14 pontból álló indítványát tartalmazza. Szeretném megjegyezni, hogy ezek közül a Törvényalkotási bizottság 11 pontot ellenszavazat nélkül támogatott.

A módosító javaslat elsősorban jogtechnikai és nyelvhelyességi pontosításokat hajt végre a benyújtott törvényjavaslaton. Ugyanakkor a módosítás eredményeképpen a jelenleg is működő felajánlási szabályozáshoz hasonlóan a jogszabály fenntartja azt, hogy az 1998 előtt termelésbe vont hazai mezőből származó földgáz az egyetemes szolgáltatók ellátása érdekében felajánlásra kerüljön.

Bízom benne, hogy a nyolc energetikai tárgyú törvény együttes módosítása elősegíti és tovább növelheti Magyarország energiafüggetlenségét és energiasztratégiájának hatékonyságát. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A kisebbségi véleményt Tóth Bertalan képviselő úr ismerteti. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Szocialista Párt képviselői a törvényalkotási bizottsági ülésen a bizottság háttéranyagában szereplő 14 pontból hármat nem támogattak, a többi igen. Ahogy képviselőtársam is említette, a többi, az 1-9. pontok és a 12-13. pontok és az ezeket jelző módosítások valóban nyelvhelyességi, helyesírási pontosításokat tartalmaztak, ezeket az MSZP képviselői a bizottsági ülésen támogatták.

Azonban nem támogatták a 10., a 11. és a 14. pontot, miután - ahogy ugyancsak képviselőtársam említette - a 10. és 11. pont arról szól, hogy egy 1998-tól hazai termelésbe bevont földgázmezőkön kitermelt földgáz egyetemes célra történő felajánlását rögzíti, amely álláspontunk szerint - bármennyire is próbálja ez a módosítás ezt kiküszöbölni - az Európai Unió jogát sérti, ezért ezt nem tudtuk támogatni.

Ugyancsak nem tudtuk támogatni ennek a módosítójavaslat-sornak az utolsó pontját, a 14. pontot, amely pedig azt rögzítette, hogy a földgázüzemi

és kereskedelmi szabályzatot az energiahivatal...
(Nagy zaj. - Az ülésterembe behallatszik a Parlament előtti tűzijáték hangja.) Bocsánat...

ELNÖK: Ne zavartassa magát, képviselő úr, minden rendben van, maga csak beszéljen!

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Felújítási munkálatok zajlanak vagy valami más. Reméljük, hogy ennél nem súlyosabb események zajlanak itt a háttérben.

Tehát a 14. pont, ami az üzemi és kereskedelmi szabályzat elfogadásának határidejét módosítja ebben a jogszabályban, október 31-ről átkerül május 31-re ennek a szabályzatnak a beterjesztése és nyilván az energiahivatal által történő elfogadása. De miután július 1-jén lép hatályba ez a rendelkezés, ezért az energiahivatal már csak jövő év május 31-ig dönt az üzemi és kereskedelmi szabályzatról. Ezt a módosító javaslatot ezért nem tudtuk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem most az előterjesztőt, hogy kíván-e most fölshólalni. (Nincs jelzés.) Nem. 10 perc áll egyébként maximum rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. (Dr. Aradszki András: Nem.) Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Elsőként Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP. Tessék parancsolni!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mint itt megsúgták, tűzijáték van a Ház környékén, és annak a zajai hangzanak be ide, úgyhogy olyan nagy probléma talán nincs.

A törvényjavaslattal kapcsolatban, ahogy az általános vitában is elmondtam, vannak támogatható javaslatok. Engedjék meg, hogy egyet kiemeljek, ez az üzemanyag megjelölésével kapcsolatos jogszabály hatályon kívül helyezése. Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy itt arról volt szó, hogy az üzemanyagot bizonyos visszaélések megakadályozása érdekében egy adalékanyaggal kellett volna ellátni, amellyel kapcsolatban már a jogszabály elfogadása előtt az ezt az anyagot szállító cég is kiválasztásra került. Simicska Lajos érdektségébe sorolták az akkori sajtóhírek. Ez most hatályát veszti. Ezt üdvözölni tudjuk és támogatni. Azért nagyon kíváncsi lennék, hogy ha a miniszterelnök és Simicska Lajos közötti vita és háború nem burjánzik ilyen szintre,

akkor is sor került volna-e ennek a rendelkezésnek a hatályon kívül helyezésére.

De ahogy az általános vitában is elmondtam, most is szeretném röviden elmondani, hogy a Szocialista Párt frakciója ezek mellett a támogatható javaslatok mellett az egész törvényt nem tudja támogatni. Ahogy már a kisebbségi vélemény ismertetése során elmondtam, bizonyos rendelkezései álláspontunk szerint uniós jogot sértenek. Korábbi kormányzati ígéretek ellenére nem orvosol a törvény egy beismert koherenciaproblémát, illetve nehezítést tartalmaz a fogyasztók számára az ügyfélszolgálatok elérése tekintetében.

Még egy megjegyzést. Arra nem kaptunk választ az általános vita során sem, hogy miért nem szolgáltat a Magyar Villamos Művek gázkereskedő cége adatokat a magyar energiahivatalnak a gáz beszerzési árának alakulásáról, miért van az, hogy az energiahivatalnak sorozatosan meg kell büntetnie ezt az amúgy állami céget, hogy ezt a mulasztást orvosolja. Erre még a mai napig nem került sor. Ezért azt sem tudjuk, hogy a világpiacon árváltozás miatt, a gázár-csökkenés miatt milyen összegek jelennek meg ennél a cégnél, milyen nyereséget könyvel el, és ez a nyereség miért nem a fogyasztóknál van, miért nem továbbítja ezt a gázár-csökkenést a fogyasztók felé a gázzámlákban, távhőzámlákban és a villanyszámlákban. Erre ez a törvényjavaslat nem ad választ, de a vitában sem kaptunk rá választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője. Dicséretes az igyekevény, és el is jut a helyre, ahonnan felszólalhat.

Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elnézését kérem, elnök úr. Köszönöm szépen a szót. Az a baj ezeknek a kormányzati előterjesztéseknek a jelentős részével, hogy nagyon sok esetben tartalmaznak olyan apró módosításokat, amelyek az ellenzék részéről is akár támogathatóak lennének, és közben van egy-egy olyan elem, ami meggátolja azt, hogy így egyben mégis támogatást élvezzen.

Nyilvánvalóan a korábbi álláspontunknak megfelelően nekünk a palagázzal kapcsolatos bányajáradék-csökkentés az, ami elfogadhatatlan ebben az egész rendszerben, és a jogszabály leghevesebben támadható pontját nyilvánvalóan ez teremti meg. A Magyar Tudományos Akadémia álláspontja szerint ugyanis belátható időn belül nem lesz palagázforradalom Magyarországon, mert hazánk geológiai értelemben túl fiatal, vizes üledékében található nagy mélység és nyomás miatt drága csúcstechnológiát kellene használni a kitermeléshez, és a műszaki lehetőségeknek jelenleg a határait feszegeti ez a technológia. Nyilvánvalóan, mikor az előterjesztő azt mondja, hogy pont azért szükséges csökkenteni a palagáz bányajáradékát, mert rendkívül költséges a

kitermelése, akkor részben erre utal, de nekünk azért lényegesen több fenntartásunk van ezzel kapcsolatban.

A nemzetközi tapasztalatok figyelembevételével mindenhol nemzetközileg nagyon komoly fenntartásokkal kezelik a palagáz kitermelésével kapcsolatos kutatások előretörését, hiszen Kanadában és Amerikában nagyon sok konkrét környezetszennyezéssel kapcsolatos olyan negatív tapasztalat merült fel, ami óvatosságra intené a civilizált világnak azt a részét, amely még nem lépett erre az útra.

A korábbi, elmúlt egyéves ciklusban is többször volt olyan jogszabály-alkotási munka, ami igyekezett előgázolni ezen palagáz térnyerésének a lehetőségeit, és azt végig aggodalommal figyeltük, és éppen így aggodalommal figyeljük ezt a jogszabálytervezetet is, hiszen a kitermelt palagáz lehetősége után a magyar államnak ebből a bányászattól és a magyar palagázvagyonból összességében a bányajáradék lehetne a bevétele.

(21.30)

Tehát ha nem az lenne a cél, hogy valakiknek, akik megfelelő technológiával rendelkeznek a palagáz kitermeléséhez, nem azoknak kellene a haszon, akkor figyelembe kellene venni, hogy vajon a magyar állampolgárok, a magyar állam, a magyar kormány érdekei mik lennének. Nyilvánvalóan nem az, hogy egy kockázatos technológiával előállított, kockázatos technológiával kinyert, környezeti veszélyeket teremtő eszközzel egy olyan kitermeléshez járuljon hozzá, amiből utána vajmi kevés haszna lesz a magyar államnak és az adófizetőknek, nagyon kevés közforrás jön be. És ezzel a 2 százalékkal, ami csökkentésre lehetőséget ad, leginkább az a probléma, hogy ez garantáltan nem elegendő az esetleges környezeti kockázatoknak a felszámolásához.

Erre azért fontos felhívni a figyelmet, mert amikor a Budapesti Vegyiművek kapcsán felmerülő környezeti kockázatról az Illatos úton nap mint nap szó esik, akkor látni kell azt, hogy amikor a kormány felemeli a kezét, és azt mondja, hogy a szennyező fizet elvével meg kell keresni a felelősöket, és a felelősöknek nincs annyi háttér, hogy tudjon helytállni az ilyen jellegű tevékenységért, akkor a hatóság hiába szab ki egy 49 millió forintos bírságot, ha egy 5 milliárdos kárenyhítésre lenne szükség. Ugyanígy, ha a palagáz-kitermelésből származó jövedelem nem finanszírozhatja a jellegéből, a méretéből, a mennyiségéből adódóan azoknak a környezeti kockázatoknak a költségeit, ami így feláll a kitermelés kapcsán, így nyilvánvalóan a kitermelést kellene megfontolni, hogy vajon kellően bölcs lépés-e ez.

Én újfent arra kérném nagy tisztelettel a kormányt, hogy az ezzel kapcsolatos intézkedéseket, akár amelyek a korábbi jogszabályokban felmerültek, akár ami most jelen pillanatban elébünk került, ezt újragondolni szíveskedjen. Én nem tudom, hogy konkrétan kik és milyen nyomást helyeznek a ma-

gyar kormányra a palagáz-kitermelés elősegítése érdekében, és nem tudom, hogy kiknek van meg az ezzel kapcsolatos háttér. Ugye, szakértői vélemények szerint gyakorlatilag a Gazprom lehet az egyik ilyen nyertese ennek a kitermelésnek, nem tudom, hogy ez rosszindulatú feltételezés-e, vagy van bármi alapja, de az bizonyos, hogy maguk azok a tapasztalatok, amelyek korábban felmerültek, óvatosságra intenek bennünket. Nem véletlen, hogy az Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség korábban megálljt parancsolt az ilyen jellegű kitermelésnek, és nem véletlen az, hogy Európa többi részén is óvatosan kezelik ezt.

Ez a bányajáradék-csökkentés szerintünk elfogadhatatlan, szerintünk teljes mértékben megint egy inkorrekt versenyhelyzetet teremt, és előtérbe hozza egy környezetre kockázatot jelentő energiaforrás térnyerésének és kitermelésének a lehetőségét, amit így, ebben a formában biztos, hogy a pártunk nem tud támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik, tessék!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sallai Benedek képviselő úrral ellentétben nem tartom túl nagy racionalitását annak, hogy a Gazprom, amely a világ egyik legnagyobb, hagyományosan kitermelhető földgázkészlete fölött rendelkezik, éppen palagáz-kitermelésre adná a fejét, mivel túl nagy ráció és gazdaságosság jelen pillanatban ebben nincs. Látjuk a másik oldalról az amerikai Chevron céget, amely sorra vonul ki azokból az országokból, ahol palagáz-kitermelést fontolgatott az elmúlt években: Bulgária, Ukrajna, Lengyelország, és sorolhatnám tovább a kelet-közép-európai térség valamennyi országát; mert egyrészt a lezuhant kőolaj- és földgázárak miatt nem tartotta célszerűnek, vagy nem tartja most már gazdaságosnak ezeket a kitermeléseket, másrészt pedig olyan ellenállásba ütközhet helyi szinten a környezetvédelmi és egyéb aggályok okán, amelyek miatt egyelőre úgy látta célszerűnek, ha nem folytatja ez irányú tevékenységét itt a kelet-közép-európai régióban, meg még ki tudja, milyen okok állnak emögött.

Való igaz azonban, hogy a Jobbik is azért nem tudja támogatni ezt a törvényjavaslatot, mivel a palagázzal kapcsolatos, a palagáz kitermeléséhez kapcsolódó bányajáradék 12 százalékról 2 százalékra történő lecsökkentése nem támogatható a részünkről sem. Egyrészt van egy palagázkincsünk, amely való igaz, hogy ott van a lábunk alatt, és megoldást jelenthet majd talán egyszer a jövőben Magyarország energiafüggőségének csökkentésére, de azt gondolom, hogy nem a jelen technológiai módszerek, vi-

szonyok és nem a jelenben meglévő környezeti aggályok közepette. Amíg olyan vegyi anyagokat kell ennek a kitermeléséhez felhasználni, ami ivóvízbázisainkat veszélyeztetheti, addig jó lelkiismerettel, nyugodt lelkiismerettel nem adhatjuk ehhez a támogatásunkat. Másrészt pedig ez egy stratégiai ásványkincsvagyon, ugyanúgy, mint a szénkészletünk vagy más energiahordozóink, ha még vannak. Nem kell nekünk feltétlenül most és mindenáron megtalálnunk azt a céget, aki ezt valamilyen kedvezmények kínálása ellenértékéért kitermeli.

Jelen pillanatban még biztosított Magyarország földgázellátása, és csak ebből a palagázkészletből nyilvánvaló, hogy hosszú távon sem volna önmagában megoldható Magyarország földgázellátása. Meg kell találnunk azokat a külső forrásokat, akár azeri, akár iráni, akár természetesen orosz gázt, akár algériai vagy bármilyen más forrásból is szerezzük be; lehetőleg talán, ha ebből az összesből egyszerre, az volna a legbiztosabb Magyarország számára.

Tény az, hogy a hagyományos földgázkészleteket kikerülni ezzel nem tudjuk, viszont egy olyan környezeti kockázattal nézünk szembe, és a bányajáradék-bevétel olyan kiesésével, nyilván a csökkentésnek köszönhetően, amely nem teszi ezt részünkről támogathatóvá. Tudom, államtitkár úr azt fogja erre mondani, hogy ha nem csökkentjük le a bányajáradékot, akkor nem is fog jelentkezni senki, mert akkor biztos, hogy nem lesz gazdaságos a vállalkozások számára, hogy kitermeljék. Ebben az esetben azt mondom, hogy akkor nem kell, hogy kitermeljék. Akkor várunk kell arra az időpontra, amíg ez gazdaságosan, jó áron, nyereségesen kitermelhetővé válik, és talán még nagyobb haszonnal ennek az értéke csak nőni fog a későbbiekben, és talán a környezeti kockázatot is csökkenteni lehet azzal, ha a technológia majd oda fejlődik, hogy nem kell különböző káros, mérgező vegyi anyagokat pumpálni a föld alá ahhoz, hogy ezt megtehessek.

Úgyhogy a támogatható részek ellenére is, első sorban e miatt a palagáz-kitermelés miatt nem fogjuk tudni a holnapi zárószavazáson ezt a törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Aradszki András államtitkár úr jelentkezett szólásra. Tessék!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon ismétlődnek megint csak az általános vitában elhangzottak. Itt azért hozzá kell tennem, hogy nagyon fontos kiegészítése lett ennek a javaslatnak, nevezetesen a felajánlási rendet szabályozza a Gazdasági bizottság indítványa. Ez azért is fontos, mert a magyar kormány elkötelezett a rezsicsökkentés erejének fenntartásában, és ahogy kevesen emlékeznek rá, de azért mindig el kell mondani, hogy jobban rögzüljön, hogy

még többen emlékezzenek rá, hogy 2012 végén a családok terhének mérséklése érdekében döntött a kormány a rezsicsökkentésről. Ugyanis 2011-ben Bulgária, Magyarország, Svédország és Szlovénia háztartási fogyasztói fizették a legmagasabb földgázárakat, és a kormány döntése érdekében 2013-ban és '14-ben az energiaszektor szolgáltatásának árai a lakossági fogyasztók számára 2012-ben érvényes, azonos fogyasztásra vonatkozó árakhoz képest jelentősen mérséklődtek. Egy átlagos család, egy átlagos lakossági fogyasztó számára ez a csökkenés földgáz esetében például körülbelül 55 ezer forint megtakarítást eredményezett, ami, gondolom, hogy a magyar lakosság, a magyar polgárok számára a megélhetést jelentősen, érzékelhetően megkönnyítette.

Azért említettem ezt meg, mert a kormány továbbra is elkötelezett abban, és maga a Fidesz-KDNP-pártszövetség is, hogy a rezsicsökkentést biztosítsuk, és megvédjük egy esetleges európai uniós követelményrendszerrel szemben, és ezért a törvényjavaslat előírja az eddigi gyakorlat folytatását, azaz az importszerződésekkal rendelkező, állami tulajdonú földgázkereskedő szabad földgázforrásainak egyetemes szolgáltatók részére való felajánlását. Ez a javaslat elfogadása esetén 2016. októberig biztosított, és az egyetemes szolgáltatók hatósági árú földgázforrásokhoz való ismételt hozzáférése lehetőséget biztosít a rezsicsökkentés értékének megtartására.

(21.40)

Ahogy a mai nap folyamán a parlamenti vitában elhangzott, a kormány elkötelezett abban is, hogy a rezsicsökkentést tovább folytatja a jövőben.

A bányajáradék 12 százalékról 2 százalékra csökkentése, téved képviselő úr, nem azt fogom mondani, nem is azt mondtam az általános vitában, hogy azért csökkentettük, hogy nyereségesebb legyen a nem konvencionális földgáz-kitermelés. Azt mondtam akkor is, hogy nem csökkentettük 12-ről 2 százalékra a bányajáradék mértékét, hanem a nem konvencionális kitermelés tekintetében 2 százalékos bányajáradékot állapítottunk meg. Ez nem idegen a bányatörvény gyakorlatától, van 8 százalékos is, 12 százalékos is és 2 százalékos bányajáradék különböző bányászati tevékenységekre, és ahhoz képest, hogy a nem konvencionális kitermelés mennyisége jelenleg a nulla molekulával egyenlő, tehát nem bevételkiesésről van szó abban az esetben, hogyha nem konvencionális módon sikerül földgázt kitermelni Magyarországon, hanem költségvetési bevételnövekedésről van szó, a nullához képest ez értelemszerűen növekedés, csak azt kell mondanom, nem szeretik hallani képviselőtársaim azt, ha az ember próbálja elmagyarázni önöknek a tényleges helyzetet.

Még egy dolgot szeretnék hozzátenni ezzel a nem konvencionális kitermeléssel kapcsolatban. Én úgy gondolom, hogy a magyar energiabiztonság szempontjából minden elemét az energiaellátásnak,

az energiabiztonságnak meg kell fognunk, tehát igaz, elképzelhető és valószínű, hogy hosszú távon más forrásból beszerezhető a földgáz, de a magyar energiastratégia a függőség csökkentésére irányul, úgy mondja, hogy függetlenedés a függőségtől, és ehhez jó eszköz lehet a nem konvencionális forrásból származó szénhidrogénforrás kitermelése, és mint alternatíva, természetesen szolgálhat versenytársaként a más forrásból származó szénhidrogénnek.

De még mielőtt ennyire előremennénk, azt is elmondtam az általános vitában, hogy nem arról van szó, hogy holnap már itt fognak termelni nem konvencionális forrásból származó szénhidrogént, ugyanis ahhoz még további lépéseket kell tennünk annak érdekében, hogy az itt említett környezetvédelmi kockázatokra, illetve a máshol is tapasztalt környezeti kockázatokra tekintettel meg tudjuk állapítani, ki tudjuk alakítani azt a jogi, műszaki rendszert, azt a szabványrendszert, amely a lehető legkisebb mértékre korlátozza ennek a kockázatát. Ezen, úgy gondolom, hogy dolgoznunk kell közösen, önközel, az önök szakértőivel egyetemben, együttműködve, ugyanis nekünk itt a parlamentben az a felelősségünk, hogy ne legyen olyan jogi szabályozatlanság, ami esetleg akadályozza az értékeink előteremtését, illetve ne legyen olyan jogi szabályozás, amely viszszaélésre, kockázatokra nyit lehetőséget.

Ezen fog dolgozni a kormány, és kérem ehhez a támogatásukat azzal is, hogy remélem, ezek után, amit elmondtam, támogatni tudják majd a holnapi szavazás során a törvényjavaslatot. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Én is köszönöm. Frakciójának időkerete terhére Kepli Lajos képviselő úr jelentkezett szólásra.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr szavaira reagálnék. Így, ilyen szempontból igazából nem is ez volt a lényeg, hogy most 12-ről csökkentette 2 százalékra, a lényeg az, hogy megállapít a törvény egy 2 százalékos bányajáradékot, egy alacsony szintű, 2 százalékos bányajáradékot; nyilván relatív, hogy mi alacsony, mi nem, én a 2 százalékot annak tekintem. Államtitkár úr is elmondta, hogy jelen pillanatban nincs olyan kényszerhelyzet, hogy Magyarország ellátásbiztonsága szempontjából szükség lenne ennek a nem konvencionális gázkészletnek - akkor ne beszéljünk palagázzról, hanem beszéljünk nem konvencionális vagy nem hagyományos gázkészletről - a kitermelésére. Akkor ebben az esetben nem értem, hogy miért van szükség ennek a lehetőségnek a megnyitására.

Államtitkár úr azt mondta, ez nem azt jelenti, hogy holnap itt elkezdenek palagázt vagy bármilyen más, nem konvencionális módon kibányászott gázt felhozni a felszínre. Akkor miért kell most rögtön ezzel kezdeni, hogy megállapítunk rá a bányatörvényben egy bányajáradékot, és a későbbiekben majd környezetvédelmi meg egyéb szabályokat is

hozzáigazítva megszabjuk az egyéb feltételeit? Szerintem, hogyha jelen pillanatban Magyarország földgázellátása biztosított, akkor legyünk körültekintőek, gondoljunk a jövő generációkra is, és tartalékoljuk ezt a gázkészletünket azokra az időkre, amikor nem biztos, hogy ugyanilyen módon biztosított lesz Magyarország földgázellátása.

A szükséges jogszabályokat, amennyiben szorít az idő és sürget az idő minket, néhány hét alatt keresztül lehet vinni a parlamenten, és ha ez tényleg szükséges és Magyarország ellátása fog függni ettől, akkor szerintem minden párt a támogatását is fogja ehhez adni. Azonban, hogyha a kormány tényleg elkötelezett a rezsicsökkentés iránt, akkor nincs más teendő, mint ezt a palagázos részt, a palagázra vonatkozó bányajáradékos részt, bányatörvény-módosítást kiveszi ebből a javaslatból, és készséggel meg fogja a Jobbik is akár szavazni, hogyha az elénk kerülő jogszabály tartalma olyan lesz. Ugyanis a rezsicsökkentést pontosan nem szolgálja ez, hiszen nyilvánvaló, hogy nem a palagáz-kitermelés által fog megfizethető árú gáz jutni a magyar fogyasztókhoz, hanem inkább azon kéne gondolkodni vagy arra kéne törekedni, hogy a diverzifikált gázellátással hagyományos módon az országba érkező földgázzal megfelelő áron el tudjuk látni a fogyasztókat földgázzal.

Tehát a földgáz-, a nem hagyományos gázkészletünk megvan, ez meg is lesz akár még évtizedekig, még egyszer mondom, ha a szükség úgy kívánja, Magyarország ellátásbiztonsága érdekében szükséges ezeket kitermelni bármikor, és ha a technológiai feltételek olyanok lesznek, hogy nem veszélyeztetni - ezt hozzá kell tenni - Magyarország vízbázisát és olyan jogszabályi környezetet sikerül alkotni, hogy garantálni tudja a kormány, hogy környezeti kockázatok nélkül lehet kitermelni ezt a palagázt, akkor a Jobbik is szerintem - a többi ellenzéki párt nevében nyilván nem beszélhetek - a hozzájárulását fogja adni bármikor azon törvények meghozatalához, hogy Magyarország ellátásbiztonsága érdekében meg tudjuk kezdeni a nem hagyományos gázkészletek kitermelését akár 5 év, 10 év vagy akárhány év múlva, amennyiben a feltételek adottak.

Most szerintem, jelen pillanatban ennek nincs itt az ideje, ezért nem látom indokoltnak a 2 százalékos bányajáradékot, vagy ha 4 százalékos, 5 százalékos lenne, akkor sem tartanám indokoltnak, én azt gondolom, hogy ennek majd a jövőben fog valamikor eljönni az ideje. Nyilvánvaló, hogy a különböző pártok máshogy gondolkodnak, a jelenlegi kormánypártnak szíve joga lesz úgy gondolni, hogy ezt az intézkedést most meghozza, a mi támogatásunkra ebben nem számíthat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Több jelentkező képviselőt nem látok, a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni.

Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Igen, elnök úr, néhány gondolatot. Az általános vitában is elmondtam, hogy az általam benyújtott törvényjavaslat - amelyet széles körben egyeztettem a minisztériummal, az energiahivatallal, minden érintettel -, ez a törvényjavaslat nem kívánja a világ összes problémáját, sőt még az összes energiával, energiaellátással kapcsolatos problémát sem kezelni, de nem tud válaszokat adni palagázfóbiára, Oroszországfóbiára vagy Simicska-fóbiára sem.

Elmondtuk, hogy ez összesen három célt szolgál, három csomagból áll gyakorlatilag ez a módosítási javaslat. Az egyik a nem hagyományos vagy a nem konvencionális kitermelésre vonatkozó új bányajáradék megállapítása. Itt elmondtuk, semmi köze ennek a palagázhoz, nem a bányavagyonról szól, hanem ennek az eljárásnak a járadékáról, s ez nem a jelenben fog megvalósulni, hanem a jövőben. Tehát azt mondtuk, még azt a római jogi tételt is idéztem, hogy a bíró a jelenben dönt és a jogszabály, a törvény pedig a jövőnek szól, tehát ennek próbálunk megégyezni. A TAB ülésén azt is elmondtuk ezzel kapcsolatban, hogy nem kell ennek mindig 2 százaléknak lenni, lehet ez majd megint 12 százalék vagy 8 százalék, attól függően, hogy mit tudunk ezzel beindítani.

Egyébként ehhez a javaslatához tartozik a mai azonnali kérdések órájában a rezsicsökkentéssel kapcsolatos kérdésemre adott miniszteri válasz is, hogy a miniszter úr az egyetemes szolgáltatói piac 3,7 millió fogyasztójának a megszerzése vagy az új szemléletű Paks, illetve Paks kibővítése mellett a rezsicsökkentés fenntarthatóságának az energiahatékonyságot nevezte meg.

(21.50)

Az energiahatékonyságot mindkét értelemben, mind a beszerzés oldaláról, mind pedig a szolgáltatás oldaláról értelmezte a miniszter úr. Tehát nekünk kutya kötelességünk, hogy már most hozzunk olyan döntéseket, amelyek tekintetében, ha úgy tetszik, diverzifikálni tudjuk a beszerzést, a saját hazai készleteinket is mozgósítani tudjuk annak érdekében, hogy mind a lakosokat, mind pedig a hazai vállalkozásokat olcsó és biztonságos energiával tudjuk ellátni.

Ugyanezt a célt szolgálja a második csomag, amelyben nagyon sok fogyasztóvédelmi szabályozást is módosítunk, pont a fogyasztók érdekében, de a legfontosabb ez a biztonságos gázellátás, tehát a gázkészletezésnek, az ellátás fokozásának, a biztonságának a megteremtése.

Gyakorlatilag mind a Gazdasági bizottság, mind pedig a TAB által elfogadott módosító, illetve összegző módosító javaslatban és jelentésben is ez az egyetlen érdemi változtatás van, ahol az egyetemes szolgáltatók ellátása érdekében fel kell ajánlani a '98 előtti hazai mezőkből származó földgázt.

És van egy harmadik része, ami pedig arról szól, hogy korábban hoztunk egy olyan szabályt, amely a

külföldről behozott kőolaj és kőolajtermékek követésére vonatkozott. Ez a NAV kérésére került bele ebbe a rendszerbe, de aztán utána, amikor a vizsgálatok megtörténtek, akkor kiderült, hogy csak olyan anyaggal lehet jelölni, aminek a felhasználása kétségtelenné teszi ezt a szabályozást, így ezért ezt a szabályozást nem kívánjuk bevezetni, illetve a már meghozott szabályokat szeretnénk megszüntetni.

Köszönöm szépen a kormány támogatását, köszönöm az összegző módosító javaslatot, ezt nyilvánvalóan támogatni fogom, és arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat is, hogy mindenki támogassa ennek a törvényjavaslatnak a jobbító szándékú elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4037. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4037/6. számon megkapták. A Vállalkozásfejlesztési bizottság mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4037/4. számon, jelentését pedig T/4037/5. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4037/8. számon, összegző jelentése pedig T/4037/9. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Vécsey Lászlónak, maximum 8 perces időkeretben, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. április 23-ai ülésén megtárgyalta a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. számú törvény módosításáról szóló T/4037. számú törvényjavaslatot. A Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatot nyújtott be, amelyet bizottságunk 25 igen szavazattal, 6 nem ellenében, tartózkodás nélkül támogatott.

A kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény elfogadása és hatálybalépése között eltelt időszakban a kormány folyamatosan figyelemmel kísérte a tör-

vény működési mechanizmusát, a hatásait, és folyamatosan monitorozta a beérkező észrevételeket, véleményeket; töretlenül törekszik arra, hogy a vitának és a cselekvésnek az egyensúlyát e téren is és e törvény keretei között is megtalálja.

A beérkezett javaslatok, észrevételek értékelése kapcsán a törvénymódosítás lényegében három fő pont körül sűrűsödik. Az egyik, hogy a beérkező észrevételek alapján a törvény szövege, mint a kormány megállapította, elvi alapon nem indokolható különbséget tesz a világörökségi és a nem világörökségi területen történő vasárnapi árusítás között, így a dolgozók vonatkozásában ezt a törvényt igyekszik korrigálni.

További változás, amit a törvénymódosítás előidéz, egy jogtechnikai módosítás, amely szerint az automatákból történő árusításra nem terjed ki a törvény hatálya, és ezt tételesen fel is sorolja a törvény, hiszen ehhez nem szükséges munkaerőt alkalmazni. Van még egy olyan kör a törvénymódosításban, amely lényegében pontosítást, koherenciazavar kiküszöbölésére alkalmas pontosításokat tartalmaz. Ez tulajdonképpen a nyitvatartási időket szabályozza oly módon, hogy az eredetihez képest a munkanapokon korábbi nyitva tartást tesz lehetővé, illetve a törvény megfelelő pontjain ezeket tételesen végigvezeti.

A vitát követően bizottságunk az összegző módosító javaslatot 23 igen szavazattal, 4 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. Kérem a tisztelt Házat a holnapi szavazáson a törvénymódosítás támogatására. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum 7 perces időkeretben. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat indoklása elképesztően cinikus, és engedjék meg, hogy idézzem: „A kormány elszánt abban, hogy megtalálja a vita, az egyetértés, a megegyezés és a cselekvés helyes arányát, így törekszik a több egyeztetésre, konzultációra és ezek eredményeként a megegyezésre.”

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a törvény elfogadása előtt kellett volna erre gondolni, és a törvény elfogadása előtt kellett volna különböző egyeztetéseket lefolytatni, mert mint tudjuk, az eredeti törvénnyel kapcsolatban mind a szakmai szervezetek elutasító álláspontot foglaltak el, a szakszervezetek döntő többsége is, de ahogy több közvéleménykutatás is igazolta, a társadalom nagy része elutasította ezt a törvényt, azt a rendelkezést, amely szerint vasárnap a boltoknak zárva kell lenni.

Ugyanerre az álláspontra helyezkednek most már a balatoni települések polgármesterei, és Velen-

ce település polgármestere is, képviselői is, hiszen felmentést kérnek ez alól a rendelkezés alól. De előre borítékolom, hogy több város is majd ezzel a lehetőséggel kíván élni, hogy lehessenek nyitva az ő területeikön, az ő településükön a boltok, hiszen mi a különbség egy Velence vagy akár egy Pécs városa között a turisztikai látogatottság tekintetében. Tehát sorra érkeznek majd azok a kérések, igények, hogy adott településen lehessenek nyitva a boltok.

Hallhattunk a Törvényalkotási bizottságban államtitkár úr részéről bizonyos számokat. Ugye, egy saját számításról volt szó. Én megkérdeztem, hogy ez hogy történik. Megtudhattuk, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal online-pénztárgéprendszeréből beszerezhető adatok szerint jelentősen nőtt a kiskereskedelmi forgalom azóta, mióta vasárnap zárva vannak a boltok. Igaz, hogy emlékeim szerint talán egy öthetes átlagot hasonlított össze a minisztérium egy háromhetes átlaggal, amiben természetesen szerepelt a húsvét, illetve a húsvétot megelőző hétvége, amikor vasárnap nyitva voltak, éltek az üzletek azzal a lehetőséggel, hogy öt alkalomból egyszer nyitva legyenek az év során, tehát ezt is beleszámolta. Ez nagyjából olyan összehasonlítás lett volna, mint hogy a karácsonyt megelőző időszakot összehasonlítjuk a karácsonyi időszakokkal, hiszen tudjuk jól, hogy húsvét környékén sokkal nagyobb mértékben vásárolnak a háztartások, a magyar családok, hiszen készülnek a böjt utáni ünnepre, családi események során sokkal jobban megemelkedik a fogyasztásuk.

(22.00)

Tehát azt gondolom, hogy ez az összehasonlítás ilyen rövid távon és ilyen paraméterekkel nem lehet mérvadó. Tehát majd később derül ki, hogy ez milyen hatással volt.

A törvénymódosítás, ami betérjesztésre került, rávilágított még egy problémakörre, amit talán még az eredeti törvény alkalmával sem veséztünk ki, mégpedig az, hogy a kormány felhatalmazást kapott arra, hogy eltérő szabályokat határozzon meg, tehát kivételeket tegyen. Itt a Törvényalkotási bizottság ülésén is elmondtam, hogy ez megint lehetőséget adhat arra, mint máskor sok esetben, akár a dohánymutyiban, trafikmutyiban vagy akár a pláza-stopnál előfordul, hogy majd Fideszhez közeli üzletek kapnak felmentést. És ugyancsak a bizottsági ülésen vettem fel, hogy ha már a jogszabály úgy rendelkezik, hogy a település sajátosságaira, különösen az idegenforgalom kiszolgálásának igényeire, vásárlási szokásokra, foglalkoztatottak számára és a lakóköznyezet érdekeire tekintettel az üzletek nyitva tartására e törvénytől eltérő szabályokat is megállapíthat a kormány, tehát ha már helyi körülményekről van szó, ugye, a helyi idegenforgalmi adatokról, helyi vásárlási szokásokról, miért nem az önkormányzatoknak tetszenek jogosítványt adni arra, hogy ők döntsék el, hogy az ő településükön nyitva lehetnek-

e a boltok vagy sem, és akkor nem kerülnének olyan kellemetlen helyzetbe, hogy a saját pártjukból megválasztott polgármester fordul a sajtóhoz és kéri, hogy az ő településén hadd lehessenek nyitva az üzletek, hiszen az önök nagy elszánását és a nagy ötletét, tervét kérdőjelezzik meg az önök párttársai ezeken a településeken.

Tehát érdemes lenne akár a jövőben is egyrészt a mi álláspontunk szerint eltörölni ezt a jogszabályt, és a vasárnapi nyitva tartást lehetővé tenni, illetve ha már annyira a helyi sajátosságokra hivatkoznak, akkor érdemes lenne a helyi önkormányzatoknak megengedni, hogy ők maguk döntsék el. Tehát egy pártban van, egy pártcsaládban, gondolom, vannak KDNP-s polgármesterek, meg tudják beszélni, hogy akkor hol milyen eltérés lehetséges. Bár sokkal jobb lenne, ha valóban a vásárlók és a magyar emberek igényeit, érdekeit vennék figyelembe, és eltörölnék ezt a jogszabályt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem most az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e most reagálni. Parancsoljon!

GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Valóban, a kormány nagyon sok egyeztetést folytatott a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvénnyel összefüggésben, részben egyébként már azt megelőzően is, hogy ezt az Országgyűlés elfogadta volna, hiszen amikor a képviselői javaslat alapján a törvényjavaslat benyújtásra került, akkor a Nemzetgazdasági Minisztérium az érintett szervezetekkel, így tehát a különböző szakmai szervezetekkel, szakszervezetekkel és még egyébként, ha ezt kérték, akkor külön-külön az egyes cégek képviselőivel is egyeztetéseket folytatott a törvény tartalmáról. Tehát azt biztos nem lehet mondani, hogy ennek a törvénynek akár az elfogadását vagy az azt követő időszakban a tapasztalatok összegzését ne vette volna körül az egyeztetésnek a szándéka a kormány részéről, mert a kormány és ezen belül különösképpen a Nemzetgazdasági Minisztérium mindent megtett annak érdekében, hogy minden szakmai szereplő, minden érdekelt a lehető legmagasabb szinten kifejtse a véleményét.

Amióta a törvény elfogadásra került, illetve amióta hatályba lépett, azóta a kormány követi azokat az észrevételeket, amelyek a törvényt illetik, és meg kell mondani, hogy nagyon sok észrevétel hangzott el, többek között például az ellenzék részéről is, hadd említsem meg, például azt kritizálták, hogy miért lehetnek a világörökségi helyszíneken vasárnap nyitva a kiskereskedelmi egységek, míg egyébként máshol nincs erre lehetőség. Az ellenzék persze nem nyújtott be ilyen törvényjavaslatot, de a kormány meghallgatta ezt a kritikát, meghallgatta a

többi észrevételt is, és ezeknek az észrevételeknek az alapján tett most javaslatot arra *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, hogy ez a kivételezés, ami korábban a világörökségi helyszíneket illetően a törvényben szerepelt, ez eltörlésre kerüljön. Hiszen végül is a törvényjavaslat a munkavállalókat védi, hogy akaratukkal szemben ne lehessen őket vasárnap munkavégzésre kényszeríteni, és ebben az összefüggésben nincs lényeges különbség a világörökségi helyszíneken vagy más helyszíneken dolgozók között. Tehát a világörökségi helyszíneken dolgozókat is megilleti ugyanaz a védelem, mint akik egyébként nem világörökségi helyszínen dolgoznak.

Nyilvánvalóan a munkavállalók jogait, érdekeit nem érinti az automatákból való értékesítés, hiszen ott jellemzően nem személyes kiszolgálás történik, hanem egy árufeltöltés után automatikus a kiszolgálás, különösképpen, mondjuk, gondoljunk itt az italautomatákra, amelyek rendkívüli módon népszerűek. Következésképpen ott a vasárnapi munkavégzés problémája nem merül föl, így indokolt, hogy ez a törvény hatálya alól kikerüljön.

Viszont a kereskedelemben dolgozók érdekein túlmenően másoknak az érdekeit is indokolt figyelembe venni, és így többek között éppen itt az Országgyűlésben elhangzott észrevételek alapján gondolta úgy a törvényalkotó, hogy a kiskereskedelmi napokon az üzleteket korábban ki lehessen nyitni, mint 6 óra, hiszen nagyon sokan talán éppen 6 órára mennek dolgozni korán reggel, és így számukra az nehézséget okozott, hogy kora reggel meg tudják vásárolni a reggelijüket, a kiflit, a párizsit vagy éppen amit aznap a munkahelyükön el szerettek volna fogyasztani. Ezért a kormány azt javasolja - a Törvényalkotási bizottsággal egyetértésben -, hogy a reggel 6 órai kezdést módosítsuk lényegesen korábbra, tehát már fél 5-től nyitva lehessen tartani a kiskereskedelmi napokon.

És természetesen a kormány nemcsak a különböző véleményeket követi a törvénnyel összefüggésben, hanem azt is, hogy azok az ijesztgető szándékú előrejelzések, amelyek arról szóltak, hogy több tízmilliárd, esetleg volt olyan is, aki azt mondta, hogy több mint 200 milliárd forintnyi adóbevétel ki fog esni a törvényből, mert olyan mértékben fog csökkenni a kiskereskedelmi forgalom, az vajon megalapozott-e, és valóban ezek a korábbi aggályok valósággá válnak-e vagy sem. És valóban az a helyzet, hogy van a kezünkben egy kiváló eszköz, amivel egész pontos adataink vannak. Tehát nem kell becslésekkel foglalkozzunk, hanem a NAV-nál lévő online-pénztárgépi adatokkal napi szinten tudjuk követni, hogy hogyan alakul a kiskereskedelmi forgalom, nem millió forintokra, hanem forintra, egy forintra pontosan tudjuk, hogy melyik nap pontosan mekkora volt a kiskereskedelmi forgalom. És ebből azt a következtetést lehet levonni - itt pontosítanám Tóth Bertalan képviselő megjegyzését -, hogy megvizsgáltuk, hogy az idei év kezdetétől eltelt kilenc teljes

hétben, ami megelőzte a törvény hatálybalépését, mennyi volt az egy hétre eső átlagos kiskereskedelmi forgalom, és megvizsgáltuk azt is, hogy az azóta eltelt öt teljes hétben mennyi volt az egy hétre eső átlagos kiskereskedelmi forgalom. Elvileg, ha igazuk lett volna azoknak, akik azt mondták, hogy itt óriási összeomlás lesz, csökkenni fog a kiskereskedelmi forgalom és százmilliárdokat fogunk elveszíteni adóban, akkor csökkennie kellett volna a kiskereskedelmi forgalomnak. De nem ez történt, hanem teljesen egyértelműen - ma már az adatok birtokában mondhatjuk - a kiskereskedelmi forgalom bővülése a törvény hatálybalépése után is folytatódott.

A legfrissebb adatok alapján azt tudjuk mondani, hogy ez a forgalombővülés majdnem 8 százalékos volt. Tehát amikor én a Törvényalkotási bizottság ülésén voltam, akkor egy 7 százalékos közeli adat állt a rendelkezésünkre, most már azt mondhatjuk, hogy majdnem 8 százalékos volt ez a bővülés. Ugyanis az a helyzet, mi mindig ezt mondtuk, és úgy tűnik, hogy ezek szerint nekünk volt ebben a kérdésben igazunk, hogy a kiskereskedelmi forgalom nagysága alapvetően nem a nyitva tartástól függ - itt is ezt tapasztaltuk, hogy a vasárnapi forgalom áttevődött más napokra, jellemzően péntekre és főként szombatra, illetve hétfőre -, hanem a kiskereskedelmi forgalom nagysága alapvetően attól függ, hogy az embereknek mennyi pénze van. Ha az embereknek több pénzük van, és bíznak a jövőben, akkor többet fognak költeni. És ténylegesen több pénzük van, mert a reálbérek növekedtek, nagyon alacsony az infláció, és ráadásul nemcsak hogy többet keresnek az emberek, hanem többen keresnek, mert lényegesen több embernek van állása Magyarországon, mint amennyi volt korábban.

(22.10)

Ehhez tartozik még az is, hogy az elmúlt időszakban fontos döntések születtek a devizahitelek kivezetéséről. Tehát az emberek bíznak abban, hogy több pénzük lesz a jövőben is. Azok, akik eddig a bankba hordták a pénzüket, úgy tűnik, hogy most inkább elkezdtek vásárolni; reméljük, hogy olyan dolgokat, amire tényleg szükségük van, és amivel a családjuk életét jobbra tehetik.

Ezeknek a figyelembevételével kérem az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság által támogatott javaslatokat megszavazni, elfogadni szíveskedjék. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom, hogy a vita végén, amennyiben még hozzá kíván szólni, előterjesztőként 2 perc 20 másodperc áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretek-

ben. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Elsőként Gúr Nándor képviselő úr következik, az MSZP frakciójából. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Glattfelder államtitkár úr egyeztetésekről beszél. Hát, nem sok ilyenrel találkoztunk, sőt hatástanulmánnyal sem. Volt, amikor volt hatástanulmány, volt, amikor nem volt, volt, amikor nem találtak, a Jóisten tudja, mi van vele. Szóval, olyan katyvasz volt ennek az ügynek a környékén, amely már nem egy államtitkárt fogyasztott el. Tállai államtitkár úr most már nem jön ide, most mást küldenek ide. Szóval, nem tudják az arcukat adni folyamatosan az ügyszögbe illesztetten. Harrach, Szatmáry, Mengyi, Becsó, Vas képviselőtársaim, akik persze most nincsenek itt, egymásnak is ellentmondó, sőt néha saját maguknak is ellentmondó véleményeket fogalmaztak meg az ügy kapcsán, sőt módosító javaslatokat is benyújtottak, majd utána visszavonták. Szóval, sok minden történt ebben a dologban.

Orbán szavai csengenek a fülemben, amikor is azt mondta, hogy addig ebben az országban, ha kényszer is, de vasárnap nyitva lesznek a boltok, amíg az emberek nem keresnek öt nap alatt annyit, mint amennyi ahhoz kell, hogy tisztességesen megéljenek. Szeretném jelezni önöknek, hogy most 4,3 millió ember tett személyi jövedelemadó-bevallást - zárt esztendő, NAV adatai alapján -, 2,2 millióan nem érték el a létminimum összegét a bevallásaik szerint havonta. Tehát a helyzet nem jobb lett, hanem rosszabb lett. A bérek csökkentek, nem nőttek. A minimálbér ötezer forinttal kevesebbet ér vásárlóerő-értéken, mint 2010-ben. Mondhatnék még ezernyi dolgot, de nem akarom ezzel untatni önöket, mert úgy látom, a szó a füligig sem ér el, nemhogy az agyukig. A füligig sem ér el.

2012, munka törvénykönyve. Emlékeznek rá, akkor, amikor a pótlékok tekintetében megszüntették a délutános pótlékokat, csökkentették 30 százalékra az éjszakai pótlékokat, megfelezték a vasárnapi pótlékokat, emlékeznek a pótlékok, pótlékok, pótlékok ügyére. Ezt csak azért hozom szóba, mert most azt mondták itt a viták sokasága kapcsán, hogy majd a hosszított délutános műszakok tekintetében nem veszítenek az emberek a bérükből, dehogyan veszítenek, majd a délutános pótlék...! Milyen délutános pótlékok? Ha a délutános pótlék megszűnik, akkor hiába a hosszított műszak, a pótlék nulla forint egyenértéke a hosszabbított műszak tekintetében is nulla forinttal bír. Szóval, hülyítik az embereket, meg mindenki mást, aki csak a közelükbe kerül önöknek, azt hiszik, hogy ezzel valóságképet festenek. Nézzék, ha vasárnapi munka, mindegy, hogy kereskedelemben vagy bárhol, ha vasárnapi munka, akkor százszázalékos bérpótlék! Szerintem ez a minimum. Egyszer Harrach képviselőtársam ebben a vitában azt mondta, hogy igen, hogyne, persze, hogy ezt támogatja. Államtitkár

úr, erősítsen meg ebben, a kereszténydemokraták indítványozták az egész történetet! Ha már elfogadták, hogy ez így jó, akkor fogadják el a javaslatát is, hogy százszázalékos bérpótlék mindenhol, ahol vasárnap munkavégzési tevékenységet kell folytatni!

A szokások korlátozását hívták életre. Az emberek szokásjogait törték meg. Munkahelyeket is szüntetnek meg, hiába tagadják. Fizetést is csökkentenek, hiába tagadják. Sőt, még költségvetési kiesést is eredményez az a tevékenység, amit folytatnak. De ha nem így van, akkor osszák meg a véleményüket a VOSZ-osokkal, vagy adjanak nekik tanácsot, bár inkább ne adjanak, mert ha adnak, annak nem lesz jó vége, az még a gazdasági - hogy mondjam - tönkretétel irányába is vihet minket. Nézze, a világörökségi helyszínek tekintetében azt kell hogy mondjam, hogy attól világörökségi helyszínek ezek, hogy ott turisztikai, idegenforgalmi tevékenység zajlik, általában vetten ez hétvégén, jellemzően, mondjuk, a vasárnapi napokon zajlik. Ha pedig így van, akkor nyilván imáznövelő tevékenység lesz az, ha a kisboltok előtt százméteres kígyózó sorok fognak állni. Jót fog tenni az önkormányzatoknak, ha az iparüzési adójuk csökkenni fog. Nem lesz majd önerejük ahhoz, hogy egyéb fejlesztéseket hajtsanak végre, de az sem fog talán használni, ha munkahelyek csökkennek, vagy a fizetés csökken.

Míndezek mellett az alapvető filozófiai problémám a dologgal az, hogy az embereket a saját döntési szabadságuktól fosztották meg. Persze megtették ezt már máskor is, hivatkozva az önök által mondott „kisemberek” pártiságával felütve akkor, amikor a munkatörvénykönyvet, az előbbieken jelzettek szerinti sztrájk törvényt, internetadót, korkedvezmény-megvonást, a Jóisten tudja, mi minden mást csináltak, földhaszonbérleti szerződéseket az ő javukra, persze, trafikokat úgy, ahogy megtették és megcsinálták, kifosztották őket, és látjuk az eredményét, hogy mi az, már halálos áldozatai is vannak a történetnek. Szóval, elhibázott döntések sokaságát hívták önök életre. Ez a konkrét ügy rávilágít ennek az összes fogyatékoságára. Hány beadvány, hány aláírásgyűjtés, hány tüntetés kell ahhoz, hogy úgymond észhez térjenek, hogy normálisan gondolkodva az emberek, az emberek akaratát, szándékát juttassák érvényre, és ahhoz illesztett törvénymódosításokat szülnének, és nem kivételes kormánydöntésekkel kezelni priorizált társaságokat, vagy isten ne adj', Fidesz-tagkönyvvel rendelkezőket, hogy majd ők azért vasárnap itt és ott, így és amúgy nyitva tarthatnak. Államtitkár úr, nem összevissza hadovázni kellene ebben a történetben, hanem olyan tisztességes törvényeket szülni, amelyek az emberek javát szolgálják. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, LMP. Tessék!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány elmúlt öt évének törvényalkotási mélypontja a vasárnapi zárva tartásról szóló törvény. Amilyen körülmények közt benyújtották, minden társadalmi egyeztetés, előkészítés nélkül, ahogy keresztülverték, minden józan érvet lesöpörve az asztról, végül ahogy elkezdtek a csiszogatását egy minden szempontból rossz törvénynek, az mindenképpen egy törvényhozási mélypont. Téved Kövér László elnök úr, amikor azt gondolja, hogy a vasárnapi zárva tartás egy jó, csak rosszul elmagyarázott intézkedés. Ez egy alapjaiban elhibázott törvény. A mostani módosítás egy újabb jogi hézagot akar betömöködni. A világörökségi területen található boltoknak is megtiltaná a vasárnapi nyitva tartást.

Az összegző módosító egy ehhez nem kapcsolódó módosítás. Most épp arra jött rá a kormány, hogy vannak kora reggeli órákban munkába járó emberek is Magyarországon, akik 6 órára járnak dolgozni. Miattuk most az általános nyitva tartás időpontján változtatnának úgy, hogy ne csak 6 és 22 óra között lehessenek nyitva a boltok, hanem már reggel fél 5-től. A törvény vég nélküli módosítgatásai helyett be kellene látni, hogy ez az intézkedés megbukott, és hatályon kívül kellene helyezni a törvényt. Rosszkor, rosszul, minden átmenet nélkül vezették be, és nem csak rosszul kommunikálták.

A kötelező zárva tartás nemcsak a kiskereskedelmi láncoknak hátrányos, de annak a körnek is, amelyet a kormány kedvezményezni akar, a kisvállalkozásoknak, a 200 négyzetméter alatti boltot üzemeltető tulajdonosoknak, a családi vállalkozóknak. A balatoni önkormányzatokat tömörítő Balatoni Szövetség éppen a kisvállalkozások érdekeire hivatkozva fordult a napokban Varga Mihályhoz, május 1-jétől szeptember végéig kérve felmentést a vasárnapi boltzár alól. Akármennyire is a családi vállalkozásokat akarja a kormány helyzetbe hozni ezzel az intézkedéssel, ez így, ebben a formában nem életszerű. A kis boltok nincsenek arra felkészülve, pláne nem az idegenforgalom, turizmus szempontjából frekvenciált térségekben, hogy képesek legyenek fogadni a nagyobb boltok zárva tartása miatt rájuk zúduló vásárlói tömeget. Nem tudják megoldani azt sem, hogy minden hétvégén dolgozzanak a családtagok, mint-hogy a törvény nem teszi lehetővé alkalmazottak foglalkoztatását.

(22.20)

Ráadásul a családtagok sem árulhatnak szak-képzettség nélkül az élelmiszerboltokban, így ha nincs meg a családtagok előírt végzettsége, akkor ki sem nyithatnak vasárnap.

Az összegző módosítóról tehát azt gondoljuk, hogy egy rossz törvény újabb és újabb korrekciója. A vég nélküli módosítgatást be kéne fejezni, és be kellene látni, hogy kudarcot vallottak ezzel az intéz-

kedéssel. Javasoljuk, hogy helyezték hatályon kívül a törvényt, mielőtt még nagyobb bajt fog okozni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Az előre bejelentett felszólalók sorában Heringes Anita képviselő asszony következik, MSZP.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Hát igen, újra egy átgondolatlan törvény előtt állunk itt, megint este fél 11 van. A vasárnapi zárva tartásnál ez egy normális időpontja a vitának, hiszen annyira próbálják eltitkolni, hogy miket akarnak még toldozgatni-foldozgatni ebben a törvényben, hogy mindig este 10 és 11 közé sikerül rakni ennek a törvénynek a vitáját, nehogy valaki észrevegye, mi történik a parlamentben. Látszik, hogy már annyira védhetetlen ez a törvény az önök számára is, hogy az eredeti betervező KDNP-s képviselők közül senki nincs itt. Mondjuk, nem sűrűn szoktak bent lenni, de ahogy látom, a saját képviselőtársaik sem tudják már védeni, hiszen két főnél többet nem látok az ülésteremben a kormánypárti többségből. Felháborító, hogy bár önök sem tudják védeni, mégis itt ülnek és módosítgatják.

Allamtitkár úr azt mondta, hogy a világörökség részébe tartozó üzleteket azért veszik ki, mert az ellenzék azt mondta, hogy vegyék ki. Hát, nem értették meg jól, mi ugyanis azt mondtuk, hogy hatályon kívül kéne helyezni a törvényt, és nem kellene különbséget tenni. Egyszerűen hülyeség, amit kitaláltak ezzel kapcsolatban. Az emberek szó szerint ezt mondják, ha végigmennek az utcákon.

Ha az emberekkel beszélnek a boltokban, azt sem tudják már, hogy mi hatályos, mi vonatkozik rájuk, árulhat-e kólát a pékség vagy nem, vagy egyáltalán ki mit árulhat, mit tehet ki a polcokra. Annyira összezavarták az embereket, hogy már mindenki hátra dőlve vár, hogy majd egyszer legyen valami ennek a törvénynek a végén, és majd megtudják, hogy nekik mit szabad és mit nem. Csakhogy az önök pökhendisége és a kétharmados többségbe vetett óriási nagyság, amit magukról gondolnak, annyira elnyomja a gondolkodásukat, hogy nem akarják meghallani az emberek véleményét. Több alázatot kéne gyakorolniuk a kormánypárti képviselőknek, meg kellene hallaniuk az emberek véleményét, s akkor visszavonnák ezt a törvényt. Ezért még egyszer elmondom, az emberek azt kérik, hogy vonják vissza. Az ellenzék is azt kéri, hogy vonják vissza. Mindenki jobban járna ezzel. Végre kipipálhatnának valami olyan dolgot, amiben óriásit hibáztak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr következik, a Jobbik-frakcióból.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár úr mondatainál, amikor

a 8 százalékos bővülésről kezdett el beszélni, kicsit megijedtem, mert azt hittem, eljutunk odáig, hogy a törvény hatására 8 százalékkal máris bővült a forgalom. De aztán nem, államtitkár úr elmondta az ehhez a törvénymódosításhoz egyáltalán nem tartozó számadatokat, hogy miért is bővült 8 százalékkal. Van egy jó hírem, államtitkár úr, képzelje el, hogy a hűtők még el sem romlottak. Mi lesz akkor, amikor majd a Varga Mihály által megjósolt hűtőelromlási nagy hullám bekövetkezik az országban, és akkor a kiskereskedelem egyszerűen majd szárnyalni fog? Ez még benne sincs, de előbb-utóbb eddig is el fogunk jutni.

De beszéljünk a törvényről! Mi a legnagyobb probléma ezzel a törvénnyel? A címe. Az, hogy az van benne, hogy módosítás. Ez hányadik módosítás? Mert én már nem tudom követni. A hatodik vagy a hetedik? *(Heringes Anita: A hatodik.)* A hatodik, de nemsokára lesz hetedik is. Ez a hatodik módosítása ennek a törvénynek! Alig lépett életbe, alig másfél hónapos ez a törvény, és már hatszor lett módosítva. Mit kellene üzennie annak, hogy ha önök hatszor behoznak egy törvényt módosításra? Azt kellene üzennie önöknek, hogy ez a törvény úgy, ahogy van, rossz. Kodifikációs szempontból is rossz. Ez tehát egy elrontott törvény, nem tudták normálisan összerakni ezt a törvényt.

A másik probléma pedig az, hogy vajon azokat a célokat, amiket annak idején maguk elé tűztek, teljesíti-e ez a törvény. Sajnos azt kell mondanom, hogy biztosan lesz még nagyon-nagyon sok módosítása. Ezzel a törvénnyel ebben a ciklusban szerintem még nagyon sokat fogunk foglalkozni, akár három-négy éven keresztül jönnek majd a különböző módosítások. Az utolsó módosítás - már keveri az ember - szerintem három hete volt itt bent a tisztelt Ház előtt, akkor is azt mondták, hogy na, ez a vége, ez az utolsó.

Ez a törvény egyébként valóban azt üzeni az embereknek, hogy a fideszes-KDNP-s cinikusságnak, kivagyiságnak nincs határa. Ez ennek az iskolapéldája. Önöknek is rá kellene jönniük arra, hogy sokkal népszerűbb és szimpatikusabb lenne az embereknek, ha elismernék, hogy sem önöknel, sem nálunk nincs a bölcsök köve.

Önök benyújtottak egy törvényt, és én nem is vitatom az esetleges jó szándékukat. Azt mondták, hogy ezzel a törvénnyel a következő célokat fogalmazták meg: először is a munkavállalók védelmét, hogy ne lehessen egy munkavállalót arra kényszeríteni, hogy vasárnap dolgozzon, másodszer pedig azt, hogy a családok együtt legyenek, és ne vásároljanak, hanem találjanak más programokat. A céllal egyet lehet érteni, én abszolút egyetértek ezzel a céllal. Védjük meg a munkavállalókat!

A kérdés az, hogy ez a törvény ezt a célt szolgálja-e. Elmondom önöknek, hogy nem. És erre rájöhetek volna! Azt mondják, hogy sok egyeztetés folyt, meg voltak hatástanulmányok. De államtitkár úr, mi

az, hogy egyeztetés? Az, hogy leülnek valakikkel szemben, azt mondják, hogy így lesz, és meg sem hallgatják a véleményüket? Nem olyan régen voltunk egy ötpárti egyeztetésen, amelyen ugyanez történt, amely ugyan nem ötpárti volt, az államtitkár szerint csak hárompárti, mert a KDNP-t nem számolta bele. Azt mondták, hogy az MSZP nem volt jelen, ezért csak hárompárti egyeztetés volt. Mondtuk, ez hogy lehet, hiszen a KDNP itt van, látjuk, hogy itt van, mert ez a törvény is a KDNP nevéhez fűződik.

Nézzük meg a munkavállalók védelmét! Ha valóban az a céljuk, hogy Magyarországon ne lehessen a munkavállalókat arra kényszeríteni, hogy vasárnap dolgozzanak, anélkül, hogy ők ezt szeretnék, anélkül, hogy a vasárnapi munkavégzést megfizetnék, akkor ez miért csak a kiskereskedelmi szektorra vonatkozik? Azoknak a családoknak, azoknak a munkavállalóknak az érdekei nem számítanak, akik egy gyárban vagy más ágazatokban dolgoznak vasárnap? Az ő érdeküknek ugyanúgy számítani kellene, legalábbis a kormány szerint, ha ez a fő céljuk. És ugyanígy annak is, hogy a családok együtt legyenek. Azok a családok nem számítanak, ahol a munkavállaló vasárnap éppen nem a kiskereskedelembe, hanem máshol dolgozik?

Én azt mondom, hogy minden egyes döntésnél - amikor, még egyszer mondom, az ember a szándékot nem kifogásolja -, amikor alkotnak egy törvényt, amely egyrészt kodifikációs szempontból nagyon rossz, másrészt nem is tudom, milyen hatástanulmányokról beszélhetünk, meg monitoringozásról, amiről itt szó volt, de menjenek ki az emberek közé, kérdezzék meg az embereket, hogy mi a véleményük erről a dolgról, és ha ezzel szembesülnek, és azt látják, hogy tíz megkérdetettből kilenc azt mondja, hogy ez nekik nem tetszik, akkor azt lehet mondani, hogy jó, mea culpa, rendben van, megpróbáltuk, úgy gondoljuk, hogy ez nem egy jó törvény.

Mi lenne a megoldás, hogy megoldásokról is beszéljünk. Az lenne a megoldás, amit az ellenzéki képviselők már javasoltak: úgy, ahogy van, hatályon kívül kellene helyezni ezt a törvényt. Majd utána jön az egyeztetés kérdése, államtitkár úr. Le kellene ülni az öt párttal, egy ötpárti egyeztetést kellene ebben a kérdésben folytatni, és meg kellene határozni azt a két célt, amelyekkel - amint mondtam - egyetértünk, hogy legyen a munkavállalóknak egy védelme, és hogy a családok minél tartalmasabban tudják eltölteni azt az időt, amit egymásra tudnak szánni, és alkossunk egy olyan törvényt, amely ezt a célt szolgálja, és valóban egy jó törvény. Hogy ez mi lenne, azt most nehéz lenne nekünk kitalálni, főleg egy olyan népes jelenléttel, mint amit a kormánypárt jelen pillanatban produkál, de egy ötpárti egyeztetésen hátha kitalálnánk valami olyat, ami azt eredményezné, hogy Magyarországon senkit - senkit, nemcsak egy szektorban dolgozó embereket, hanem senkit - ne lehessen vasárnap munkára kényszeríteni, vagy ha valaki vállalja a vasárnapi munkavégzést,

akkor olyan bérezést kapjon érte, ami ezt a munkavégzést számára megfelelővé teszi. Ez az egyik.

A másik: el kellene gondolkozni azon, vajon hogyan tudnánk elősegíteni azt, hogy vasárnaponként, nem kényszerből, mert bezárunk minden üzletet, hanem megfelelő intézkedésekkel, megfelelő programokkal olyan helyzetbe hozzuk a családokat, hogy tartalmasan együtt tudják tölteni a szabadidejüket. Államtitkár úr, én elárulom önnek, attól, hogy önök bezárják az üzleteket, és valaki vasárnap otthon van, még nem biztos, hogy van arra pénze, hogy akár kirándulni is elmenjen a családjával. És itt jönnek a problémák. Meg kellene teremteni a családoknak azt az anyagi biztonságot, hogy el tudjanak menni kirándulni, hogy el tudjanak menni egy állatkertbe, egy vidámparkba, vagy bárhova a gyerekekkel, ha önök azt szeretnék, hogy ne a plázákban - amivel egyétek - töltsék a szabadidejüket.

(22.30)

De ez sokkal komplexebb kérdés annál, mint hogy valamit kategorikusan megtiltunk. Ráadásul úgy tiltjuk meg, hogy az az embereknek nem tetszik, úgy tiltjuk meg, hogy egy olyan törvényt hozunk, amely törvényt hatodszorra kell már módosítani, és egy olyan törvényt, ami, most mondom önnek, biztos vagyok benne, hogy két-három héten belül bent lesz, mert elindul a balatoni szezon, és önök újra egy olyan problémával fogják szembetalálni magukat, amire újabb módosítást fognak beadni. Majd utána beadják a módosítás módosítását is, és így mehet a végtelenségig.

Ez egy rossz törvény, kérem önöket, gondolják végig, helyezték hatályon kívül ezt a törvényt. Hallgassanak az emberekre, hallgassanak az ellenzékre, mert nincs önöknél a bölcsék köve. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Hát üdvözlöm, államtitkár úr. Egy jó pár héttel ezelőtt, amikor magának elmondtam, hogy mekkora káoszt okozott március 15-e után, hogy 5 óra után nem tudtak az emberek bemenni Kabán a boltba, és milyen helyzetet okozott, akkor elég felháborodottan nézett itt velem szembe, és mondta a magáét. Ugye, hogy igazam volt akkor, hogy mit fog ez okozni? Elég szomorú vagyok, ha akkor azért ment oda a kollégáihoz, hogy négyen is alig tudták kiszámolni, hogy hanyadjára módosították ezt a törvényt. Tök mind egy, hogy ötödjére vagy hatodjára. Az a gáz, hogy ez olyan gránitszilárdságú, tudja, mint az Alaptörvényük, hogy ahhoz nem fognak hozzányúlítani, mert annyira tisztában voltak vele, hogy mit okoznak.

Én hadd mondjak magának még valamit, hogy mit okoztak nekünk vasárnap! Hát, újraéltük a gyermekkorunkat, tudja? Amikor nem jutottunk hozzá termékekhez még szombaton sem. Na most ezt éljük meg vasárnaponként, hogy nem tudunk a boltba elmenni, a harmadik vagy a negyedik boltba kell eljutnunk, hogy friss pékáruhoz jussunk, vagy egyáltalán nem is friss pékáruhoz, hanem kenyérhez juthassunk. Mert nem sütnék a pékek most már annyi kenyeret, és nem jut el vidékre most már az a szintű szolgáltatás, aminek alapszolgáltatásnak kellene lennie a XXI. században.

És tudja, államtitkár úr, csatlakozva a többiekhez, menjenek már az emberek közé, és ne minket hallgassanak itt 11 órakor meg fél 11-kor! És egy hónap múlva majd megint visszajövünk, és ugyanezt fogom magának mondani, hogy: na mi történt, államtitkár úr, felébredtünk? Megvilágosodtunk? És rájöttünk, hogy valamit megint elszúrtunk abban a törvényben? Csak tudja, az a baj, hogy az a sejtésem, hogy legalább hatszor még vissza fogunk jönni, mert maguknak tényleg nem jut el az agyukig, hogy mit kellene csinálni, hogy vonják már vissza ezt az egészet úgy, ahogy van. Mert ezt szeretné a magyar lakosság. És vegyék már végre észre! (Gúr Nándor: *Úgy van. - Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretek terhére kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Nincs jelentkező.) Én is konstatom a vélemények igazságát, következésképpen nem.

A vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy a rendelkezésre álló időkeret terhére, 2 perc 20 másodperce van... (Jelzésre:) Tessék parancsolni!

GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Meglehetősen rövid az időm, úgyhogy a lehető legfontosabb dolgokat szeretném csupán elmondani. Az egyik, hogy Magyarországon a kiskereskedelmi forgalom 20 egymást követő hónapban folyamatosan bővül, és ez egy jó dolog, aminek jó lenne, ha mindannyian tudnánk örülni, mert ez azt jelzi, hogy Magyarországon az embereknek több pénzüik van, bővül a fizetőképes kereslet.

Elég nagy baj volt, amikor a szocialista kormány ideje alatt, 2008-ban összeomlott a kiskereskedelmi forgalom, csökkent a boltok száma, és nagyon sokan veszítették el a munkahelyüket a kiskereskedelmi szektorban. Szeretném elmondani, hogy azt az egyeztetési folyamatot, amit a Nemzetgazdasági Minisztérium a törvény elfogadását megelőzőleg a szakmai szervezetekkel lefolytatott, senki nem kifogásolta az érintettek közül. (Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: *Kérték. - Szávay István: Meg is köszönték.*) Sőt, kifejezetten elismerőleg nyilatkoztak

arról, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium ilyen egyeztetést folytatott le velük.

Ami a Jobbik és az MSZP hirtelen jött furcsa koalícióját illeti a tekintetben, hogy hatszor módosították a kiskereskedelmi nyitva tartásról szóló törvényt, valójában ez a második. Tehát nem a hatodik, hanem a második módosításról van szó, és valóban az a helyzet, hogy nagyon sok észrevételt meghallgattunk, többek között egyébként pont az országgyűlési képviselő hölgyek és asszonyok észrevételeit, amit a korábbi vitákban elmondtak. (Heringes Anita: *Nem értették meg, mit mondtunk. - Gúr Nándor: Nem igaz. Tétélesen én háborodtam fel.*) Így az MSZP észrevételeinek megfelelően került sor a világörökségi helyszíneken a kivételező szabályok megszüntetésére, és valóban Bangóné Borbély Ildikó is korábban elmondta, hogy fontos lenne, hogy a kisebb boltok korábban is kinyithassanak annak érdekében, hogy a munkába menők vásárolni tudjanak. (Közbeszólások az MSZP soraiban.)

Tehát valóban, az önök észrevételeit is figyelembe vettük. Megpróbálnám figyelembe venni, akkor is, amikor egyébként közbeszólásaikkal megpróbálnak megzavarni. De azt hiszem, az ilyen közbeszólások nem alkalmasak arra, még a parlamentarizmus keretein belül sem, hogy bármely politikai álláspontot hatékonyan lehessen képviselni. Úgyhogy arra kérem az ellenzéki képviselőket, hogy indulataik ellenére is, a kormánypárti képviselőkkel együtt támogassák azokat a javaslatokat, amelyek többek között az ő korábbi fölvetéseiket is tartalmazzák. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezek sorában elsőként Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót: „Cserdiben jártam” címmel.

Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt, türelemmel rendelkező Képviselőtársaim! Egy tőlem eléggé idegen témáról szeretnék beszélni, hogy egy ígéretemnek eleget tegyek. A történet része annyi, hogy a minap, olvasgatva az internetes híreket, megláttam, hogy Horváth József 27 éves fiatalember, aki a karcagi cigánytelepen született, és gyakorlatilag rettenetesen rossz körülmények között nőtt fel, nagyon rossz iskolai körülmények között kellett elindulnia, az Aranypánt-díjban részesült szájüregrák-kutatásainak megvalósítása miatt.

Másodéves PhD-hallgató a Debreceni Egyetemen, és kimagasló tudományos munkássága miatt

kapta meg ezt az Aranypánt-díjat. Riportok foglalkoztak azzal, hogy cigány gyermekként milyen volt átélnie azt, hogy tanulási vágy, mivel először ügyvéd, politológus vagy újságíró akart lenni, eljusson odáig, hogy a Debreceni Egyetem tudományos fokozat megszerzésére irányuló iskolájában egyáltalán jelöljék és gondoljanak rá.

Erről a cikkről eszembe jutott, hogy néhány héttel, talán egy hónappal ezelőtt Cserdiben jártam. Cserdiben Bogdán László polgármester úr engem rendre utasított, amikor általában a romák kifejezést használtam. Azt mondta, hogy ne sértsem meg ezzel, beszéljek cigányságról és magyarországi cigányságról, és beszéljek arról, hogy egy cigánytelepülést vezet cigány vezetőként. Ő azt szeretné, ha annyit megtennék, hogy a magyar parlament keretein belül egyszerűen szóvá tesztem azt, hogy nem érzi azt a parlamentben a jogalkotó munkában, hogy bármilyen szinten foglalkozna valaki Magyarországon legnagyobb kisebbségével.

Az, hogy különböző népszámlálási adatok most 250 ezres, 349 ezres vagy 500 ezres magyarországi cigány kisebbségről beszélnek, annak nincs nagy jelentősége, de az egyszerűen tény, hogy 3200 településből 2000-ben cigány kisebbség lakik. Jelenleg a magyar parlamentben, legalábbis egy év alatt, amióta itt vagyok, azt hiszem, talán egyetlen alkalom volt, amikor a cigányság szóba került, erre a kisebbségi önkormányzat visszaélései, az érdekes kocsibérlési elszámolásai kapcsán került sor. Semmi másban, a kormányzati előterjesztésekben semmilyen olyan szakpolitikai irányzattal nem találkozom, amivel megnyugtathatnám ezt a Bogdán László nevezetű polgármester urat, hogy a magyar parlament az általa képviselt és a számára nagyon fontos cigány kisebbséggel foglalkozna.

Azon rágódtam, hogy mi lehet ennek az oka. Én Túrkevéen nőtem fel, az egyik cigány város közelében, osztálytársaim jelentős része ilyen származású volt. Mindig az volt a rémálmom, főleg a 2002-2010 közötti időszakban, hogyha olyanok csinálják a magyarországi kisebbségi politikát, akik a belvárosban nőttek fel, és szociológiai tanulmányokban találkoztak a cigánysággal, vagy ha olyanok csinálnak romapolitikát, akiket esetleg gyerekkorukban megverték és elvették a kiflijét, az két milyen szélsőséges irányba mehet; és mennyire nem visz bennünket közelebb annak a helyzetnek a kezeléséhez, hogy Magyarország legnagyobb kisebbsége a mai napig nem rendelkezik olyan kimondott kormányzati szándékkal, hogy valaki kezelje azt a helyzetet, hogy a többségi társadalom és a kisebbségi társadalom közötti súrlódás, együttélés és lehetőségek feloldásra kerüljenek.

Azért teszem ezt szóvá, mert úgy látom a jogalkotási munka során, hogy annyi, de annyi dolog van, ami fontos a kormányynak, annyi, de annyi jogszabálytervezetet hoz ide, majd módosítja, majd újból módosítja, hogy hogy lehet az, hogy sem a támogatáspolitikában kormányzati döntésekkel, sem a jog-

szabályalkotásban nem találkozunk azzal a célkitűzéssel, hogy a Fidesznek mi erre a válasza.

(22.40)

Mi a jelenlegi kormányzat válasza arra a kérdésre, hogy a cigányság rendkívül hátrányos helyzetből kell hogy meginduljon a legtöbb esetben, és az, ha egy fiatal ember tudományos fokozat megszerzésére irányuló tanulmányig eljut, akkor ez egy akkora hír lesz, hogy nyilván joggal megkaphatja azt a díjat? Vajon mi kell ahhoz, hogy ezek a bizonyos egyenlőbb esélyek az állampolgároknak - amit az alkotmányunk, illetve az Alaptörvényünk biztosít - valamilyen formában megvalósításra kerüljenek?

Rettegtek attól, hogy ha itt valaki a cigányságot felhozza, akkor vagy a fasiszta, vagy a liberális jelzót azon nyomban megkapja. Ha ezzel a problémával bármilyen szinten foglalkozni akar, és azt akarja mondani, hogy van egy feladata a magyar társadalomnak, van egy mulasztása a magyar kormányzásnak évtizedek óta, amivel foglalkozni kell, akkor nagy-nagy probléma, hogy erről semmilyen szinten vagy alig-alig esik szó. Egy-egy napirend utáni felszólalásban a Somogy megyei helyzetről hallunk, hallunk általában arról, ami a kisebbségi önkormányzatról szólt, de semmit nem hallunk arról, hogy a kormányzat mit szeretne. A kormányzattól nem hallunk semmit, hogy mit tesz.

Semmit nem tudunk arról, hogy mi lesz azokkal az önkormányzatokkal, ahol ilyen jellegű próbálkozások vannak, és mi a jövőkép. Ez ügyben szerettem volna megszólítani a kormányt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője: „Folytatjuk 2.” címmel. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Mai hír, legfrissebb hír: Gyerekbárát Település-díjat hirdetett az Emberi Erőforrások Minisztériuma család- és ifjúságügyért felelős államtitkársága és az UNICEF Magyar Bizottság Alapítványa. A közös programra olyan önkormányzatok jelentkezését várják, amelyek a fiatalokat bevonják az őket érintő helyi döntésekbe - jelentette be Novák Katalin államtitkár és Danks Emese, az alapítvány ügyvezető igazgatója hétfőn, egy III. kerületi játszótéren tartott sajtótájékoztatón. Novák Katalin azt mondta, kormányzati és önkormányzati szinten is fontosnak tartják, hogy a mindennapi döntésekben kiemelten érvényesüljenek a gyermekek szempontjai és jogai, ugyanakkor beszéljenek a kötelezettségekről is.

Mostanában - joggal mondhatom - egyre sűrűbben fordul elő az a kommunikációs változás a Fidesz

oldaláról, hogy kommunikációban nagyon sokat foglalkoznak a gyermekekkel.

Az UNICEF korábbi tájékoztató programjait felidézve azt hangoztatta: a gyerekeknek előbb meg kell ismerniük a jogaikat, hogy élni is tudjanak velük. Ha megnézzük az UNICEF magyar honlapját, nagyon érdekes gondolatok vannak feltéve erre a honlapra, és pontosan ezzel a pályázattal kapcsolatban. Én ezt szeretném felolvasni, meg fogják érteni, hogy miért olvasom én ezt fel.

„A program az ENSZ gyermekjogi egyezmény célkitűzéseit alkalmazza azon a szinten, ahol és amikor a legnagyobb közvetlen hatással lehet a gyermekek életére: helyben. Az UNICEF Gyerekbarát Település a gyermekjogi egyezmény teljes körű betartásáért dolgozik. Ennek megfelelően garantálja, hogy minden 18 év alatti fiatal polgára hatással lehessen a települését érintő döntésekre; elmondhassa a véleményét arról, hogy milyen településen szeretne élni; hozzáférhessen alapvető szolgáltatásokhoz, egészségügyi, gyermekjóléti szolgáltatásokhoz és az oktatáshoz; tiszta vizet ihasson, és higiénikus körülmények között, a kizsákmányolás és az erőszak mindennemű formájától mentesen élhessen; biztonságban járhatson települése utcáin; szennyezésmentes természeti és épített környezetben élhessen; részt vehessen kulturális és közösségi eseményeken, és egyenrangú polgára lehessen településének, hozzáférjen minden szolgáltatáshoz, származására, vallására, vagyoni helyzetére, nemére és fogyatékoságára való tekintet nélkül.” Én nagyon remélem, hogy az államtitkárságon és az EMMI-ben nagyon sokat fogják ezeket a gondolatokat olvasni.

Ha arról beszélünk, hogy a gyermekeknek előbb meg kell ismerniük a kötelezettségeiket, mert csak úgy tudják érvényre juttatni jogaikat, meg a jogaikat is meg kell ismerni, én úgy gondolom, hogy beszélhetnénk ma Magyarországon arról, hogy a gyerekeknek mennyi joguk van és milyen joguk van az oktatáshoz; a mi gyermekeinknek mennyi esélye lesz majd a felnőttoktatásba bekerülni; a mai gyerekeknek milyen szolgáltatásokhoz és mennyire van esélyük hozzájutni.

Többször vitatkoztunk itt a Parlament falain belül, hogy milyen helyzetben vannak a mai gyerekek. Ha a gyermekeket ért erőszakról beszélünk, akkor ki kell emelnem, hogy a múlt héten vittük az Igazságügyi bizottság elé az isztambuli egyezmény ratifikálásnak a kezdeményezését. Az Igazságügyi bizottságban olyat tettek a fideszes képviselők, ami még bizottsági ülésen szerintem nem történt: levették ott helyben a napirendről, a bizottsági ülésen még csak tárgyalásba se voltak hajlandók venni úgy, hogy előzetesen a napirendi pontok között szerepelt.

Ma minden egyes elkövetett erőszakra, gyerekek elleni erőszakra - akár fizikális, szexuális, mentális vagy bármilyen erőszakra beszélünk -, amit feltárunk, 25 feltáratlan eset jut. Én azt gondolom, joggal mondhatom, hogy megint álszent ennek a pályázat-

nak a kiírása a kormányzat részéről, mert megint csak kipipálunk és kommunikációban valamit jól eladunk, a hétköznapiokban meg olyan fontos problémákról nem beszélünk, amiket pontosan ebben az egyezményben leírnak. Köszönöm. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője: „Hiteltelen a kormány” címmel. Tessék, parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt ellenzéki Képviselőtársaim! Rettenően sajnálom, hogy ezen a parlamenti menetrendben már-már korainak mondható órán nincsenek itt a fideszes képviselők, sem a KDNP-sek, sem a kormány egyetlen képviselője, sem államtitkár, miniszter meg aztán végképp nincsen. Pedig nagyon fontos, hogy beszéljünk Magyarország jövőjéről a külpolitika szemszögéből is, hiszen tudjuk, hogy a hazai lehetőségek mind a befektetések, mind a munkahelyek szempontjából, mind pedig a jövőbe mutató diplomáciai kapcsolatok - amik szintén ilyen belföldi eredményekkel járhatnak - szempontjából rendkívül fontos terület. Láthatná már a kormány, hogy egyedül semmi sem megy. Ezt egyébként pontosan láthatná azon a kétharmadon, amit elveszített. Most már a kétharmados törvényeknél - mint ahogy láttuk például a földtörvény kapcsán - nem mennek olyan gördülékenyen a dolgok, ahogy eddig egyedül szinte bármit eldönthettek.

Ugyanez igaz a külpolitikára: egyedül nem megy, szövetségesek nélkül Magyarországnak sem megy. Szövetségesek szempontjából nagyon sokat emeli ki a kormány a visegrádi együttműködés fontosságát. Ezzel természetesen mi is így vagyunk, nagyon fontos együttműködésnek tartjuk, de sajnos ez mára pont a kormány hibás politikája miatt az eltávolodás szigete lett, nem pedig az együttműködésé. Láthattuk, hogy most már a lengyel kormánnyal is összerúgta Orbán Viktor a port, és láthatjuk azt, hogy Csehország, Szlovákia inkább Ausztriával fűzi szorosabbra a köteléket, mint Magyarországgal.

De mik lehetnek ennek az okai? Többek között ezek az országok is hasonló problémákat sérelmezhetnek, mint a többi szövetségesünk: láthatunk egy nagyon álságos keletinyítás-politikát, aminek semmilyen kézzelfogható haszna nincsen Magyarország számára, az a fajta haszon, amit megpróbál a Fidesz eladni mint gazdasági érdeket, az ország gazdasági érdekét, az nincs. Az, hogy esetleg fideszes gazdasági érdekek vannak-e ebben, hát ez egy nagyon jó kérdés, de valamiért nagyon motivált a kormány ebben a témában.

Láthatjuk a korrupciós ügyeket, amire számos szövetségesünk és az Európai Unió is felhívta már a figyelmet. Magyarország mára számtalan felmérés-

ben a legkorruptabb országok között szerepel, ebből most én a Korruptiókutató Központot emelném ki, akik egyébként a megvalósult ügyleteken felül nyilvánvalóan egy kockázati indexet is figyelnek, tehát azt, hogy mind a törvényalkotásban, mind az intézményrendszerben milyen lehetőségek vannak a korrupcióra. Magyarországon hatalmas lehetőségek vannak a korrupcióra az utóbbi pár éves módosítások kapcsán.

(22.50)

És mit látunk közben? Orbán Viktornak stadionja van, halastava van, kisvasútja van, repülőtere is van. Tehát már-már azt hinnénk, hogy lassan egy gyerekszobára kezd hasonlítani ez a környék, ahol megvalósulnak ezek a beruházások. És közben a közmunkásoknak 47 ezer forintja van, az a 47 ezer forint, amire itt államtitkár úr azt mondta, hogy jobban élnek az emberek, többet tudnak vásárolni.

Újsághírek szerint Orbán Viktort időnként a felesége is agyon tudná csapni első dühében. Egy konkrét dolgot szeretnék idézni: „Például, ha valami nem érdekli, azt egyszerűen elengedi a füle mellett.” Én semmiképp nem szeretnék az ő magánéletébe avatkozni és erről sem beszélni, de az, hogy elengedi a füle mellett a dolgokat, Magyarország szempontjából igenis nagyon fontos, mert az a probléma, hogy ezek szerint ezt nem csak a magánéletében teszi, ezt megteszi a magyar emberekkel, megteszi folyamatosan az ellenzékkel, megteszi többször a diákokkal is, bár visszavonulót fúj. Megteszi mindenkivel, aki csak engedi neki, elengedi a füle mellett a dolgokat. Azt gondolom, nagyon találó ez a mondat, pedig ő azért kapja a fizetését, hogy meghallja, amit az emberek mondanak.

Szeretnék még egy mondatot idézni Kövér Lászlótól: „A jó kormányzás ellenére nincs igazán jól működő kormányzati és pártkommunikáció.” Láthatjuk azt, hogy mindene a Fidesznek a pártkommunikáció. Ha megnézzük a jövő évi költségvetést, a 15 százalékos előrevetített személyi jövedelemadó ismét azoknak fog kedvezni, akik jól keresnek, a kisembereknek egyáltalán nem. A kormány hiteltelen, és előrebozsátjuk *(Az elnök csenget.)*, amennyiben kormányátalakítást terveznek, amíg Orbán Viktornak hívják Magyarországot miniszterelnökét, nem lehet hiteles kormány Magyarországon. Köszönöm. *(Bangóné Borbély Ildikó tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Kedves Benetton Úr!” címmel.

Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt ellenzéki Képviselőtársaim! Mert hogy egyetlen Fidesz-KDNP-s képviselő sem tartóz-

kodik bent itt az ülésteremben. Kérem, hallgassák meg, mi az a levél, amit tegnap este fogalmaztam.

Kedves Carlo Benetton Úr! De jobb lenne, ha Benetton családot említenék, hiszen az önök esetében egy családi vállalkozásról beszélhetünk. Nem is akármilyen családi vállalkozásról, hiszen a tekintélyes Forbes magazin szerint a világ leggazdagabb emberei közé küzdötte be magát a négy testvér.

A legenda szerint egy ruházati boltban dolgozó Luciano Benetton az üzlet beindításakor a kerékpárját volt kénytelen eladni, hogy egy használt kötőgépet vehessen, ami így aztán az egész, 1965-ben Trevisóban alapított, mára viszont 10 milliárd eurónál is kövőbbre hízott cégbirodalom alapját jelentette.

Mostanra vagy 6500 Benetton-üzlet működik szerteszéjjel a világban, de a divatiparon kívül másba is belevágtak, elég, ha csak az azóta felhagyott Forma-1-re utalok, ahol annak idején Schumacher két aranyérmét is szerzett a csapatnak. Ellentmondásos plakátjaikkal a reklámtörténet részévé váltak. Polgárpukkasztónak szánt divatkampányaik során a multikulturális témákra helyezték a hangsúlyt. A márkanév maga lett a szlogen: United Colors of Benetton. De említeném az unhate-kampányt is, amelynek egyik botránykeltő plakátján egy mohamedán vallási vezetővel csókolózik a pápa.

De mi is levélfélelém apropója? A napokban a lapok gazdasági rovatát böngészve bukkantam a cikkre, ami cégbirodalmuk további terveit taglalta, nevezetesen, hogy befektetéseik során Afrikát is felvennék a Benetton harsány színekkel megfestett világtérképére.

Érdeklődöm, nincs-e tervbe véve, hogy a néhol alsó-balkáni, belső-afrikai szintre züllesztett somogyi régióknak is csurranjon-cseppenjen valami munkahelyteremtő beruházás. Mert bizony képviselői feladataimnak megfelelően múlt héten a dél-somogyi választókerület nyomorba süppedt, munkanélküliségtől fuldokoló, halmozottan hátrányos helyzetű falvait jártam. Azt a régiót, ahol a hírek szerint a legalább 6 ezer hektárnyi területet birtokló Drawa cég is ténykedik, az a Drawa, amelyhez önnek talán mégiscsak van némi köze, s ez az a régió, ahol bizony minden munkahely aranyat érne.

De elnézést, udvariatlan voltam, nem mutatkoztam be. Ander Balázs vagyok. Tudja, három évvel ezelőtt egy földvédelmi demonstráció keretében én voltam az, aki jobbikos barátaimmal megajándékoztuk önöket, az ön cégét. Noha természetesen azért vannak kétségeim, hogy itteni emberei eljuttatták-e önhöz rendhagyó kis meglepetésünket.

De mi is volt a még csak véletlenül sem Gucci vagy Louis Vuitton ridikülbe és nem is nokiás dobozba csomagolt ajándék, amit rinyatamási kastélyának díszes kapujában raktunk le? Nem más, mint egy nagy zsák trágya, hogyha itt nem is, talán majd a Pó-alföldön sikerül fellendíteni a mezőgazdaságot, meg nagy nemzeti költőnk, Petőfi Mit nem beszél az a német című versének egy veretes idézete, amit a

tisztelt Ház méltóságára való tekintettel itt és most azért mégsem idéznék.

S hogy mi volt mindennek az oka? Tudja, csak annyi, hogy míg egy évszázada az önhöz kapcsolt Drawa Bt. uradalma által fojtogatott Rinyaszentkirály még 1200 ember eltartására volt képes, addig a mára a 400 főre csökkent lakosság nagy része nyomorog, hiszen munkát az idegen uralom alá került földeken, ahol pedig ők vagy szüleik egykor dolgoztak, nem nagyon kapnak.

Tudja, mi úgy vagyunk vele, hogy jobban szeretjük a fajlagosan négyszer annyi embert foglalkoztató kis családi gazdaságokat, mint a vidék számára társadalmi-gazdasági döghalált terjesztő idegen vagy hazai latifundiumokat.

És tudja, mi hatalmas, gonosz ostobaságnak tartjuk ezt a szélsőliberális pofátlanságot, amely nem átalotta az őslakók képebe vágva kijelenteni, hogy a magyar falu középkori csökevény.

Tudja, mi egy csöppet farizeus dolognak tartjuk, hogy cégük multikulti divatkampányaik során - gondolom, véletlenül sem profitszerzési céllal - előszeretettel szerepeltet plakátjain színes bőrű embereket, viszont ezzel egy időben ügyet sem vet a birtokaik körül elhelyezkedő falvak lakosságára, pedig képzelje, ott is élnek barna bőrű emberek, és ezeknek a beás cigány származású embereknek egy jelentős része a falusi magyarok mintájára annak idején még zöldséget termelt a nagyatádi konzervgyár számára, ami persze a rendszerváltás során annak rendje-módja szerint csődbe is jutott, és ezt a zöldséget azokon a húsz-egynéhány aranykoronás földeken termelték, ahol most a Drawa Bt. munkáskezet alig-alig igénylő nyárfaultetvényei terpeszkednek.

Tudja, szerintünk a tulajdon - ebben az esetben a hatalmas földvagyon, a vidéki Magyarország egyetlen erőforrása - társadalmi felelősségvállalással kell hogy járjon.

Ha már a földeken nem is biztosítanak munkát, nem gondolja, hogy az említett falvak munka nélkül tengődő lakossága megérdemelné, hogy ne csak a szerbiai Nisben foglalkoztasson ruhagyárunk ezreket, hanem Dél-Somogyban is meglepjék őket valami hasonlóval?

Szívesen mondanám azt, hogy várom érdemi válaszáat. Munkahelyeket szeretnénk látni a dél-somogyi régióban. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője: „A magyar jégkorong-válogatott újra az elitben” címmel.

Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt heti és a szombaton véget ért hoki-világajnokságon a magyar válogatott bravúros és eredményes játékával

csatlakozott újra a világ elitjéhez. Szívből gratulálunk ezúton is nekik.

Úgy gondolom, hogy a feljutást kiharcoló csapat megérdemel néhány gondolatot. Kapusok voltak: Bálizs Bence, Rajna Miklós, Hetényi Zoltán. Hátvédek: Gőz Balázs, Tyler Metcalfe, Pozsgai Tamás, Kiss Dániel, Orbán Attila, Szirányi Bence, Vas Márton. Csatárok: Frank Banham, Benk András, Erdély Csánád, Kovács Csaba, Króger Dániel, Magosi Bálint, Andrew Sarauer, Vincze Péter, Nagy Krisztin, Hári János, Sebők Balázs, Sofron István, Vas János. A szövetségi kapitányt már az egész ország megismerhette Rich Chernomaz személyében, illetve még a másodedzőket kell megemlítenem, Majoross Gergelyt és Diego Scandellát.

Kazahsztán után a második helyen jutott tovább válogatottunk. Személyesen volt módon és részt vettem néhány mérkőzésen, szerdán a Magyarország-Olaszországon, csütörtökön a Magyarország-Ukrajnán és szombaton a Magyarország-Lengyelország mérkőzésen. Mindhárom mérkőzés egyébként nagyon izgalmas volt, és a magyar válogatott, ahogy már említettem, kiváló játékkal küzdötte fel magát. Egyébként 2008 után ismét egy történelmi esemény következett be ezáltal a magyar hoki történetében, hiszen másodszor került fel az elitbe a válogatottunk. A vb-döntőt májusban rendezik Szentpéterváron és Moszkvában. Itt már azért jóval nehezebb dolog lesz, olyan csapatok ellen kell majd helyállunk, mint Kanada, Oroszország, Svédország, Finnország, az Egyesült Államok vagy éppen Csehország.

A magyar hokinak egyébként egy felfelé ívelő karrierje nemcsak a játék minőségében látszik, hanem hála istennek, azért maga a sport is nagyobb figyelmet kapott mind a döntéshozók részéről, ezt el kell ismerni, mind pedig a szurkolók, a magyar társadalom részéről is. A 2008-as szapporói diadal és a 2009-es svájci elit-vb-n való szereplés nagy hatással volt erre a sportra, elég, ha arra gondolunk, hogy bekerült a látványsportágak közé a labdarúgás, a kézilabda, a kosárlabda és a vízilabda mellé, és a korábbiaknál összehasonlíthatatlanul azért nagyobb összeg áramlik a sportágba, itt főleg a társasági nyereségadó révén.

(23.00)

Jelentősen megnőtt egyébként hála istennek az igazolt játékosok és a fedett pályák száma is, de itt még óriási lemaradásban vagyunk a top országokhoz képest, így nagyon-nagyon nehéz feladata lesz a válogatottnak. Elég, ha csak Csehországot emelem ki. Most tényleg nem lenne korrekt, azt hiszem, ha Kanadával vagy az Egyesült Államokkal példáloznánk. De amíg Magyarországon 19 szabvány méretű pálya üzemel és 4400 igazolt hokis van, addig például Csehországban 110 ezren vannak igazolt hokisok, 158 ilyen pályán. Tehát nagyságrendileg jobb helyzetből indul például ebből a szempontból Csehország.

De térjünk vissza a világbajnokságra! Az egész ott töltött négy napra az volt a jellemző, hogy a csehek vendégszeretetét és a lengyelek vendégszeretetét is élvezhettük. Utunk során útba ejtettük Brnót is, nekünk otthonról az volt közelebb, úgyhogy nekik is meg kell köszönnöm, mert nagyon értékes barátságokat köthettünk és beszélgetéseket folytathattunk Csehországban is. De az igazi élmény a több napos lengyel tartózkodás volt. Azt el kell mondanom, hogy Lengyelországban Krakó és környéke olyan csodálatos természeti értékeket, látnivalókat és kulturális különlegességeket tartalmaz, amelyeket egyébként hoki-vb nélküli is, szimplán turistaként érdemes mindenkinek megízlelnie.

Ahogy gyülekeztek az emberek - és itt át is térnék a szombati meccsre -, hatalmas élmény volt, hiszen Krakóban gyakorlatilag otthon játszottunk. Telt ház volt a 15 ezres stadionban. Nem tudnám megtippelni, hogy ebből hány lengyel és hány magyar szurkoló volt, hiszen talán köszönhetően a régi jó barátságoknak is, nem voltak élesen elválasztva a szektorok, és vegyesen ültek a szurkolók, ahol egyébként felváltva volt éltetve a magyar és a lengyel válogatott. Ez rendkívül megható volt. Sőt, még az óriás kivetítőn is a „lengyel, magyar két jó barát” felirat volt lengyelül és magyarul is megtekinthető. De olyan zászlókat fedeztem fel, mint Keszthely, Hévíz, Eger, Újpest, Csallóköz Lég, Székelyudvarhely, Esztergom, Szombathely, Komárom, Arad, Diósgyőr, és még sokáig lehetne sorolni, tehát tényleg az egész ország jelen volt, és együtt szurkolt a magyar sikerért.

A szurkolókat is ilyen szempontból ki kell emelnem, mert végig az egész vb alatt korrektül, hazai légkört teremtve segítették a csapatot, ami, azt hiszem, a kiélezett szituációkban nagy-nagy segítség tud lenni. Így még egyszer szeretném megköszönni az egész csapatnak, hogy büszkévé lehettünk újra a magyar hokiválogatottra, és arra, hogy ezt a történelmi sikert elérték. A jövőben nagyon-nagyon sok sikert kívánok nekik. A magyar döntéshozókat pedig arra kívánom buzdítani, hogy még több segítséget biztosítsanak a válogatottnak. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője: „A magyar vér ára” címmel. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Sok élethelyzetben alakulhat úgy, hogy valamiért mások segítségére szorulunk. Valahogy ilyen az is, amikor valamilyen okból transzfúzióra van szükségünk, ilyenkor is mások segítségére szorulunk, sőt fogalmazhatnánk úgy is, hogy mások áldozatvállalására van szükségünk, s akár egy műtét elvégzése is függhet attól, hogy áll-e rendelkezésre megfelelő vér. Kiszolgáltatót állapot ez, amelybe bármelyikünk kerülhet. Ilyen helyzetekben válik

nagyon fontossá az emberi szolidaritás, hogy az áldozatot vállaljuk.

A váradás azonban annak a félnek is jó, aki ezt a vért adja. A tudaton túl, hogy a véradó jót cselekedett mással, az adott vér vizsgálatával fontos visszajelzést is kap az egészségi állapotáról, így meggyőződhet arról, hogy van-e komolyabb fertőzése, vagy például a vérnyomása normális értékek között van-e. Ráadásul a vérképzést előmozdító folyamat is a véradás.

Szinte természetesnek mondható, hogy a vérfelhasználással kapcsolatban nem történik meg a pontos dokumentáció, ha a visszajelzésekre gondolunk. Így az Országos Vérellátó Szolgálat felé a hazai kórházak 60-70 százaléka ad egyáltalán visszajelzést. Nem gondolom, hogy ennek így kellene maradnia. Miért nem lehet ebben és az ehhez hasonló esetekben a jelentési, visszajelzési és hasonló adattovábbítási kötelezettségek teljesítését ellenőrizni és lépéseket tenni, ha elmaradásokra derül fény? Sokat segítené ez is a vértakarékosságban, segítené, hogy jobb elemzések készüljenek, amelyek pedig hozzájárulnának, hogy elérjünk egy költségvetés szempontjából jobb működést. Márpedig sok ilyen apróság rendszerszinten igenis sokat számít.

Érdekes azt is megnézni, hogy milyen költségekkel járnak a vérkészítmények. Milyen költséget jelent a kórházak számára és milyen költséget a vérellátó szolgálat számára? Vajon mennyire vannak összhangban - most inkább arról ne beszéljünk, hogy milyen körülmények között kapnak bizonyos cégek kedvezményes áron vérkészítményeket, pedig vannak ott is kérdőjelek.

Meg kell említenem, hogy fontos és jó, hogy már most is vannak kisebb gesztusok, amelyek ösztönzik a lakosságot, hogy véradóvá, ideális esetben pedig rendszeres véradóvá váljanak. Ilyenek, hogy már a véradásakor kapnak néhány apróságot, az adott vér felhasználásakor pedig SMS-ben értesítést kapnak, vagy hogy a visszatérően, sokszorosan vért adók külön elismerésben, kitüntetésben részesülnek. Ezek mind fontosak, mind segítenek, hogy tudatosítsa mindenkiben ennek a tettnek a fontosságát és az igazi értékét.

Azt azonban észre kell venni, hogy minden rendszeres és sokszoros véradó felértékelődött, hiszen ez a bázis egyre közelebb kerül az életkori háttérhez, amikortól már nem számíthatunk az ő segítségükre. Közben pedig minden próbálkozás ellenére nem mondható túlságosan sikeresnek a fiatalabb korosztályok hasonló szintű bevonása a rendszeres véradók közé és a megtartásuk ott. Bár kétségtelen, hogy az egyetemeken, fesztiválokon való rendszeres jelenlét ebben segít, de talán az elköteleződés létrejöttéhez, a szándék megszületéséhez több is kellhet. Megnyugtató lenne, ha léteznének még ösztönzők, amelyek további motivációt jelentenének a véradók számára; valahogyan meg kellene találni azt a jutalmazási módot, ami megfelelőbben kompenzálná a ráfordított időt, amely a sokszoros véradókat terheli,

és jutalmazná a jó szándékot, a segítőkészséget, amellyel viseltetnek. Ők ugyanis nem csupán rendszeresen elmennek, hogy segítsenek másokon, hanem egészségüket is megőrzik, hogy a cselekedetre, amikor csak lehet, készen álljanak.

Emellett se menjünk el szó nélkül, hiszen nem magától értetődő, ugyanis rengeteg magát egészségesnek gondoló leendő első véradóról derül ki, hogy mégsem teljesen egészséges, és nem felel meg a követelményeknek. Tehát az egészségünk megőrzése is fontos a véradáshoz. Ezt is meg kell becsülni, mert akik így tesznek, a hosszú évek alatt több száz, akár ezer betegnek nyújtanak segítséget életük során, sőt hasonlóan magas számban akár emberélet megmentéséhez járulnak hozzá közvetve. Vitathatatlan a véradás fontossága, s ebből fakadóan az is, hogy ne hagyjuk az alkalmi és rendszeres véradók számát csökkenni. Azonban sok más lépés is van, amivel a felhasználás hatékonysága javítható lenne, de ezért tenni is kell.

Mennyit ér a kormánynak, hogy folyamatosan és elegendő mennyiségű vér álljon rendelkezésre Magyarországon? Eleget ahhoz, hogy lépéseket is tegyen ez irányban? Majd várnám tisztelettel a kormányzat választát. Sajnos jelenleg nincsenek jelen. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Én viszont megköszönöm képviselő úrnak a felszólalását.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja az ülését.

Megköszönöm munkájukat, az ülésnapot bezárom. Jó éjszakát kívánok mindenkinek!

(Az ülésnap 23 óra 7 perckor ért véget.)

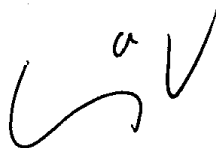
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)